

บทบาท หน้าทีและกลยุทธีการสื่อสารของโฆษภพรรคประชาธิปัตย์

นางสาวเบญจา หวังพีระวงศ์

ศูนย์วิทยพัทพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ROLES, FUNCTIONS AND COMMUNICATION STRATEGIES OF
SPOKESPERSONS FOR DEMOCRAT PARTY

Miss Benja Wangpeerawong

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) Program in Public Relations

Department of Public Relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

บทบาท หน้าที่และกลยุทธการสื่อสารของโฆษกพรรค
ประชาธิปัตย์

โดย

นางสาวเบญจา หวังพีระวงศ์

สาขาวิชา

การประชาสัมพันธ์

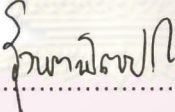
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

 ..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ รุ่งนภา พิตรปรีชา)

 ..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

 ..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.ศรัณย์ธร ศศิธนากรแก้ว)

เบญจา หวังพีระวงศ์ : บทบาท หน้าที่และกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรค
ประชาธิปไตย. (ROLES, FUNCTIONS AND COMMUNICATION STRATEGIES
OF SPOKESPERSONS FOR DEMOCRAT PARTY) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก :
รศ.ดร. ยุกต เบญจรงค์กิจ, 227 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายถึง (1) เพื่อให้ทราบถึงความสำคัญของบทบาทและ
หน้าที่ของโฆษกพรรคในด้านการสื่อสารทางการเมือง (2) เพื่อให้ทราบถึงกลยุทธ์การดำเนินงาน
ทางด้านการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปไตย (3) เพื่อให้ทราบถึงวิธีการวัด
ประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปไตย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยโดยการ
สัมภาษณ์เชิงเจาะลึกผู้ทำหน้าที่โฆษกและผู้ปฏิบัติด้านสื่อ รวมถึงการสนทนากลุ่มประชาชนที่มี
ความสนใจทางด้านการเมืองและไม่มีความสนใจทางด้านการเมือง

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่าบทบาท หน้าที่และการสื่อสารต่อสาธารณะของผู้ทำหน้าที่
โฆษก คือ การนำเรื่องราวของพรรคส่งผ่านไปยังประชาชนเพื่อสร้างความเข้าใจให้ได้มากที่สุด มีการ
สื่อความหมาย ทำที่แนวคิดของพรรคให้ประชาชนได้รับทราบ หากมีข้อกล่าวหาต่างๆ ทีมโฆษกจะทำ
หน้าที่สื่อสารให้ประชาชนมีความเข้าใจในข้อกล่าวหาเหล่านั้น ทั้งยังเป็นผู้ชี้แจงนโยบายของพรรค ผล
การดำเนินงานของพรรค การแก้ต่างให้พรรคในกรณีที่พรรคหรือบุคคลในพรรคถูกพาดพิง มีการ
นำเสนอทั้งด้านดีและปัญหาของพรรคเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจอย่างตรงไปตรงมาและ
เปิดเผย ทันเหตุการณ์

ในส่วนของกลยุทธ์การสื่อสารผู้ทำหน้าที่โฆษกมีการจัดแบ่งกลุ่มเป้าหมายตามสถานการณ์
มีการแบ่งหน้าที่ไปตามความถนัดของแต่ละคนเพื่อให้การสื่อสารนั้นไม่ซ้ำซ้อนกัน และพรรคได้ตั้งรอง
โฆษกขึ้นเพื่อให้มีความสอดคล้องกับงานที่ตนเองรับผิดชอบเหมือนเป็นการล้อกับรัฐบาล และมีการ
เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์เป็นหลัก ถึงแม้ว่าสื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดี คือ
สื่อโทรทัศน์ เพราะเป็นสื่อที่เห็นทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียง

การวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารมีอยู่ 3 ลักษณะคือ 1. การประเมิน
ตนเอง 2. การประเมินจากปริมาณสื่อที่ออกไปสู่สาธารณะโดยใช้วิธี (media monitor) และ 3. การ
ประเมินโดยการสำรวจความคิดเห็นหรือการทำโพล

ภาควิชา.....การประชาสัมพันธ์..... ลายมือชื่อนิสิต.....เบญจา หวังพีระวงศ์.....
สาขาวิชา...การประชาสัมพันธ์..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
ปีการศึกษา.....2553.....

5284684728 : MAJOR PUBLIC RELATIONS

KEYWORDS : SPOKESPERSONS/ POLITICAL PARTY/ DEMOCRAT/
COMMUNICATION STRATEGIES

BENJA WANGPEERAWONG : ROLES, FUNCTIONS AND COMMUNICATION
STRATEGIES OF SPOKESPERSONS FOR DEMOCRAT PARTY ADVISOR :
ASST.PROF. YUBOL BENJARONGKIJ, Ph.D., 227 pp.

The objectives of this research are (1) to study the importance of roles and functions of spokespersons of Democrat Party, (2) to study political communication strategies of spokespersons of Democrat Party, and (3) to study the efficiency of political communication performed by spokespersons of Democrat Party. Qualitative methods including in-depth interview with spokespersons of Democrat Party, reporters and journalists and focus groups of 8 active people and 8 non-active people in politics are used in the study.

Result of the qualitative research reveals that main roles and functions of spokespersons are passing on the party's story for the best understanding and conveying the positive messages to people when there are any allegations against the party. Moreover, spokesperson must explain or defend the policy, performance and allegation for the party when the party or members are being referred. Spokespersons also need to react promptly and straightforwardly to both positive and negative comments on the party.

In terms of communication strategy, spokespersons have separated their target according to the situation. There were specific roles of spokespersons based on individual competence to avoid job duplication. Nevertheless, party has assigned deputy spokespersons to support individual task in parallel with the government's responsibilities. Although the best media which can reach most of the target is television, party still uses website as their main sources of information.

Measuring of efficiency and effectiveness of spokesperson's job include 3 aspects which are (1) self evaluation (2) exposure of media quantity to public using media monitor method, and (3) conducting survey or polls.

Department : ..Public Relations.....

Student's Signature *Benja Wangpeerawong*

Field of Study : ..Public Relations.....

Advisor's Signature *[Signature]*

Academic Year : ..2010.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือหลักจากอาจารย์ที่ปรึกษา จึงขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ยุบล เบ็ญจรงค์กิจที่แนะนำแนวทางและช่วยเหลือจนวิทยานิพนธ์เป็นรูปเป็นร่างที่ชัดเจนและเสร็จสมบูรณ์ อีกทั้งยังขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ รุ่งนภา พิตรปรีชาและดร.ศรัณย์ธร ศศิธนากรแก้วที่ให้ความกรุณาในการทำหน้าที่เป็นประธานสอบและกรรมการในการสอบรวมถึงคำแนะนำเพื่อให้เป็นวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ และขอขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณพรรคประชาธิปัตย์ นายแพทย์บุรณัชย์ คุ้มเทพไท คุณบุญยอด นายแพทย์ วงศ์และคุณอรรถวิษฐ์ที่สละเวลาอันมีค่าในการให้สัมภาษณ์ ขอขอบคุณพี่เดย์ พี่มด พี่โครงการ อินทิรันชิพพรรคประชาธิปัตย์ที่ช่วยเหลือในเรื่องการติดต่อและข้อมูลของพรรค ขอขอบคุณเพื่อนพี่น้องอินทิรันชิพรุ่น 8 ทุกคนสำหรับความทรงจำและประสบการณ์อันดีที่มีร่วมกัน โดยเฉพาะน้องเอ็ม พี่ปุ๊เป่ พี่ไก่ หลิงหลิงและเพื่อนเบลล์

ขอขอบคุณพี่สี่มวลชน พี่ดาวิ พี่อ้วน พี่ตา พี่กั้งและคุณหนุ่มและผู้ร่วมการสนทนาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทำการสนทนากลุ่มและตอบคำถาม

ขอขอบคุณมิตรภาพอันดีของเพื่อนๆ พี่อาร์รุ่น 4 (รุ่นสุดท้าย) ทุกคนโดยเฉพาะฝ่าย (ศรียา) มีมี และคุณหนู่นี่ยินดีรับฟังปัญหาโลกแตกและคอยช่วยเหลืออยู่เสมอ ขอขอบคุณคุณจีและคุณเตยในความช่วยเหลือเรื่องพี่สี่มวลชน ขอขอบคุณกวาง เลขาของอาจารย์ยุบลที่คอยช่วยเหลือและประสานงาน ขอขอบคุณเพื่อนแก๊งค์ RoomFour ที่ไม่เคยทิ้งกันและชวนไปคลายเครียดได้เสมอ พวกเธอคือเพื่อนแท้มีจริง

ท้ายที่สุดขอกราบขอบคุณปะป๊าหม่าม้า สองบุคคลสำคัญที่สุดในชีวิตที่คอยสนับสนุนผู้วิจัยในทุกๆ ด้าน ขอขอบคุณพระเจ้าที่ช่วยเหลือเวลาที่มีปัญหาติดขัดและเป็นผู้รับฟังปัญหาที่ดีมาโดยตลอด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ

บทที่

1	บทนำ	1
	ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	10
	ปัญหานำวิจัย.....	10
	ขอบเขตของการวิจัย.....	10
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
2	แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
	แนวคิดทางการสื่อสาร.....	13
	แนวคิดทางการสื่อสารทางการเมือง.....	16
	แนวคิดนโยบายสาธารณะ.....	37
	แนวคิดเรื่องบทบาทและหน้าที่ของโฆษก.....	41
	แนวคิดเรื่องบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคการเมือง.....	46
	แนวคิดเรื่องการประเมินผลการสื่อสารทางการเมือง.....	57
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	67
3	ระเบียบวิธีวิจัย	74
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	74
	ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย.....	78

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	78
แบบสัมภาษณ์โหมะกและรองโหมะก.....	79
แบบสัมภาษณ์สื่อมวลชน.....	80
คำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม.....	82
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ.....	83
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	83
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
สื่อและเอกสาร	
สื่อหนังสือพิมพ์.....	86
สื่ออิเล็กทรอนิกส์.....	94
สื่อบุคคล	
โหมะกและรองโหมะก.....	94
สื่อมวลชน.....	107
การสนทนากลุ่ม.....	118
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	134
สรุปผลการวิจัย.....	136
อภิปรายผลการวิจัย.....	142
สรุปบทบาท หน้าที่และกลยุทธ์การสื่อสารของโหมะกพรรคประชาธิปัตย์.....	149
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	151
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต.....	152
รายการอ้างอิง.....	153
ภาคผนวก	160
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	227

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ.....	87
4.2	หนังสือพิมพ์เดลินิวส์.....	88
4.3	หนังสือพิมพ์ข่าวสด.....	89
4.4	หนังสือพิมพ์มติชน.....	90
4.5	หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก.....	91
4.6	จำนวนชิ้นข่าวทั้งหมดของสื่อหนังสือพิมพ์ 5 ฉบับแยกตามผู้ทำหน้าที่โฆษณา.....	92
4.7	จำนวนชิ้นข่าวทั้งหมดของสื่อหนังสือพิมพ์ 5 ฉบับแยกตามหนังสือพิมพ์.....	93
4.8	จำนวนชิ้นข่าวทั้งหมดจากเว็บไซต์พรรคประชาธิปัตย์.....	94
4.9	สรุปผลการสัมภาษณ์และการทำสนทนากลุ่มสำหรับบทบาทและหน้าที่ของ โฆษก.....	126
4.10	สรุปผลการสัมภาษณ์และการทำสนทนากลุ่มสำหรับกลยุทธ์การสื่อสารของ โฆษก.....	129
4.11	สรุปผลการสัมภาษณ์และการทำสนทนากลุ่มในส่วนของนโยบายสาธารณะ.....	131
4.12	สรุปผลการสัมภาษณ์และการทำสนทนากลุ่มในส่วนของ การประเมินผลทางด้านการ สื่อสารของพรรคประชาธิปัตย์.....	132

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	แบบจำลองแสดงองค์ประกอบของการสื่อสารการเมืองของ McNair.....	17
2.2	ความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองกับสื่อมวลชน.....	50
2.3	ภาพแสดงความต่อเนื่องของกระบวนการประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมือง.....	61

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การสื่อสารเป็นกระบวนการพื้นฐานที่จำเป็นของมนุษย์และเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากสามารถเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นหรือทัศนคติของบุคคลตลอดจนอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตและแบบแผนความเป็นอยู่ในสังคม เพราะการสื่อสารได้เข้าไปมีอิทธิพลและความสำคัญต่อชีวิตของประชาชนและสังคมในหลายๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นในการดำเนินชีวิตประจำวัน การติดต่อภายในและนอกองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารทางการเมืองเพราะการเมืองเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องและมีผลกระทบกับประชาชนทุกคน ซึ่งหากปราศจากการสื่อสาร การเมืองก็ไม่สามารถดำรงอยู่ได้ เนื่องจากการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารทั้งในด้านการรับรู้และการถ่ายทอดระหว่างประชาชนและพรรคการเมือง ดังที่ปรมะ สตะเวทิน (2540) กล่าวไว้ว่า ในการปกครองไม่ว่าจะเป็น การปกครองในระบบใดย่อมต้องมีผู้เกี่ยวข้องสองฝ่าย คือ ผู้ปกครองและผู้ใต้ปกครองหรือประชาชน ผู้ปกครองไม่ว่าจะเป็นมาจากการเลือกตั้งหรือการแต่งตั้งย่อมมีภาระผูกพันที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้ใต้ปกครองหรือประชาชนเพื่อสร้างความเจริญให้แก่สังคมและสร้างความผาสุกให้ประชาชน ผู้ปกครองจำเป็นต้องมีกฎหมาย มีอำนาจในการบังคับใช้เพื่อสร้างความเป็นระเบียบในสังคมและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การกระทำเช่นนั้นได้ก็ต่ออาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือที่สำคัญ

การสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลและพรรคการเมืองที่ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจ เพื่อให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และนโยบายที่รัฐบาลและพรรคการเมืองกำหนดขึ้น ในทางตรงกันข้ามรัฐบาลและพรรคการเมืองสามารถตรวจสอบหรือทราบความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด รวมทั้งประชามติของประชาชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของรัฐบาลและพรรคการเมืองให้สอดคล้องโดยอาศัยการสื่อสาร อย่างไรก็ตามการถ่ายทอดข่าวสารไม่ใช่เป้าหมายเพียงอย่างเดียวของการสื่อสารของรัฐบาลและพรรคการเมือง ข่าวสารคืออำนาจและการใช้ข่าวสารอย่างชาญฉลาดสามารถมีบทบาทอย่างสำคัญต่อมติมหาชนได้ รัฐบาลและพรรคการเมืองอาจให้ข่าวสารโดยเปิดเผยอย่างเต็มที่ หรืออาจปิดบังหรือสร้างข่าว เพื่อตอบสนองผลประโยชน์ของรัฐบาลและองค์กรของรัฐบาลได้ บางครั้ง

รัฐบาลและพรรคการเมืองต้องการมีอำนาจในการบริหารข่าวสารเพื่อไม่ให้สื่อมวลชนและประชาชนรู้เรื่องความไม่ชอบมาพากลในรัฐบาลและภายในพรรคการเมืองนั้นๆ (เสถียร เศษประทีป, 2551)

การสื่อสารทางการเมืองมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาฐานความรู้ ความเข้าใจของประชาชนและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในประเทศที่ระบบสื่อสารมวลชนเป็นอิสระปราศจากการครอบงำโดยฝ่ายการเมือง มีความสามารถตรวจสอบการทำงานของภาคการเมือง รวมทั้งสามารถนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อความรู้ ความเข้าใจทางด้านการเมืองให้กับประชาชนอย่างต่อเนื่อง ประเทศนั้นย่อมมีระบบการเมืองที่มีพัฒนาการค่อนข้างสูงตามไปด้วย ทั้งนี้การให้ความสำคัญต่อการสื่อสารมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารองค์กรหรือการบริหารรัฐกิจ การที่ผู้นำมีวิสัยทัศน์ต้องการนำพาประเทศไปในทิศทางที่วางไว้และสามารถสื่อสารกับคนในองค์กรหรือสังคมเกิดความเข้าใจ ย่อมทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นการบริหารการสื่อสารจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนที่ดี โดยมีการกำหนดกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รวมถึงการวางแผนและการกำหนดนโยบายเพื่อจะได้ทำการสื่อสารให้กับคนในองค์กรและนอกองค์กรเข้าใจ และมีแนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้ (สุรศักดิ์ จิรวัดธรรมมงคล, 2551, หน่วยที่ 5)

Denton และ Woodward (1990) ให้นิยามการสื่อสารการเมืองว่า หมายถึง “การอภิปรายสาธารณะ (Public discussion) เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรสาธารณะ (รายได้) อำนาจที่เป็นทางการ (ใครที่ได้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้ตัดสินใจในทางนิติบัญญัติและทางการบริหาร) และการอนุมัติหรือการลงโทษที่เป็นทางการ (สิ่งที่รัฐให้รางวัลหรือลงโทษ) และยังรวมถึงวาทกรรมทางการเมืองที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน แต่ไม่รวมถึงการกระทำด้านการสื่อสารที่มีลักษณะเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic communication acts) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการที่จะเข้าใจกระบวนการทางการเมืองโดยรวม Denton และ Woodward ยังชี้ให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของการสื่อสารการเมืองว่า ผู้ส่งสารมีเจตนาที่จะมีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมทางการเมือง ทั้งสองท่านกล่าวว่า “ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การสื่อสารมีลักษณะการเมืองไม่ได้อยู่ที่แหล่งของสารแต่อยู่ที่เนื้อหาและวัตถุประสงค์ของมัน”

การสื่อสารทางการเมืองเป็นเรื่องเก่าที่มีมาพร้อมระบบการเมือง แต่คนส่วนใหญ่ในทุกๆระบบการเมืองไม่เคยพบผู้นำของประเทศ ไม่เคยเห็นการทำงานของรัฐบาล จึงอาจเกิดคำถามขึ้นว่าคนเหล่านี้ได้รับข่าวสารทางการเมือง มีความคิดทัศนคติเกี่ยวกับนักการเมืองหรือ

สถาบันทางการเมืองได้อย่างไร คำตอบคือ ประชาชนอาศัยข่าวสารจากสื่อมวลชนหรือจากผู้เปิดรับสื่อมวลชนนั่นเอง

บทบาทของสื่อมวลชนในการสะท้อนทัศนะฐารณชน มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างพรรคการเมืองกับสาธารณชนให้มีความใกล้ชิดมากขึ้นและส่งผลทางอ้อมให้พรรคการเมืองในปัจจุบันมีความตื่นตัวและแข่งขันกันทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสาธารณชนกลุ่มต่างๆ อย่างทั่วถึงและมีความฉับไวมากขึ้น ขณะเดียวกันในแง่ของการสื่อสารระหว่างพรรคการเมืองกับสาธารณชนเป็นการสื่อสารแบบสองทาง การแลกเปลี่ยนและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างพรรคกับสาธารณชนทำให้เกิดการปรับกระบวนการความสัมพันธ์ร่วมระหว่างพรรคกับสาธารณชนที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น กล่าวคือ ในขณะที่ฝ่ายสาธารณชนสามารถแสดงออกและเรียกร้องถึงความต้องการโดยผ่านสื่อมวลชนนั้น พรรคการเมืองก็สามารถรับรู้และสื่อสารได้ตอบโต้โดยรวดเร็วและตรงประเด็นเข้าถึงกลุ่มที่หลากหลายและกระจายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (เชาวนะ ไตรมาศ, 2540)

ประชาชนส่วนใหญ่ในปัจจุบันได้รับข่าวสารทางการเมือง มีความคิดเห็น และทัศนคติเกี่ยวกับการเมืองจากสื่อมวลชนหรือผู้เปิดรับสื่อมวลชน สำหรับข้อเท็จจริง ความคิดหรือทัศนคติที่เกี่ยวกับนักการเมืองหรือสถาบันทางการเมือง สื่อมวลชนทำหน้าที่เป็น “ตัวกลาง (Mediators)” ระหว่างรัฐบาลและพรรคการเมืองและประชาชน เมื่อใดที่รัฐบาลและพรรคการเมืองต้องการให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับสิ่งใดหรือปฏิบัติตามนโยบายใด รัฐบาลและพรรคการเมืองจะอาศัยสื่อมวลชนในการถ่ายทอดข่าวสาร ในทำนองเดียวกัน เมื่อใดที่ประชาชนต้องการทราบบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับรัฐบาลหรือพรรคการเมือง ประชาชนมักหาคำตอบจากสื่อมวลชน ซึ่งบทบาทนี้ทำให้สื่อมวลชนมีพลังและความสำคัญ สื่อมวลชนเป็นตัวกลางระหว่างรัฐบาล กลุ่มอิทธิพลหรือกลุ่มผลประโยชน์กับประชาชน ซึ่งการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของสื่อมวลชน ทำให้สื่อมวลชนมีอิทธิพลทางการเมืองอย่างไม่เคยมีมาก่อน

สื่อมวลชนถ่ายทอดข่าวสารที่ทำให้เกิดความรู้และความรู้สึกเกี่ยวกับนักการเมืองและสถาบันทางการเมืองในหลายลักษณะ เช่น ข่าว บทความหรือการตั้งฉายา การถ่ายทอดในลักษณะข่าวเป็นการให้เนื้อหาโดยตรงว่า นักการเมืองคนนี้ทำอะไร คิดอย่างไร มีพฤติกรรมอย่างไร การถ่ายทอดในลักษณะบทความหรือบทความความคิดเห็น เป็นการแสดงความคิดเห็นในแง่มุมต่างๆ เกี่ยวกับนักการเมืองหรือสถาบันทางการเมือง ทุกระบบการเมืองต่างพัฒนาเครือข่ายการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดข่าวสารและเครือข่ายการสื่อสารของทุกระบบการเมืองมีลักษณะยืดหยุ่น ซึ่งจะเห็นได้ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ผิดปกติ เมื่อเกิดเหตุการณ์ผิดปกติจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือเลิกใช้แบบ

แผนการสื่อสารเดิมที่ใช้กันอยู่เป็นประจำและนำแบบแผนการสื่อสารใหม่มาใช้ชั่วคราวตามสภาพเศรษฐกิจ ภูมิศาสตร์ โครงสร้างของสังคมและรูปแบบทางการเมือง บทบาทหน้าที่ของการสื่อสารมวลชนที่ทำหน้าที่ส่งและนำสารไปสู่คนจำนวนมากในเวลาเดียวกัน คือความโดดเด่นของลักษณะเฉพาะที่หน่วยงานทางการเมืองมักจะมองเห็นพลังอำนาจและใช้ประโยชน์จากสิ่งนี้ เพราะการเข้าถึงวิธีการสื่อสารมวลชนได้มากเท่าไร เท่ากับว่าฝ่ายการเมืองสามารถส่งสารหรือข้อความที่ต้องการไปสู่มหาชนได้มากเท่านั้น

ช่องทางในการสื่อสารทางการเมืองที่เป็นสื่อมวลชนนั้น คือ สิ่งที่ประชาชนส่วนใหญ่สังเกตเห็น คือ รายงานข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์และกิจกรรม ซึ่งก็คือสิ่งที่ปรากฏออกมาของกระบวนการทางการเมือง เรายังทราบกิจกรรมทางการเมืองจากสื่อมวลชนหรือสื่อปัจเจกบุคคลที่เปิดรับสื่อมวลชน ประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมได้ทราบข่าวสำคัญเกี่ยวกับการทำงานของระบบการเมืองจากสื่อมวลชน ที่กล่าวมานี้มิได้หมายความว่าเนื้อหาของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเมืองโดยตรงหรือในลักษณะที่คาดหมายได้โดยง่าย อย่างไรก็ตามสื่อมวลชนระดับนานาชาติที่ทันสมัยได้เปลี่ยนแปลงศักยภาพในการสื่อสารทางการเมืองของประเทศอย่างมากมา ระบบสื่อมวลชนทำให้ข่าวสารเดินทางไปได้มากกว่า ไกลกว่าและเร็วกว่า ช่วยให้ข่าวสารเกี่ยวกับสาธารณชนมีลักษณะคล้ายคลึงกัน การเผยแพร่ข่าวสารกลายเป็นกิจกรรมที่มีบทบาทสำคัญในสังคมและผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร เช่น นักข่าว คอลัมนิสต์ บรรณาธิการ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ กลายเป็นตัวจักรสำคัญตัวหนึ่งในกระบวนการทางการเมือง ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์เพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าสื่อมวลชนสามารถถ่ายทอดข่าวสารได้อย่างสมบูรณ์เพราะการสื่อสารระหว่างบุคคลยังคงมีบทบาทสำคัญเช่นกัน นอกจากนี้สื่อมวลชนยังเป็น "ช่องทางยาว" (Long channels) ซึ่งเชื่อมแหล่งข่าวสารกับปัจเจกบุคคลและกลุ่มทางสังคมซึ่งอยู่ไกลจากแหล่งข่าวสาร สื่อมวลชนยังทำหน้าที่เชื่อมนักการเมืองหรือสถาบันทางการเมืองเข้าด้วยกันอีกด้วย

คาร์ล ดอยช์ ได้เปรียบเทียบ "การสื่อสาร" ไว้ว่าเหมือน "เส้นประสาท" ของการปกครอง สภาพของพัฒนาการทางการเมืองนั้นสามารถประเมินได้จากสภาพแบบแผนของการสื่อสาร ซึ่งมีเครื่องชี้ที่น่าสังเกต 3 ประการ ได้แก่ 1. เราสามารถวัดสมรรถนะของช่องทางส่งสารในระบบการเมืองได้โดยการวัดจากสมรรถนะของช่องทางส่งสารที่เป็นเครื่องจักรกล เช่น ถนน โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ 2. เราสามารถสร้างเครื่องมือสื่อสารที่มีสมรรถนะสูงและฝึกฝนอบรมบุคลากรทางด้านสื่อสารที่มีความเชี่ยวชาญได้ 3. การที่ผู้นำและผู้ตามมีกรอบอ้างอิงร่วมกัน

นั้นเกี่ยวข้องกับจำนวนการบิดเบือนของข่าวสาร ซึ่งเกิดขึ้นจากกระบวนการลงรหัสและถอดรหัสของข่าวสาร (วัลลภ ลำพาย, 2551, หน่วยที่ 3)

นอกจากนี้ยังมีการประเมินผลการสื่อสารและสารสนเทศภาครัฐ ซึ่งหมายถึงกระบวนการในการประเมินผลของการสื่อสารและสารสนเทศภาครัฐ โดยการประเมินผลงานเทียบเคียงกับแผนการหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินใจว่าควรดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงอย่างไร โดยมุ่งหวังให้ผลงานออกมาสมบูรณ์แบบที่สุด โดยหลักประเมินผลงานนั้นประกอบด้วย

1. การวัดผลการปฏิบัติงาน โดยสามารถทำได้หลายแนวทางการประเมินจากทัศนคติของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมือง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ระดับองค์ความรู้ตามที่ได้สื่อสารออกไป โดยอาจจัดทำเป็นดัชนีชี้วัดได้ตามความเหมาะสม
2. การเปรียบเทียบกับเป้าหมาย โดยต้องสามารถเปรียบเทียบได้ว่าสารสนเทศที่ดำเนินการสื่อสารออกไปมีผลสัมฤทธิ์ตรงตามเป้าหมายของพรรคการเมืองหรือไม่ หากผลของการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมาย ผู้บริหารก็ควรตัดสินใจเพื่อหาแนวทางแก้ไขต่อไป
3. ปรับปรุง แก้ไข ความผิดพลาดของการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารหรืองานชนิดอื่นๆ มีโอกาสผิดพลาดเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา แต่สิ่งสำคัญเมื่อเกิดการผิดพลาดต้องสามารถปรับปรุง แก้ไขให้ถูกต้องโดยเร็วที่สุด เมื่อทราบปัญหาได้รวดเร็วและสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันสถานการณ์ย่อมบรรเทาปัญหาได้ระดับหนึ่ง (สุรศักดิ์ จิรวาสต์รัมย์, 2551, หน่วยที่ 5)

พรรคการเมืองเป็นปัจจัยนำซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย เนื่องจากพรรคการเมืองเป็นตัวเชื่อมโยงความคิดหลักของประชาชนมาสู่รัฐบาล ประชาธิปไตยไม่อาจดำเนินไปด้วยความราบรื่นหากขาดตัวจักรกล คือ พรรคการเมืองเป็นตัวประสานรวบรวมแนวคิดความต้องการหลากหลายของกลุ่มคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบรัฐสภา เนื่องจากหลักการการปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลจำนวนมากที่สุด (Majority) มีอิทธิพลเหนือรัฐบาลและเปิดโอกาสให้มีการต่อสู้แข่งขันทางการเมืองเพื่อเลือกเฟ้นกลุ่มหรือคณะบุคคลที่จะเข้ามาเป็นรัฐบาลโดยยึดหลักเสรีภาพ (Liberty) และความเสมอภาค (Equality) อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การปกครองในระบบประชาธิปไตยจะต้องมีกลุ่มของบุคคลที่รวบรวมกันขึ้นเนื่องจากความคิดเห็นทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ในแนวทางกว้างๆคล้ายคลึงกันและมีการต่อสู้แข่งขันทางการเมืองโดยวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตย เพื่อต่อรองผลประโยชน์ต่างๆดังกล่าวหรือเพื่อสร้างอิทธิพลในการเป็นรัฐบาล ซึ่งกลุ่มของบุคคลดังกล่าวก็คือพรรคการเมือง (ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ, 2524)

พรรคการเมืองเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นไปอย่างได้ผล อาจกล่าวได้ว่าพรรคการเมืองเป็นสิ่งจำเป็นที่จะขาดเสียมิได้ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย (ขจัดภัย บุรุษพัฒน์, 2511) การที่คนในสังคมจะยอมให้ผู้ใดผู้หนึ่ง กลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่งมาเป็นชนชั้นผู้ปกครองนั้น กลุ่มชนชั้นนั้นจะต้องรวมแนวความคิดเห็นและอุดมคติการเมืองเป็นเอกฉันท์ของตนเองออกมาแสดงต่อประชาชน ซึ่งความเห็นดังกล่าวแสดงออกโดย “ระบบพรรคการเมือง” นั่นเอง ฉะนั้นพรรคการเมืองนอกจากจะเป็นสิ่งจำเป็นเปรียบเสมือน “ยาดำ” ที่แทรกซึมมีผลสะท้อนสู่ชีวิตประจำวันของคนในสังคมทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมแล้ว พรรคการเมืองเปรียบเสมือน “กระจกเงา” สะท้อนให้เห็นสภาพภาวะแนวความคิดอิสระที่แตกต่างของคนในสังคม และเป็นเข็มทิศที่ชี้ให้เห็นแนวโน้มเพียงของคนในแต่ละชาติว่ามีแนวคิดอิสระอย่างไร (เชาวน์วัศ สุตลาภา, 2517) โดยเหตุที่พรรคการเมืองมีความสำคัญต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยเฉพาะในประเทศเสรีประชาธิปไตย ประเทศต่างๆจึงรับเอาแนวความคิดเกี่ยวกับระบบพรรคการเมืองไว้ในประเทศของตน และได้วิวัฒนาการมาจนเป็นสถาบันหลักของสังคมประเทศชาติของเขาและได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของประชาชน (ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ, 2524)

จะเห็นได้ว่าหน้าที่สำคัญของพรรคการเมืองซึ่งจะขาดไปเสียมิได้ก็คือ พรรคการเมืองทำหน้าที่สอนประชาชนให้เกิดความสำนึกต่อความรับผิดชอบทางการเมือง กระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับกระบวนการการเมืองยิ่งขึ้น มีหน้าที่คัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งให้เหมาะสม ต้องแถลงนโยบายและปฏิบัติตามนโยบายหรือโครงการต่างๆ เป็นสื่อกลางรวบรวมประสามติหรือความคิดเห็นของประชาชนเสนอต่อรัฐบาล ชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจถึงปัญหาต่างๆ ของประเทศ ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลหรือเสนอความเคลื่อนไหวและกิจกรรมต่างๆ ของพรรคให้ประชาชนได้ทราบ (พนม ภัยหน่าย, 2512)

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพรรคการเมืองประกอบไปด้วยบุคคลจำนวนมาก ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีโฆษกเพื่อทำหน้าที่เป็นคนให้ข้อมูลข่าวสารของพรรคแก่ประชาชนโดยใช้คำพูดเป็นหลักในการสื่อสาร เพราะการพูดเป็นหนทางหนึ่งแห่งการถ่ายทอดหรือชักนำเอาความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์แสดงให้ผู้อื่นได้ทราบและเข้าใจ คำพูดจึงนับว่าเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่สำคัญยิ่งที่สามารถนำความร่วมมือแห่งมนุษย์มาสู่มวลมนุษย์ด้วยกัน ทำให้มนุษย์เกิดร่วมแรงร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Grace A. de Laguna, 1927 อ้างถึงในวิรัช ฤทธิรัตนกุล, 2549) การพูดสำหรับโฆษกของพรรคการเมืองนั้นส่วนมากจะพูดผ่านสื่อโทรทัศน์และวิทยุเป็นสำคัญ ทำให้สาธารณชนเห็นถึงลีลา ท่วงทำนองการพูด ตลอดจนน้ำเสียงของโฆษกก็มีอิทธิพลในการชักจูงและ

กระตุ้นเร้าความสนใจ หากเป็นในสื่อของโทรทัศน์ สาธารณชนก็จะเห็นบุคลิกลักษณะของโฆษกด้วย การพูดของโฆษกนั้นมักเป็นการพูดที่แจ่มชัดและเป็นทางการโดยเป็นการพูดจากความเข้าใจที่ได้เตรียมไว้ (Extemporaneous speech) ซึ่งเป็นการพูดที่นิยมใช้กันมาก และได้ผลดียิ่งเพราะเป็นวิธีพูดที่มีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการพูด ผู้พูดจะพูดออกมาด้วยความพร้อมและความมั่นใจ มีชีวิตชีวา เพราะผู้พูดได้ศึกษาและเข้าใจในเรื่องราวที่จะพูดนี้มาอย่างชัดเจนถ่องแท้แล้ว

การพูดของโฆษกพรรคการเมืองนั้นมักจะเป็นการพูดเพื่อสร้างความเข้าใจหรือเพื่อให้สาธารณชนมีความรู้ที่ถูกต้องในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ทางพรรคประสงค์ การพูดแบบนี้จึงเป็นการพูดที่มุ่งอธิบาย ชี้แจงหรือให้รายละเอียด ข้อเท็จจริงแก่ผู้ฟังให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างชัดเจนถูกต้องในเรื่องนั้นๆ และเป็นการพูดเพื่อชี้ชวนหรือโน้มน้าวใจให้สาธารณชนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาหรือเห็นคล้อยตามสิ่งที่ผู้พูดประสงค์เป็นสำคัญ การพูดเพื่อชี้ชวนหรือโน้มน้าวใจนั้นนอกจากจะต้องให้ข้อเท็จจริง ข้อมูล รายละเอียดต่างๆ แล้ว ผู้พูดจะต้องพูดอย่างมีหลักฐานน่าเชื่อถือด้วย (Charles R. Gruner, 1972 อ้างถึงในวิรัช ภิริชิตนกุล, 2549) นอกจากนี้ผู้พูดจะต้องมีจริยธรรม ความจริงใจ ความปรารถนาดีและการวางรากฐานอยู่บนศีลธรรมอีกด้วย

แอดัม ซีเยส (Abbe Sieyes) กล่าวว่าการที่มีตัวแทนหรือโฆษกนั้นมีอยู่ทุกหนทุกแห่งในสังคม ก่อนที่จะมีระบบตัวแทนนั้น มีเพียงแต่การแย่งชิง (usurpation) ความเชื่อที่ผิด (superstition) และการกระทำที่โง่เขลา (folly) จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ในอดีต นักแสดงได้เป็นตัวแทนของตัวละครบนเวที ทนายความเป็นตัวแทนของลูกค้า รัฐบาลเป็นตัวแทนของประชาชนและโฆษกพรรคการเมืองเป็นตัวแทนบุคคลในพรรคที่ทำการสื่อสารกับประชาชน ในศตวรรษที่ 16 เมื่อโฆษกของรัฐบาลได้รับการแต่งตั้งขึ้นในประเทศอังกฤษ สมาชิกรัฐสภาก็ได้มีความสัมพันธ์ในฐานะผู้อุปถัมภ์กับโฆษก เนื่องจากโฆษกได้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของเหล่าสมาชิกรัฐสภาทั้งหลายเหล่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับการทำงานของสำนักโฆษกของประเทศไทยซึ่งต้องทำงานสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล โดยเน้นทั้งการรุกและการรับ โดยเฉพาะการเผยแพร่ข่าวสารของรัฐบาลไปยังประชาชนในท้องถิ่นต่างๆให้ทั่วถึง และมีนโยบายในการประสานงานกับทีมงานโฆษกกระทรวงต่างๆทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งคล้ายคลึงกับการทำงานของโฆษกพรรคการเมืองที่ต้องทำงานประสานกับบุคคลทั้งภายในองค์กรและนอกองค์กรไม่ว่าจะจากฝ่ายการเมืองและฝ่ายสื่อมวลชน

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงได้ให้ความสนใจศึกษาการทำงานด้านการสื่อสารทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากพรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคการเมืองที่เก่าแก่ที่สุด

พรรคหนึ่งในประเทศไทยและเป็นพรรคที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองโดยยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย พรรคประชาธิปัตย์ได้รับการตั้งขึ้นมาตั้งแต่วันที่ 5 เมษายน 2489 ล้มลุกคลุกคลาน แต่ก็อยู่ในชื่อประชาธิปัตย์เดิม ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการเลือกตั้งและในวงการการเมืองไทยเรื่อยมา พรรคประชาธิปัตย์ยังเป็นพรรคการเมืองที่มีโครงสร้าง ซึ่งมีองค์กรกลางอันเป็นหน่วยงานถาวรที่ทำให้การสืบตำแหน่งผู้บริหารและผู้นำของพรรคเป็นไปอย่างราบรื่น อย่างน้อยที่สุดหลังมรณกรรมของนายควง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรคคนแรกก็ไม่ทำให้พรรคสลายตัวตามไป พรรคประชาธิปัตย์มิได้ตั้งขึ้นมาเป็นพรรคฝ่ายค้านพรรคแรก แต่ก็ยังเป็นพรรคฝ่ายค้านที่มีความสำคัญมาตั้งแต่แรกเกิด และเป็นพรรคฝ่ายค้านที่ตั้งขึ้นมาในยามที่เมืองไทยมีการปกครองไปในแนวทางประชาธิปไตยมากอีกด้วย เนื่องจากขณะนั้นยังไม่มีพระราชบัญญัติพรรคการเมือง ผู้มีอำนาจทางการเมืองฝ่ายรัฐบาลก็ยังเปิดโอกาสให้มีพรรคฝ่ายค้านขึ้น (นรนิติ เศรษฐบุตร, 2530)

จากการดำเนินการทางการเมืองที่ต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 64 ปี พรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคการเมืองพรรคหนึ่งที่อยู่ในความสนใจของประชาชนมาเป็นเวลาช้านานมากที่สุดพรรคหนึ่งของระบบการเมืองไทย ด้วยเหตุที่ว่าพรรคการเมืองของไทยส่วนใหญ่ในขณะนี้ขาดประสิทธิภาพที่สามารถดำรงความเป็นสถาบันทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่าพรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคการเมืองที่เก่าแก่ที่มีความเป็นสถาบันทางการเมืองที่ต่อสู้อย่างยืนหยัดข้างประชาชนมาเป็นเวลายาวนานตั้งแต่การก่อตั้งพรรค จะเห็นได้ว่าพรรคการเมืองอื่นๆ ที่มีกองกำลังหนุนหลัง หรือตั้งขึ้นมาเพื่อรับใช้ผู้มีอำนาจต่างก็สูญสลายไป ขณะที่พรรคประชาธิปัตย์สามารถยืนหยัดต่อสู้มาอย่างเหนียวแน่น ดำรงความเป็นสถาบันทางการเมืองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยตราบนานถึงทุกวันนี้

พรรคประชาธิปัตย์ได้ต่อสู้กับระบอบเผด็จการเดิมมาในหลายยุคสมัยบางครั้งแสดงบทบาทในฐานะพรรคฝ่ายค้าน บางครั้งแสดงบทบาทในฐานะฝ่ายรัฐบาล แต่ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีบทบาทและฐานะอย่างไร พรรคประชาธิปัตย์ยังคงยึดมั่นการดำเนินการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข พรรคประชาธิปัตย์ยังเป็นพรรคแรกที่นำวิธีการปราศรัยในที่สาธารณะและการเยี่ยมเยียนพบปะประชาชนจนถึงบ้านมาใช้ อันเป็นการนำประชาธิปไตยไปมอบให้ประชาชน และเชิญชวนประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ในฐานะที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง (อยุทธ์ เพชรอินทร, 2537) และจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในส่วนของเว็บไซต์นั้นพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้ประกาศตนอย่างชัดเจนในเรื่องของการยึดถืออุดมการณ์ 10 ประการของพรรค ยืนหยัดพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่และ

มุ่งมั่นสร้างสังคมที่เป็นธรรมให้บังเกิดขึ้น ด้วยจิตใจ และการอุทิศตัวในหลักการแห่งความซื่อสัตย์ สุจริต นอกจากนี้พรรคประชาธิปัตย์ยังเป็นพรรคการเมืองเดียวที่เป็นสถาบันการเมืองอย่างแท้จริง ไม่มีนายทุนเป็นเจ้าของ แต่เป็นของประชาชนและผู้ร่วมอุดมการณ์ที่เสนอตัวเข้ามารับใช้ประชาชน ดังนั้นพรรคประชาธิปัตย์จึงต้องพึ่งพาเงินบริจาคจากประชาชนเป็นหลัก เนื่องจากพรรคการเมือง จำเป็นต้องใช้ทุนเพื่อการพัฒนานโยบาย และประสานงานกับประชาชนทุกกลุ่มในทุกพื้นที่ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์หาเสียง นอกจากนี้การพึ่งพาเงินบริจาคของ ประชาชนแล้วทางพรรคประชาธิปัตย์ก็มีการระดมทุนจากเงินสนับสนุนจากสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จากการจัดกิจกรรมระดมทุน จากเงินค่าสมาชิกพรรค จากการ ขายของที่ระลึกและจากนักการเมืองภายในพรรคเอง โดยทางพรรคประชาธิปัตย์ได้ชี้แจงงบดุล งบ รายรับ-รายจ่ายไว้อย่างละเอียดผ่านทางเว็บไซต์ของพรรคเพื่อแสดงให้เห็นว่าพรรคประชาธิปัตย์มี ความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ อย่างไรก็ตามการจัดรูปองค์กรพรรคประชาธิปัตย์นั้น เริ่มมีการ วางกลไกและระบบพรรคเป็นระเบียบแบบแผนเมื่อมีพระราชบัญญัติพรรคการเมือง 2498 ปัจจุบัน มีการจัดตั้งสาขาในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสานและภาคใต้ โดยจะมี ประธานสาขาพรรคเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นนี้แสดงให้เห็นว่าพรรคประชาธิปัตย์มี ขั้นตอนในการสื่อสารกับประชาชนไม่ว่าจะผ่านทางนักการเมืองและที่สำคัญคือผ่านทางโฆษก พรรค เพราะหากนักการเมืองแต่ละคนในพรรคออกมาพูดในสิ่งที่ตนเองคิดแล้ว พรรคก็จะเกิด ความวุ่นวาย ไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันจะนำมาซึ่งความสับสนแก่ประชาชน ดังนั้นโฆษกพรรค จึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงของพรรคในการชี้แจงและบอก เล่าข่าวสารต่างๆ ของพรรคแก่ประชาชน

วัฏจักรทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะพรรคนำฝ่ายค้าน พรรคร่วมฝ่ายค้าน พรรคนำในการบริหารประเทศหรือพรรคร่วมในการบริหารประเทศแสดงให้เห็น ในประวัติทางการเมืองของพรรค และในอนาคตบทบาทเหล่านี้คงจะดำรงอยู่ตราบเท่าที่พรรค ประชาธิปัตย์จะเป็นพรรคการเมืองที่อยู่คู่กับประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงความสำคัญของบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในด้านการสื่อสารทางการเมือง
2. เพื่อให้ทราบถึงกลยุทธ์การดำเนินงานทางด้านการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์
3. เพื่อให้ทราบถึงวิธีการวัดประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

ปัญหาของการวิจัย

1. โฆษกประจำพรรคมีบทบาทและหน้าที่อย่างไรในด้านการสื่อสาร
2. กลยุทธ์การดำเนินงานทางด้านการสื่อสารกับสาธารณะของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์เป็นอย่างไร
3. หลังจากโฆษกทำการสื่อสารแล้ว วิธีการวัดประสิทธิผลของการสื่อสารด้วยวิธีใดอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการวิจัยเชิงคุณภาพในเรื่องของบทบาท หน้าที่และกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ โดยจะทำการสัมภาษณ์นายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์โฆษกประจำพรรคประชาธิปัตย์, นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์, นายบุญยอด สุขถิ่นไทย รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์, นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์, นายอรรถวิฑูร์ สุวรรณภักดี รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์และการสัมภาษณ์สื่อมวลชนฝ่ายการเมืองเพื่อให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมทั้งในส่วนของผู้ส่งสารคือพรรคประชาธิปัตย์และในส่วนของช่องทางการสื่อสารซึ่งก็คือสื่อมวลชน โดยในส่วนของผู้ส่งสารจะทำการสัมภาษณ์จากสื่อมวลชนที่แตกต่างและหลากหลาย ได้แก่ ผู้สื่อข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ผู้สื่อข่าวด้านการเมืองของหนังสือพิมพ์ นักจัดรายการวิทยุด้านการเมืองและมีการจัดทำกรสนทนากลุ่มสำหรับบุคคลทั่วไป เพื่อเป็นการรับทราบถึงความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารของพรรคประชาธิปัตย์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถประยุกต์ใช้กับงานด้านการดำเนินการสื่อสารและงานประชาสัมพันธ์ในส่วนของการวางแผน เพื่อเลือกใช้ช่องทางการสื่อสาร สื่อและโฆษณาที่เหมาะสมทั้งในส่วนของการรณรงค์หรือองค์กร
2. ผลการศึกษาจะทำให้เห็นถึงภาพรวมของบทบาท หน้าที่และกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคการเมือง ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแก้ไขจุดบกพร่องของพรรคการเมืองหรือองค์กรต่างๆ
3. เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของโฆษกพรรคการเมือง รองโฆษกพรรคการเมืองและสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลทางด้านการสื่อสารทางการเมือง
4. ผลการศึกษาจะทำให้เห็นถึงกระบวนการทำงานทางด้านการสื่อสารของพรรคการเมืองที่มีความเก่าแก่พรรคหนึ่งในประเทศไทยและเพื่อเป็นองค์ความรู้ด้านการสื่อสารทางการเมืองและวิถีทางของการพัฒนาประชาธิปไตยที่มีต่อพรรคการเมืองอื่นๆของไทยในอนาคต

นิยามศัพท์เฉพาะ

รัฐบาล หมายถึง พรรคการเมืองที่มีอำนาจในการทำหน้าที่บริหารประเทศ ซึ่งในที่นี้คือ พรรคประชาธิปัตย์

พรรคประชาธิปัตย์ หมายถึง พรรคการเมืองที่ก่อตั้งตั้งตั้งแต่ปี 2489 ซึ่งถือว่าเป็นพรรคที่มีความเก่าแก่ที่สุดในขณะนี้ของประเทศ โดยหัวหน้าพรรคคนแรก คือ นายควง อภัยวงศ์ จนกระทั่งหัวหน้าพรรคคนปัจจุบันซึ่งเป็นคนที่แปด คือ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

โฆษกประจำพรรค คือ บุคคลที่ทำหน้าที่บอกเล่า อธิบาย ชี้แจงข้อมูลข่าวสารของพรรคต่อสื่อมวลชนโดยมุ่งหวังที่จะให้ข้อมูลข่าวสารเหล่านี้ส่งไปยังประชาชนหรือผู้รับสาร โดยโฆษกประจำพรรคประชาธิปัตย์คนปัจจุบัน คือ นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์และโฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์คนปัจจุบัน คือ นายเทพไท เสนพงศ์

รองโฆษกพรรค คือ บุคคลที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับโฆษกพรรค เพียงแต่จะออกมาทำหน้าที่ช่วยเหลือโฆษกประจำพรรคตามที่ได้รับมอบหมายเป็นเรื่องไป ในที่นี้ได้แก่นายบุญยอด สุขถิ่นไทย นายแพทย์วรรงค์ เดชกิจวิกรมและนายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี

ผู้ทำหน้าที่โฆษก คือ โฆษกและรองโฆษกประจำพรรค

การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การสื่อสารระหว่างโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรค และรองโฆษกพรรคไปยังกลุ่มเป้าหมายโดยมีสื่อมวลชนทำหน้าที่เป็นช่องทางในการสื่อสาร

สื่อมวลชน หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดสารที่พรรคประชาธิปัตย์ ต้องการสื่อไปยังกลุ่มเป้าหมาย ในที่นี่จะใช้คำว่าผู้ปฏิบัติการด้านสื่อ

ช่องทางในการสื่อสารทางการเมือง หมายถึง วิธีการในการถ่ายทอดสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร กล่าวคือ จากโฆษกพรรคไปยังกลุ่มเป้าหมาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง”บทบาท หน้าที่และกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์” ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดทางการสื่อสาร
2. แนวคิดทางการสื่อสารทางการเมือง
3. แนวคิดนโยบายสาธารณะ
4. แนวคิดเรื่องบทบาทและหน้าที่ของโฆษก
5. แนวคิดเรื่องบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคการเมือง
6. แนวคิดเรื่องประเมินผลการสื่อสารทางการเมือง

แนวคิดทางการสื่อสาร

การสื่อสาร (Communications) เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Communis” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Commonness” แปลว่ามีความหมายเหมือนกันหรือความเข้าใจร่วมกัน นั่นคือ เมื่อเราพิจารณาความหมายรากศัพท์ การสื่อสารจึงหมายถึงความเข้าใจร่วมกันหรือเหมือนกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับสาร (วัลลภ ลำพาย, 2551, หน่วยที่ 3)

Wilbur Schramm (1961 อ้างถึงในสุรศักดิ์ จิรวัดธรรมงคล, 2551, หน่วยที่ 5) ระบุว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการนำข่าวสาร (Message) จากแหล่งกำเนิด (Source) ไปสู่จุดหมายปลายทาง (Destination)

Everett M. Rogers (1973) ให้นิยามว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการถ่ายทอดสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยผ่านช่องทางซึ่งสามารถนำสารไปถึงผู้รับได้

David, K. Berlo (1960) ได้คิดแบบจำลอง “The Source-Message-Receiver Model” (S-M-C-R Model) เพื่ออธิบายลักษณะของการสื่อสาร โดยอธิบายองค์ประกอบของการสื่อสาร ดังนี้

1. ผู้ส่งสาร (Source) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มที่เป็นผู้ให้ข่าวสาร เป็นต้นตอของข่าวสาร ยกตัวอย่างในด้านสื่อมวลชน เช่น ผู้จัดทำหนังสือพิมพ์ ผู้จัดรายการโทรทัศน์ เป็นต้น
2. ตัวข่าวสาร (Message) หรือสารสนเทศ (Information) ได้แก่ ข้อเท็จจริง แนวคิด สัญลักษณ์ ความรู้สึก อารมณ์ ทั้งที่เป็นถ้อยคำภาษาและที่ไม่ใช่ถ้อยคำภาษา
3. ช่องทาง (Channel) หรือสื่อ (Media) หมายถึง ช่องทางหรือสิ่งที่จะช่วยให้การถ่ายทอดข่าวสารเป็นไปโดยสะดวก และถูกต้องชัดเจนตามความประสงค์ของผู้ส่งข่าวสาร ได้แก่ เครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้รับข่าวสารมองเห็น ได้ยิน และสัมผัสกับข่าวสารมากที่สุด จึงเป็นการพูดอธิบาย เขียนจดหมาย โทรศัพท์ ทั้งนี้ ในปัจจุบันนิยมแบ่งช่องทางการสื่อสารออกเป็น 2 ประเภท คือ

ช่องทางแรก เป็นการสื่อสารผ่านช่องทาง Above The Line: ATL เป็นการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อสารมวลชน (Mass Media) เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต

ช่องทางที่สอง เป็นการสื่อสารผ่านช่องทาง Below The Line: BTL หรือช่องทางการสื่อสารนอกแบบทั่วไป เช่น แผ่นพับ ใบปลิว ป้ายโฆษณา และปากต่อปาก เป็นต้น

4. ผู้รับสาร (Receiver) คือ บุคคลผู้ได้รับข่าวสารที่ผู้ส่งข่าวสารส่งมาให้ ผู้รับข่าวสารจากสื่อมวลชน คือ ผู้ชมโทรทัศน์ ผู้ฟังวิทยุ และผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ตามปกติเมื่อผู้รับข่าวสารได้รับข่าวสารแล้วจะมีปฏิกิริยาเป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) กระบวนการสื่อสารมวลชนจะได้ผลมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้รับข่าวสารด้วย ถ้าผู้รับข่าวสารไม่สนใจ ไม่ตั้งใจที่จะดู ฟัง และรับข่าวสาร การสื่อความหมายก็จะได้ผลหรือปรากฏในทางที่ผิดไป

การสื่อสารจะต้องเริ่มจากองค์ประกอบของตัวผู้ส่งสารก่อน ซึ่งผู้ส่งสารจะส่งข้อมูลข่าวสารออกไป ไม่ว่าจะโดยการเผชิญหน้าหรือโดยการอาศัยสื่อใด ในการสื่อสารแต่ละครั้งจะเริ่มต้นขึ้นจากการมีแหล่งสารในฐานะผู้ส่งสาร ผู้ส่งสารอาจอยู่ในรูปของปัจเจกชน กลุ่มคน องค์การหรือสถาบันก็ได้ ภูมิหลังของผู้ส่งสารเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้รูปแบบของการสื่อสารแตกต่างกันไป ในทางการเมืองการปกครอง ผู้ส่งสารมักหมายถึงฝ่ายการเมือง เช่น รัฐบาล พรรคการเมือง ในทางตรงกันข้าม ผู้รับสารก็อาจเป็นได้ตั้งแต่ปัจเจกชนไปจนถึงสถาบัน ภูมิหลังของปัจเจกชนเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ส่งสารต้องส่งสารด้วยความระมัดระวัง เนื่องจากภูมิหลังของผู้รับสารที่แตกต่างกัน สำหรับข้อมูลข่าวสารเป็นเนื้อหาสาระที่ส่งออกมาจากแหล่งสาร เนื้อหาสาระอาจแตกต่างกันอันเนื่องมาจากเจตจำนงและประเภทของผู้ส่งสาร ข้อมูลข่าวสารที่ออกมาจากการสื่อสารบุคคลย่อมแตกต่างจากการสื่อสารสาธารณะ ข้อมูลข่าวสารที่ออกมาโดยรัฐบาลหรือพรรคการเมืองมักอยู่ในรูปแบบของข่าวสารบ้านเมือง ผลการตัดสินใจวิจัย นโยบายหรือ

ส่งเสริมภาพลักษณ์ของรัฐบาลหรือพรรคการเมือง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวย่อมเคลื่อนที่ไปโดยอาศัยช่องทางการสื่อสารเป็นสำคัญ ช่องทางการสื่อสารอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ช่องทางที่อาศัยสื่อพาไป และช่องทางที่ไม่อาศัยสื่อหรืออาจเรียกว่าการสื่อสารซึ่งหน้าหรือปากต่อปาก การอาศัยสื่อจะเป็นประเด็นสำคัญในการศึกษาเรื่องช่องทางการสื่อสารโดยเฉพาะสื่อที่เป็นมวลชน เนื่องจากสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อสังคมค่อนข้างมากและกว้าง

โดยทั่วไปการสื่อสารมักถูกมองว่าเป็นศาสตร์และศิลป์ที่ว่าด้วยการเป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างคนและกลุ่มคน แต่อันที่จริงแล้วอาจครอบคลุมเป้าหมายของสาระและสภาพแวดล้อมของการสื่อสารด้วย ซึ่งอาจเป็นทั้งเครื่องมือและเป้าหมายในการติดต่อระหว่างกัน การสื่อสารเป็นการติดต่อหรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ซึ่งอาจใช้อุปกรณ์เป็นตัวช่วยในการติดต่อหรือแลกเปลี่ยนสารดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อสนองต่อการรับรู้และความเข้าใจ รวมไปถึงการยอมรับในสารที่ส่งหรือรับนั้น เช่น นาย ก บริกรหาหรือกับนาย ข รัฐบาลอาศัยสื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในการแพร่โอบายไปยังประชาชนทั่วประเทศ

บทบาทและหน้าที่ของการสื่อสาร

วัลลภ ลำพาย (2551, หน่วยที่ 3) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยน หมายถึงการส่งและการรับข่าวสาร ส่วนตัวบุคคลที่รับส่งข่าวสารกันนั้นต่างมีความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ค่านิยม อุดมการณ์ของตนเองเป็นพื้นฐานในการรับรู้ข่าวสาร เพื่อการตีความหมาย และการสนองตอบข่าวสารที่ตนได้รับมา

บทบาทของการสื่อสารโดยเฉพาะการสื่อสารมวลชนมีหลากหลายแตกต่างกันไป สุดแต่มุมมอง แต่บทบาทของการสื่อสารมวลชนมักจะรับรู้ตรงกันในการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรมผู้คนในสังคม เพื่อให้ประชาชนในฐานะผู้รับสารยอมรับรัฐบาลหรือพรรคการเมืองในฐานะผู้ส่งสาร สิ่งที่รับรู้และการรับรู้ของผู้รับสารอันเนื่องมาจากบทบาทและอิทธิพลของการสื่อสาร ได้แก่ ตัวข้อมูลข่าวสารที่ไหลเวียนไปในสังคม การขยายความข้อมูลข่าวสาร รวมถึงการชี้นำเพื่อให้ผู้คนเห็นคล้อยตามการสื่อสาร การชวนเชื่อเพื่อมุ่งมั่นให้ผู้รับสารมีแบบแผนการดำเนินชีวิตตามรูปแบบผู้ส่งสาร (รัฐบาลหรือพรรคการเมือง) ต้องการและการโฆษณาซึ่งเป็นการสื่อสารที่ชัดเจนที่สุดในการตระหนักถึงผู้รับสารในแง่ความต้องการและนิยมชมชอบในสินค้า บริการและภาพลักษณ์ที่สื่อออกไป

บทบาทของการสื่อสารมวลชนดังกล่าวทำให้รัฐบาลในฐานะผู้ส่งสารอาจใช้เพื่อสร้างอิทธิพลในสังคม ทั้งนี้ เนื่องจากว่าสื่อมวลชนสามารถทำหน้าที่พื้นฐาน 4 ประการ ซึ่งทำให้ส่งผลกระทบต่อผู้รับสารที่เป็นมวลชน

1. การสอดส่องแจ้งข้อเท็จจริงให้กับสังคม ในส่วนนี้เป็นการแจ้งข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นข้อเท็จจริงให้กับประชาชนได้รับทราบ เช่น การนำเสนอข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์และจอโทรทัศน์

2. การวิพากษ์วิจารณ์สังคม ในส่วนนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นส่วนที่ขยายจากข้อที่แล้ว กล่าวคือ นอกจากสื่อมวลชนจะนำเสนอแล้ว สิ่งที่น่าเสนออาจเจอคุณค่าลงไปโดยการวิจารณ์ วิเคราะห์

3. การถ่ายทอดมรดกให้กับสังคม การนำเสนอการสื่อสารมวลชนเป็นการศึกษาไม่โดยตรงก็โดยอ้อมแก่ประชาชน โดยชี้ให้เห็นถึงสิ่งดีและสิ่งที่ไม่ดี ทั้งนี้ เพื่อจรรโลงวัฒนธรรมของสังคมให้ดำรงอยู่ไว้

4. ความบันเทิง การทำหน้าที่ส่วนนี้จะส่งผลกระทบต่อผู้รับสารได้อย่างลึกซึ้งเมื่อเทียบกับการนำเสนอส่วนอื่น เนื่องจากความบันเทิงเป็นที่ชื่นชอบของผู้รับสารส่วนใหญ่โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น

โดยสรุป การทำหน้าที่ทั้ง 4 ประการของสื่อมวลชนทำให้สื่อมวลชนมีบทบาทต่อสังคมและผู้รับสารอย่างกว้างขวาง หากเนื้อหาสาระทางการเมืองเข้าไปผสมกับการทำหน้าที่ดังกล่าวแล้ว ก็จะทำให้สื่อมวลชนเป็นช่องทางการสื่อสารที่มีบทบาทอย่างกว้างขวางทั้งต่อรัฐและสังคม

แนวคิดทางการสื่อสารทางการเมือง

หากผู้นำในระบบการเมืองสามารถสื่อสารกับประชาชนในระบบการเมืองอย่างใกล้ชิดหรือเข้าใจตรงกันได้ จะนำไปสู่การร่วมมือเป็นอันดีในการดำเนินงานเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายของส่วนรวม หากพิจารณาในแง่ของการสื่อสารแล้ว การเมืองและการปกครองเป็นกระบวนการชี้แนะและการสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งการสื่อสารทางการเมืองนั้นเป็นกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ทศนะและความคิดเห็น ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ในทางการเมืองระหว่างบุคคล การสื่อสารทางการเมืองนับเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของสังคมการเมืองและทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมการเมือง

Fagen (1966) ระบุว่าผลลัพธ์สุดท้ายของการสื่อสารทางการเมืองคือ การสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง (Political Image) ตามความหมายของ Fagen สามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ว่า การสื่อสารทางการเมืองช่วยทำให้เกิดการรับรู้ ความคิด ความเชื่อ และทัศนคติทางการเมืองในหมู่ของผู้รับสารจนเกิดเป็นมโนภาพขึ้นในใจของกลุ่มคนเหล่านั้น

Rush and Althoff (1971) ได้ให้ความหมายว่า การสื่อสารทางการเมืองหมายถึง การถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองจากส่วนหนึ่งจากส่วนหนึ่งของระบบการเมืองไปยังอีกส่วนของระบบการเมือง และเป็นการถ่ายทอดระหว่างระบบสังคมกับระบบการเมือง

McNair (อ้างถึงในประทุม ฤกษ์กลาง, 2550) กล่าวว่า การสื่อสารทางการเมืองหมายถึง วาทะการเมืองทั้งในลักษณะคำพูดและข้อเขียน การอภิปรายในที่สาธารณะในเรื่องการ จัดสรรทรัพยากรของปวงชน อำนาจอย่างเป็นทางการ เช่น อำนาจในการออกกฎหมาย การปกครอง อำนาจในการให้คุณประโยชน์หรือโทษ แต่ไม่รวมไปถึงการสื่อสารเชิงสัญลักษณ์

แผนภาพที่ 2.1 แบบจำลองแสดงองค์ประกอบของการสื่อสารการเมือง ของ McNair

ที่มา : ประทุม ฤกษ์กลาง. (2550). *การประชาสัมพันธ์ทางการเมือง* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

บทบาทของการสื่อสารกับการเมือง

วัลลภ ลำพาย (2551, หน่วยที่ 3) กล่าวว่า กรอบความคิดการกระทำหน้าที่ทางการเมืองของการสื่อสารอาจแยกการศึกษาได้เป็น 3 ลักษณะ คือ กระบวนการสื่อสารทางการเมืองในฐานะพื้นฐานของความคิด การชวนเชื่อและสาธารณมติในฐานะที่เป็นกลยุทธ์สำคัญในการสื่อสารทางการเมือง กระบวนการสื่อสารทางการเมืองนั้นจะประกอบไปด้วย แหล่งสารหรือผู้ส่งสารทางการเมือง ข่าวสารทางการเมือง ช่องทางการสื่อสารทางการเมืองและผู้รับสารทางการเมือง การทำหน้าที่ทางการเมืองของกระบวนการสื่อสารดังกล่าวจะเชื่อมโยงต่อเนื่องกันไปจากแหล่งทางการเมืองไปจนถึงผู้รับสารทางการเมือง และแม้ว่าแหล่งสารทางการเมืองอาจมีหลายประเภท แต่ก็อาจกล่าวได้ว่าแหล่งสารทางการเมืองที่สำคัญที่สุดในการสื่อสารทางการเมือง คือ รัฐบาลและองค์การทางการเมืองปกครอง เช่น พรรคการเมือง เป็นต้น หากแหล่งสารหมายถึงพรรคการเมืองแล้ว ข่าวสารทางการเมืองก็จะหมายถึงนโยบายของพรรคและผลงาน ส่วนช่องทางการสื่อสารทางการเมืองที่เป็นหลักคือสื่อมวลชน อย่างไรก็ตามการสื่อสารทางการเมืองสะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมของแหล่งที่จะติดต่อสื่อสารไปยังผู้รับสารเพื่อให้เกิดการยอมรับต่อผู้ส่งสาร การยอมรับเป็นการรับรู้ถึงข้อมูลข่าวสาร การมีทัศนคติที่ดีต่อข้อมูลสารนั้น และถึงที่สุดคือพฤติกรรมเป็นไปตามเจตนาของของผู้ส่งสาร ในทางการเมืองหากประชาชนในฐานะผู้รับสารยอมรับรัฐบาลและพรรคการเมืองในฐานะผู้ส่งสารแล้ว ก็จะทำให้การบริหารงานบ้านเมืองเป็นไปโดยราบรื่นเนื่องจากประชาชนเข้าใจและให้การยอมรับ

การโฆษณาชวนเชื่อ การนำโฆษณาชวนเชื่อมาใช้อย่างจริงจังเริ่มมาจากคณะผู้สอนศาสนา การโฆษณาชวนเชื่อกลายเป็นเครื่องมืออันทรงพลังในการทำให้ประชาชนจำนวนมากเห็นคล้อยและปฏิบัติตามตัวผู้นำ การโฆษณาชวนเชื่อเป็นความเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมของผู้นำโดยเฉพาะรัฐบาลหรือพรรคการเมือง เพื่อผลักดันให้ประชาชนยอมรับแนวทางความเชื่อหรืออุดมการณ์ รวมไปถึงตัวผู้นำ การชวนเชื่อจึงถูกมองว่ารับใช้เผด็จการทางการเมือง ทั้งนี้เนื่องจากการชวนเชื่อรองรับการอธิบายด้วยทฤษฎีไข่มุขที่เชื่อว่าการส่งสารด้วยการชวนเชื่อจะส่งผลกระทบต่อผู้รับสารอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สามารถส่งผลกระทบต่อผู้รับสารตามความเชื่อของนักสื่อสาร ในปัจจุบันการโฆษณาชวนเชื่อยังได้รับการนำไปปฏิบัติ แต่อยู่ในรูปแบบที่ปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับสมัยนิยมมากขึ้น เช่น การชวนเชื่อที่สมเหตุสมผลและใช้สถานการณ์ที่เอื้ออำนวย ซึ่งสอดคล้องกับสังคมและปัจเจกชนในการจูงใจ มิใช่การโฆษณาชวนเชื่อที่บีบบังคับและกวาดไปทั้งสังคมเช่นเดิม

สาธารณมติหรือมติมหาชน เป็นการแสดงเจตจำนงของประชาชนเพื่อให้รัฐบาลหรือผู้นำรับทราบถึงความต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้รัฐบาลกำหนดนโยบายหรือแก้ปัญหาหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับประชาชน ในต่างประเทศการหยั่งเสียงสาธารณมติโดยการวิจัยสำรวจเกิดขึ้นเมื่อคริสต์ศตวรรษที่ 20 และได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในเวลาต่อมา ทั้งนี้เพราะการหยั่งเสียงโดยการวิจัยจากนักสำรวจประชามติจะทำให้สาธารณมติเป็นรูปธรรม ซึ่งมีผลการวัดที่แน่นอน มิใช่เกิดขึ้นจากการประมาณการตามความนึกคิดของรัฐบาล

สาธารณมติในทางการสื่อสารอาจกล่าวได้ว่าเป็นทั้งการส่งสารและย้อนกลับสารของประชาชน ในฐานะการส่งสารย่อมสะท้อนให้เห็นถึงเจตนารมณ์และความต้องการของประชาชน ในฐานะของการย้อนกลับสารเป็นการสะท้อนการปรับสมดุลของสังคมตามเสียงเรียกร้องของประชาชน เพื่อให้รัฐบาลปรับท่าทีให้สอดคล้องกับทิศทางของสังคม และการปรับสมดุลของสังคมดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อคะแนนนิยมของรัฐบาลและเสถียรภาพของรัฐบาล หากมีการเลือกตั้งครั้งต่อไป ด้วยเหตุนี้สาธารณมติจึงเป็นเครื่องมือและวิธีการที่แนบแน่นกับระบอบประชาธิปไตยและมักถูกนำไปใช้ประกอบการประชาสัมพันธ์ทางการเมือง หากรัฐบาลสามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ แรงสนับสนุนจะเป็นกำลังใจให้กับรัฐบาลในการปฏิบัติงานทั้งเสียงสะท้อนของความต้องการและแรงสนับสนุนมักปรากฏในชั้นต้นจากข่าวสารที่ปรากฏตามสื่อมวลชนซึ่งทำหน้าที่สอดส่องดูแลกระแสของสังคม

การประชาสัมพันธ์ทางการเมือง

การประชาสัมพันธ์ทางการเมือง (Political Public Relations) หมายถึง กระบวนการที่นักประชาสัมพันธ์ของสถาบันทางการเมืองการปกครองเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ นโยบาย การตัดสินใจ ฯลฯ โดยการศึกษาวิจัยเพื่อหาข้อมูลความรู้ในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้อง นำมาคิดสร้างสรรค์วางแผนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ ทำการสื่อสารและประเมินผลเพื่อการวัดผลสำเร็จและพัฒนาปรับปรุงแก้ไข โดยมุ่งหวังเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ ชื่อเสียง ความรู้ความเข้าใจที่ดีและถูกต้องในการดำเนินงานต่างๆ (ประทุม ฤกษ์กลาง, 2550)

อย่างไรก็ตามความหมายของการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองในที่นี้ คือ ผู้ส่งสาร หมายถึงผู้ปกครองหรือรัฐบาลสื่อสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งหมายถึงสาธารณชนหรือผู้ใต้ปกครองเป็นสำคัญ การประชาสัมพันธ์ทางการเมืองจึงเป็นเรื่องที่รัฐบาลส่งสารเสนอเทศทางการเมืองอันได้แก่นโยบายซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาหรือแนวทางของรัฐบาลไปยังประชาชนเพื่อหวังผลในความสำเร็จ นโยบายและภาพลักษณ์ของรัฐบาลในประเทศที่มีระบอบการปกครองซึ่งแตกต่างกัน

แนวทางการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองในภาพกว้างก็จะแตกต่างกันไปตามอุดมการณ์ของรัฐที่ไม่เหมือนกัน การประชาสัมพันธ์ทางการเมืองในประเทศที่เป็นเผด็จการย่อมคำนึงถึงวิธีการชวนเชื่อเป็นหลัก ในขณะที่การประชาสัมพันธ์ทางการเมืองในประเทศที่เป็นประชาธิปไตยจะคำนึงถึงสาธารณมติเป็นสำคัญ

กระบวนการในการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองจะเริ่มต้นขึ้นจากการระดมความคิดเห็นของประชาชนเพื่อรวบรวมข้อมูลข่าวสารอันเป็นส่วนประกอบที่รัฐบาลจะนำไปวางแผนผ่านองค์การของรัฐ การระดมความคิดเห็นซึ่งเป็นที่กล่าวขวัญเป็นพิเศษในปัจจุบันคือการจัดทำประชาพิจารณ์ เมื่อรัฐบาลสามารถกำหนดนโยบายได้แล้วก็จะนำนโยบายนั้นไปแปลงเป็นข่าวสารประชาสัมพันธ์

การดำเนินกิจกรรมของการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองข้างต้นจำเป็นต้องได้รับการประเมินผลของการประชาสัมพันธ์ เพราะผลสำเร็จของการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองจะส่งผลถึงความสำเร็จในการนโยบายสาธารณะและน่านโยบายไปปฏิบัติ เนื่องจากประชาชนในฐานะผู้รับสารรู้ เข้าใจและมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายเหล่านั้น เนื่องด้วยนโยบายของรัฐบาลมีจุดเริ่มต้นมาจากประชาชนและผู้แทนประชาชน ดังนั้นการประเมินการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองจึงต้องติดตามดูว่าการปฏิบัติงานนั้นเป็นไปตามขั้นตอนของแผนประชาสัมพันธ์หรือไม่ ยุทธวิธีของการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองที่ปฏิบัติอยู่จริงเหมาะสมเพียงใด และวิเคราะห์การประชาสัมพันธ์ทางการเมืองทั้งระบบว่ามีภาพรวมที่ต้องปรับปรุงในส่วนใดหลังจากที่การบริหารงานประชาสัมพันธ์ทางการเมืองได้ดำเนินไประดับหนึ่งแล้ว

การประชาสัมพันธ์ทางการเมืองในประเทศไทยอาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การประชาสัมพันธ์ของรัฐ โดยจัดให้มีคณะกรรมการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานคณะกรรมการ มีบุคคลอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งในจำนวนที่เหมาะสมเป็นกรรมการ มีอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นกรรมการและเลขาธิการ และผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ ทำหน้าที่เสนอแนะนโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ กำกับ ดูแล ประสานงาน และให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานรัฐให้สอดคล้องกับแผนประชาสัมพันธ์แห่งชาติ ดูแล แนะนำและให้ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานสื่อมวลชนของหน่วยงานของรัฐ ประสานงานการประชาสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับงานประชาสัมพันธ์ของเอกชน ศึกษาวិเคราะห์และประเมินสถานการณ์เพื่อกำหนดมาตรการด้านการประชาสัมพันธ์ และระบบการบริหารสื่อมวลชนให้เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์ สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการอบรม ประชุม หรือสัมมนาเพื่อ

ความเข้าใจและประสานที่ถูกต้องในการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานของรัฐและเอกชน ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย อย่างไรก็ตาม ภารกิจดังกล่าว ครอบคลุมงานประชาสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นขึ้นมาจนถึงระดับชาติ แม้ว่าบทบาทของการ ประชาสัมพันธ์แห่งชาติจะกว้างขวาง แต่ในทางปฏิบัติแล้วขอบเขตของบทบาทมิได้รุดหน้าไป เท่าที่ควรจะเป็น

การประชาสัมพันธ์ทางการเมืองอีกลักษณะหนึ่ง คือ การประชาสัมพันธ์ของ รัฐบาล การประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลแตกต่างจากการประชาสัมพันธ์ของรัฐ การประชาสัมพันธ์ ของรัฐเป็นการประชาสัมพันธ์ของชาติในลักษณะที่การประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลเป็นการ ประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนการทำงานของฝ่ายบริหารที่มาของนักการเมืองซึ่งได้รับความไว้วางใจ ให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องแยกการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลที่ดำเนินงานโดย กรมประชาสัมพันธ์เป็นแกนกลาง คณะโฆษกของรัฐบาลจึงทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้กับ นักการเมืองที่เป็นรัฐบาล โดยมีสำนักโฆษกนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ดำเนินการให้ คณะโฆษกมาจาก นักการเมืองซึ่งดำเนินนโยบายภายใต้นโยบายของรัฐบาลของแต่ละชุดโดยปฏิบัติตามคำสั่งของ นายกรัฐมนตรีเป็นสำคัญ ตัวอย่างบทบาทของโฆษก เช่น แถลงข่าว คำสั่ง ประกาศ การประชุม และผลงานของรัฐบาลและคณะรัฐมนตรี ประเมินสถานการณ์และความนิยมของประชาชนที่มีต่อ รัฐบาล ชี้แจงนโยบายและท่าทีของรัฐบาลทั้งภายในและต่างประเทศเพื่อให้ผู้รับสารภายในและ ภายนอกประเทศเข้าใจอย่างถูกต้อง ประสานงานกับนักสื่อสารมวลชนในการนำเสนอข่าว รวมทั้ง ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของรัฐบาล

โดยสรุป การประชาสัมพันธ์ทางการเมืองเป็นการสื่อสารทางการเมืองเพื่อรักษา ภาพลักษณ์ของประเทศที่มาจากความสำเร็จในการดำเนินงาน อันประกอบด้วยผลการดำเนินงาน ที่มาจากรัฐและรัฐบาล ทั้งนี้ โดยอาศัยความร่วมมือจากงานสื่อสารมวลชนที่เป็นของภาครัฐและ ภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการรับรู้และยอมรับทั้งจากบุคคลภายในและภายนอกประเทศ การ ประชาสัมพันธ์ทางการเมืองจึงเป็นการรักษาคะแนนนิยมของประชาชนต่อนักการเมืองฝ่ายรัฐบาล (วัลลภ ลำพาย, 2551, หน่วยที่ 3)

ช่องทางการสื่อสารทางการเมือง

วัลลภ ลำพาย (2551, หน่วยที่ 3) กล่าวว่า ด้วยเหตุผลที่ว่าสื่อบุคคลนั้นเป็นสื่อที่ มีความใกล้ชิดกับผู้รับสารมากกว่าสื่อมวลชน เพราะในการสื่อสารทางการเมืองส่วนใหญ่จะเป็น บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่อาศัยหรือพื้นที่เดียวกับผู้รับสาร และยังเป็นผู้นำชุมชนหรือบุคคลที่เป็นที่รู้จักกัน

ในถิ่นที่อยู่อาศัยหรือภูมิภาคเดียวกัน หรือระดับสูงขึ้นไปคือบุคคลที่เด่นดังในสังคม ซึ่งแนวโน้มให้ ผู้รับสารเกิดความเชื่อถือและคล้อยตามสารที่ผู้ส่งประเภทสื่อบุคคลแบบนี้ทำการแลกเปลี่ยน ข่าวสารได้ง่าย

ส่วนทางด้านสื่อมวลชนนั้นสามารถแทรกตัวของสื่อแต่ละประเภทเข้ามาเป็นส่วน หนึ่งในชีวิตประจำวันของผู้รับสารได้อย่างโดยง่ายตาย เช่น สื่อโทรทัศน์ที่ปัจจุบันมีลักษณะเป็นสื่อ สากลหรือสื่อระดับโลกไปแล้ว ผู้ส่งสารในทางการเมืองจะเป็นระดับรัฐบาลหรือระดับนักการเมือง สื่อโทรทัศน์ก็ยังทรงพลังในการสร้างการยอมรับตามกระบวนการสื่อสารทางการเมืองจากการ เสนอข่าวสารต่างๆ ทางนโยบาย การปฏิบัติตามนโยบาย การสื่อมวลชนเพื่อโฆษณาและโฆษณา ชวนเชื่อให้กับผู้รับสารคือประชาชนทั่วไปในสังคมนั้นมากขึ้น อีกทั้งยังทำให้สื่อบุคคลได้เสนอ ภาพลักษณ์ของตนเองจากภาษาพูดและกิริยาต่างๆ บุคลิกจากการแต่งกายหรือสัญลักษณ์อื่นๆ ผ่านทางจอโทรทัศน์ของผู้รับสารหรือกลุ่มเป้าหมายได้สร้างความใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น ถึงแม้ตัวจริง ของผู้ส่งสารกับผู้รับสารจะอยู่ไกลกัน

ปัจจุบันได้หันมาพิจารณาแนวคิดเรื่องอิทธิพลของสื่อบุคคลและสื่อมวลชนที่ สามารถอธิบายความเป็นพลังของสื่อหรือช่องทางการสื่อสารทางการเมืองได้ด้วยแนวคิดการ กำหนดวาระของสารซึ่งเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่องนายทวารหรือผู้รักษาประตู (Gatekeeper) ของสื่อ ในการเป็นผู้กรองสาร โดยจะคัดเลือกข่าวสารบางเรื่องบางประเด็น บางความสนใจของผู้รับสาร นำเสนอผ่านสื่อประเภทต่างๆของตน ดังนั้นจากแนวคิดนี้ สื่อมวลชนและสื่อบุคคลสามารถสร้าง สิ่งที่เรียกว่า “ความเป็นสาธารณะ” คือสร้างกลุ่มผู้รับสารที่สนใจเรื่องเดียวกัน สร้างกระแสการ บอกต่อขยายผลแบบปากต่อปากหรือต่อต้านความขัดแย้งร่วมกันในเรื่องเดียวกัน ด้วยลักษณะ ดังกล่าวจึงทำให้สื่อมวลชนและสื่อบุคคลส่งสารทั้งในรูปของ “จุดประเด็นความสนใจหรือสร้าง กระแส” และสร้างภาพลักษณ์ของตัวสื่อบุคคลในรูปแบบความเป็น “แหล่งข่าว” ได้

แนวคิดการนำอิทธิพลของสื่อในการกำหนดวาระของสารนั้นมุ่งวิเคราะห์การให้ ข่าวสารจากการเลือกเน้นประเด็นสำคัญหรือหัวข้อของปัญหาที่จะจุดประเด็นความสนใจ หรือ สร้างกระแสจากการพิจารณาเกี่ยวกับปัจจัยต่อไปนี้

1. บุคคลที่เป็นประเด็นหรือสร้างกระแส เช่น ตัวนายกรัฐมนตรี้ รัฐมนตรี หัวหน้า พรรคการเมือง
2. เหตุการณ์สำคัญของสถานที่ เนื้อหา วันเวลาที่เป็นประเด็นหรือสร้างกระแสได้ เช่น กรณีคลื่นยักษ์สึนามิ

3. การจัดลำดับความสำคัญโดยสื่อเป็นผู้จัดประเด็นหรือสร้างกระแส เช่น กรณีการจัดลำดับความสำคัญของสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ เช่น หล่อใหญ่คือ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หล่อกลางคือ นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน
4. การจัดลำดับความสำคัญโดยการใช้นโยบายจากผู้มีอำนาจในการออกนโยบายหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียเป็นผู้จัดประเด็นหรือสร้างกระแสที่เรียกว่า Policy or Stakeholders Agenda เช่น การออกมาต่อต้านการแปรรูปไฟฟ้าฝ่ายผลิตของกลุ่มศิริชัย ไม้งาม
5. การจัดลำดับความสำคัญโดยอ้างสาธารณะว่าเป็นผู้จัด หรือต้องตระหนักที่เรียกว่า “Public Reference Agenda” เช่น กรณีพรรคประชาธิปัตย์ใช้การรณรงค์หาเสียงและจัดระเบียบวาระสารด้วยการปลุกเร้าสาธารณะด้วยการอ้างความจำเป็นในการร่วมมือกันยืนยันทนความเป็นสิทธิเจ้าของประเทศ

การสื่อสารด้วยทางวาจาและด้วยลายลักษณ์อักษร

อรรถพร ปิณฑนโธวาท (2546) กล่าวว่า ผู้ส่งสารต้องพิจารณาถึงปัจจัยหลายประการก่อนจะตัดสินใจใช้ช่องทางใด เขาอาจจะเลือกการเขียนสาร การเสนอสารในภาวะที่เห็นหน้าพร้อมได้ยินเสียง ก่อนที่จะเลือกสื่อสารด้วยวิธีใด ควรพิจารณาถึงปัจจัยต่อไปนี้

1. สารนั้นมีความยากอย่างไร พิจารณาตามเนื้อหาของสารแล้วการสื่อสารทางลายลักษณ์อักษรดีกว่าทางวาจา เพราะผู้อ่านสามารถรับรู้และเข้าใจได้ด้วยตนเองในขณะที่สารนั้นถูกเสนอด้วยทางวาจาผู้ฟังต้องคอยฟังผู้พูดตลอดเวลาและต้องเข้าใจในเนื้อหาของสารนั้นตั้งแต่เริ่มแรก
2. ทักษะทางภาษาของผู้รับสาร ยังมีประชากรที่ไม่รู้หนังสืออีกมากมาย ในกลุ่มของประชากรที่ไม่รู้หนังสือนี้ควรหลีกเลี่ยงการสื่อสารเพื่อให้นมใจด้วยลายลักษณ์อักษร ถึงแม้บางคนอ่านหนังสือได้แต่ต้องใช้ความพยายามมากจึงเป็นสิ่งที่ยากของเขา ดังนั้นจึงควรหลีกเลี่ยงการเสนอสารในรูปแบบการเขียนเพราะหากมีโอกาสเลือกรับสารอย่างอื่นแล้ว เขาจะปฏิเสธการอ่าน
3. ประเภทของผู้รับสาร ขนาดของผู้รับสาร ในชุมชนที่มีขนาดใหญ่ ผู้ส่งสารไม่อาจพบเห็นกับทุกคนได้ การเสนอด้วยวิทยุและโทรทัศน์ อาจไม่ทั่วถึงทุกคน ในภาวะเช่นนี้มักจะรวมการสื่อสารทางลายลักษณ์อักษรกับทางวาจาเข้าด้วยกัน

4. งบประมาณที่ผู้ส่งสารมีอยู่ งบประมาณของผู้ส่งสารในอันที่จะใช้จ่ายเพื่อสารนั้น งบประมาณเป็นเรื่องสำคัญ ความสำเร็จของสารนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนเงินเช่นกัน การเตรียมวิธีการเสนอสารให้มีคุณภาพสูงต้องเสียทั้งเวลาและเงิน เราต้องเสียเงินเป็นจำนวนมากต่อการเสนอสารทางโทรทัศน์เพียงไม่กี่วินาที ผู้ส่งสารอาจไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการได้ ถ้าวิธีการส่งสารไปยังผู้รับไม่มีประสิทธิภาพดีพอ

5. ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร หากผู้ส่งสารหรือแหล่งสารนั้นไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ ข่าวสารนั้นก็ไม่เป็นที่น่าสนใจ หากผู้ส่งสารเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ สารนั้นก็จะเป็นที่สนใจและผู้รับสารให้ความสำคัญมากขึ้น ในภาวะที่ผลการโน้มน้าวใจของข่าวสารนั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อถือของผู้ส่งสารแล้ว การติดต่อสื่อสารด้วยการพูดเป็นวิธีการที่ได้ผลดี

ในการตัดสินใจที่จะเลือกใช้วิธีการส่งสารไปยังผู้รับวิธีใดระหว่างการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร หรือการพูดด้วยวาจา ควรพิจารณาถึงประเภทของข่าวสารที่มีอยู่ การเลือกใช้วิธีการส่งสารให้เหมาะสมกับเรื่อนั้นๆ ประเภทของผู้รับสาร งบประมาณที่มี เพื่อนที่จะปรับปรุงการสื่อสารให้บรรลุผลตามเป้าหมาย

รูปแบบการดำเนินงานสื่อสารการเมือง

พนม คลีฉายา (2542) ศึกษาการดำเนินงานสื่อสารประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมือง พบว่ารูปแบบการสื่อสารของพรรคการเมืองมีลักษณะเป็นวัฏจักรต่อเนื่อง 3 ช่วงระยะเวลา โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

ช่วงระยะเวลาที่ 1 : ก่อนการเลือกตั้ง ในช่วงนี้พรรคการเมืองจะมีบทบาททางการเมืองใน 2 ลักษณะ คือ เป็นพรรคที่อยู่ในคณะรัฐบาล ทำหน้าที่บริหารประเทศหรือเป็นพรรคที่อยู่ในฝ่ายค้าน ทำหน้าที่ตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาล การสื่อสารประชาสัมพันธ์จะเป็นแบบการเผยแพร่ข่าวสารและการให้ความรู้ โดยที่ฝ่ายรัฐบาลจะมีหน่วยงานประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลเป็นผู้ทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสาร ตรวจสอบวิเคราะห์สถานการณ์และชี้แจงข้อเท็จจริง ในขณะที่ฝ่ายค้านจะทำการชี้แจงการตรวจสอบของรัฐบาล สำหรับบทบาทของนักการเมืองในพรรคจะเป็นการเตรียมการเพื่อการเลือกตั้งครั้งต่อไป โดยจะต้องทำการหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติมและอธิบายถึงความตั้งใจของพรรคในการที่จะมีบทบาททางการเมืองและการเลือกตั้งครั้งต่อไป

ช่วงระยะเวลาที่ 2 : ระหว่างการเลือกตั้ง เป็นช่วงที่ทุกพรรคการเมืองจะต้องทำการหาเสียงเพื่อให้ได้รับเลือกจากประชาชนให้มากที่สุด เป็นช่วงที่มีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลา

ในการหาเสียง ดังนั้นการประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมืองจะต้องชัดเจน มีลักษณะโน้มน้าวใจให้ประชาชนสามารถตัดสินใจในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ช่วงระยะเวลาที่ 3 : หลังการเลือกตั้ง การสื่อสารประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมืองจะลดบทบาทลงถ้าพรรคการเมืองได้เป็นฝ่ายรัฐบาล เนื่องจากรัฐบาลซึ่งมีหน่วยราชการที่รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์โดยตรงซึ่งจะเป็นไปในรูปของการเผยแพร่ข่าวสาร ผลงานของรัฐบาล ให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลแก่ประชาชน แต่อย่างไรก็ตาม พรรคการเมืองที่ไม่ได้เป็นรัฐบาลแต่อยู่ในสภาผู้แทนราษฎร ยังคงต้องให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ของพรรคต่อไป แต่รูปแบบการสื่อสารจะมีการเปลี่ยนแปลงจากช่วงการเลือกตั้ง สำหรับพรรคการเมืองที่ไม่ได้มีบทบาทในคณะรัฐบาลในการบริหารประเทศ จะมีการสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องกับนโยบายที่พรรคต้องการผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติในรูปแบบของการออกกฎหมาย

จะเห็นได้ว่า การสื่อสารทางการเมืองของพรรคการเมืองมีลักษณะการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อบุคคล การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน การสื่อสารเชิงภาพลักษณ์ทางการเมืองและการสื่อสารทางการเมืองเชิงการตลาด โดยที่การสื่อสารของพรรคการเมืองมีหน้าที่สองส่วน คือ การสนับสนุนความสำเร็จในการดำเนินงานของพรรคเพื่อให้พรรคได้รับเลือกเป็นผู้บริหารประเทศ และนำนโยบายมาใช้บริหารประเทศ และอีกหน้าที่หนึ่งคือ การให้ความรู้แก่ประชาชนโดยการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญในฐานะสถาบันทางการเมือง

โครงสร้างส่วนงานด้านการสื่อสารของพรรคการเมือง งานด้านการสื่อสารของพรรคการเมืองจัดให้อยู่ภายใต้การดูแลของโฆษกพรรค ซึ่งการดำเนินงานด้านการสื่อสารของพรรคโดยรวมจะมี 2 ระดับ คือ ระดับกลยุทธ์และการวางแผน ซึ่งจะมีการสื่อสาร 2 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการเมืองและการสื่อสารรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง สำหรับระดับการปฏิบัติการจะมีกองงานโฆษกทำหน้าที่ในลักษณะการสนับสนุนในเรื่องต่างๆเกี่ยวกับการสื่อสารของพรรค ที่สำคัญคือ โฆษกพรรคจะถือเป็นบุคคลหลักที่ทำหน้าที่ด้านการสื่อสารของพรรคและโฆษกพรรคยังมีตำแหน่งเป็นกรรมการบริหารพรรคอีกด้วย การกำหนดโครงสร้างงานลักษณะนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานสื่อสารของพรรค เพราะผู้ที่รับผิดชอบงานสื่อสารเป็นผู้นั่งที่ที่มีส่วนร่วมในการบริหารพรรค ในฐานะกรรมการบริหารพรรค จึงสามารถทราบแนวทางการดำเนินงานเพื่อนำมากำหนดวางแผนการสื่อสารให้สามารถสนับสนุนพรรคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หน้าที่และบทบาทของพรรคการเมือง

วิลเลียม กู๊ดแมน (William Goodman, 1956) กล่าวว่า พรรคการเมืองคือ องค์กรอันเป็นที่รวมของสมาชิกที่มีความคิดเห็นคล้ายกัน โดยมีความมุ่งหมายอันแน่ชัดที่จะชนะการเลือกตั้งซึ่งจะทำให้เขามีสิทธิเข้าไปใช้อำนาจปกครอง เพื่อเขาจะได้รับผลประโยชน์จากการเข้าไปมีอำนาจทางการเมืองนั้น

นีล เอ. แมคโดนัลด์ (Neil A. McDonald, 1963) ให้ความเห็นว่า พรรคการเมืองมีความหมายทางวิชาการ 3 ประการ คือ

1. พรรคการเมือง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปกครองบ้านเมืองคล้ายคลึงกัน หรือมีผลประโยชน์บางอย่างร่วมกัน รวมตัวกัน เพื่อดำเนินกิจการทางการเมืองร่วมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองรัฐในที่สุด ซึ่งในการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองรัฐนี้ กลุ่มบุคคลดังกล่าวอาจใช้วิธีการไม่เหมือนกัน กล่าวคือ บางกลุ่มอาจใช้วิธีการปฏิบัติหรือรัฐประหาร บางกลุ่มอาจใช้วิธีการเอาชนะการเลือกตั้งทั่วไป ฉะนั้นถ้ายอมรับความหมายนี้ กลุ่มนายทหารทำการปฏิบัติหรือรัฐประหารก็คือ พรรคการเมืองพรรคหนึ่งเหมือนกับพรรคการเมืองทั่วไปที่ทำการต่อสู้ในการเลือกตั้ง

2. พรรคการเมือง หมายถึง สถาบันของประชาชน ซึ่งรัฐธรรมนูญยอมรับรองในฐานะไว้เป็นพิเศษว่า มีอำนาจเข้าควบคุมสถาบันของรัฐ และบังคับให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันของรัฐดำเนินการต่างๆตามที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการได้ ประชาชนจึงควรให้การสนับสนุนพรรคการเมืองอย่างเต็มที่เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนเอง

3. พรรคการเมืองหมายถึงองค์กรที่มีการจัดการ และมีการปกครองบังคับบัญชาขึ้น เหมือนองค์กรอื่นๆของรัฐ มีหัวหน้า มีรองหัวหน้า มีเลขาธิการและมีเจ้าหน้าที่จำนวนหนึ่ง ดำเนินกิจการต่างๆขององค์การตามอำนาจหน้าที่ที่ระเบียบหรือข้อบังคับขององค์การกำหนดไว้ นอกจากนั้นองค์กรที่ว่านี้ อาจจะมีสมาชิกธรรมดาที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ภายในองค์กรอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะคอยทำหน้าที่ช่วยเหลือและสนับสนุนกิจการขององค์กรในด้านต่างๆ เช่น ส่งเงินบำรุงกิจการของพรรคหรือหาเสียงให้แก่สมาชิกที่พรรคส่งสมัครเข้ารับเลือกตั้ง เป็นต้น

พรรคการเมืองจึงถือเป็นองค์การหลักอันเป็นหัวใจสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นช่องทางให้ประชาชนดำเนินกิจกรรมทางการเมืองตามอุดมการณ์ทางการเมืองของตนเอง ด้วยการรวมตัวกันจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นตามกฎหมาย ประเทศไทยมีพรรคการเมืองที่เก่าแก่คือ พรรคประชาธิปัตย์ เป็นพรรคการเมืองที่ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2489 และดำเนินงานทางการเมืองอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน พรรคการเมืองจะมีองค์ประกอบสำคัญตามที่วิสุทธิ

โพธิ์แทน (2544) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของพรรคการเมืองว่า พรรคการเมืองประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ส่วน ส่วนแรกคือ บุคคล ซึ่งหมายถึงสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและ เจ้าหน้าที่ประจำพรรค ส่วนที่ 2 คือ สถานที่ตั้ง สำนักงาน สาขา ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็น ส่วนที่ 3 คือ การกำหนดและจัดแบ่งโครงสร้างพรรคและส่วนสุดท้ายคือ ความคิด ความเชื่อหรืออุดมการณ์ร่วมกันซึ่งปรากฏอยู่ในข้อบังคับพรรคและนโยบายพรรค ซึ่งถือเป็นสิ่งที่จะเชื่อมบุคลากรในพรรคเข้าด้วยกัน

ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ (2514) ได้สรุปบทบาทและหน้าที่ของพรรคการเมืองไว้ดังนี้

1. ให้การศึกษาทางการเมืองแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้เห็นความสำคัญ ของตนเองในฐานะที่เป็นเจ้าของประเทศและเจ้าของอำนาจอธิปไตยและมีส่วนร่วมทางการเมือง การให้การศึกษาทางการเมืองอาจจะทำได้หลายรูปแบบ เช่น การแถลงนโยบายของพรรคในด้าน ต่างๆผ่านทางสื่อมวลชน อาทิ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนการเข้าหาประชาชนโดยตรง อาทิ การอภิปราย การบรรยายตามที่ต่างๆ นอกจากนี้พรรคการเมืองจะต้องให้ความรู้ทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง

2. สรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการเป็นผู้แทนราษฎร ในระบอบ ประชาธิปไตยคุณสมบัติของผู้ที่สมควรเป็นผู้แทนราษฎรมีความสำคัญมาก เพราะเขาจะต้องเป็น ตัวแทนที่เข้าไปทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของประชาชนและกลุ่มผลประโยชน์ การสรรหาบุคคล ที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมนั้นเป็นหน้าที่โดยตรงของพรรคการเมือง เมื่อถึงวันเลือกตั้งประชาชนจึง สามารถเลือกพรรคโดยคำนึงถึงนโยบายพรรคมากกว่าตัวผู้สมัคร เพราะตัวผู้สมัครนั้นพรรคได้ เลือกไว้เรียบร้อยแล้ว

3. ประสานประโยชน์ของกลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ กลุ่มนี้จะมี บทบาทในการสร้างอิทธิพลต่อรัฐบาลในนโยบายสาธารณะ (public policy) เช่น การนัดหยุดงาน ของสหภาพแรงงาน การเดินขบวนประท้วงของกลุ่มเกษตรกรและนิสิตนักศึกษา เป็นต้น เพื่อ เรียกร้องให้รัฐบาลทำตามข้อเรียกร้อง แต่กลุ่มผู้เสียผลประโยชน์ เช่น กลุ่มนายจ้างไม่ยินยอม เพราะรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตน ในกรณีนี้รัฐบาลจะรักษาผลประโยชน์ให้กับกลุ่ม ผลประโยชน์ต่างๆด้วยการเสนอให้มีกฎหมายแรงงานที่เป็นธรรมกับทั้งสองฝ่าย รวมทั้งกลุ่ม ผลประโยชน์อื่นๆด้วย หรือปรับปรุงกฎหมายแรงงานที่ดีแล้วให้ดีขึ้น รวมทั้งการเข้าควบคุม นโยบายดังกล่าวของรัฐบาลเพื่อให้เกิดประโยชน์และความพอใจกับกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆและ เป็นการลดความตึงเครียดทางการเมืองอีกทางหนึ่งด้วย

4. การระดมสรรพกำลังทางการเมือง พรรคการเมืองจะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางการเมืองเพราะเป็นที่รวมของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆและประชาชนที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในแนวทางกว้างๆที่คล้ายคลึงกันเข้าด้วยกันเพื่อหาโอกาสเป็นรัฐบาล พรรคการเมืองจึงเป็นที่รวมในการระดมสรรพกำลังต่างๆเพื่อให้เกิดอำนาจต่อรอง เรียกร้องและรวบรวมความคิดเห็นจากประชาชน และกลุ่มของประชาชนต่างๆเพื่อนำมาบริหารประเทศในกรณีที่เป็นรัฐบาล และถ้ามิได้เป็นรัฐบาลก็จะหาทางชี้แนะรัฐบาลให้ยอมรับเอาผลประโยชน์ดังกล่าวของประชาชนหรือกลุ่มประชาชนไปบริหารประเทศต่อไป

5. หน้าที่ในฐานะฝ่ายค้าน ในระบอบประชาธิปไตย พรรคการเมืองที่มีสมาชิกได้รับเลือกตั้งน้อยและไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ก็จะทำหน้าที่เป็นฝ่ายค้าน ฝ่ายค้านนั้นถือว่าสำคัญในระบอบประชาธิปไตย เพราะจะทำหน้าที่เสมือนกระจกเงาของรัฐบาล คอยท้วงติง คัดค้านหรือยับยั้งมิให้รัฐบาลกระทำการเกินขอบเขตหรือกระทำการในสิ่งที่เป็นผลร้ายต่อประเทศ คอยควบคุมให้รัฐบาลทำตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาและในกรณีที่รัฐบาลบริหารประเทศเป็นผลดี พรรคฝ่ายค้านก็จะสนับสนุน

6. เป็นศูนย์กลางของกลุ่มผลประโยชน์และสมาชิกพรรคการเมือง พรรคการเมืองเป็นที่รวมของบุคคลหลายกลุ่มหลายอาชีพมากมาย ฉะนั้นโอกาสที่จะทำให้เกิดความขัดแย้ง ความแตกแยกจึงมีอยู่เสมอ พรรคการเมืองจึงทำหน้าที่เสมือนเวทีของสมาชิกต่างๆของพรรคที่จะระบายความอัดอั้นตันใจของตนหรือกลุ่ม เพื่อนำไปสู่การตกลงกันด้วยสันติวิธี ก่อนที่จะนำไปปัญหาต่างๆไปอภิปรายในสภา พรรคการเมืองจึงเป็นศูนย์กลางในการประสานการติดต่อและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิกของพรรค รวมทั้งระหว่างพรรคต่อพรรค ระหว่างพรรคต่อรัฐบาลและระหว่างพรรคการเมืองต่อประชาชนทั่วไปด้วย

7. การสรรหาผู้นำทางการเมือง ในประเทศประชาธิปไตยพรรคการเมืองจะเป็นสถาบันที่สร้างผู้นำทางการเมืองที่ดี เพื่อผลิตออกไปเป็นนักการเมืองอาชีพที่มีความสามารถพร้อมที่จะดำรงตำแหน่งผู้นำทางการเมืองในระดับต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี นายกเทศมนตรี เป็นต้น พรรคการเมืองย่อมมีความเหมาะสมมากกว่าสถาบันอื่นๆในการผลิตผู้นำทางการเมือง

กระมล ทองธรรมชาติ (2519) กล่าวว่า พรรคการเมืองมีความสำคัญต่อประชาชนและต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยดังนี้

1. พรรคการเมืองช่วยรวบรวมและทำให้ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาสาธารณณะต่างๆ เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ สังคมและอาชญากรรม เป็นต้น มีน้ำหนักน่ารับฟัง

พร้อมกันนั้นพรรคการเมืองต่างๆก็จะเสนอแนวนโยบายสำหรับใช้แก้ปัญหาสาธารณะนั้นๆมาให้ประชาชนพิจารณาเลือกแนวนโยบายที่ตนชอบมากที่สุด ซึ่งถ้าหากว่าแนวนโยบายของพรรคใดได้รับการสนับสนุนจากประชาชนส่วนใหญ่ พรรคนั้นก็จะได้เป็นรัฐบาล จะเห็นได้ว่าพรรคการเมืองทำหน้าที่รวบรวมเอาความคิดเห็นของประชาชนมากำหนดเป็นแนวนโยบายในการบริหารประเทศ

2. พรรคการเมืองทำหน้าที่เป็นตัวแทนด้านการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ เช่น กลุ่มกรรมกร กลุ่มชาวนา กลุ่มพ่อค้าและกลุ่มปัญญาชน เป็นต้น พร้อมกับนำเอาความคิดเห็นและความต้องการของกลุ่มเหล่านั้นมาตีแผ่ให้ประชาชนทั่วไปและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลได้ทราบ และตกลงใจว่าจะสนับสนุนความคิดเห็นและความต้องการของกลุ่มใด พรรคการเมืองซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆพยายามใช้วิถีทางทางการเมืองในแนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหา

3. พรรคการเมืองเป็นผู้ให้การศึกษาทางการเมืองแก่ประชาชนทั่วไปและช่วยให้ประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของบ้านเมืองมากขึ้น เช่น พรรคการเมืองเสนอแนวนโยบายในการแก้ปัญหาสาธารณะแก่ประชาชน อภิปราย ปาฐกถาให้ประชาชนได้ทราบและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง

4. พรรคการเมืองช่วยปลูกและระดมมวลชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองและช่วยทำให้การปกครองเป็นของประชาชนและโดยประชาชนมากขึ้นซึ่งถ้าไม่มีพรรคการเมืองช่วยทำหน้าที่นี้ การปกครองจะถูกผูกขาดโดยชนกลุ่มน้อยที่มีอิทธิพลทางเศรษฐกิจหรือทางอาวุธ โดยชนกลุ่มน้อยจะพยายามรวมตัวกันเป็นกลุ่มทางการเมืองและดำเนินการคล้ายพรรคการเมือง คุมอำนาจในการปกครองประเทศตลอดเวลาโดยไม่ยอมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

5. พรรคการเมืองช่วยให้มีการจัดตั้งรัฐบาลได้ง่าย และช่วยทำให้สมาชิกสภาทั้งที่เป็นและมีได้เป็นรัฐมนตรีทำงานประสานกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน พรรคที่มีสมาชิกสภาที่ได้รับเลือกมากกว่าครึ่งก็สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ รัฐบาลก็จะมีเสถียรภาพ และการออกกฎหมายตามแนวนโยบายที่พรรคได้เคยแถลงไว้ก็จะเป็นไปโดยสะดวกขึ้น

6. พรรคการเมืองช่วยควบคุมและเร่งรัดให้ข้าราชการประจำปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อสนองความต้องการของประชาชนอย่างจริงจัง รัฐบาลสามารถปฏิบัติตามนโยบายก่อให้เกิดผลดีต่อประชาชนอย่างจริงจังหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่ารัฐบาลสามารถควบคุมข้าราชการประจำให้ทำงานตามหน้าที่ได้อย่างจริงจังเพียงไร รัฐบาลจะสามารถควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอย่างได้ผล โดยที่รัฐบาลมีสมาชิกของพรรคให้การสนับสนุนตนในสภา คอยสอดส่อง

ดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แล้วรายงานให้รัฐบาลทราบเป็นการภายใน นอกจากนี้สมาชิกพรรคฝ่ายค้านก็จะคอยควบคุมและเร่งรัดรัฐบาลโดยเปิดเผย

หากพิจารณาการสื่อสารของพรรคการเมืองแบ่งตามกระบวนการสื่อสารจะเห็นได้ว่าผู้ส่งสารคือบุคคลในพรรคการเมือง ซึ่งในที่นี้คือโฆษกประจำพรรค โดยมีเนื้อหาสารคือเรื่องราวที่เกี่ยวกับพรรคโดยส่งผ่านช่องทางข่าวสารที่นำเสนอในสื่อมวลชนหรือช่องทางสารที่เป็นสื่อใหม่ เช่น เว็บไซต์ไปยังผู้รับสาร นอกจากนี้พรรคการเมืองในฐานะสถาบันทางการเมืองยังจำเป็นต้องทำหน้าที่เชิงระบบในด้านการอบรมเรียนรู้เพื่อให้ระบบการเมืองดำเนินไปและดำรงอยู่ได้ ดังนั้นพรรคการเมืองจึงต้องทำการสื่อสารเพื่อปลูกฝังความคิด ทศนคติ ค่านิยมที่สนับสนุนการเมืองระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้ระบบการเมืองของไทยดำเนินไปอย่างราบรื่น และดำรงรักษาให้ระบบการเมืองของไทยดำรงอยู่ตลอดไป

ความจำเป็นของพรรคการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

ในระบอบประชาธิปไตยนั้น ราษฎรไม่อาจใช้อำนาจอธิปไตยโดยตรงเนื่องจากรัฐมีขนาดใหญ่และประชาชนมีจำนวนมากมาย จึงต้องให้มีการเลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปเป็นปากเสียง รักษาผลประโยชน์แทนตนในรัฐสภา ราษฎรจะออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตนซึ่งมีความคิดเห็นตรงกับตนหรือจะระงับรักษาผลประโยชน์ของตน ด้วยเหตุนี้ราษฎรจึงต้องแบ่งแยกออกเป็นพรรคการเมืองตามความคิดเห็นหรือตามวัตถุประสงค์ที่จะดำรงรักษาหรือให้ได้มาซึ่งประโยชน์ได้เสียที่ตนต้องการ (หยุด แสงอุทัย, 2517) พรรคการเมืองเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่พ้นในสังคมประชาธิปไตย เพราะมนุษย์ย่อมไม่เห็นพ้องในเรื่องวัตถุประสงค์ทางการเมืองและวิธีการของการเมืองเสมอไป

ในการปกครองระบอบที่รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้น การมีพรรคการเมืองจึงเป็นความจำเป็น เพราะเป็นวิธีการอย่างเดียวที่จะทำให้รัฐบาลดำเนินการไปได้โดยราบรื่นและมีสมรรถภาพ ถ้าไม่มีพรรคการเมืองรัฐบาลที่ก่อตั้งขึ้นมาย่อมไม่สามารถทราบได้ว่าในขณะหนึ่งๆ รัฐบาลมีสมาชิกสภาผู้แทนจำนวนเสียงข้างมากหนุนหลังหรือไม่ รัฐบาลจึงอยู่ในฐานะไม่แน่นอน แต่หากมีพรรคการเมืองรัฐบาลย่อมรู้ลึกกว่าตนอยู่ในฐานะมั่นคงทราบเท่าที่รัฐบาลดำเนินนโยบายตรงตามนโยบายของพรรคการเมืองที่สนับสนุนตนอยู่ในระบอบประชาธิปไตย พรรคการเมืองมีความสำคัญมาก เพราะเป็นกลไกอย่างหนึ่งสำหรับแก้ไขข้อขัดแย้งของบุคคลที่มีผลประโยชน์และความคิดเห็นต่างกัน และเป็นกลไกสำหรับเลือกบุคคลที่จะเข้ามามีอำนาจในการปกครองประเทศ นอกจากนั้นพรรคการเมืองยังแสดงออกให้เห็นถึงนโยบายการปกครองบ้านเมือง

ว่าจะดำเนินไปในทางใดและเป็นเครื่องมือสำหรับแสดงเจตจำนงของประชาชน ตลอดจนเป็นห่วง เชื่อมประชาชนกับกลไกของการปกครอง ซึ่งหากไม่มีพรรคการเมืองแล้ว การที่รัฐบาลจะ รับผิดชอบต่อผู้เลือกตั้งย่อมเป็นเรื่องยาก แต่ถ้าเป็นพรรคการเมืองผู้เลือกตั้งสามารถปฏิเสธไม่ สนับสนุนผู้สมัครของฝ่ายรัฐบาลได้ หากเห็นว่ารัฐบาลดำเนินนโยบายผิดพลาดหรือสนับสนุนถ้า เห็นว่ารัฐบาลทำได้ดีได้ถูกต้อง พรรคการเมืองจึงเปรียบเสมือนห่วงเชื่อมระหว่างสังคมกับรัฐ ใน ประเทศที่รัฐบาลเป็นของประชาชน บทบาทของพรรคการเมืองมีอยู่กว้างขวางและมีความสำคัญ มาก โดยเฉพาะในขณะที่จะมีการเลือกตั้ง พรรคการเมืองทำให้ประชาชนตื่นตัวทางการเมือง และ ตระหนักถึงบทบาทของตนในฐานะราษฎรและกระตุ้นให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งด้วย (มูธาอีร์ รัชชาติเจริญ, 2525)

การสื่อสารทางการเมืองของพรรคการเมืองทั้งส่วนของการสนับสนุนความสำเร็จ ในการดำเนินงานของพรรค และการสนับสนุนให้ระบบการเมืองดำเนินไปและดำรงอยู่ได้นั้น สามารถดำเนินกิจกรรมการสื่อสารในลักษณะต่างๆได้หลายลักษณะ พนม คลีฉายา (2542) ได้ ศึกษาการดำเนินงานสื่อสารประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมืองซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงการ ดำเนินงานสื่อสารทางการเมืองของพรรคการเมืองว่า เป็นการสื่อสารถ่ายทอดอุดมการณ์ทาง การเมือง นโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน การดำเนินงานของพรรคการเมืองไปสู่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนยอมรับในอุดมการณ์และนโยบายการบริหารของพรรค เกิดความนิยมอันนำไปสู่ การตัดสินใจลงคะแนนเสียงให้แก่พรรคการเมือง เพื่อพรรคการเมืองจะได้รับเลือกตั้งเข้าไปบริหาร ราชการแผ่นดินในฐานะรัฐบาลของประเทศ พรรคการเมืองจะจัดตั้งส่วนงานด้านการสื่อสารขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการสื่อสารระหว่างพรรคการเมืองกับประชาชน การจัดโครงสร้างส่วนที่รับผิดชอบ ด้านการสื่อสารของพรรคการเมืองมักจะแต่งตั้งเป็นโฆษกพรรคให้ดูแลงานด้านการสื่อสารของ พรรค การจัดโครงสร้างงานไม่มีโครงสร้างถาวรขึ้นอยู่กับการบริหารของโฆษกพรรคเป็นหลัก โดย ปกติมักใช้ผู้ปฏิบัติงานของสำนักเลขานุการพรรค ซึ่งเป็นส่วนงานที่ดูแลการดำเนินงานสำนักงาน ใหญ่ของพรรคเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการสื่อสาร งานด้านการสื่อสารของพรรคการเมืองมักจะอยู่ ภายใต้อำนาจดูแลของโฆษกพรรค มีคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้ตัดสินใจขั้นสุดท้าย นอกจากนี้ ยังมีการจัดตั้งคณะติดตามสถานการณ์ทางการเมืองหรือคณะทำงานวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งจะเป็น ผู้ติดตามสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อพรรค ดำเนินการชี้แจงโต้ตอบและกำหนดกลยุทธ์การ สื่อสาร กิจกรรมการสื่อสารของพรรคการเมืองมีดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการสื่อสารของพรรคการเมือง

1.1 การเผยแพร่ข่าวสาร เป็นการเผยแพร่กิจกรรมการดำเนินงานของพรรคการเมืองเพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชนผ่านสื่อมวลชน เนื้อหาที่ทำการเผยแพร่เป็นเรื่องเกี่ยวกับนโยบายของพรรค ผลงานของพรรค สร้างความเข้าใจที่ดีของประชาชน ในด้านการสื่อสารนโยบายของพรรคออกไปสู่ประชาชน เป็นกระบวนการที่เริ่มต้นจากการที่บุคลากรของพรรคซึ่งเป็นผู้จัดทำนโยบายแล้วออกสู่ประชาชน การเผยแพร่ลักษณะนี้ต้องอาศัยความสัมพันธ์ที่ดีต่อสื่อมวลชน ซึ่งสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพรรคการเมืองกับสื่อมวลชนด้วยการให้ข่าวสารที่สื่อมวลชนต้องการ ความสัมพันธ์ที่ดีนี้จะส่งผลช่วยให้พรรคการเมืองได้รับความร่วมมือในการให้สื่อมวลชนเป็นช่องทางในการเผยแพร่ข่าวสารของพรรคตนเองได้

1.2 การวิเคราะห์ตรวจสอบสถานการณ์และให้ข่าวสารเพื่อการชี้แจง พรรคการเมืองจำเป็นต้องสร้างและรักษาความนิยม ศรัทธาที่ประชาชนมีต่อพรรคและบุคคลในพรรค เพื่อรักษาความนิยมของพรรค หากพบว่ามีความประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อความนิยมพรรคจะดำเนินการสื่อสารให้ข้อมูลเพื่อชี้แจง สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง การตรวจสอบสามารถดำเนินงานโดยตั้งคณะทำงานวิเคราะห์ข่าว จับกระแสความคิด ความรู้สึกของประชาชน เมื่อตรวจสอบสถานการณ์แล้วพบว่ามีความประเด็นที่จะส่งผลกระทบต่อพรรคการเมืองก็ต้องรีบดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริงกับสื่อมวลชนด้วยการพูดคุยและการแถลงข่าวโดยโฆษกพรรคหรือรองโฆษกประจำพรรค

1.3 การรณรงค์การเลือกตั้ง ถือเป็นงานดำเนินการสื่อสารที่สำคัญลักษณะหนึ่งของพรรคการเมือง กระทบถึง ท้องธรรมชาติ (อ้างถึงในพนม คลี่ฉายา, หน่วยที่ 12, 2551) ได้ศึกษาการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของนักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองและไม่สังกัดพรรคที่ประสบความสำเร็จในการรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร พบว่าการประสบความสำเร็จในการหาเสียงเลือกตั้งต้องมีการเตรียมตัวและวางแผนการรณรงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 การเสริมสร้างภาพลักษณ์ ภาพลักษณ์เป็นภาพเกี่ยวกับพรรคการเมืองที่ประชาชนสร้างขึ้นในจิตใจของตนเอง ถ้าประชาชนมีภาพลักษณ์ที่ดีต่อพรรคการเมือง จะนำไปสู่ความนิยมซึ่งจะช่วยให้พรรคได้รับคะแนนนิยมและคะแนนเสียงเลือกตั้งมากจนจัดตั้งรัฐบาลได้ การเสริมสร้างภาพลักษณ์สำหรับพรรคการเมืองจะเป็นการให้ความสำคัญกับพฤติกรรมและการแสดงออกของบุคคลในพรรค นั่นคือ ภาพลักษณ์ที่ดีจะเกิดจากการกระทำของบุคคลและผลงานทางด้านการเมืองของรัฐบาล โดยเน้นที่การแสดงออกของนักการเมืองเป็นสำคัญ

1.5 การสื่อสารภายในพรรคการเมือง การประชาสัมพันธ์ภายในมีความสำคัญต่อพรรคการเมืองในด้านที่จะต้องทำการสื่อสารเชื่อมโยงพรรคการเมืองกับสมาชิกพรรคที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ และเชื่อมโยงระหว่างสำนักงานใหญ่ของพรรคกับสาขาพรรคที่ตั้งอยู่

ตามที่แตกต่างกัน พรรคการเมืองจะให้ความสำคัญกับการรับรู้ข่าวสารของบุคคลในพรรคให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ยังเป็นการสื่อสารเพื่อให้บุคคลของพรรคได้รับทราบและเข้าใจถึงนโยบายของพรรคที่ประกาศออกสู่สาธารณชน

1.6 การสื่อสารทางการเมืองเชิงการตลาด นิวแมน (อ้างถึงในพนม คลีฉายา, 2542) ได้ชี้ให้เห็นว่าการสื่อสารทางการเมืองเชิงการตลาดเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นมาจากการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของพรรคการเมือง พรรคการเมืองที่นำแนวคิดการตลาดมาใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งจะมีการวิเคราะห์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในฐานะผู้บริโภคภายใต้สภาพการตลาดทางการเมือง เมื่อทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนแล้ว จะนำมากำหนดนโยบายของพรรคและคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งให้สอดคล้องกับความต้องการหรือเป็นแนวทางที่ประชาชนต้องการให้แก้ปัญหา และดำเนินการสื่อสารไปยังผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

บทบาทของสื่อมวลชนในการพัฒนาประเทศด้านการเมือง

ธีรารักษ์ โปธิสุวรรณ (2548, หน่วยที่ 2) กล่าวว่ากระบวนการทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยที่จะมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้องชอบธรรม สร้างความเจริญให้แก่ประเทศชาติ จะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลักที่สำคัญ คือ ระบบโครงสร้างของสังคมที่เอื้อต่อการปกครอง ทักษะสติของประชาชน รัฐบาลที่มาจากการยอมรับของประชาชน ระบบการสื่อสารที่มีอิสระเสรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อมวลชนที่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าสื่อมวลชนมีบทบาทในการพัฒนาประเทศทางด้านการเมืองที่สำคัญดังนี้

1. การสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง
2. การกระตุ้นเจ้าสร้าง ความสนใจทางการเมืองในระบบที่ถูกต้อง
3. ให้ความรู้ ข่าวสารทางการเมืองเพื่อให้ผู้รับสารนำไปอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
4. ช่วยควบคุมพฤติกรรมของนักการเมืองให้ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม
5. จุดความสนใจของประชาชนไปสู่ประเด็นทางการเมืองที่สำคัญ จนกระทั่งปัญหานั้นได้รับการแก้ไข
6. สร้างความใกล้ชิดระหว่างรัฐบาลกับประชาชน
7. ช่วยระดมพลังมวลชนในการสนับสนุนในสิ่งที่รัฐบาลได้ปฏิบัติอย่างถูกต้อง
8. สร้างบทบาททางการเมืองของประชาชนในการเป็นผู้มีสิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหรือการเรียกร้องในประเด็นปัญหาที่ไม่ชอบมาพากล

9. สร้างความเป็นสากลในการเมือง นั่นคือเมื่อประชาชนติดตามข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนประเทศต่างๆ ประชาชนย่อมมีวิจรรณญาณในการตัดสินใจในสิ่งที่ผู้นำของรัฐบาลต่างๆกระทำและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในประเทศได้

สื่อมวลชนสามารถมีบทบาทในการพัฒนาทางการเมืองผ่านรายการวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือแม้แต่ภาพยนตร์ ทั้งนี้สื่อมวลชนจะมีบทบาทในการพัฒนาประเทศด้านการเมืองมากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพและประสิทธิภาพของสื่อมวลชนด้วย โดยในการใช้สื่อมวลชนเพื่อรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น เป็นการให้ข้อมูลข่าวสาร ให้การศึกษา พัฒนาให้ประชาชนเข้าสู่สภาพการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย คือมีความปรารถนาที่จะปกครองตนเองโดยมีขั้นตอนดังนี้ (สมานงามสนิท, 2549)

1. ให้ประชาชนสนใจการเมือง ได้แก่ การติดตามเหตุการณ์ทางการเมืองเป็นประจำ เช่น ติดตามการเลือกตั้ง การประชุมรัฐสภา สนับสนุนพรรคการเมือง เป็นสมาชิกพรรคและลงสมัครรับเลือกตั้ง

2. พัฒนาให้ประชาชนมีบุคลิกภาพประชาธิปไตย คือ พัฒนาให้ประชาชนมีบุคลิกภาพดังต่อไปนี้

2.1 ให้มีสำนึกในหน้าที่ทางการเมือง เพราะว่าปัจจุบันนี้การเมืองเป็นทั้งสิทธิและหน้าที่

2.2 พัฒนาให้ประชาชนชอบสังคม เป็นคนเปิดเผย สนทนาปัญหาบ้านเมืองและชุมชนของตน รวมกลุ่มเป็นชมรมหรือสมาคมเพื่อพิทักษ์สิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มตน

2.3 พัฒนาให้ประชาชนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี บุคลิกภาพนี้ทำให้คนอยู่ในสังคมอย่างเห็นอกเห็นใจกัน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ไม่เอาัดเอาเปรียบกัน ซึ่งเป็นวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย คือความผาสุกร่วมกันของประชาชนทั้งหมด

2.4 พัฒนาให้ประชาชนมีความรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสังคมที่ตนอยู่ โดยเริ่มที่แต่ละคนในสังคมทำตนให้เป็นที่ไว้วางใจและปลอดภัยสำหรับคนอื่น เมื่อทุกคนในสังคมทำตนให้ปลอดภัยและไว้วางใจได้ สังคมนั้นโดยรวมก็จะปลอดภัยและไว้วางใจได้

2.5 ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นหน่วยงานตรวจสอบหน่วยงานภาครัฐ เช่น นายกเทศมนตรี องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ผู้ว่าราชการจังหวัด

โดยเฉพาะผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ (Chief Executive Officer) ซึ่งมีอำนาจเบ็ดเสร็จในจังหวัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะรัฐมนตรี เป็นต้น

การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน

ไบรอัน แมคแนร์ (อ้างจากพนม คลีธยา, 2551, หน่วยที่ 12) ให้ความหมายการสื่อสารทางการเมืองในสภาพสังคมที่สื่อมวลชนมีบทบาทอย่างมากในสังคมว่าเป็นการสื่อสารทางการเมืองที่เน้นการสื่อสารผ่านสื่อมวลชน โดยชี้ให้เห็นว่าการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชนเป็นการสื่อสารที่มุ่งหวังผลทางการเมือง “เป็นการสื่อสารอย่างมีเป้าหมายเกี่ยวกับการเมือง โดยหมายรวมถึงการสื่อสารทุกรูปแบบของนักการเมืองและบุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเมืองที่มุ่งหวังจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เป็นการสื่อสารที่มุ่งสื่อสารไปยังบุคคลที่มีใช้นักการเมือง เช่น ประชาชน สื่อมวลชน เป็นการสื่อสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับนักการเมืองและกิจกรรมทางการเมือง โดยเนื้อหาเหล่านี้จะปรากฏอยู่ในการรายงานข่าว บทบรรณาธิการ บทวิจารณ์ บทความหรือรูปแบบอื่นๆของการรายงานข่าวการเมืองของสื่อมวลชน” ซึ่งสะท้อนว่าการสื่อสารทางการเมืองในระดับสาธารณชนผ่านสื่อมวลชนมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ ผู้กระทำการสื่อสาร ซึ่งก็คือ องค์การทางการเมือง สื่อมวลชน ซึ่งเป็นทั้งผู้รับสารจากองค์การทางการเมืองและทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดสารสู่สังคม และองค์ประกอบสุดท้ายคือ ประชาชน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่องค์การทางการเมืองมุ่งหวังจะได้รับการสนับสนุน องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันโดยที่องค์การทางการเมือง ได้แก่ พรรคการเมือง องค์การสาธารณะที่มีใช้พรรคการเมืองแต่มีการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการเมือง

กลุ่มกดดันซึ่งเคลื่อนไหวรณรงค์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง องค์การก่อการร้ายและรัฐบาลเป็นผู้ทำการสื่อสารเกี่ยวกับองค์การของตนเองในรูปแบบของการสื่อสารต่างๆ เช่น การปรากฏตัวทางสื่อมวลชน การให้ข่าว การให้สัมภาษณ์ การรณรงค์หาเสียง การโฆษณาองค์การ และการประชาสัมพันธ์องค์การผ่านสื่อมวลชน โดยสื่อมวลชนจะทำหน้าที่คัดเลือกและรายงานองค์การและการประชาสัมพันธ์องค์การผ่านสื่อมวลชน โดยสื่อมวลชนจะทำหน้าที่คัดเลือกและรายงานรวมทั้งแสดงความคิดเห็นและวิเคราะห์โดยนำเสนอในสื่อของตนเอง โดยมีประชาชนซึ่งเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนจะได้รับข่าวสารขององค์การทางการเมือง หลังจากนั้นประชาชนจะแสดงความคิดเห็นของตนต่อสื่อมวลชนในรูปแบบของการส่งจดหมายแสดงความคิดเห็นถึงกองบรรณาธิการ การให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นผ่านโพล ซึ่งจะเห็นได้ว่า การ

สื่อสารดังกล่าวเป็นการสื่อสารแบบสองทางระหว่างองค์การทางการเมืองกับประชาชน โดยมีสื่อมวลชนเป็นช่องทางการสื่อสาร

องค์ประกอบของการสื่อสารทางการเมืองเริ่มต้นที่องค์การทางการเมืองซึ่งถือเป็นผู้กระทำการสื่อสารที่มุ่งหวังผลเฉพาะตามที่ตนเองต้องการ โดยทั่วไปองค์การทางการเมืองล้วนมีอุดมการณ์ทางการเมืองเฉพาะของตนเองที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ดังนั้น จึงทำการสื่อสารสู่ประชาชนเพื่อเกิดการยอมรับจากประชาชนและสังคมโดยรวม กล่าวคือ พรรคการเมืองมีอุดมการณ์ทางการเมืองและนโยบายเฉพาะของตนเองซึ่งแตกต่างกันไปแต่ละพรรค และทุกพรรคการเมืองมีเป้าหมายที่จะเข้ามาบริหารประเทศตามอุดมการณ์และนโยบายของตน จึงพยายามหาเสียงสนับสนุนจากประชาชนในกรลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้พรรคของตนมีจำนวนผู้แทนราษฎรมากที่สุด เพื่อจะเป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลทำหน้าที่บริหารประเทศ ในขณะที่เดียวกันองค์การสาธารณะหรือกลุ่มกดดันต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กลุ่มรณรงค์สุขภาพ ล้วนมุ่งหวังจะผลักดันให้รัฐบาลนำอุดมการณ์ แนวความคิดในการแก้ปัญหาของตนไปใช้เป็นนโยบายในการบริหารประเทศ จึงทำการสื่อสารผลักดันให้บรรลุผลดังกล่าวภายใต้การได้รับการสนับสนุนจากประชาชนและสื่อมวลชน จะเห็นได้ว่า การสื่อสารขององค์การทางการเมืองที่กล่าวมาเป็นการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจเพื่อให้ได้มาซึ่งการสนับสนุนจากประชาชน

จะเห็นได้ว่าการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน เป็นการสื่อสารที่มีผู้ส่งสารคือองค์การทางการเมืองผ่านช่องทางการสื่อสาร คือ สื่อมวลชน โดยมีผู้รับสารเป็นประชาชนจำนวนมาก เป็นการสื่อสารจากองค์การไปยังคนจำนวนมาก โดยที่สื่อมวลชนมีบทบาทในฐานะผู้ที่จะนำเสนอความคิดขององค์การทางการเมือง สร้างวาระความสนใจในสังคม รวมทั้งเป็นช่องทางสะท้อนความเห็นของประชาชนที่มีต่อประเด็นดังกล่าว ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อความคิดเห็น ความเชื่อ ทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชน

จากข้างต้นนี้ย่อมสามารถชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการสื่อสารกับการเมืองในทุกระบบ ตั้งแต่ระดับบุคคลไปจนถึงระดับโลก แท้ที่จริงแล้วการสื่อสารเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นพร้อมกับความเป็นมนุษย์ความสามารถในการพูด เขียน แสดงออก เป็นต้น สิ่งดังกล่าวนี้ถือว่าการสื่อสารทั้งสิ้น และตราบไคที่มนุษย์ยังเป็นพลเมืองของรัฐของประเทศและของโลก ตราบนั้นมนุษย์ยังต้องข้องเกี่ยวกับการเมืองอยู่ดี โดยเฉพาะในสังคมโลกปัจจุบันที่ความเจริญด้านเทคโนโลยีของการสื่อสารมีความก้าวหน้ามากขึ้น ทำให้ขยายบทบาทของการสื่อสารมีความสลับซับซ้อนทันสมัยขึ้น และมีผลกระทบต่อมนุษย์ในทุกระดับสังคมมากขึ้น กลายเป็นปัจจัยแฝง

แห่งอำนาจทางการเมืองของผู้ปกครองเพื่อการควบคุมสังคมและประชาชนผู้ใต้ปกครอง ปัจจัยนำเข้า (Input) อย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง (Political Socialization) การให้การศึกษาทางการเมือง (Political Education) การแลกเปลี่ยนข่าวสารในทางการเมือง (Political Exchange of Message) เป็นต้น และรับกับบทบาทสำคัญแห่งความเป็นรัฐและรัฐบาล คือการพัฒนาการเมืองที่มุ่งสู่ความเป็นประชาธิปไตยเป็นสำคัญ

ดังนั้นศาสตร์ของการสื่อสารกับการสื่อสารทางการเมืองจึงได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางมากขึ้นจากบุคคลทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นผู้นำการปกครอง ในฐานะที่เป็นผู้ใช้ประโยชน์จากการสื่อสารกับการเมืองมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นทางการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมือง เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ใต้การปกครอง คือ ประชาชนกับตน (Political Relationships) ใช้เพื่อทำการโฆษณาชวนเชื่อหรือชักจูง (Propaganda or Persuasion) ผู้ใต้การปกครองคือ ประชาชนให้หลงเชื่อยอมคล้อยตาม เห็นดีเห็นงามกับการกระทำของตนในกิจการต่างๆ และนโยบายการปกครองด้วย และผู้ใต้ปกครองในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากนโยบายและการบริหารการปกครองของผู้ปกครอง

แนวคิดนโยบายสาธารณะ

นอกจากการสื่อสารนั้นจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมืองทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นระดับใด ล้วนกำเนิดมาจากความคิดอันเป็นกรอบนำทางว่าควรจะทำอะไร เมื่อใด ที่ไหน โดยใครและอย่างไร หากปราศจากความคิดที่ชัดเจน การกระทำที่ตามมาคงปราศจากทิศทางที่แน่นอนชัดเจนในการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล ความคิดหรือเจตนาธรรมก็เกิดขึ้นก่อนเช่นเดียวกัน จากนั้นค่อยๆพัฒนาชัดเจนขึ้นกลายเป็นกรอบกำหนดทิศทางและแนวทางดำเนินกิจกรรมต่างๆของรัฐบาล ซึ่งในความหมายกว้างๆ คือ นโยบายของรัฐบาลหรือนโยบายสาธารณะ (public policy) ซึ่งแนวทางดำเนินกิจกรรมนี้ ในทางปฏิบัติ คือ ทางเลือกที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้นเพื่อแก้ปัญหา บรรเทาปัญหา และ/หรือป้องกันปัญหาต่างๆตามภาระหน้าที่ของรัฐบาล ทางเลือกนี้ จะมีความชัดเจนเฉพาะเจาะจงมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้กำหนดทางเลือก และระดับความซับซ้อนของปัญหาด้วย โดยทั่วไปนโยบายระดับชาติมักมีลักษณะครอบคลุมกว้างขวาง แต่ขาดความชี้ชัดเฉพาะเจาะจง นโยบายระดับล่างซึ่งจะต้องสอดคล้องและสนับสนุนนโยบายระดับสูงจะมีความแจ่มชัดและเฉพาะเจาะจงมากขึ้นเป็นลำดับ ขณะเดียวกันความครอบคลุมจะแคบเข้าเป็นเฉพาะเรื่องหนึ่งๆเท่านั้น

ส่วนคำว่า “กิจกรรมของรัฐ” หมายความว่า กิจกรรมนี้จะเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อสาธารณชนมากบ้างน้อยบ้างสุดแล้วแต่ลักษณะของกิจกรรม นอกจากนี้ยังหมายความว่า เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการหรือควบคุมดูแลการดำเนินการโดยองค์การของรัฐ เพื่อประโยชน์สุขของสาธารณชนเป็นสิ่งสำคัญ แนวทางการดำเนินกิจกรรมของรัฐจำนวนหนึ่งอาจไม่มีการประกาศเป็นลายลักษณ์อักษร และ/หรือบันทึกไว้เป็นเอกสารชัดเจน แต่เป็นแนวทางที่ผู้บริหารยึดถือปฏิบัติสม่ำเสมอตลอดเวลาก็ดำเนินนโยบายสาธารณะเช่นเดียวกัน

นโยบายสาธารณะเป็นเรื่องที่มีขอบเขตกว้างขวาง ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ มากมาย เกี่ยวข้องกับหน่วยงานรัฐบาลทุกกระทรวง ทบวง กรม ในทุกระดับ และยังส่งผลกระทบต่อ การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจทุกประเภท รวมทั้งเกี่ยวข้องกับแทบทุกกิจกรรมของประชาชนทั่วไป การศึกษาเรื่องนโยบายสาธารณะจึงทำได้หลายวิธี หลายแนวทาง ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ความสนใจ และความชำนาญ นโยบายสาธารณะสามารถจำแนกเป็นแนวทางที่สำคัญได้ 3 แนวทางด้วยกัน คือ แนวอธิบายนโยบาย แนววิเคราะห์นโยบายและแนวนโยบายศาสตร์

1. แนวอธิบายนโยบาย จุดเด่นของแนวทางนี้คือ การศึกษานโยบายสาธารณะ เป็นเรื่องๆ เป็นรายกรณีไป กล่าวคือ มีการหยิบยกนโยบายหนึ่งขึ้นมาวิเคราะห์อย่างละเอียด การวิเคราะห์มักเน้นการพิจารณาจากทฤษฎีของผู้กำหนดนโยบายระดับสูง คือ รัฐบาล พรรคการเมืองและรัฐสภาเป็นสำคัญ

2. แนววิเคราะห์นโยบาย จุดเด่นของแนวทางนี้คือ มุ่งศึกษาโดยเน้นการวิเคราะห์นโยบายทั่วไป ไม่เน้นการพิจารณาเป็นรายกรณี และมักเน้นการนำเอาระเบียบวิธีการ เทคนิคและวิธีวิเคราะห์ของศาสตร์หลายแขนงมาประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ในที่นี้หมายถึงรวมถึงการพยายาม แยกแยะ และแจกแจงปัญหา นโยบายออกเป็นส่วนๆ

3. แนวนโยบายศาสตร์ จุดเด่นของแนวทางนี้คือเน้นการพัฒนา และสั่งสมองค์ความรู้เพื่อสร้าง “ศาสตร์” ของนโยบายสาธารณะ อย่างไรก็ตามการศึกษานโยบายสาธารณะตามแนวทางนี้ในปัจจุบันยังไม่ก้าวไปไกลเท่าที่ควร

การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ศุภชัย ยาวะประภาส (2550) กล่าวว่า ขั้นตอนแรกของการกำหนดนโยบาย คือ การกำหนดนโยบาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการระบุประเด็นปัญหา การพัฒนาทางเลือกและการเสนอทางเลือก

1. การระบุประเด็นปัญหา ประเด็นแรกที่ต้องทำความเข้าใจ คือ ลักษณะหรือธรรมชาติของปัญหานโยบาย ซึ่งมักมีลักษณะพิเศษต่างจากปัญหาทั่วไปและประเด็นที่สองคือวิธีการต่างๆที่อาจช่วยในการจัดโครงสร้างของปัญหา หรือระบุประเด็นปัญหาได้ชัดเจนขึ้น

2. การพัฒนาทางเลือก โดยทั่วไปทางเลือกมักกำหนดได้ไม่ยากนักจากความรู้ทางทฤษฎี เทคโนโลยีสมัยใหม่ ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ประเด็นสำคัญยิ่งกว่าการมองเห็นทางเลือกจำนวนมากและหลากหลาย เช่น การวิเคราะห์ให้ชัดเจนถึงผลดีและผลเสียต่างๆของทางเลือกแต่ละทาง ทั้งนี้เพื่อรวบรวมไว้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเลือกที่เหมาะสมที่สุดไปกำหนดเป็นนโยบายต่อไป

3. การเสนอทางเลือก ในการเสนอทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งเพื่อให้ผู้กำหนดนโยบายตัดสินใจเลือกเป็นนโยบายนั้น ควรคำนึงถึงเกณฑ์ที่สำคัญหลายประการ ได้แก่

3.1 ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบาย

3.2 ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลผลิตหรือให้บริการ โดยมีต้นทุนต่อหน่วยต่ำที่สุด

3.3 ความพอเพียง หมายถึง ความสามารถของการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายภายใต้เงื่อนไขทางทรัพยากรที่มีอยู่

3.4 ความเป็นธรรม เกณฑ์เรื่องนี้พิจารณาได้จากการกระจายตัวของผลของการดำเนินการตามทางเลือกที่มีต่อประชาชนกลุ่มต่างๆในสังคม ทางเลือกที่เป็นธรรมคือ ทางเลือกที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนกลุ่มต่างๆโดยเท่าเทียมกัน

3.5 ความสามารถในการสนองตอบ เกณฑ์เรื่องนี้พิจารณาได้จากระดับความสามารถของทางเลือกในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มต่างๆ ความชอบของกลุ่มต่างๆ และค่านิยมพื้นฐานของกลุ่มต่างๆ ทางเลือกที่มีความสามารถในการตอบสนองสูงคือ ทางเลือกที่สามารถทำให้กลุ่มที่มีความจำเป็นสูงได้รับผลจากทางเลือกนั้นด้วย

3.6 ความเหมาะสม เกณฑ์นี้นำเอาเกณฑ์อื่นๆหลายเกณฑ์มาพิจารณาพร้อมกัน เกณฑ์นี้พิจารณาลึกลงไปถึงคุณค่าและความเหมาะสมของเป้าหมายของทางเลือกที่กำหนดไว้แล้ว

หลังจากการกำหนดทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งที่เหมาะสมที่สุดเป็นนโยบายแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการนำนโยบายที่กำหนดไว้นั้นไปปฏิบัติให้เกิดผล เพื่อให้เข้าใจการนำนโยบายไป

ปฏิบัติให้ชัดเจนขึ้น ควรพิจารณาลักษณะของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีลักษณะพิเศษอะไรบ้าง ในเรื่องนี้แรดล ริปเลย์และเกรซ แฟรงกลิน (Randall Ripley and Grace Franklin, 1982) ได้แยกแยะให้เห็นว่ามี 5 ประเด็นที่สำคัญคือ

1. ผู้เกี่ยวข้อง ในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นใครก็ได้ที่ต้องการสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ทั้งนั้น เมื่อเข้ามาแล้วจะเลือกอยู่ฝ่ายใดก็ยอมทำได้
2. วัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ต่างๆของนโยบายหนึ่งๆมักมีลักษณะกระจัดกระจาย มีจำนวนมากและมักสับสนไม่ชัดเจน จึงอาจกล่าวได้ว่าไม่เคยมีวัตถุประสงค์ใด วัตถุประสงค์หนึ่งที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเห็นพ้องกันโดยดุฎิปราศจากข้อโต้แย้งใดๆทั้งสิ้น
3. การขยายตัวของรัฐบาลและโครงการต่างๆ จำนวนงบประมาณและข้าราชการที่เพิ่มตลอดเวลาสะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมต่างๆของรัฐบาลที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลาตามไปด้วย ซึ่งอีกนัยหนึ่งคือการนำนโยบายไปปฏิบัติอันเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องและเกี่ยวข้องกับนโยบายต่างๆต้องมีจำนวนและขอบเขตเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานจากหลายกระทรวงในหลายระดับ นโยบายไม่ว่าจะเป็นระดับ ประเทศหรือระดับมลรัฐมักต้องมีหน่วยงานเข้ามาเกี่ยวข้องรับผิดชอบหลายหน่วยงานจากหลายกระทรวง นโยบายระดับชาติที่มีความสำคัญสูงมักไม่สามารถดำเนินการได้โดยอาศัยกระทรวงเพียงกระทรวงเดียว การที่มีหลายหน่วยงานจากหลายกระทรวง ทบวง กรมมาเกี่ยวข้องนี้เองที่ทำการนำนโยบายไปปฏิบัติมีลักษณะยุ่งยาก สลับซับซ้อนต้องอาศัยการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ การสื่อสารที่ชัดเจนเข้าใจง่ายและที่สำคัญต้องอาศัยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันระหว่างหน่วยงานที่เข้ามามีส่วนร่วมทุกหน่วยงาน
5. ปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุม ปัจจัยเหล่านี้อาจได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่รวดเร็วและฉับพลัน ความผันผวนทางเศรษฐกิจของประเทศและ/หรือของโลก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความไม่แน่นอนของธรรมชาติเป็นต้น ข้อเท็จจริงนี้เองที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีลักษณะซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น

การประเมินผลนโยบาย

นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางการดำเนินงานของรัฐบาล เมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติแล้ว ผลของนโยบายที่เกิดขึ้นอาจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เมื่อแรกกำหนดนโยบาย อาจไม่บรรลุวัตถุประสงค์เลย อาจก่อให้เกิดผลข้างเคียงที่นำไปสู่ปัญหาของประเทศในด้านอื่น หรืออาจก่อให้เกิดผลในทางดีที่ไม่เคยคาดการณ์มาก่อน ผลของนโยบายทั้งผลทางตรง

ทางอ้อม ผลในระยะสั้นหรือระยะยาวล้วนมีความสำคัญต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาลในโอกาสต่อไป บทเรียนจากความสำเร็จหรือล้มเหลวที่เกิดขึ้นจะมีส่วนช่วยให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการดำเนินงานของนโยบายให้รอบคอบรัดกุมขึ้น อย่างไรก็ตาม ผลดังกล่าวจะทราบได้ต่อเมื่อมีการประเมินผลนโยบายอย่างจริงจังและเป็นระบบ

ในเรื่องลักษณะสำคัญของการประเมินผลนโยบายนี้ โรเบิร์ต เอฟ คลาร์ก (Robert F. Clark, 1979) เสนอว่าโดยทั่วไปแล้วลักษณะร่วมที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการว่าเป็นลักษณะของการประเมินผลนโยบายที่ดีมี 3 ลักษณะด้วยกันคือ

1. การใช้วิธีการของการวิจัยเชิงทดลองในการประเมินผล (experimental design research) สำคัญของวิธีการนี้คือ

ประการที่หนึ่ง ต้องมีการกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ประการที่สอง ใช้วิธีการสุ่มเพื่อกำหนดว่าผู้ใดจะต้องอยู่ในกลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุม ไม่ใช้วิธีที่ตามความสมัครใจหรือกำหนดตามอำเภอใจ

ประการที่สาม การเลือกกลุ่มผู้ถูกศึกษามาจากมวลประชากรต้องใช้วิธีการสุ่มเช่นเดียวกัน

ประการที่สี่ ผู้ทำการประเมินต้องสามารถควบคุมตัวแปรต้นและตัวแปรตามในการประเมินผลได้ การประเมินผลโดยการทดลองนี้เป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นวิทยาศาสตร์มากที่สุด ผลที่ถูกต้องและเที่ยงตรงกว่าการประเมินผลโดยวิธีอื่น อย่างไรก็ตามการประเมินผลโดยการทดลอง เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะเรื่องงบประมาณ

2. การเปิดโอกาสให้ผู้รับผิดชอบในนโยบายเข้ามามีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดตั้งแต่การเริ่มวางแผนประเมิน การกำหนดยุทธวิธี การออกแบบวิธีการประเมินไปจนถึงการลงมือเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และตีความข้อมูล

3. ผลที่ได้จากการประเมิน ในทางปฏิบัติโดยทั่วไปแล้วการประเมินผลมักไม่มีผลกระทบในทางปฏิบัติต่อนโยบายหรือโครงการใดๆ ผลการประเมินเป็นเพียงข้อมูลที่เย็บเล่มไว้สวยงาม แต่ถึงแม้จะไม่มีผู้สนใจต่อการประเมินมากนัก ผลที่ได้เมื่อสะสมกันมากขึ้นจะพอกพูนเป็นความรู้ เป็นข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อการศึกษาศึกษาและปฏิบัติในโอกาสต่อไป

แนวคิดเรื่องบทบาทและหน้าที่ของโฆษก

โฆษก (Spokesperson) คือบุคคลที่ทำหน้าที่ประกาศข่าวสารหรือข้อมูลต่างๆ ให้แก่สาธารณชนได้รับรู้ โดยในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมาย

ของคำว่าโฆษกว่า "ผู้ประกาศ ผู้โฆษณา เช่น โฆษกสถานีวิทยุ หรือ ผู้แถลงแทน เช่น โฆษกรัฐบาล โดยโฆษกส่วนมากจะทำหน้าที่ในงานพิธีสำคัญต่างๆ เป็นงานที่เป็นทางการ (วิกิพีเดีย, 2553)

โฆษก ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Announcer และบางแห่งก็ใช้ Spokesman ไทยใช้คำว่า โฆษก ซึ่งใน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 บอกความหมายไว้ว่า หมายถึง ผู้ประกาศ ผู้โฆษณา เช่น โฆษกสถานีวิทยุต่างๆ ผู้แถลงข่าวแทน เช่น โฆษกพรรคการเมือง

จะเห็นว่าสมัยก่อนจะใช้แต่คำว่า โฆษกอย่างเดียว ในการทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศ โฆษณา ทุกงานและทุกอาชีพ เช่น โฆษกสถานีวิทยุ โฆษกสถานีโทรทัศน์ (สมัยก่อนหน้าห้องโฆษกจะมีป้ายติดไว้ว่า "ห้องโฆษก" เป็นห้องที่โฆษกเข้าไปพูดออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียง) ผู้ประกาศขายยาในรถแห่ก็เรียกว่า "โฆษกขายยา" สรุปว่า เมื่อต้องพูด ต้องประกาศ ต้องบรรยายในงานใดๆก็เรียกว่าเป็นโฆษกงานนั้นๆเสมอ

"โฆษก" มีหน้าที่เป็นผู้พูดแทนบุคคล 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายที่จัดงาน (เจ้าของงาน เจ้าภาพ) กับผู้ที่ได้รับเชิญมาพูดหรือมาปฏิบัติ ส่วนใหญ่ผู้ได้รับเชิญมักออกมาปฏิบัติมากกว่า ออกมาพูด หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งคือเป็นผู้ที่พูดแทนผู้ที่ได้รับเชิญกับผู้ฟัง ผู้ดู โดยโฆษกเป็นตัวกลางติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ได้รับเชิญ เจ้าของงานกับผู้ฟัง (ผู้ดู) แต่หากเป็นโฆษกพรรคการเมืองนั้น โฆษกก็มักจะเป็นตัวแทนของฝ่ายที่จัดงานหรือก็คือ พรรคการเมือง โดยผู้ที่ได้รับเชิญก็คือ นักข่าวและสื่อมวลชน และในช่วงเวลาที่เหลือถ้าไม่มีกิจกรรม โฆษกก็สามารถจะพูดไปเรื่อยๆ เท่าที่มีเวลา ไม่ปล่อยให้บรรยากาศของงานเงียบเหงา พูดตามที่เจ้าของงานต้องการให้พูด โดยโฆษกสามารถแทรกความคิดเห็นเพิ่มเติมในระหว่างที่พูดได้ การพูดของโฆษกค่อนข้างอิสระ ถ้าเวลาที่มีพอก็สามารถพูดตามใจชอบได้โดยไม่ต้องไม่ทำให้บรรยากาศของงานเสีย โฆษกจะปรากฏตัวให้ผู้มาร่วมงานเห็นก็ได้ ไม่ต้องการให้เห็นก็ได้ อาจนั่งแอบพูดอยู่ที่ใดก็ได้ ขอให้เสียงที่พูดดังชัดเจนเข้าใจเข้ากับบรรยากาศของงานก็แล้วกัน ทั้งนี้ยกเว้นโฆษกรัฐบาล และโฆษกพรรคการเมืองซึ่งเป็นตำแหน่งในพรรคการเมืองต่างๆ มีหน้าที่แถลงข่าวของพรรคแต่ละพรรค การพูดจะค่อนข้างเป็นทางการมีขั้นตอน ไม่ได้พูดเรื่อยๆ เหมือนโฆษกงานต่างๆ (มัลลิกา, 2551)

สมปราชญ์ อัมมะพันธ์ (2529) กล่าวว่า การพูดในฐานะโฆษกนั้น โฆษกเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นตัวกลางติดต่อสื่อความหมายระหว่างผู้รับเชิญกับผู้ฟังหรือผู้ชม ผู้ทำหน้าที่เป็นโฆษกนั้นจะต้องเป็นคนรอบรู้ มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี จะต้องเป็นผู้มีอารมณ์ร่าเริง แจ่มใส มีความอ่อนไหวและคล่องตัว

วิธีการพูดในฐานะโฆษก

1. พยายามทำตัวเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี วางตัวเป็นสง่า มีสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส
2. รู้จักเลือกใช้ถ้อยคำและเรื่องที่จะนำมาพูด
3. อย่าพูดให้มากเกินไปและพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำที่ซ้ำซาก

งานทางด้านการพูดในที่ชุมนุมชนเป็นงานของสำนักโฆษก ซึ่งเป็นของฝ่ายประชาสัมพันธ์ หน้าที่โฆษก คือ รับสมัครและทำการฝึกปฏิบัติผู้พูด ทำการนัดเวลาพูด ช่วยฝ่ายจัดการเพื่อวางแผนการพูดในที่ชุมนุม การเขียนสุนทรพจน์ การวิจัยและการเตรียมอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เพื่อช่วยในการพูด

การรับสมัครผู้พูด (Recruiting Speakers) หน้าที่ของงานโฆษก คือหาอาสาสมัครผู้พูด โดยมารับจากผู้ควบคุมงาน (Supervisors) และพนักงานที่สนใจและมีคุณสมบัติที่จะพูดเกี่ยวกับนโยบายและกิจกรรมของบริษัท เรื่องวิชาการและหัวข้อที่เป็นที่น่าสนใจแก่สาธารณชน

งานโฆษก จะทำหน้าที่สำรวจหาผู้ที่มีความสามารถทางด้านการพูดในองค์กร ผู้พูดจะได้รับการประเมินผลในแง่ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ประสบการณ์การพูดในที่ชุมนุมชนและลักษณะพิเศษเฉพาะ ผู้พูดหรือโฆษกจะได้รับการคัดเลือกจากการปรึกษากับหัวหน้าฝ่าย และมีการประกาศให้ทราบในวารสารสำหรับพนักงาน ติดประกาศบนบอร์ดหรือติดต่อกับการส่วนตัวจากฝ่ายประชาสัมพันธ์ อย่างไรก็ตามควรมีแฟ้มที่เก็บเรื่องราวของผู้พูดแต่ละคน เช่น ประวัติภาพสำหรับสื่อมวลชน และรายงานการประเมินของผู้ฟัง

การฝึกหัดผู้พูด (Training Speakers) ถึงแม้อาสาสมัครบางคนมีทักษะในการพูด แต่ส่วนมากจะมีประสบการณ์ไม่มากและต้องการการฝึกหัดเพื่อให้สามารถสร้างความประทับใจแก่ผู้ฟังอาจจะให้พนักงานไปฝึกหัดที่สถาบันการพูดโดยบริษัทเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ หรือบริษัทอาจจ้างอาจารย์มาสอนถึงการเตรียมวาทนิพนธ์และการพูด

การเตรียมสุนทรพจน์ (Speech Preparation) ประสิทธิภาพของแผนงานพูดในที่ชุมนุมชนจะมีแค่ไหน นอกจากขึ้นอยู่กับผู้พูดที่ดีแล้ว ยังขึ้นอยู่กับคุณค่าและน่าสนใจของสารหน้าที่ของงานโฆษก คือ รวบรวมเนื้อหาและช่วยผู้พูดในการเลือกหัวข้อเรื่องในองค์กรและเรียบเรียงเนื้อหาที่จะพูด บัญชีหัวข้อที่จะพูดอาจจะนำเสนอโดยผู้พูดและอนุมัติจากฝ่ายจัดการ เจ้าหน้าที่งานโฆษกมีหน้าที่ช่วยรวบรวมเนื้อหาของแต่ละเรื่อง สุนทรพจน์จากเจ้าหน้าที่ขององค์กรทั้งหมด จัดเก็บไว้ที่งานโฆษก ส่วนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์มีหน้าที่เตรียมสุนทรพจน์มาตรฐานสำหรับอาสาสมัครซึ่งจะพูดตามที่เขียนทุกถ้อยคำ นักพูดบางคนใช้สุนทรพจน์มาตรฐานเป็นพื้นฐาน

สำหรับเขียนด้วยตัวเอง แต่บางคนจะเลือกที่จะเขียนสุนทรพจน์เอง คือ เลือกเนื้อหาเองและเพิ่มเติมเรื่องที่น่าสนใจอยู่ขณะนั้นได้ด้วย

การพิจารณาตรวจสอบสุนทรพจน์ (Speech Clearance) ขององค์กรบางแห่งได้วางนโยบายไว้ว่าสุนทรพจน์จะต้องได้รับความเห็นจากฝ่ายประชาสัมพันธ์ก่อนการมีใช้นโยบายดังกล่าวถือปฏิบัติกัน คร่งครัดมากในอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันกันสูง และองค์กรทางด้านการทหาร The United States Arm Forces ออกกฎว่าสุนทรพจน์และข่าวสารที่จะส่งออกไปทั้งหมดต้องได้รับการตรวจก่อนในแง่ความถูกต้อง ความเหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายและเพื่อความมั่นคงของสถาบัน

หัวข้อสุนทรพจน์ (Speech Subjects) หัวข้อที่จะนำมาเป็นสุนทรพจน์มีหลายเรื่อง ทั้งนี้แล้วแต่ส่วนประกอบและความสนใจของผู้รับ และขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ขององค์กรที่สนับสนุนผู้พูด และผู้พูดมีความคุ้นเคยกับเรื่องแค่ไหน

หัวข้อที่จะพูดอาจเกี่ยวข้องโดยตรงกับผลิตภัณฑ์และบริการของธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่ให้การอุปถัมภ์หรืออาจไม่เกี่ยวข้องกันเลยก็ได้ ส่วนมากจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานอดิเรกและสิ่งที่สนใจเป็นพิเศษของผู้พูด แต่องค์กรก็ยังได้ชื่อเสียงเพราะชื่อองค์กรจะได้รับการกล่าวถึงก่อนและหลังการพูด

คู่มือผู้พูด (Speaker's Guide) ฝ่ายประชาสัมพันธ์มีหน้าที่เตรียมคู่มือสำหรับผู้พูด คู่มือประกอบด้วยหัวเรื่องต่างๆที่จะพูด จะเตรียมสุนทรพจน์อย่างไร และรวมทั้งสุนทรพจน์ต่างๆ สังเขปสุนทรพจน์และเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิหลังต่างๆ

การหาโอกาสสำหรับการพูด (Securing Engagement for Speeches) หน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของงานโฆษก คือ หาโอกาสให้ผู้พูดได้พูด วิธีที่ได้ผลที่สุด คือ ติดต่อส่วนตัวกับประธานของโครงการและเจ้าหน้าที่ขององค์กรที่เป็นราชการ วัด องค์กรทางอาชีพ การศึกษาในบริเวณที่องค์กรตั้งอยู่ฝ่ายงานโฆษกทำหน้าที่ส่งจดหมายไปยังหน่วยงานต่างๆที่ต้องการจะไปพูด จุลสารพร้อมด้วยภาพของผู้พูดพร้อมทั้งภูมิหลังของตัวผู้พูดและเรื่องที่จะพูด

การจัดการนัดหมาย (Handling Speaker Bookings) งานโฆษกจะจัดเก็บข้อมูลสำหรับผู้พูดแต่ละคน รายชื่อหัวข้อที่ผู้พูดสามารถอภิปรายได้ ประวัติส่วนตัวรายการที่เคยพูดและรายงานการตอบสนองของผู้ฟัง ข้อมูลนี้จะนำมาใช้พิจารณาจัดผู้พูดที่เหมาะสมที่สุดเมื่อได้รับการร้องขอจากองค์กรอื่นๆจากนั้นก็ลงแบบฟอร์ม ชื่อผู้พูด หัวข้อที่จะพูด วัน เวลาที่พูด

เมื่อเลือกผู้พูดและนัดหมายกับผู้พูดได้แล้ว ต้องแจ้งให้ประธานโครงการขององค์กรที่ขอมาทราบ ถ้าผู้พูดไม่สามารถไปตามกำหนดนัดหมายได้งานโฆษกต้องจัดผู้พูดแทนและแจ้งให้ประธานโครงการทราบ

โสตทัศนอุปกรณ์สำหรับการพูด (Visual Aids for Speakers) การพูดในที่ชุมนุมชนปกติต้องใช้โสตทัศนอุปกรณ์เพื่อผู้ฟังเข้าใจเรื่องได้อย่างแจ่มกระจ่าง เพื่อสร้างความสนใจและดึงดูดผู้ฟังให้ติดตามอุปกรณ์โสตทัศนที่ช่วยการพูด ได้แก่ ภาพวาด การ์ตูน แผนที่ ภาพจริง แผ่นพลิก แผ่นใส เป็นต้น เป็นหน้าที่ที่งานโฆษกจะจัดทำสื่อประกอบเหล่านี้

การติดตามผลการพูด (Follow up Speeches) หน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของงานโฆษก คือ ติดตามดูว่าผู้พูดไปพูดตามกำหนดและได้ผลเป็นน่าพอใจหรือไม่ โดยการสอบถามถึงผลการประเมิน จากผลการประเมินอาจจะต้องเปลี่ยนเรื่องที่พูดหรือต้องทำการฝึกหัดผู้พูด เป็นต้น

นโยบายการพูดในที่ชุมนุม (Public Speaking Policy)

แผนงานการพูดในที่ชุมนุมชนต้องมาจากนโยบายขององค์กร นโยบายการพูดในที่ชุมนุมชนอาจจะดูได้จากไคเซอร์ อลูมิเนียมและเคมิมิเคิล คอร์ปอเรชั่น ซึ่งกำหนดไว้ว่า

“บริษัทส่งเสริมให้พนักงานที่มีคุณภาพใช้การพูดเป็นวิธีที่จะเล่าเรื่องราวของบริษัทหรือเล่าถึงการดำเนินงานบางส่วนของบริษัท กิจกรรมเหล่านี้จะนำมาซึ่งชื่อเสียงและความก้าวหน้ามาสู่ทั้งตัวบุคคลและบริษัทและเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัทสุนทรพจน์ทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับนโยบายจะต้องได้รับการตรวจสอบก่อน”

เมื่อพนักงานมีการนำเสนอสุนทรพจน์อย่างเป็นทางการในนามของบริษัท จะต้องให้บริษัทตรวจสอบสุนทรพจน์นั้นก่อนโดยเฉพาะในกรณีที่มีการพิมพ์สุนทรพจน์นั้น ถ้าสุนทรพจน์นั้นต้องได้รับการตรวจสอบเพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับนโยบายให้นำเสนอสุนทรพจน์แก่ฝ่ายรัฐกิจ (Public Affairs Department) ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องกฎหมายและนโยบายในกรณีที่มีการนำเสนอสุนทรพจน์อย่างไม่เป็นทางการแก่กลุ่มลูกค้า และชุมชนกลุ่มต่างๆโดยปกติ ไม่จำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบล่วงหน้าในกรณีที่จะพูดนั้นอาจได้รับการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์

การเผยแพร่แผนการพูด (Publicity for a Speaker's Program)

ประสิทธิภาพของแผนงานพูด ขึ้นอยู่กับการเผยแพร่ที่วางแผนไว้อย่างดี งานโฆษก ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ผู้พูดและประธานโครงการต่างมีบทบาทต่อการเผยแพร่ในหน้าสื่อมวลชน การเผยแพร่ทำโดยส่งข่าวแจกล่วงหน้าไปยังสื่อมวลชน แจ้งให้ทราบถึงหัวข้อ วัน เวลา และสถานที่ที่จะพูดพร้อมกับประวัติผู้พูดไปพร้อมกับภาพถ่ายของผู้พูดและในบางกรณีข่าวแจกดังกล่าวอาจส่งโดยตรงไปยังหนังสือพิมพ์ วิทยุ และสถานีโทรทัศน์หรือแก่ผู้พูดเองเพื่อแจกแก่สื่อมวลชน ควรแนบภาพถ่ายผู้พูดไปพร้อมกับข่าวแจกดด้วย หลังจากการพูดควรส่งข่าวสรุปสิ่งที่พูดไปยังสื่อมวลชนและไปยังวารสารของหน่วยงานที่ได้เชิญมา ในกรณีที่ผู้พูดเป็นผู้บริหารระดับสูง ควรแจ้งให้สื่อมวลชนเข้าร่วมรับฟังการพูดได้เพื่อเปิดโอกาสให้สื่อมวลชนถามคำถามเมื่อเสร็จสิ้นการนำเสนอสุนทรพจน์

แนวคิดเรื่องบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคการเมือง

ปัจจุบันนี้จะเห็นว่าประเทศที่มีการพูดและนิยมการพูดเกี่ยวกับการเมืองมากที่สุดก็เห็นได้แก่ ประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา โดยการพูดของอังกฤษที่นับว่าเจริญรุ่งเรืองสูงสุดอยู่ในสมัยที่สหรัฐอเมริกาและฝรั่งเศสได้มีการปฏิรูปประเทศครั้งยิ่งใหญ่ จะเห็นได้ว่า William Pitt ซึ่งเป็นนักพูดที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง และได้เป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศอังกฤษเมื่อมีอายุเพียง 23 ปีเท่านั้นและก็ได้เป็นผู้พูดคลี่คลายประชาชนให้ตื่นตัวอันเป็นสมัยที่ฝรั่งเศสมีการปฏิวัติครั้งใหญ่

บิดาของวิลเลียม พิตท์ซึ่งมีตำแหน่ง Earl of Catham ได้พูดเรื่อง "สันติภาพกับอเมริกาในค.ศ. 1777" (On Peace with America in 1777) ได้อย่างดีที่สุดในระยะเวลาใกล้เคียงกันนั้น Edmund Burke (ค.ศ. 1729 ถึง 1797) ก็ได้พูดเรื่อง "การผูกไมตรีกับอาณานิคม" (On Conciliation with the Colonies) (ฉลวย, ม.ป.ป.)

ในสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นยุคที่เครื่องมือสื่อสารมวลชนต่างๆ ได้พัฒนาก้าวหน้ามาก เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ อุปกรณ์สื่อสารมวลชนเหล่านี้ ดูเหมือนจะให้ความต้องการ ที่จะต้องพูดแบบมีพิธีน้อยกว่าการพูดแบบต่อหน้าชุมชน และถึงแม้ว่าปัจจุบันการพูดแบบ Oratory (การปราศรัย การแสดงสุนทรพจน์) ประชาชนมักเข้าใจว่าเป็นการพูดแบบสมัยโบราณ เพราะปัจจุบันนี้ได้ใช้การพูดแบบต่างๆ แทนการพูดแบบ Oratory มากขึ้น เช่น การพูดผ่าน

ทางวิทยุกระจายเสียง แต่สถานศึกษาบางแห่งก็ยังเรียกการพูดหรือการแข่งขันการพูดระหว่างกลุ่มนักเรียนว่า Oratory และนักการเมืองบางท่านก็ยังนิยมใช้วิธีการพูดแบบนี้ในการหาเสียงเลือกตั้ง

ประเทศไทยมีนักพูดทางการเมืองค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบการบริหารประเทศยังอยู่ในระบบอำนาจส่วนบุคคลเหนือกฎหมายก็เป็นไปได้ ถ้ามีฉะนั้นแล้วประเทศไทยจะมีนักพูดทางการเมืองมากกว่าที่เป็นอยู่ อย่างไรก็ดี นักพูดทางการเมืองที่กล้าพูดในที่ชุมชนก็ดูเหมือนจะมีเพียงไม่กี่คน ถึงจะมีบ้าง ก็มักจะเป็นนักการเมืองที่อยู่ในสถานภาพที่สูงอยู่แล้ว เช่น ม.ร.ว. เสनीย์ ปราโมช ฯพณฯดิเรก ชัยนาม ฯพณฯ พจน์ สารสิน ฯพณฯถนัด คอมันตร์ เป็นต้น

อนึ่งสำหรับนักพูดทางการเมืองที่ได้โอกาสพูดในที่ประชุมชนมากกว่าคนอื่น ๆ ได้แก่ ม.ร.ว. เสनीย์ ปราโมช อดีตนายกรัฐมนตรีนาน ได้แสดงปาฐกถาเรื่องต่างๆ เช่น เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับอเมริการะหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 แสดงที่หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2489 (ฉลวย, ม.ป.ป.)

อย่างไรก็ตามการพูดทางการเมืองนั้น คงไม่มีหลักสูตรในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาใด เข้าเปิดการเรียนการสอน แต่บุคคลที่ทำหน้าที่เป็นโฆษกของพรรคการเมืองควรจะต้องหยั่งรู้ได้ด้วยตนเอง ทั้งจากการสังเกตตลอดจนการสังสมประสบการณ์การเมืองมาพอสมควร และจะต้องเป็นบุคคลที่มีความชอบและมีความถนัดที่จะทำหน้าที่ตรงนี้เสริมตามไปด้วย คุณภาพของการเป็นโฆษกพรรคการเมือง อาจมีบางคนเห็นว่าไม่สำคัญมากนัก แต่ในความเป็นจริงแล้วโฆษกพรรคการเมืองกลับมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความมีเสถียรภาพของพรรคการเมืองนั้นๆ และหากพรรคการเมืองนั้นกำลังทำหน้าที่เป็นรัฐบาลด้วยแล้ว โฆษกพรรคการเมืองก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเนื่องจากต้องทำหน้าที่หลักของตนเองอยู่แล้วคือการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวพรรคและในบางครั้งอาจต้องชี้แจงในส่วนของนโยบายพรรคที่ได้กล่าวในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง พร้อมทั้งแก้ปัญหาหรือตอบข้อโต้แย้งจากฝ่ายค้านหรือสื่อมวลชนสังเกตได้จากพรรคการเมืองบางพรรคที่แต่งตั้งโฆษกประจำพรรคที่ไม่มีความสามารถ ก็จะมีผลทำให้พรรคการเมืองนั้นๆ มีเสถียรภาพต่ำและทำให้ภาพลักษณ์ของพรรคจะดูไม่มีความน่าเชื่อถือติดตามไปด้วย

เสวี วงษ์มณฑา (2550) กล่าวว่าตามหลักการของการเลือกโฆษกเรื่องภาพลักษณ์ของพรรคนั้น อาจจะต้องเลือกบุคคลซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

บุคคลที่มีอำนาจ ในกรณีที่ต้องการให้ทำตามคำแนะนำด้วย “ความกลัว” คนที่มีอำนาจ ได้แก่ คนที่มีบารมี มีตำแหน่งที่ให้ผู้อื่นให้โทษกับผู้อื่นได้

บุคคลที่มีเสน่ห์ ในกรณีที่ต้องการให้ผู้อื่นเกิดความรู้สึกอยากจะเลียนแบบด้วย “ความรัก” คนที่มีเสน่ห์จะได้แก่ คนที่หน้าตาดี มีคนรู้จักคุ้นเคย มีนิสัยดีและเป็นที่รับรู้ของผู้คนส่วนใหญ่

บุคคลที่มีความเชี่ยวชาญ ในกรณีที่ต้องการให้ผู้อื่นเกิดความคล้อยตามด้วย “ความเชื่อและความศรัทธา” คนที่มีความเชี่ยวชาญที่จะสร้างจิตวิทยาให้คนอื่นคล้อยตามด้วยความเชื่อและศรัทธาก็คือ ผู้ที่เป็นคนเก่ง มีความรู้ เป็นที่ยอมรับว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นคนฉลาด

ในทางการเมืองนั้นจะหาโสมภพของแบบรตต์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งคงไม่ได้ ต้องหาโสมภพที่มีลักษณะ 3 ครบถ้วน คือ 1. อย่าเอาคนที่ไม่มีบารมี ไม่เป็นที่ยอมรับของคนอื่นมาเป็นโสมภพ 2. อย่าเอาคนที่ดูเหมือนจะหน้าตาดี แต่พินิจแล้วไร้เสน่ห์มาเป็นโสมภพ 3. อย่าเอาคนโง่มาเป็นโสมภพ เพราะการให้คนโง่มาเป็นโสมภพของพรรคนั้น มีแต่จะทำให้ภาพลักษณ์ของพรรคดูตกต่ำไปเรื่อยๆ เช่น บางพรรคที่เคยเป็นพรรคที่มีผู้คนชื่นชอบมากมาย มักเกิดความลำพองคิดว่ามีประชาชนชื่นชอบเป็นจำนวนมาก จึงไม่สนใจว่าใครจะเป็นโสมภพของพรรค จึงได้บุคคลที่ไม่มีความสามารถในการทำหน้าที่เป็นโสมภพพรรคการเมืองอย่างแท้จริงมาทำหน้าที่จะเห็นได้ว่า การต่อสู้อาพหุทางการเมืองนั้น ไม่ว่าจะพรรคจะมีความแข็งแกร่งมากน้อยเพียงใด ก็ไม่ควรประมาท

นอกจากการให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นเหตุเป็นผลแล้ว โสมภพพรรคการเมืองยังต้องพยายามทำให้ประชาชนมีอารมณ์ความรู้สึกในเชิงบวกกับพรรคและต้องเลือกกลุ่มเป้าหมาย เพราะพรรคการเมืองที่ดีสำหรับประชาชนกลุ่มหนึ่ง อาจจะไม่ใช่พรรคการเมืองที่ดีสำหรับประชาชนกลุ่มอื่น ดังนั้นโสมภพพรรคและนักการเมืองจึงต้องเลือกที่จะเอาใจประชาชนให้ถูกกลุ่ม คือ ต้องเลือกกลุ่มที่ชอบในสิ่งที่พรรคนั้นๆ เป็นและต้องเป็นกลุ่มใหญ่พอที่จะทำให้พรรคการเมืองนั้นๆ ชนะการเลือกตั้งด้วย

การที่โสมภพได้รับการยอมรับนั้นก็ขึ้นอยู่กับศักยภาพหรือความพร้อมของพรรคการเมืองด้วย กล่าวคือ ข้อมูลข่าวสารที่นำส่งไปนั้นต้องเข้าใจไม่ยาก มีระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพรองรับและมีความชอบธรรมรวมทั้งความน่าเชื่อถือของรัฐบาลและพรรคการเมืองเองด้วย อย่างไรก็ตามการสื่อสารนั้นต้องเข้าใจความพร้อมของประชาชน ความพร้อมในที่นี้คือภูมิหลังของประชาชน การเข้าถึงพื้นที่ของสื่อและการมีสื่อที่สามารถเปิดรับได้ ด้วยเหตุนี้ในบางครั้งรัฐบาลและพรรคการเมืองจำเป็นต้องจัดการกับข้อมูลข่าวสารเป็นส่วนๆ เพื่อให้เหมาะกับสภาพสื่อและการครอบคลุมพื้นที่โดยตระหนักถึงภูมิหลังของผู้รับสาร เพราะความสำเร็จของการสื่อสารอยู่

ที่สามารถนำข้อมูลข่าวสารไปถึงมือผู้รับสารได้เป็นผลสำเร็จ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตรงกับธรรมชาติของผู้รับสาร ทั้งด้านภูมิหลังด้านประชากรศาสตร์ ด้านจิตวิทยา ด้านการเปิดรับสื่อ

โฆษณาที่ดีจะต้องเชื่อในเรื่องของอำนาจการสื่อสาร ดังนั้นจึงต้องพยายามทำให้เรื่องราวของพรรคการเมืองปรากฏเป็นข่าวให้ได้มากที่สุดตามหลักการที่ว่า การเสนอหน้าคือที่มาของความสำเร็จ (Visibility is the key to success) การที่โฆษกและนักการเมืองสามารถนำเอาเรื่องราวที่ดีที่สุดของตนเองและของพรรคให้ปรากฏในสื่อให้มากที่สุด เพื่อให้ได้ข่าวที่ดีอยู่ตลอดเวลา นั้น โฆษกและนักการเมืองก็ต้องพูดและปฏิบัติในสิ่งที่ดีเพื่อให้เรื่องราวที่ได้ปรากฏไปในสื่อต่าง ๆ นั้นอยู่บนรากฐานของความเป็นจริง และหากจะพูดกล่าวสิ่งใดนั้นก็ควรทำด้วยความระมัดระวัง เพราะคำพูดสามารถสะท้อนทั้งความคิดและจิตใจของนักการเมืองและมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของพรรค ในบางครั้งการพูดต้องคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมาย เพราะคำพูดที่เข้าถึงคนกลุ่มหนึ่งอาจจะไม่ใช่คำพูดที่เข้าได้กับคนอีกกลุ่มหนึ่ง โฆษกต้องรู้ว่าประชาชนบางกลุ่มอาจชื่นชมในตัวเขา และกลุ่มอื่น ๆ อาจจะมีความรู้สึกที่ต่างกัน ดังนั้นโฆษกจะต้องสร้างสมดุลในเรื่องราวที่เขาเสนอ โดยต้องแสดงท่าทีสนใจในเรื่องราวของชนชั้นกลาง เพื่อไม่ใช่ชนชั้นกลางวิพากษ์วิจารณ์ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องทำให้ประชาชนรากหญ้าพอใจเช่นกัน

ในทางการเมือง นโยบายและโครงการต่างๆ ที่ได้ประกาศไว้ในตอนหาเสียง ถือได้ว่าเป็นการสื่อสารเรื่องราวของพรรคให้ประชาชนได้รับรู้ นโยบายและโครงการที่ใช้ในการหาเสียงนี้ ถือว่าเป็นสัญญาที่นักการเมืองคนนั้นจะต้องทำให้ได้ ประชาชนจะต้องได้รับสิ่งที่มีคุณค่าตามที่ได้หาเสียงไว้ ถ้าหากไม่ทำตามสัญญาก็ไม่อาจจะครองใจประชาชนได้อย่างยั่งยืน เพราะเมื่อประชาชนตระหนักได้ว่าพรรคไม่สามารถทำตามที่ได้ประกาศไว้ ประชาชนก็อาจไม่เลือกพรรคการเมืองนั้นๆ อีก โดยจุดนี้โฆษกสามารถสร้างความโดดเด่นให้ตนเองโดยการกำหนดจุดยืนบางอย่างที่ต้องการสื่อสารไปให้ประชาชนได้รับรู้ว่าพรรคคนนั้นสนใจเรื่องอะไร เป็นห่วงเรื่องอะไร

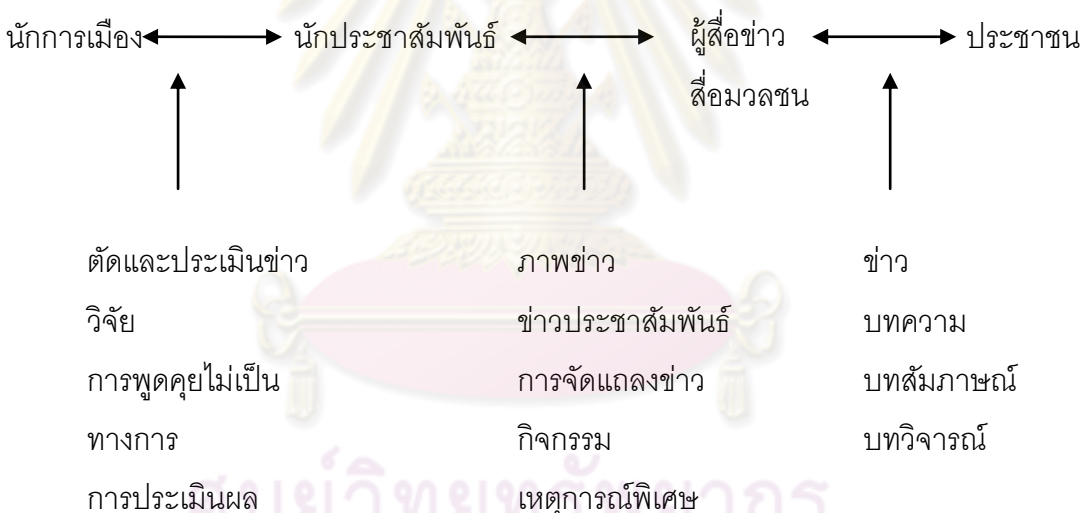
นอกจากนี้โฆษกยังต้องตระหนักถึงประเด็นที่อยู่นอกเหนือจากการดูแลของตนเอง นั่นก็คือการสื่อสารที่มาจากแหล่งอื่นภายนอกพรรคการเมือง เพราะนอกเหนือจากเรื่องราวที่โฆษกทำการสื่อสารออกไปแล้ว ข่าวที่ปรากฏในสื่อสารมวลชนที่เกิดจากการวิพากษ์วิจารณ์ของคนอื่น เช่น นักวิชาการ เหล่าวิศวกรสังคม ผู้นำทางความคิด ฝ่ายค้าน ผู้นำองค์กรเอกชน และนักวิจารณ์เจ้าของคอลัมน์ต่างๆ นั้นก็ส่งผลต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมืองนั้นด้วย ดังนั้นในการสื่อสารต้องคำนึงถึงการทำสงครามแย่งพื้นที่และเวลาในการนำเสนอข่าวด้วย โดยต้องพยายามเสนอเรื่องราวที่ดีๆ ให้ปรากฏในสื่อสารมวลชนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ต้องให้คนที่ชื่นชมนักการเมืองคนนั้นได้ปรากฏตัวในสื่อต่างๆ เพื่อพูดถึงนักการเมืองคนนั้นๆ บ่อย ส่วนข่าวที่ไม่

ดีต้องทำให้หายหรือถูกเบียดตกไปจากพื้นที่สื่อมวลชน พรรคการเมืองและตัวนักการเมืองเองก็มีส่วนสำคัญในการสื่อสารเพราะการสื่อสารที่ดีก็ไม่สามารถช่วยทำให้พรรคการเมืองแข็งแกร่งหากนักการเมืองเป็นคนไม่ดี การมีชัยชนะในการทำสงครามข่าวก็เกิดขึ้นได้ยาก

ความสัมพันธ์ระหว่างโฆษกกับสื่อมวลชน

ในการดำเนินงานการสื่อสารทางการเมืองควรเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองกับสื่อมวลชน ซึ่งสื่อมวลชนนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นผู้ที่จะส่งข่าวสารทางการเมืองไปยังประชาชน ซึ่งสรุปเป็นภาพได้ดังนี้ (อ้างจากประทุม ฤกษ์กลาง, 2550)

แผนภาพที่ 2.2 : ความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองกับสื่อมวลชน

ที่มา : ประทุม ฤกษ์กลาง. (2550). การประชาสัมพันธ์ทางการเมือง (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ทัศนคติและความคิดเห็นของโฆษกต่อบทบาทของสื่อมวลชน

โฆษกและนักการเมืองมักจะให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ต่อตนเองและสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อขบวนการขึ้นตอนการกำหนดนโยบาย ผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจและกำหนดนโยบาย จะอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันและ

เก็บข้อมูลหรือข่าวสารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานของตน บุคคลเหล่านี้จะต้องพูดคุยและให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวตลอดเวลา โดยสื่อมวลชนจะมีบทบาทดังนี้คือ การแจ้งข่าวให้ประชาชนได้รับทราบกิจกรรมและงานของรัฐบาลและพรรคการเมือง การปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน การเป็นสื่อกลางแจ้งให้รัฐบาลและพรรคการเมืองได้รู้ถึงความต้องการของประชาชน นอกจากนี้สื่อมวลชนจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการบริการสาธารณะ

อย่างไรก็ตามในการดำเนินงานขององค์กรสื่อมวลชน สื่อมักดิ้นรนหาเสรีภาพเพื่อให้หลุดพ้นจากการควบคุมจากอำนาจทางการเมือง แต่ในทางปฏิบัติพบว่าสื่อมวลชนจำนวนไม่น้อยเมื่อพ้นจากพันธนาการจากอำนาจรัฐในระดับหนึ่งแล้ว ก็จะยอมเอาตัวเองไปอยู่ใต้การควบคุมของอำนาจทางธุรกิจและเงินตราเป็นผลให้เสรีภาพแท้จริงไม่สามารถเกิดขึ้นได้เพราะเป็นธรรมดาที่ว่า สื่อมักรับใช้ชนชั้นผู้เป็นเจ้าของ หรือมักเบี่ยงเบนอุดมการณ์หลักจากการรับใช้สาธารณะชนไปสู่การรับใช้กลุ่มผลประโยชน์บางกลุ่มอย่างแยบยลโดยมีการอ้างเพื่อสาธารณะชนบังหน้า (กฤษณ์ ทองเลิศ, 2540)

การสร้างความรู้ความเข้าใจและอิทธิพลต่อความเชื่อทางการเมือง

สื่อมวลชนมีหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารและให้ความรู้และการศึกษา เนื้อหาข่าวสาร รายการต่างๆของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ อาทิ รายการข่าว รายการสนทนาปัญหาบ้านเมืองของสื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ ข่าวการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ ล้วนมีบทบาทในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านการเมืองให้แก่ผู้รับสาร เป็นที่เชื่อกันว่าสื่อมวลชนสามารถใช้สื่อในการให้ข้อมูลข่าวสารเรื่องราวสาธารณะ ซึ่งนำไปสู่การมีความรู้ในเรื่องราวสาธารณะและประเด็นสาธารณะมากขึ้น ซึ่งอาจสรุปได้ว่าสื่อมวลชนมีประสิทธิภาพในการบอกกล่าวชี้แจงเรื่องราวทางการเมืองและสื่อมวลชนนั้นมีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสำคัญองประเด็นทางการเมือง

ในอดีตนั้นได้มีหลักฐานจำนวนมากที่สนับสนุนว่า การเปิดรับหรือบริโภคสื่อมวลชนสามารถมีอิทธิพลต่อความเชื่อทางการเมืองในด้านต่างๆ เช่น ต่อนักการเมือง กลุ่มทางการเมือง สถาบันทางการเมือง ประเด็นปัญหาและแนวคิดมีหลักฐานที่แสดงว่าสื่อมวลชนสามารถทำให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งตระหนักถึงประเด็นสำคัญของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งรวมทั้งอื่นๆที่เกี่ยวข้อง นักรัฐศาสตร์ยังพบว่าหากบุคคลมีการรับรู้และความเชื่อทางการเมืองสูงเท่าใดโอกาสที่เขาจะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองยังมีขึ้นเท่านั้น (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2526)

นักการเมืองและโฆษกกับการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของสื่อมวลชน

1. เกี่ยวกับการเลือกสรรข่าว สื่อมวลชนมักนิยมเสนอข่าวหรือหาและนำมาซึ่งความขัดแย้งโดยปราศจากเนื้อหาสาระที่สำคัญ ความขัดแย้งมักเกิดขึ้นตามมาหลังจากการเสนอข่าว ทั้งที่ความเป็นจริงมิได้มีความขัดแย้งมากถึงเพียงนั้น นักการเมืองบางคนวิจารณ์ผู้สื่อข่าวที่เสนอเรื่องราวในแง่มุมที่ตนไม่ต้องการเปิดเผยหรือเสนอข่าวที่ทำให้การทำงานของนักการเมืองไปไม่ถึงจุดหมายที่ตั้งไว้

2. เกี่ยวกับความไม่เป็นกลางในการเสนอข่าว นักการเมืองมักจะมองว่าการเสนอข่าวของสื่อมวลชนไม่เป็นกลาง และมักเขียนไปในทำนองไม่ดีเกี่ยวกับนักการเมือง ทำให้เสียภาพลักษณ์ในสายตาของประชาชน บางครั้งนักหนังสือพิมพ์มักจะถูกกล่าวหาและโจมตีว่ามีความลำเอียงและไม่เป็นธรรมในการเสนอข่าว ส่วนมากแล้วเมื่อใดก็ตามที่มีการเสนอข่าวหรือบทบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อความไม่สนับสนุนการเมือง นักการเมืองมักจะมองผู้สื่อข่าวหรือตัวหนังสือพิมพ์ว่าขาดความเป็นกลาง

3. การขาดประสบการณ์และความรู้ด้านเทคนิคของสื่อมวลชน นักการเมืองมักจะตำหนิสำนักข่าวต่างๆว่าไม่มีประสิทธิภาพ และไม่สามารถจ้างนักข่าวที่มีประสบการณ์และความรู้มาทำงาน นักข่าวที่ขาดประสบการณ์และความรู้ในสายตาของนักการเมืองและผู้บริหารจะเป็นนักข่าวที่รายงานข่าวโดยมีข้อบกพร่องและความผิดพลาดในการตีความหรือวิเคราะห์บ่อยครั้งที่มีการรายงานข่าวและเขียนข่าวผิดพลาด โดยทำให้นักการเมืองได้รับความเสียหายด้านชื่อเสียงและความเชื่อถือ

4. การวิจารณ์นักเขียนบทบรรณาธิการ เมื่อนักการเมืองประเมินค่าของสื่อมวลชนประเภทต่างๆดูเหมือนว่าผู้เขียนบทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์จะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์มากที่สุดผู้หนึ่ง โดยเฉพาะผู้เขียนบทบรรณาธิการที่มีได้มีข้อมูลปฐมภูมิหรือจากแหล่งข่าวโดยตรงที่ใช้ในการวิเคราะห์ แต่ได้รับข้อมูลมาจากแหล่งอื่นๆซึ่งอาจจะมีข้อผิดพลาดอยู่มาก ทำให้การวิจารณ์ของบรรณาธิการไม่ตรงกับความเป็นจริงมากนัก

5. การขาดความละเอียดของเนื้อหาข่าวและการตีความที่ไม่สมบูรณ์ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และปัญหาของรัฐบาลที่ทำการแก้ไข ทั้งนี้เพราะสื่อมวลชนอาศัยข้อมูลจากแหล่งเดียวเท่านั้น ไม่มีการวิเคราะห์จากข้อมูลหลายๆแหล่ง

การชมเชยการทำงานของสื่อมวลชนของนักการเมืองและโฆษก

ในบางครั้งการวิพากษ์วิจารณ์สื่อมวลชนของนักการเมืองก็จะรวมถึงการชมเชยในผลงานของสื่อมวลชนโดยเฉพาะในด้านความสามารถและประสิทธิภาพในการเสนอข่าว ทั้งนี้ การชมเชยสื่อมวลชนก็มักจะมีผลมาจากการที่นักการเมืองได้รับผลประโยชน์จากสื่อมวลชนนั้นๆ ในการชมเชยการทำงานของสื่อมวลชนนั้น นักการเมืองและโฆษกมักมุ่งไปที่คุณภาพของผู้รายงานข่าว นักการเมืองส่วนใหญ่มักจะนิยมชมชอบผู้สื่อข่าวว่าเป็นผู้มีความฉลาดและไหวพริบดี ตลอดจนมีความรู้อย่างกว้างขวางถึงระบบทางการเมืองของประเทศ นักการเมืองมักเห็นความสามารถของผู้สื่อข่าวหรือนักข่าวเป็นรายบุคคลมากกว่าเป็นกลุ่ม นอกจากนี้ นักการเมืองและโฆษกยังชื่นชมสื่อมวลชน เพราะสื่อมวลชนได้ช่วยให้พวกเขาทำงานอย่างประสบความสำเร็จ โดยสื่อมวลชนจะเป็นแหล่งข้อมูลต่างๆ ให้กับตน และยังเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดนโยบายและกิจกรรมของนักการเมืองไปสู่ประชาชน ทำให้เกิดการสนับสนุนจากประชาชน

บทบาทของผู้สื่อข่าวกับนักการเมืองและโฆษก

โดยทั่วไปจะแบ่งออกเป็น 2 ประการคือ บทบาทในการให้ข้อมูลข่าวสารและความรอบรู้และบทบาทในฐานะที่ปรึกษาส่วนตัว นักการเมืองและโฆษกมักจะได้รับข่าวสารทั้งทางตรงและทางอ้อมจากผู้สื่อข่าว โดยผู้สื่อข่าวสามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่าย เนื่องจากบทบาทและหน้าที่ของตนที่จะต้องเข้าไปพัวพันและเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย บ่อยครั้งที่นักการเมืองมักจะได้รับข้อมูลสำคัญๆ เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวและความเป็นไปของนักการเมืองหรือกลุ่มนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามจากผู้สื่อข่าวที่ตนคุ้นเคยหรือได้พูดคุยปราศรัยด้วย ข้อมูลเหล่านี้ นักการเมืองจะสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการเตรียมการและดำเนินงานในพรรคของตนได้ ด้วยเหตุนี้บทบาทของผู้สื่อข่าวจึงมีความสำคัญต่อนักการเมืองอย่างมากในด้านการให้ข้อมูลข่าวสารที่แต่ละฝ่ายพยายามจะล่วงรู้จากฝ่ายตรงข้ามให้ได้มากที่สุด นอกจากนี้ จะให้ข้อมูลดังกล่าวแล้ว ผู้สื่อข่าวยังให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นักการเมืองในเชิงสร้างสรรค์ในด้านอื่นๆ อีกมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการที่ผู้สื่อข่าวมีประสบการณ์และได้เข้าไปมีส่วนร่วมในหลายวงการ ซึ่งมีความรอบรู้สามารถชี้แนะ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นักการเมืองในหลายด้านเป็นอย่างดี

บทบาทของผู้สื่อข่าวในฐานะที่ปรึกษาส่วนตัวของนักการเมืองและผู้มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายนั้น ผู้สื่อข่าวสามารถช่วยเหลือในด้านการสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้น

ระหว่างสื่อมวลชนอื่นๆ กับนักการเมืองหรือพรรคการเมืองนั้นๆ นอกจากนี้ผู้สื่อข่าวยังสามารถให้ข้อคิดเห็นพร้อมทั้งเสนอแนะและวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์แก่นักการเมืองและโฆษกได้เป็นอย่างดี

นักการเมืองและโฆษกกับเป้าหมายการใช้สื่อมวลชน ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. การสนับสนุนแผนงาน พรรคการเมืองและหน่วยงานราชการต่างมุ่งหวังพึ่งสื่อมวลชนในด้านการเผยแพร่ข่าวสารที่เป็นภาพลักษณ์ที่ดีให้กับพรรค ฝ่ายประชาสัมพันธ์หรือฝ่ายโฆษกของพรรคจะต้องประสานงานกับสื่อมวลชนด้วยการส่งข่าวสารและรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้สื่อมวลชนนำไปเผยแพร่และเสนอในรูปของข่าว บทความและโดยเฉพาะบทบรรณาธิการ ซึ่งเป็นเสมือนกระจกสะท้อนให้เห็นถึงจุดยืนและนโยบายของหนังสือพิมพ์มีความสำคัญและมีอิทธิพลอย่างมหาศาลต่อความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นของประชาชน การได้รับความร่วมมือจากสื่อมวลชนจะทำให้พรรคการเมืองบรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จ

2. การเป็นที่รู้จัก สื่อมวลชนมีความสำคัญต่อนักการเมืองอย่างมากในด้านการเสนอข่าวเกี่ยวกับบุคคล ชื่อเสียง หน้าที่การงาน การเผยแพร่ของสื่อมวลชนในด้านนี้เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งที่นักการเมืองต้องการ เพราะจะทำให้ตนเป็นที่รู้จักและกว้างขวางในสังคม การที่มีชื่อและภาพปรากฏบ่อยๆ ในหน้าหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนอื่นๆ จะเป็นผลดีในด้านการประชาสัมพันธ์และเป็นที่รู้จักของสาธารณชน

3. การให้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งปกติแล้วจะเป็นหน้าที่ของโฆษกพรรคโดยตรง ซึ่งเป็นการพึ่งพาสื่อมวลชนในด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับงานประจำ กิจกรรมพิเศษ นโยบาย แผนงานตลอดจนข้อมูลที่เป็นเนื้อหาสาระที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน

4. การทดสอบความคิดเห็น บ่อยครั้งที่นักการเมืองหรือพรรคการเมืองจะปล่อยข่าวหรือให้ข่าวแก่ผู้สื่อข่าวในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อเป็นการหยั่งเสียงและความคิดเห็นว่าผู้สื่อข่าวมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง การให้ข่าวแต่เพียงบางส่วนนี้จะทำให้นักการเมืองสามารถปรับตัวเองหรือแผนงานได้ทัน เพื่อเป็นการป้องกันความผิดพลาดหรือความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

5. การสนองตอบตามกระบวนการประชาธิปไตย ประชาชนกับสิทธิของการที่จะรู้เป็นสิ่งจำเป็นในโลกของประชาธิปไตย การประกาศชี้แจง และเผยแพร่ข่าวสารความคืบหน้าและการทำงานของพรรคเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการเผยแพร่ เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้และ

เข้าใจในความเป็นมาในแต่ละเรื่อง พรรคการเมืองจึงมีความจำเป็นที่ต้องอาศัยสื่อมวลชนในการทำหน้าที่ดังกล่าว

วิธีและช่องทางการให้ข่าวสารแก่สื่อมวลชน

การเผยแพร่ข่าวสารให้แก่สื่อมวลชนนั้นเป็นหน้าที่ของฝ่ายประชาสัมพันธ์หรือทีมงานฝ่ายโฆษณาของพรรคการเมืองแต่ละพรรค โดยวิธีและช่องทางการให้ข่าวสารที่นักการเมืองและนักประชาสัมพันธ์ทางการเมืองสามารถนำไปใช้ได้มีหลายรูปแบบและหลายวิธี ดังนี้ 1. เอกสารข่าวแจก 2. กิจกรรม ประชุม อภิปรายและทัศนศึกษา 3. ประชุมระหว่างผู้บริหาร 4. แถลงข่าวสื่อมวลชน 5. พบปะบรรณานิการ 6. บรรยายสรุป 7. พบปะผู้สื่อข่าว โดยความรู้ความเข้าใจนี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญของการนำไปใช้ในการดำเนินงานทางด้านการสื่อสารทางการเมืองกับสื่อมวลชนได้อย่างประสบความสำเร็จ

บทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

ความสามารถในการคงอยู่ในระบบการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ คือความสามารถในการทำหน้าที่ของการเป็นสถาบันทางการเมือง การทำหน้าที่ของพรรคได้มีการระบุไว้ในอุดมการณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวคือ พรรคเชื่อมั่นในคุณค่า ศักดิ์ศรีและความสามารถของคนทุกคน พรรคจึงมุ่งส่งเสริมสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค มุ่งมั่นที่จะพัฒนาศักยภาพและสร้างหลักประกันอันมั่นคงให้แก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพทุกกลุ่ม พรรคประชาธิปัตย์มุ่งสร้างความเป็นเลิศเพื่อสืบทอดภารกิจในการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นให้มีความรู้ ความเข้าใจ สร้างจิตสำนึกและอุดมการณ์ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปและมุ่งเน้นการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองและการปกครองอย่างจริงจัง รวมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับพรรคการเมืองและกลุ่มประชาสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อบรรลุอุดมการณ์และภารกิจร่วมกัน

ตามข้อบังคับพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. 2552 ในหมวดของการบริหารงานนั้น ได้กล่าวว่าให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคคณะหนึ่งซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกจำนวนสิบเก้าคนและหนึ่งในนั้นประกอบด้วย โฆษกพรรค โดยในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคคณะนั้นต้องมีการเลือกหัวหน้าพรรคหนึ่งคนก่อน และผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็น

หัวหน้าพรรคก็จะเสนอชื่อสมาชิกเป็นโฆษกพรรคสองคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งหนึ่งคน โดยวาระของกรรมการบริหารพรรคมีกำหนดคราวละสี่ปี อย่างไรก็ตามเนื่องจากโฆษกพรรคยังทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการบริการพรรคด้วย นอกจากหน้าที่หลักของโฆษกพรรคนั้น คือการประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดแล้ว โฆษกพรรคประชาธิปไตยยังมีหน้าที่ดังต่อไปนี้คือ

1. ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย อุดมการณ์นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคและมติของที่ประชุมใหญ่ รวมทั้งประกาศและระเบียบของพรรค
2. ควบคุมไม่ให้สมาชิกกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง อันเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบหรือประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
3. ให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป
4. รับผิดชอบกิจการทั้งปวงของพรรค
5. ควบคุมดูแล และให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น
6. ประสานงานกับองค์กรต่างๆของพรรค
7. เมื่อได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่ต้องควบคุมไม่ให้ผู้ซึ่งพรรคส่งส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกาได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ระเบียบหรือประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งอาจทำให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม
8. เรื่องอื่นๆที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งตามข้อบังคับพรรคข้อที่ 41 คณะกรรมการบริหารพรรค อาจแต่งตั้งรองโฆษกพรรคหรือคณะโฆษกพรรค เพื่อทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์งานของพรรค

โฆษกพรรคยังจำเป็นต้องร่วมในการประชุมใหญ่ของพรรคซึ่งการประชุมใหญ่นั้นมีสองกรณี คือ การประชุมใหญ่สามัญ หมายถึง การประชุมที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องจัดให้มีขึ้นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนมีนาคมของทุกปี และการประชุมใหญ่วิสามัญ หมายถึง การที่คณะกรรมการบริการพรรคเรียกประชุมนอกเหนือจากการประชุมใหญ่สามัญหรือประธานสาขาพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนสาขาพรรคทั้งหมด และกรรมการบริหารพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนสาขาพรรคทั้งหมด และกรรมการบริหารพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมดหรือสมาชิกซึ่งเป็น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากันรวมกันทำหนังสือร้องขอต่อคณะกรรมการบริการพรรคให้เรียกประชุมเพื่อพิจารณาญัตติเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เสนอในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการบริการพรรคจะต้องเรียกประชุมภายในเวลาไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริการพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญ ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติที่ขอให้เรียกประชุม

ตามระเบียบบังคับข้อ 63 ระเบียบวาระในการประชุมใหญ่สามัญอย่างน้อยจะต้องบรรจุแผนยุทธศาสตร์ของพรรค รายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง การแต่งตั้งผู้สอบบัญชี และการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคไว้ด้วย ซึ่งตามระเบียบข้อบังคับนี้โฆษกประจำพรรคก็ต้องมีส่วนในการรับรู้การดำเนินงานของพรรคทั้งหมดเพื่อเป็นข้อมูลในการชี้แจงต่อสื่อมวลชนหรือพรรคฝ่ายค้าน

แนวคิดเรื่องการประเมินผลการสื่อสารทางการเมือง

การประเมินผลนับว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพื่อให้รู้ว่านโยบายหรือโครงการสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับความหมายของการประเมินผล มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้หลากหลายแตกต่างกันออกไป เช่น

แอลคิน (Marvin C. Alkin, 1972) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ว่า หมายถึงกระบวนการของการตัดสินใจ การเลือกข้อมูลที่เหมาะสม และการเก็บข้อมูล รวมถึงการวิเคราะห์ เพื่อจะรายงานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ตัดสินใจในการเลือกทางเลือก

สตัฟเฟิลบีม และชัคฟิลด์ (Stuffbeam Daniel L. & Anthony J. Shinkfield, 1990) ได้กล่าวว่านิยามมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับโดยคณะกรรมการมาตรฐานเพื่อการประเมินการศึกษา ได้ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ว่า การประเมินผล หมายถึง การกำหนดคุณค่าของสิ่งที่ต้องการประเมินอย่างเป็นระบบ

เกอร์สตัน (Gerston Larry N., 1997) กล่าวว่า นิยามที่ง่ายที่สุดของการประเมินผลก็คือ การประเมินประสิทธิผลของนโยบายเกี่ยวกับสิ่งที่ตั้งใจกับผลที่ได้รับ

ตาย (Dye Thomas R., 2002) กล่าวว่า ประเมินผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินนโยบาย หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับผลของนโยบาย หรือการประเมินนโยบาย คือ การประเมินโครงการว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ หรือการประเมินประสิทธิผลของสองโครงการหรือมากกว่า ว่ามีส่วนร่วมในการบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันหรือไม่

สมพร เฟื่องจันทร์ (2539) กล่าวว่า การประเมินผล คือ การวัดคุณค่าของกิจกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เป็นสิ่งที่น่ารอง ยิ่งกว่านั้นการประเมินผลยังจำเป็นต้องใช้เกณฑ์ที่สร้างขึ้นเป็นตัววัดอีกด้วย

สมบัติ อารงธัญวงศ์ (2540) ได้ให้ความหมายการประเมินผลไว้ว่า การประเมินผลซึ่งในที่นี้คือการประเมินนโยบาย หมายถึงกระบวนการวัดระดับความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายหรือโครงการ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความเที่ยงตรง น่าเชื่อถือ และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ การประเมินผลจะครอบคลุมตั้งแต่การประเมินสิ่งแวดล้อมของนโยบาย การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินผลกระทบของนโยบาย สิ่งที่ได้จากการประเมินจะช่วยให้ผู้ตัดสินใจสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงนโยบายใหม่ หรืออาจเป็นข้อมูลในการยกเลิกนโยบาย

จากนิยามของการประเมินผลจากนักวิชาการ ทั้งจากนักการศึกษา นักวิเคราะห์นโยบาย สามารถสรุปความหมายของการประเมินผลจากนักวิชาการทั้งหลาย ได้ดังนี้

1. การประเมินผลเกี่ยวข้องกับกระบวนการวัดคุณค่าของผลการดำเนินงานตามนโยบาย เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
2. การประเมินผลเกี่ยวข้องกับการประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพของโครงการ
3. การประเมินผลเกี่ยวข้องกับการให้คำตัดสินอย่างเป็นระบบ มีลักษณะเป็นกระบวนการ หรือใช้ระเบียบวิธีวิจัยเกี่ยวกับผลลัพธ์ของโครงการ ทั้งที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนา

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2547) กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของการประเมินผลอาจมีได้หลายประการ เช่น เพื่อสนองตอบการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ด้านนโยบายและแผนงาน เพื่อยืนยันความเหมาะสมของแผนงาน เพื่อทดสอบหลักการในการปฏิบัติงาน แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลประการใดก็ตาม เป้าหมายหลักของการประเมินผลคือการออกแบบวิธีการเพื่อตัดสินคุณค่าของงานที่เกิดขึ้น

ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการประเมินผล

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2529) อธิบายความหมายของการติดตามประเมินผลว่า หมายถึงกระบวนการที่มุ่งแสวงหาคำตอบจากคำถามที่ว่า นโยบาย แผนงาน โครงการ บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ตั้งแต่ต้นหรือไม่ ระดับใด

ผู้วางแผนหรือผู้ปฏิบัติงานอาจกำหนดให้มีการประเมินผลได้ในขั้นตอนต่างๆ ของการทำงาน เช่น การประเมินการวิเคราะห์นโยบายและวางแผนงานหรือโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินไปในขณะวางแผนก่อนการปฏิบัติงาน (Evaluation during planning) การติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนเป็นการประเมินไปในขณะที่การปฏิบัติงานตามโครงการหรือแผนงานยังคงดำเนินอยู่ (Ongoing evaluation) เป็นการประเมินความก้าวหน้าของงานตามโครงการ อาจเรียกได้ว่าเป็นการประเมินผลระหว่างที่กำลังดำเนินงานเพื่อที่จะตรวจสอบและควบคุมว่าการดำเนินงานเป็นไปตามที่วางไว้หรือไม่เพียงใด ทำให้สามารถที่จะปรับปรุงแผนงานได้ทันทีเมื่อพบข้อผิดพลาด การปรับปรุงการสื่อสารนั้นสามารถกระทำได้ตั้งแต่ขั้นตอนของการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ขององค์กรเพิ่มเติมกรณีเห็นว่าข้อมูลที่มีอยู่ไม่เพียงพอหรือมีความบกพร่อง จำเป็นต้องวิเคราะห์องค์กรเพิ่มเติม จนถึงขั้นตอนการกำหนดงบประมาณ

สำหรับการประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตามแผนเป็นการประเมินภายหลังจากที่โครงการได้เสร็จสิ้นลงไปแล้ว (Ex-post evaluation) เป็นการประเมินผลสำเร็จของแผนงานว่าประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ เพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง เพื่อจะประเมินว่าแผนงานเหล่านั้นควรที่จะดำเนินต่อไปหรือต้องปรับปรุงแผนเพิ่มเติม การเลือกว่าควรกำหนดให้มีการประเมินผลในขั้นตอนใดบ้าง หรืออาจจะให้มีการประเมินในทุกขั้นตอนก็ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ประการแรกคือเรื่องของเวลา ประการต่อมาคือทรัพยากร ได้แก่ งบประมาณและกำลังคนที่จะมาทำงานประเมินผลนี้ และสุดท้ายคือต้องมีระบบที่เหมาะสมสำหรับการจัดให้มีการประเมินด้วยระบบที่เหมาะสมคือ การกำหนดภาระงานนี้ไว้ให้ชัดเจนว่าเป็นหน้าที่ของใคร รวมทั้งการจัดงบประมาณไว้ให้เพียงพอ เพื่อให้ผู้รับผิดชอบจะได้มีความเข้าใจและมองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของกระบวนการนี้

การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอการประเมิน

เมื่อได้ข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนด ผู้ประเมินก็สามารถนำข้อมูลทั้งหมดมารวบรวมเข้าด้วยกันและประมวลผลในเชิงปริมาณหรือคุณภาพ ขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลที่เก็บ

มาว่ามีการประเมินโดยให้ค่าเป็นตัวเลขหรือเป็นการให้ความหมาย จากนั้นก็จะนำผลการประเมิน มานำเสนอเพื่อตอบคำถามที่ได้ตั้งไว้ในขั้นตอนแรกของการประเมิน

การประเมินผลผู้ปฏิบัติงาน สิ่งที่ผู้ปฏิบัติงานที่จะถูกประเมินมักถามตนเองอยู่เสมอเมื่อทราบว่าจำเป็นต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน คือควรให้ใครเป็นผู้ประเมินผลจึงจะเหมาะสมที่สุด ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2547, หน้าที่ 14) กล่าวว่าในการประเมินผลนั้นอาจพิจารณาว่ามีการประเมินได้ด้วยบุคคลต่อไปนี้

1. **การประเมินโดยผู้ปฏิบัติงานเอง** ในกรณีที่มิงบประมาณและเวลาจำกัด การประเมินผลโดยผู้ปฏิบัติงานเองนับว่าเป็นวิธีการที่ดี ผู้ปฏิบัติงานอาจใช้วิธีแจกแบบประเมินให้ผู้ตอบกรอกและส่งกลับคืนมาเพื่อประเมินผล วิธีการนี้มีข้อดีคือความประหยัดงบประมาณ แต่มีข้อเสีย คือ ผู้ปฏิบัติงานเองมักมีภาระงานมากเกินกว่าจะเพิ่มภาระการประเมินเข้ามาในงานประจำ นอกจากนี้ยังมีการมองว่าการให้ผู้ปฏิบัติงานประเมินผลการทำงานของตนเองจะมีความน่าเชื่อถือเพียงใด

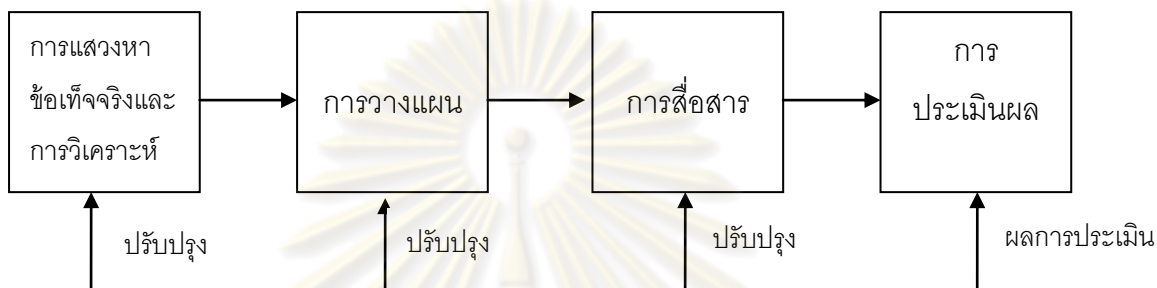
2. **การประเมินโดยหน่วยงานภายในที่ทำหน้าที่ด้านการประเมินผล** หากองค์กรมองเห็นความสำคัญของการประเมินและเห็นว่าควรมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านนี้ และมีการพัฒนาบุคลากรระดับปฏิบัติการที่มาทำงานด้านนี้ องค์กรอาจลงทุนในการจัดตั้งหน่วยงานภายในที่ทำหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานให้ทุกหน่วยงานภายในองค์กร วิธีการนี้มีข้อดี คือ ผู้ประเมินมีความรู้ความชำนาญในการประเมินผลโดยตรง แต่ก็มีปัญหาจากการยอมรับการประเมินผลของหน่วยงานอื่นๆ เนื่องจากผู้ถูกประเมินมักเกิดปฏิกิริยาต่อต้านหากต้องตกเป็นฝ่ายถูกประเมินอยู่ตลอดเวลา

3. **การประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลภายนอกหน่วยงาน** การใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลจากหน่วยงานภายนอกมาเป็นผู้ประเมินได้รับความนิยมค่อนข้างมาก เนื่องจากเมื่อใช้บุคคลที่มีความรู้ด้านการประเมินและไม่มีส่วนได้เสียกับการปฏิบัติงานมาประเมินก็ย่อมปลอดจากอคติ ความน่าเชื่อถือจึงมีสูงกว่าวิธีการสองแบบแรก แต่อย่างไรก็ตามวิธีการนี้ใช้งบประมาณค่อนข้างสูง และในหลายกรณีก็มีการตั้งข้อสังเกตว่าผู้ประเมินภายนอกอาจไม่มีความรู้ด้านงานนั้นๆเพียงพอที่จะมาประเมินผลการปฏิบัติงาน

การประเมินผลจะเป็นการประเมินผลทั้งโครงการหรือเป็นการประเมินผลเฉพาะบางกิจกรรมก็ได้ กระบวนการประเมินผลนี้เป็นขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติ ทั้งนี้เพราะจะช่วยให้ทราบว่าการสื่อสารที่ได้ทำไปแล้วนั้นมีข้อบกพร่องประการใด กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้รับสารเกิดปฏิกิริยา

ตอบรับอย่างไรเพื่อที่จะได้นำผลการประเมินไปยกเลิกหรือปรับปรุงแผนการสื่อสารหรือการประชาสัมพันธ์เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

แผนภาพที่ 2.3: ภาพแสดงความต่อเนื่องของกระบวนการประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมือง

ที่มา : ประจวบ อินอืดและชัชพรพรช พูอินหลง. (2546). “การวางแผนงานประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมือง” ในเอกสารการสอนชุดวิชากรวางแผนงานประชาสัมพันธ์ หน่วยที่ 12. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, น. 251)

กระบวนการประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมืองเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องเพราะการประเมินผลระหว่างดำเนินงานช่วยให้ทราบว่าแผนที่ใช้ในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ขาดประสิทธิภาพหรือไม่ในขั้นตอนใด ทำให้ต้องมีการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม การปรับปรุงแผนยุทธวิธี การปรับปรุงกระบวนการสื่อสารและสื่อใหม่ การประเมินผลเมื่อโครงการประชาสัมพันธ์เสร็จสิ้นช่วยให้ทราบว่าองค์การมีความจำเป็นที่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ตามแผนเดิมหรือไม่อย่างไร

ความสำคัญของการประเมินผล

1. การประเมินจะช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์และมาตรฐานของการทำงานมีความชัดเจนขึ้น กล่าวคือ ก่อนที่โครงการจะได้รับการสนับสนุนให้นำไปใช้ย่อมจะได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดจากผู้บริหารและผู้ประเมิน ส่วนใดที่ไม่ชัดเจน เช่น วัตถุประสงค์หรือมาตรฐานในการทำงานหากขาดความแน่นอนแจ่มชัด จะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้มี

ความถูกต้องชัดเจนเสียก่อน ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่าการประเมินโครงการมีส่วนช่วยทำให้โครงการมีความชัดเจน และสามารถที่จะนำมาปฏิบัติอย่างได้ผลมากกว่าโครงการที่ไม่ได้รับการประเมิน

2. การประเมินโครงการช่วยให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปได้อย่างคุ้มค่าหรือเกิดประโยชน์เต็มที่ ทั้งนี้เพราะการประเมินโครงการจะต้องวิเคราะห์ทุกส่วนของโครงการ ข้อมูลใดหรือปัจจัยใดที่เป็นปัญหาจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานหรือใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม คุ้มค่า ทรัพยากรทุกชนิดจะได้รับการจัดสรรให้อยู่ในจำนวนหรือปริมาณที่เหมาะสมเพียงพอแก่การดำเนินงาน ทรัพยากรที่ไม่จำเป็นหรือมีมากเกินไปจะได้รับการตัดทอน และทรัพยากรใดที่ขาดก็จะได้มีการจัดหาเพิ่มเติม ฉะนั้น การประเมินโครงการจึงมีส่วนที่ทำให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ

3. การประเมินโครงการช่วยให้แผนงานบรรลุวัตถุประสงค์ เนื่องจากโครงการเป็นส่วนหนึ่งของแผน ดังนั้นเมื่อโครงการได้รับการตรวจสอบ วิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขให้ดำเนินการไปด้วยดี ย่อมทำให้แผนงานดำเนินไปด้วยดีและบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ หากโครงการใดโครงการหนึ่งมีปัญหาในการนำไปปฏิบัติ ย่อมกระทบกระเทือนต่อแผนงานทั้งหมดโดยรวม ฉะนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การประเมินมีส่วนช่วยให้โครงการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมหมายถึงการประเมินโครงการมีส่วนช่วยให้แผนงานบรรลุวัตถุประสงค์และดำเนินไปด้วยดีเช่นกัน

4. การประเมินโครงการมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาอันเกิดจากผลกระทบของโครงการ และทำให้โครงการเกิดความเสียหายน้อยลง

5. การประเมินผลโครงการมีส่วนช่วยอย่างสำคัญในการควบคุมคุณภาพงาน ดังที่ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินโครงการเป็นการตรวจสอบและควบคุมชนิดหนึ่งซึ่งดำเนินงานอย่างมีระบบ ทุกส่วนของโครงการจะได้รับการวิเคราะห์ทั้งข้อมูลนำเข้า กระบวนการและผลงาน จะได้รับการตรวจสอบประเมินทุกขั้นตอน ส่วนใดที่เป็นปัญหาหรือไม่มีคุณภาพจะได้รับการพิจารณาผลย้อนกลับเพื่อให้มีการดำเนินงานใหม่จนกว่าจะเป็นไปตามมาตรฐาน

6. การประเมินโครงการมีส่วนช่วยในการสร้างขวัญกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ เพราะการประเมินโครงการมิใช่เป็นการควบคุมบังคับบัญชาหรือสั่งการ แต่เป็นการศึกษาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเสนอแนะวิธีการใหม่ๆ อันจะนำมาซึ่งผลงานที่ดี โดยลักษณะเช่นนี้ย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติมีกำลังใจ

7. การประเมินโครงการช่วยในการตัดสินใจในการบริหารโครงการ กล่าวคือ การประเมินโครงการจะทำให้ผู้บริหารได้ทราบถึงอุปสรรค ปัญหา ข้อดี ข้อเสียและแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข โดยข้อมูลดังกล่าวจะช่วยทำให้ผู้บริหารตัดสินใจว่าจะดำเนินโครงการนั้นต่อไปหรือไม่

จะยุติโครงการนั้นเสีย นอกจากนั้นผลของการประเมินโครงการอาจเป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนหรือการกำหนดนโยบายของผู้บริหารและฝ่ายการเมือง

จากความสำคัญของการประเมินผลโดยทั่วไป และหากพิจารณาความสำคัญของการประเมินผลการสื่อสารทางการเมืองแล้ว นับว่าการสื่อสารทางการเมืองเป็นการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลหรือสารที่สื่อออกไปเพื่อนำข้อมูลที่ได้ อันเกิดจากตัวสาร ช่องทางการสื่อสาร และตัวผู้รับสารมาวิเคราะห์และเสนอผู้บริหารเพื่อตัดสินใจปรับเปลี่ยนวิธีในการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารนั้นประสบความสำเร็จ

การประเมินประสิทธิภาพการสื่อสารทางการเมือง

การประเมินผลโดยทั่วไปแล้ว นอกจากจะต้องมีการวางแผนการประเมิน จำเป็นต้องมีการออกแบบการประเมินด้วย ในการออกแบบการประเมินนั้น การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดความสำเร็จของนโยบายหรือการสื่อสารนั้น ดันน์ (Dunn, N. William, 1994) ได้เสนอเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน 6 เกณฑ์ด้วยกัน ได้แก่ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความพอใจเพียง ความเป็นธรรมชาติ การสนองตอบความต้องการ ความเหมาะสม

โดยในการประเมินสัมฤทธิ์ผลการสื่อสารทางการเมืองนี้ จะได้อธิบายเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผล 2 เกณฑ์ คือ เกณฑ์ประสิทธิภาพและเกณฑ์ประสิทธิผล

ประสิทธิภาพการสื่อสารทางการเมือง

สมหวัง พิริยานุวัฒน์ (2544) ได้ให้ความหมายคำว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง สภาวะการดำเนินงานที่ได้ผลตามวัตถุประสงค์โดยใช้เวลาและการลงทุนน้อยที่สุด ประสิทธิภาพวัดจากความพยายามที่ใช้ในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ประสิทธิภาพเป็นเรื่องของหลักเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งนิยมวัดออกมาในรูปค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน ดังนั้น โครงการที่มีประสิทธิภาพคือโครงการที่ปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (อ้างจากศุภชัยและปิยากร, 2551) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการสื่อสาร หมายถึงคุณภาพของการถ่ายทอดไปยังผู้รับสารที่มีปริมาณและความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้รับสารได้ตามผู้ส่งตั้งจุดมุ่งหมายไว้

ดวงพร คำคุณวัฒน์และคณะ (2536) กล่าวว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง การสื่อสารที่ผู้ส่งสามารถส่งสารผ่านสื่อได้อย่างเหมาะสมกับผู้รับ สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ การสื่อสารที่จะมีประสิทธิภาพ ผู้ส่งสารควรมีความรู้ความเข้าใจดังนี้

1. วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร กล่าวคือ การสื่อสาร หากทราบวัตถุประสงค์ในการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารที่ไหน กับใครและสื่อสารทำไม จะทำให้ผู้ส่งสารสามารถปรับวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมได้

2. เนื้อหาสาระที่ต้องการส่ง ในการสื่อสาร หากผู้ส่งสารทราบที่กำลังจะส่งสารในเรื่องใด ผู้ส่งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนั้นเป็นอย่างดีก็ย่อมมีโอกาสที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเตรียมสารนั้นให้เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ

3. ประเภทและคุณสมบัติของสื่อ นั่นคือ ผู้ที่จะสื่อสารได้ดีต้องมีความรู้ ความเข้าใจในสื่อ เนื่องจากสื่อแต่ละประเภทมีข้อดี ข้อเสียต่างกัน การเลือกใช้สื่อผิดประเภทหรือใช้สื่อไม่เป็นอาจทำให้การสื่อสารนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ

4. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมีความจำเป็นต้องรู้จักผู้รับสาร เพราะจะทำให้สามารถเลือกสารที่เหมาะสม ใช้สื่อที่ถูกใจผู้รับ โอกาสที่ผู้รับจะรับสารนั้นย่อมมีมากกว่าการสื่อสารโดยผู้ส่งที่เลือกสื่อตามใจตนเองโดยไม่คำนึงถึงผู้รับ

5. ศักยภาพของผู้ส่งสาร นอกจากการคำนึงถึงผู้ส่งสารและผู้รับสารแล้ว การสื่อสารให้มีประสิทธิภาพนั้นควรมีการสำรวจตนเองว่ามีความพร้อมที่จะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด การสำรวจความพร้อมของหน่วยงาน เช่น กำลังคน งบประมาณ ระยะเวลา เป็นต้น

สำหรับประสิทธิภาพในการสื่อสาร ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (อ้างจากศุภชัยและปิยากร , 2551) กล่าวเพิ่มเติมว่า ประสิทธิภาพการสื่อสารยังขึ้นอยู่กับคุณภาพของอวัยวะรับรู้ ผู้รับสามารถรับสารมากน้อยต่างกันขึ้นอยู่กับประเภทของอวัยวะรับรู้ ความชัดเจนของสาร คุณภาพของสื่อและวิธีการถ่ายทอดสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สภาวะที่เอื้ออำนวยต่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพมี 4 สภาวะ คือ การที่ผู้รับสารมีส่วนร่วมอย่างกระฉับกระเฉง การมีส่วนร่วมทราบคำติชมทันที การมีประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จ และการได้รับสารทีละน้อยตามลำดับขั้น และยังขึ้นอยู่กับคุณภาพของการรับรู้ในส่วนของผู้รับไม่น้อยกว่าคุณภาพของสื่อหรือช่องทางและวิธีการส่งหรือถ่ายทอดสาร นั้นหมายความว่า ประสิทธิภาพการสื่อสารทางการเมืองย่อมต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สารและช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

ประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมือง

ขวัญเรือน กิติวัฒน์ (2531, อ้างถึงในสุทธิภา วงศ์ยะลา, 2543) กล่าวว่าองค์ประกอบของการสื่อสารแต่ละองค์ประกอบนั้นจะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลของการสื่อสารได้ดังนี้

1. ปัจจัยของผู้ส่งสาร ประกอบด้วย ทักษะในการสื่อสาร ทศนคติที่ดีต่อข่าวสาร และผู้รับสาร ระดับความรู้ในข่าวสารและสถานภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ ค่านิยม ความเชื่อ ฯลฯ
2. ปัจจัยของข่าวสาร ประกอบด้วย ลักษณะของสาร เนื้อหาของสาร การจัดรูปแบบสาร เพื่อให้สามารถถ่ายทอดไปยังผู้รับสารได้อย่างถูกต้องและง่ายแก่ความเข้าใจ
3. ปัจจัยของช่องทางการสื่อสารหรือสื่อ ได้แก่ ความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ ซึ่งการเลือกสื่อให้เหมาะสมจะทำให้ข่าวสารไปถึงผู้รับได้ตามวัตถุประสงค์
4. ปัจจัยของผู้รับสาร ประกอบด้วย ทักษะในการสื่อสาร ทศนคติของผู้รับสาร ระดับความรู้และสถานภาพในระบบสังคมและวัฒนธรรมเช่นเดียวกับผู้ส่งสาร

ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการเมือง การประเมินผลถือได้ว่าเป็นการตัดสินคุณค่า ผู้ส่งสาร ช่องทางการสื่อสารและผู้รับสาร ในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผล กล่าวคือ สารที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อให้ผู้รับสารทราบนั้นมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายหรือไม่ การกำหนดช่องทางในการสื่อสารครอบคลุมทั่วถึงหรือไม่ เพียงใด ผู้ส่งสารเลือกช่องทางได้ถูกต้องเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ จนนำมาสู่ความสำเร็จสามารถชักจูงให้ผู้รับสารตัดสินใจได้ในที่สุด การสื่อสารทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยังขึ้นอยู่กับผู้รับสารมีความรู้ ความเข้าใจในสารที่ผู้ส่งสารพยายามส่งมาอย่างน้อยแค่ไหนด้วย

ดังนั้นการประเมินผลจึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการประเมินผลทำให้ได้สารสนเทศที่เพียงพอต่อการตัดสินใจ เพื่อการปรับปรุงการดำเนินโครงการต่างๆแก้ไขปัญหาคุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน เพื่อให้การดำเนินโครงการดังกล่าวสามารถประสบความสำเร็จในการปฏิบัติได้ การสื่อสารทางการเมืองก็เช่นเดียวกัน การประเมินผลนับว่าเป็นสิ่งที่ไม่สามารถละเลยได้ เพราะปัญหา คุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการสื่อสารหากได้รับการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จะสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การสื่อสาร และอาจนำมาซึ่งความสำเร็จในการสื่อสารได้ นอกจากนี้การติดตามประเมินผลก็เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญอีกกลยุทธ์หนึ่งที่พรรคการเมืองจำนวนมากไม่ให้ความสำคัญอย่างเพียงพอหรือใช้ประโยชน์จากการติดตามประเมินผลน้อยมาก การติดตามประเมินผลเป็นกระบวนการวัดผลทั้งในระหว่างการดำเนินงาน

ตามแผนเพื่อมุ่งปรับปรุงการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเมื่อแผนการดำเนินงานนั้นปฏิบัติเสร็จแล้วเพื่อหาข้อยุติว่าจะดำเนินการใหม่หรือยุติการปฏิบัติการ การติดตามประเมินผลต้องกระทำอย่างเป็นระบบ มีความแม่นยำและมีความน่าเชื่อถือสูง และเป็นการดำเนินงานโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยประเมินผล ผลที่ได้จึงจะเป็นประโยชน์แก่พรรคการเมืองสูงสุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากงานวิจัยฉบับนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาท หน้าที่และกลยุทธ์การสื่อสารของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นเรื่องของการสื่อสารทางด้านนิเทศศาสตร์และเรื่องของการเมืองทางด้านรัฐศาสตร์ผสมกัน ผู้วิจัยจึงขอแบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็น 2 ส่วน คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร

พลอยพรรณ จุลสุคนธ์ (2548) ศึกษาเรื่อง “ผลของการใช้โฆษณาในงานโฆษณาของธุรกิจบริการต่อรับรู้ โฆษณาของผู้บริโภค พบว่า ประเภทของโฆษณาในงานโฆษณาที่ต่างกันและประเภทของธุรกิจบริการในงานโฆษณาที่ต่างกันล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อการรับรู้โฆษณาของผู้บริโภคในเรื่องของความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร ความดึงดูดใจของแหล่งสาร ทักษะคดีที่มีต่อโฆษณา และทักษะคดีที่มีต่อตราสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และประเภทของโฆษณาและประเภทของธุรกิจบริการที่ใช้ในงานโฆษณาส่งผลกระทบต่อรับรู้ โฆษณาของผู้บริโภคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องของความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร ความดึงดูดใจของแหล่งสาร ทักษะคดีที่มีต่อโฆษณา และทักษะคดีที่มีต่อตราสินค้า

กฤติยา ยิ่งยี่น (2549) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต นักศึกษาในวิกฤตการณ์ทางการเมืองยุคปลายรัฐบาลทักษิณ” พบว่า นิสิต นักศึกษามีการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ทั้งสื่อบุคคลและสื่อสื่อมวลชนอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีจิตสำนึกประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูงและมีมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับต่ำ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต นักศึกษาโดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ และการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต นักศึกษาโดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

อุกฤษฏ์ รอดบุญมี (2549) ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสารการตลาด แบบผสมผสานของศูนย์บริการโตโยต้า” พบว่า ศูนย์บริการโตโยต้ามีการศึกษาถึงความต้องการของผู้บริโภค หลังจากนั้นจึงทำการสื่อสารการตลาด โดยใช้เครื่องมือการสื่อสารต่างๆ คือ การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย การตลาดทางตรงและการตลาดเชิงกิจกรรมอย่าง

ผสมผสานและสอดคล้อง และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักศูนย์บริการโดยตัวจากการสื่อสาร การตลาดทางตรงและการโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์

สุทธิดา นาคเจริญ (2549) ศึกษาเรื่อง “รูปแบบการสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์การ ส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่” พบว่า หลักการที่หน่วยงานต่างๆได้นำมาใช้ในการสื่อสารเพื่อ ประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการสื่อสารภายในองค์กร คือ การจัดกิจกรรมในหน่วยงาน ของตนเอง เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่ ถูกต้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนประชาสัมพันธ์พบว่าการรณรงค์เรื่อง การส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เริ่มมาจากการรณรงค์ขององค์การ UNICEF และองค์การอนามัยโลก (WHO) ดังนั้นการสนับสนุนและส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จึงเกิดขึ้นภายใต้ แนวคิดการดำเนินงานตามหลักของการเป็นโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่-ลูกและการส่งเสริมการ เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างยั่งยืน

เชิญขวัญ ภูษณงค์ (2549) ศึกษาเรื่อง “การสื่อสารของกลุ่มชาวกีที่ย้ายถิ่นฐานมา สู่ชุมชนเมืองในการปรับตัวและการแสดงอัตลักษณ์แห่งชาติพันธุ์” ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกร่วมกับการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม พบว่า ปัญหาที่เป็น อุปสรรคสำคัญทางการสื่อสารเกิดขึ้นเนื่องจากประสบการณ์และการเรียนรู้ทางภาษา วัฒนธรรม สังคมแตกต่างกันไปจากวัฒนธรรมใหม่ที่ครอบครัวชาวกีเข้าไปอาศัยอยู่ ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงมีความ แตกต่างกันไปตามภูมิหลังของแต่ละคนจึงแก้ไขโดยการทำ ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมซึ่ง กันและกัน การให้ความรู้ ให้การศึกษา การใช้สื่อบุคคล สื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ หลีกเลี่ยงการ มองเหมารวมและมีอคติ การเอาใจเขามาใส่ใจเราและการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลผู้สื่อสาร

กาญจนาถ อุดมสุข (2549) ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสารโครงการรับน้องปลอดภัย เหล้า ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า โครงการรับน้องปลอดภัย เหล้า ใช้แนวคิดแบบ counter balance ที่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา คิดสร้างสรรค์กิจกรรมรับน้องเพื่อรณรงค์ลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยใช้กลยุทธ์การสื่อสาร รณรงค์และกลยุทธ์การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมเป็นหลักในการดำเนินการของโครงการ กลยุทธ์การ สื่อสารแบบมีส่วนร่วม สสส.วางเงื่อนไขกับนิสิตนักศึกษาเข้าร่วมโครงการให้มีการสำรวจแหล่ง จำหน่ายเครื่องดื่มมึนเมารอบมหาวิทยาลัย สารที่ใช้เน้นสารเชิงบวก ใช้ถ้อยคำที่สะดุดหูเพื่อให้

เข้าถึงวัยรุ่น ประกอบกับใช้สื่อเฉพาะกิจ เช่น แบนเนอร์ ป้ายแขวนคือ เสื้อ ฯลฯ ที่มีสัญลักษณ์และสีล้นดึงดูดใจเข้ามาเสริม

สมฤทัย เลือปาน (2549) ศึกษาเรื่อง “รูปแบบการสื่อสารในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนตลาดสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่าบทบาททางการสื่อสารของผู้นำในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนตลาดสามชุก พบว่า ผู้นำชุมชนมีบทบาททางการสื่อสารในด้านต่างๆ คือ การกระตุ้นความร่วมมือสมาชิกในชุมชน การประสานความร่วมมือกับภาคีภายนอก การจัดระบบการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน การดูแลและการต้อนรับนักท่องเที่ยว การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว และการแก้ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวของชุมชน และสถานการณ์การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์พบว่ารูปแบบการสื่อสารในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เป็นการสื่อสารทางเดียวแบบเป็นทางการ การสื่อสารทางเดียวแบบไม่เป็นทางการและการสื่อสารสองทางแบบไม่เป็นทางการ

Michael Sponhour (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่อง “ The Essential Elements of Effective State Agency Communications” กล่าวว่า นักประชาสัมพันธ์หรือโฆษกที่เข้าร่วมการจัดการกลยุทธ์ในองค์กรมักจะคำนึงถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม ซึ่งสามารถนำกระบวนการไปสู่การวางแผนเพื่อรับมือกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น, การเตรียมที่ปรึกษาในภาวะวิกฤต, การจำแนกกลุ่มที่มีความกระตือรือร้น, การสร้างแผนการเมื่อมีการตัดสินใจเกิดขึ้นและการประเมินผลการสื่อสาร บางครั้งการสื่อสารนั้นจะทำหน้าที่ได้อย่างเป็นเลิศหากการสื่อสารได้แยกตัวออกจากผู้วางแผนกลยุทธ์การตัดสินใจและกลุ่มคนเหล่านี้ไม่สามารถที่จะแนะนำแนวทางในการประชาสัมพันธ์ศักยภาพในการตัดสินใจขององค์กร นักประชาสัมพันธ์หรือโฆษกนั้นจะมีคุณภาพด้อยลงหากต้องรอคำสั่งจากผู้วางแผนกลยุทธ์การตัดสินใจในการตัดสินใจจะทำได้สิ่งหนึ่งเนื่องจากเปรียบเสมือนว่านักประชาสัมพันธ์หรือโฆษกมิได้มีบทบาทในด้านการสื่อสารแต่อย่างใด

จากงานวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการสื่อสารเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อกลุ่มเป้าหมายในด้านการมีส่วนร่วมและการลงมือปฏิบัติ โดยการสื่อสารนั้นมีการใช้เครื่องมือทางการสื่อสาร เช่น การประชาสัมพันธ์ การโฆษณา การใช้กลยุทธ์ต่างๆ หรือสื่อสารผ่านทางสื่อมวลชนควบคู่ไปด้วย นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายที่มีความแตกต่างกันก็จะมีผลต่อการ

สื่อสารด้วย เช่น ภูมิหลังของแต่ละบุคคล วัฒนธรรมสังคม ผู้ส่งสารจึงควรต้องพิจารณาถึงความแตกต่างของกลุ่มเป้าหมายก่อนทำการสื่อสาร อย่างไรก็ตามตัวผู้ส่งสารเองก็มีบทบาทสำคัญในการทำให้กลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติ การรับรู้และความน่าเชื่อถือต่อสารนั้นๆ นอกจากนี้ควรให้อำนาจแก่นักประชาสัมพันธ์หรือโฆษกในการตัดสินใจโดยไม่ต้องรอคำสั่งจากนักวางแผนด้วยเพื่อเป็นการแสดงศักยภาพในการทำหน้าที่ของตนเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเมือง

Andrea Rommele (2003) ศึกษาเรื่อง “Political Parties, Part Communication and new information and communication technologies” กล่าวว่าในโลกของประชาธิปไตยพรรคการเมืองนั้นเป็นสิ่งที่เชื่อมต่อกันระหว่างพรรคการเมืองกับรัฐบาลเข้าด้วยกัน ตามที่ Sartori (1976) กล่าวว่าพลเมืองในการปกครองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยจะแสดงออกผ่านทางพรรคการเมืองที่บุคคลเหล่านั้นเลือก Sarcinelli (1998) สันนิษฐานว่า การสื่อสารขึ้นอยู่กับบทบาทและหน้าที่ของพรรคการเมืองในกระบวนการประชาธิปไตย พรรคการเมืองแสดงให้เห็นว่าตนเองเป็นตัวกลางในการสื่อสารระหว่างรัฐกับประชาชน

ธวัชชัย รุ่งโรจน์ชนาทิพย์ (2542) ศึกษาเรื่อง “วัฒนธรรมองค์การของพรรคการเมืองไทย” พบว่า วัฒนธรรมองค์การที่เป็นอยู่ของพรรคการเมืองมีความแตกต่าง 5 ใน 7 ปัจจัย คือ ลักษณะความเป็นเพศชาย ลักษณะความเป็นปัจเจกบุคคล ลักษณะการใช้อำนาจ ลักษณะการหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน และลักษณะเน้นอนาคต ในขณะที่ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะเน้นความมีมนุษยธรรมและลักษณะเน้นความสำเร็จไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยวัฒนธรรมองค์การที่ควรเป็นของพรรคการเมืองมีความแตกต่าง 4 ใน 7 ปัจจัย คือ ลักษณะความเป็นเพศชาย ลักษณะความเป็นปัจเจกบุคคลลักษณะการใช้อำนาจ และลักษณะการหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน ในขณะที่ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะเน้นความมีมนุษยธรรม ลักษณะเน้นความสำเร็จและลักษณะเน้นอนาคตไม่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นพรรคการเมืองควรตระหนักถึงบทบาทของวัฒนธรรมองค์การ โดยพัฒนาวัฒนธรรมองค์การที่เป็นอยู่ให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมที่ควรเป็น เพื่อให้พรรคการเมืองเป็นสถาบันการเมืองที่เข้มแข็ง

เพียงฤดี ธีรวิฑูมิขุวงศ์ (2542) ศึกษาเรื่อง “การสื่อความหมายจากประเด็นทางการเมืองผ่านการ์ตูนการเมือง” พบว่า วัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการสื่อความหมายจาก

ประเด็นทางการเมืองผ่านการ์ตูนการเมืองนี้เพื่อศึกษาถึงเนื้อหาของการ์ตูนการเมือง ในระยะเวลา หกเดือน การใช้วิธีการสื่อความหมายประเภทต่างๆ ของนักเขียนการ์ตูนการเมือง รวมทั้งวิธีการ สร้างภาพจากการเปรียบเทียบ การเข้ารหัสและमुखของการ์ตูนเหล่านั้น และยังได้ศึกษาถึงความ คิดเห็นของผู้รับสารต่อการสื่อความหมายผ่านการ์ตูนการเมืองในส่วนของผู้ส่งสารนั้น ผู้วิจัยพบว่า นักเขียนการ์ตูนทั้ง 6 คน ที่เป็นกรณีตัวอย่างล้วนมีวิธีการทำงานแตกต่างกันไป และทุกคนมีการ สื่อความหมายอยู่ในความคิด โดยไม่ต้องอิงทฤษฎีใดๆตลอดจนวิถีมุมมองที่ผ่านมาจากคนทั้งหก ส่งผลต่อการแสดงออกในการ์ตูนอย่างเด่นชัดและปัญหาอุปสรรคและอิทธิพลของนักเขียนการ์ตูน ส่วนใหญ่ก็คือ การนำเสนออันรุนแรงไปในบางครั้งหรือความคิดเห็นส่วนตัวที่แทรกซึมเข้าไปในงาน อันมักจะทำให้พวกเขาต้องแก้ไขงานให้ละมุนละม่อมลง

จากรวรรณ ปวรจารย์ (2543) “ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางการสื่อสารที่มีผลต่อการ ตัดสินใจเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต” พบว่า ปัจจัยทางการสื่อสาร ได้แก่ การเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ความรู้ทางด้านการเมืองและทัศนคติที่มีต่อการเมืองมี ความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมือง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับ ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ส่วนสื่อบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างพูดคุยเรื่องการเมือง มากที่สุด คือ คนในครอบครัวและเพื่อนและสื่อเฉพาะกิจที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารทาง ด้านการเมืองมากที่สุด คือ โฆษณาทางโทรทัศน์ เนื่องจากเป็นสื่อที่มีการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมือง ได้รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์

จุฑารัตน์ สัมฤทธิ์ผล (2545) ศึกษาเรื่อง “กระบวนการสื่อสารของนักการเมืองรุ่นใหม่ในการเข้าสู่อาชีพนักการเมือง” พบว่า การเข้าสู่อาชีพนักการเมืองของนักการเมืองรุ่นใหม่มี แรงจูงใจมาจากครอบครัว ความสนใจในงานหรือกิจกรรมด้านการเมือง ได้รับการชักชวนจาก บุคคลในวงการการเมืองและภาวะกดดันที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัวที่เพิ่มตามลำดับ โดย ส่วนใหญ่ใช้ช่องทางการสื่อสารจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองระดับท้องถิ่น การเข้าร่วม กิจกรรมการเมืองกับนักการเมืองและการสื่อสารกับแกนนำพรรคการเมือง หรือได้รับแรงจูงใจจาก ผู้นำ นโยบายและอุดมการณ์ทางการเมือง โดยส่วนใหญ่ใช้ช่องทางการสื่อสารในการเข้าสู่พรรค ได้แก่ การสื่อสารกับแกนนำพรรค การเข้าเป็นสมาชิกของพรรคและการสื่อสารกับสมาชิกใน ครอบครัวซึ่งเป็นนักการเมือง นักการเมืองรุ่นใหม่ได้รับการหล่อหลอมให้เข้าสู่การเป็นสมาชิกพรรค การเมืองโดยกระบวนการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นโดยพรรคการเมืองและการสร้าง ความสัมพันธ์กับสมาชิกในพรรค

บุษอริ ยีหมะ (2547) ศึกษาเรื่อง “นโยบายหาเสียงแนวประชานิยมกับอำนาจทางเศรษฐกิจ : การศึกษาเชิงเศรษฐกิจการเมืองเกี่ยวกับความสำเร็จในการเลือกตั้งของพรรคไทยรักไทย” พบว่า ความสำเร็จในการเลือกตั้งของพรรคไทยรักไทยมาจากปฏิสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันระหว่างบริบทเชิงโครงสร้างในขณะนั้นกับการดำเนินกลยุทธ์ทางการเมืองของพรรค กล่าวคือ พรรคไทยรักไทยเลือกใช้กลยุทธ์ทางการเมืองแบบประชานิยมโดยใช้หลัก 3 ประสานคือ 1. ชู พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรหัวหน้าพรรคเป็นจุดขาย โดยเสนอตัวให้ประชาชนเห็นว่าเป็นเพียงผู้เดียวที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการเข้ามาแก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น 2. ใช้นโยบายหาเสียงแนวประชานิยมในการสร้างจุดเด่น ซึ่งให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเห็นถึงความแตกต่างจากพรรคการเมืองอื่นว่า นโยบายของพรรคเท่านั้นที่สามารถแก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น 3. เน้นอดีตส.ส. เป็นจุดเสริม โดยพรรคเลือกอดีตส.ส. ที่ย้ายมาจากพรรคการเมืองอื่นเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค อดีตส.ส. เหล่านี้ทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้ ความสามารถของหัวหน้าพรรคและความโดดเด่นของนโยบายพรรคในพื้นที่เลือกตั้ง

สุพิชญา จารุพันธ์ (2549) ศึกษาเรื่อง “การเมืองในกระบวนการกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” พบว่า การกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดถูกกำหนดจากชนชั้นนำในองค์การบริหารส่วนจังหวัด กล่าวคือ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ การกำหนดนโยบายเพื่อการกระจาย และจัดสรรผลประโยชน์แก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างลงตัวจนเป็นที่พอใจกับทุกกลุ่ม นักการเมืองระดับชาติได้เข้ามามีบทบาทต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด เนื่องจากฐานคะแนนเสียง และผลประโยชน์ต่างๆ ของนักการเมืองระดับชาติ และนักการเมืองท้องถิ่นมีความทับซ้อนและเกี่ยวพันกัน

สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (ม.ป.ป.) กล่าวว่า โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมีแนวทางในการทำงานที่ไม่เพียงแต่เน้นการเผยแพร่ข่าวสารการประชุมคณะรัฐมนตรีที่ต้องมีความรวดเร็ว ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ แล้วยังเป็นการทำงานในเชิงรุกที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล โดยการทำงานจะเน้นที่ผลลัพธ์เป็นหลัก โดยมุ่งให้ประชาชนระดับรากหญ้ามีความเข้าใจในนโยบายและการทำงานของรัฐบาล มีการทำงานที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ซึ่งแต่เดิมการเผยแพร่ข่าวสารมักจะเป็นการเสนอฝ่ายเดียว โดยเรื่องประชาสัมพันธ์แต่ละ

เรื่องต้องสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนโดยรวม มีการให้ความสำคัญกับการตรวจสอบข่าวสารและข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการชี้แจงและประเมินสถานการณ์และมีความรวดเร็วในการติดต่อกับประชาชนกรณีที่มีรัฐบาลจำเป็นต้องออกแถลงการณ์และแถลงข่าว

จากงานวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการสื่อสารทางการเมืองนั้นมีการคำนึงปัจจัยในส่วนของวัฒนธรรมองค์การพรรคการเมือง แต่โฆษกพรรคและรองโฆษกพรรคสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะของแต่ละท่าน เพราะการทำการสื่อสารในบางครั้งก็มีการสอดแทรกความคิดเห็นส่วนตัวของผู้พูดลงไปด้วย แต่การสื่อสารนั้นก็ต้องคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายที่มีความแตกต่างกันด้วย เพราะนักการเมืองระดับชาติและนักการเมืองท้องถิ่นก็ต้องคอยเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ความสำเร็จในการสื่อสารยังขึ้นอยู่กับการดำเนินกลยุทธ์ทางการเมืองของพรรค เช่น การใช้นโยบายประชานิยมหรือการชูนักการเมืองในพรรคเป็นจุดขาย การสื่อสารทางการเมืองที่ดียังทำให้กลุ่มคนรุ่นใหม่มีความสนใจในการก้าวสู่อำชีพนักการเมืองประกอบกับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้และทัศนคติทางการเมืองก็มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อทางการเมืองด้วย ซึ่งส่งผลให้สถาบันการเมืองดำรงอยู่ได้และทำให้พรรคการเมืองนั้นเป็นพรรคที่เก่าแก่และมีความแข็งแกร่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “บทบาท หน้าที่และกลยุทธ์ของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษา กลยุทธ์การสื่อสาร และวิธีการประชาสัมพันธ์ของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ที่มีต่อสาธารณชน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จากเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภท คือ

1. แหล่งข้อมูลประเภทสื่อและเอกสาร

1.1 สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ และหนังสือระเบียบพรรคประชาธิปัตย์ สำหรับหนังสือพิมพ์นั้นจะเป็นการศึกษาหนังสือพิมพ์รายวันฉบับภาษาไทย 5 ฉบับด้วยกันโดยดูจากจำนวนของยอดการพิมพ์ (circulation) ได้แก่

- หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ	ยอดจำหน่าย	1,000,000	ฉบับ
- หนังสือพิมพ์เดลินิวส์	ยอดจำหน่าย	900,000	ฉบับ
- หนังสือพิมพ์ข่าวสด	ยอดจำหน่าย	850,000	ฉบับ
- หนังสือพิมพ์มติชน	ยอดจำหน่าย	830,000	ฉบับ
- หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก	ยอดจำหน่าย	800,000	ฉบับ

โดยจะทำการเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลาสามเดือน คือเดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคมและเดือนมกราคม

1.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ เว็บไซต์ของพรรคประชาธิปัตย์: www.democrat.or.th และกฤตภาคออนไลน์

1. แหล่งข้อมูลประเภทสื่อบุคคล

2.1 โฆษก โดยบุคคลทั้ง 5 ท่านนี้เป็นบุคคลที่มีความสามารถและได้รับความไว้วางใจจากพรรคในการทำหน้าที่เป็นโฆษกและรองโฆษก นอกจากนี้หากพิจารณาจากข่าวความเคลื่อนไหวในเว็บไซต์ของพรรค สื่อโทรทัศน์และกฤตภาคในหนังสือพิมพ์จะพบว่าทั้ง 5 ท่านนั้นได้ทำหน้าที่ในการสื่อสารระหว่างพรรคกับสาธารณชนค่อนข้างสูง ซึ่งได้แก่

1. นายแพทย์บุรณัชย์	สมุห์รักษ์	โฆษกประจำพรรคประชาธิปัตย์
2. นายเทพไท	เสนพงศ์	โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรค ประชาธิปัตย์
3. นายบุญยอด	สุชิตินไทย	รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์
4. นายแพทย์วรงค์	เดชกิจวิกรม	รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์
5. นายอรรถวิชัย	สุวรรณภักดี	รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

2.2 สื่อบุคคลที่ทำหน้าที่ในฐานะสื่อมวลชน โดยการสัมภาษณ์นี้เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลที่มาจากทั้งสองฝ่าย ซึ่งถือเป็นการรับสารสองช่องทางคือผ่านทางผู้ส่งสาร (Sender) และผ่านทางช่องทางสาร (Channel) โดยใช้เกณฑ์ในการแบ่งสื่อมวลชนออกเป็น 3 ส่วน คือ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และวิทยุซึ่งจะทำการสัมภาษณ์

1. นางสาวดาวิ ไชยศิริ	ผู้สื่อข่าวประจำรัฐสภาสำนักข่าวไทย สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี
2. นางสาวเสาวภา ชาติก้อน	ผู้สื่อข่าวสายการเมือง องค์การกระจายเสียง และแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ทีวี ไทย)
3. นางสาวเมตตา เชื้อนธรรม	ผู้สื่อข่าวการเมืองฝ่ายทำเนียบรัฐบาล หนังสือพิมพ์ข่าวสด
4. นายสุเมธ สมคะเน	ผู้สื่อข่าวแผนกข่าวส่วนกลาง หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
5. นายสีบพงษ์ อุณรัตน์	ผู้ดำเนินรายการวิทยุคลื่น FM 92.25 วันจันทร์- วันศุกร์ในรายการวิจารณ์บ้าน-วิจารณ์เมือง

เวลา 20.05 - 22.00 และวันเสาร์ในรายการ
สี่ปีเสาะเจาะช่วงเวลา 16.05 - 18.00

2.3 บุคคลทั่วไปที่เป็นผู้รับสาร โดยจะทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ซึ่งการสนทนากลุ่มนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการให้และการรับข้อมูลภายในการอภิปรายร่วมกัน ทำให้ได้รับฟังความคิดเห็นที่หลากหลายมากขึ้น โดยจุดมุ่งหมายหลักของการสนทนากลุ่มเพื่อรวบรวมทัศนคติ ความรู้สึก ความเชื่อ ประสบการณ์และปฏิกิริยาของผู้เข้าร่วมสนทนาในแนวทางที่ยืดหยุ่นและมีความเป็นไปได้ เพื่อให้ได้รายละเอียดของเรื่องที่ต้องการ การสนทนากลุ่มยังมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกความคิดใหม่ๆและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งโดยมีการแบ่งแยกเป็นสองกลุ่มๆ ละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 16 คน คือ

2.3.1 กลุ่มที่มีความกระตือรือร้นทางด้านการเมือง (Active)

1. คุณก้องภพ	อภิบาลธนกิจ	อาชีพ นิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
2. คุณชฎานิชษฐ์	กิติประเสริฐ	อาชีพ ล่ามญี่ปุ่น
3. คุณชุจิตา	จิตสำราญ	อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน
4. คุณปัทมา	ศิริรัมย์	อาชีพ แม่บ้าน
5. คุณพิสมัย	เคารพธรรม	อาชีพ Financial Asset Advisor
6. คุณพีระ	พงศ์พนาสณฑ์	อาชีพ ค้าขาย (อุปกรณ์ไฟฟ้า)
7. คุณสุภาภรณ์	พนวิไลย์	อาชีพ นิสิตปริญญาโท คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
8. คุณอุ้ยเตี๋ย	แซ่ลิ้ม	อาชีพ แม่บ้าน

2.3.2 กลุ่มที่ไม่มีความกระตือรือร้นทางด้านการเมือง (Non- active)

1. คุณกนิษฐา	เลิศศิษฐ์วิวัฒน์	อาชีพ พนักงานบัญชี
2. คุณกรภัทร	ปัทมบริสุทธิ	อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว (เสื้อผ้า)
3. คุณชูศักดิ์	คู่ยสวัสดิ์	อาชีพ Financial Analyst Executive
4. คุณณัฐพร	แก้วละเอียด	อาชีพ International Liaison and Sales & Service Support Executive
5. คุณตรีษฐ	บุญสม	อาชีพ แม่บ้าน
6. คุณเบญจพล	วงศ์ไกรศรี	อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
7. คุณสกล	ชัยวิภาส	อาชีพ มัณฑนากร
8. คุณอาณัฐ	โพธิรัตน์	อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน

โดยพิจารณาจากเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ไม่มีส่วนร่วมทางด้านการเมืองแต่อย่างใด ไม่สนใจเรื่องราวทางด้านการเมือง (0 คะแนน)
- มีส่วนร่วมในการเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและในระดับท้องถิ่นเป็นบางครั้งบางคราว (1 คะแนน)
- มีส่วนร่วมในการเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและในระดับท้องถิ่นเป็นประจำ (2 คะแนน)
- มีการเปิดรับสื่อทางด้านการเมืองเป็นประจำทุกวันหรือมากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ (3 คะแนน)
- มีการเปิดรับสื่อทางด้านการเมืองน้อยกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ (4 คะแนน)
- มีส่วนร่วมในการเข้าฟังปราศรัยหาเสียงของนักการเมืองเป็นบางครั้งบางคราว (5 คะแนน)
- มีส่วนร่วมในการเข้าฟังปราศรัยหาเสียงของนักการเมืองเป็นประจำ (6 คะแนน)
- เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น เป็นอาสาสมัครในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง การเข้าร่วมกิจกรรมเคลื่อนไหวกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ (พันธมิตร, นปช.) การฝึกงานในพรรคการเมือง เป็นต้น (7 คะแนน)

โดยคะแนนสูงสุดจะอยู่ที่ 19 คะแนนและคะแนนต่ำสุด คือ 0 คะแนน โดยผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 6 ขึ้นไปจะจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความกระตือรือร้นทางด้านการเมือง (Active) โดยพิจารณาจากหัวข้อ “มีส่วนร่วมในการเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและในระดับท้องถิ่นเป็นประจำ” และ “มีการเปิดรับสื่อทางด้านการเมืองน้อยกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์”

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “บทบาท หน้าที่และกลยุทธ์ของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์” มีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. เก็บรวบรวมและศึกษาข้อมูลเบื้องต้น เอกสาร หนังสือต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์และข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองก่อนลงมือทำวิจัย
2. ติดต่อสอบถามไปยังพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อขออนุญาตในการขอสัมภาษณ์ถึงประเด็นบทบาท หน้าที่และกลยุทธ์ของโฆษกโดยชี้แจงรายละเอียดในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งรูปแบบการเก็บข้อมูล
3. ติดต่อขอความอนุเคราะห์ในส่วนของคุณข้อมูลกับทางพรรคประชาธิปัตย์
4. ติดต่อขอความอนุเคราะห์ในส่วนของการสัมภาษณ์สื่อมวลชน
5. เริ่มทบทวนแนวคิด ทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่ผ่านมาที่ศึกษาในเรื่องของการสื่อสารกับสาธารณะและงานวิจัยที่ศึกษาทางด้านการเมือง เพื่อใช้เป็นกรอบในการเข้าไปศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ
6. เตรียมคำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล คือ รายชื่อของแหล่งข้อมูลประเภทบุคคลที่ได้กล่าวมาในข้างต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาสื่อควบคู่กับการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ที่มีคำถามตามประเด็นที่กำหนดไว้ ดังนั้นเพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับมีความสมบูรณ์และได้รายละเอียดครบถ้วน ผู้วิจัยจึงใช้เครื่องมือดังต่อไปนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. **แบบสัมภาษณ์** โดยเป็นคำถามที่เตรียมไว้ล่วงหน้าเพื่อใช้เป็นแนวทางการสัมภาษณ์ซึ่งสร้างจากข้อมูลและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย มีลักษณะเป็นคำถาม

ปลายเปิด (Opened questions) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคำถามได้อย่างอิสระ สามารถตอบได้อย่างละเอียด ตรงตามความเป็นจริง สามารถเล่าเรื่องและประสบการณ์ได้อย่างเต็มที่ตามประเด็นที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และสามารถยืดหยุ่นประเด็นคำถามได้ตามสถานการณ์และบุคคลผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้งนี้แบบสัมภาษณ์ที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่ายและไม่ชี้นำคำตอบ ซึ่งคำถามดังต่อไปนี้จะเป็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ทำหน้าที่โฆษก

หมวดที่ 1 แนวคำถามเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในการทำหน้าที่การสื่อสารทางการเมือง

- บทบาทและหน้าที่หลักของโฆษก/ รองโฆษกที่มีต่อพรรคการเมืองและพรรคประชาชนปัตย์
- ท่านมีวิธีการเตรียมตัวและวางแผนการประชาสัมพันธ์ก่อนที่จะทำการสื่อสารต่อสาธารณะไม่ว่าจะเป็นการตอบโต้ชี้แจงหรือให้ข้อมูล
- วิธีการสื่อสารในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ระหว่างการเลือกตั้งและหลังการเลือกตั้งมีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
- ท่านมีวิธีการสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนอย่างไร
- ท่านมีวิธีการสร้างกระแสข่าวอย่างไรเพื่อให้สื่อมวลชนมีความสนใจในข่าวนั้นๆ

หมวดที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาชนปัตย์

- เนื่องจากการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกเป็นการสื่อสารไปยังกลุ่มคนจำนวนมาก ท่านมีการจัดกลุ่มประเภทเป้าหมายในการสื่อสารหรือไม่ หากมีการแบ่งกลุ่มเป้าหมาย ท่านมีวิธีการในการจัดหรือแบ่งประเภทกลุ่มเป้าหมายอย่างไร
- กลุ่มเป้าหมายของการสื่อสารในแต่ละครั้งเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร มีการขยายกลุ่มเป้าหมายหรือไม่
- วิธีการสื่อสารของโฆษกในการให้ข้อมูลแก่กลุ่มเป้าหมายมีลักษณะอย่างไร มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางใดบ้าง
- การสื่อสารช่องทางใดที่ได้รับการตอบรับจากกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดี และท่านคิดว่าวิธีการสื่อสารช่องทางใดเหมาะสมที่สุดในการสื่อสาร

- สารควรมีลักษณะเนื้อหาหรือรูปแบบเป็นอย่างไรที่ทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจ
- หลักในการเลือกเนื้อหาหรือสาร และจัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาเป็นอย่างไร
- จากประสบการณ์ในการทำหน้าที่เป็นโฆษก ท่านคิดว่าสื่อชนิดใดมีประสิทธิภาพในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด เพราะเหตุใด
- ท่านมีปัญหาคืออุปสรรคในการสื่อสารหรือไม่ ถ้ามี ท่านมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

หมวดที่ 3 แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและนโยบายของพรรค

- ท่านมีวิธีการกำหนดนโยบายสาธารณะอย่างไรเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของพรรคและสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของประชาชน
- ท่านมีวิธีการสื่อสารในเรื่องของนโยบายสาธารณะต่อสาธารณะอย่างไร

หมวดที่ 4 แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินผล

- ท่านมีวิธีการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารอย่างไร
- ท่านคิดว่าช่วงเวลาใดที่เหมาะสมในการประเมินผลการสื่อสาร
- ท่านคิดว่า การประเมินผลนั้นมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด และการประเมินผลนั้นมีส่วนช่วยในเรื่องของการสื่อสารหรือไม่อย่างไร

ส่วนคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติการด้านสื่อ (สื่อมวลชน) จะมีความคล้ายคลึงกับการสัมภาษณ์โฆษกและรองโฆษก ซึ่งคำถามเป็นดังนี้

หมวดที่ 1 แนวคำถามเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในการทำหน้าที่การสื่อสารทางการเมือง

- ท่านคิดว่าบทบาทและหน้าที่หลักของโฆษก/ รองโฆษกที่มีต่อพรรคการเมืองเป็นอย่างไร
- ท่านคิดว่าโฆษกและรองโฆษกมีวิธีการเตรียมตัวอย่างไรก่อนที่จะทำการสื่อสารต่อสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการตอบโต้ชี้แจงหรือให้ข้อมูล

- ท่านคิดว่าโฆษกและรองโฆษกมีวิธีการสื่อสารในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ระหว่างการเลือกตั้งและหลังการเลือกตั้งมีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
- วิธีการสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนของโฆษกและรองโฆษกของพรรคประชาธิปัตย์เป็นอย่างไร
- โฆษกและรองโฆษกควรมีกฎเกณฑ์ในการสื่อสารอย่างไรเพื่อให้สื่อมวลชนมีความสนใจในข่าวนี้ๆ

หมวดที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

- เนื่องจากการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกเป็นการสื่อสารไปยังกลุ่มคนจำนวนมาก ท่านคิดว่าทางโฆษกและรองโฆษกควรมีการจัดกลุ่มประเภทเป้าหมายในการสื่อสารหรือไม่ และควรจัดแบ่งกลุ่มเป้าหมายอย่างไร มีผลกระทบในการนำเสนอข่าวหรือไม่
- ท่านคิดว่าการสื่อสารช่องทางใดที่ได้รับการตอบรับจากกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดี และท่านคิดว่าการสื่อสารช่องทางใดเหมาะสมที่สุดในการสื่อสาร
- สารควรมีลักษณะเนื้อหาหรือรูปแบบเป็นอย่างไรที่ทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจและท่านมีการจัดลำดับขั้นตอนของข่าวสารเป็นอย่างไร
- ท่านมีปัญหาในเรื่องการสื่อสารกับโฆษกหรือรองโฆษกหรือไม่ หากมี ปัญหานั้นคืออะไร และท่านคิดว่ามีวิธีการแก้ปัญหานั้นอย่างไร

หมวดที่ 3 แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและนโยบายของพรรค

- ท่านคิดว่าโฆษกและรองโฆษกมีวิธีการสื่อสารในเรื่องของนโยบายสาธารณะต่อสาธารณะอย่างไร
- ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกในเรื่องของนโยบายสาธารณะ

หมวดที่ 4 แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินผล

- ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องของการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสาร

- ท่านคิดว่าช่วงเวลาใดที่เหมาะสมในการประเมินผลการสื่อสาร และท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อพรรคประชาธิปัตย์ในการดำเนินการในเรื่องการประเมินผล
- ท่านคิดว่าผลการประเมินผลนั้นมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด และการประเมินผลนั้นมีส่วนช่วยในเรื่องของการสื่อสารหรือไม่อย่างไร

คำถามที่ใช้ในการทำสนทนากลุ่มมีดังต่อไปนี้ คือ

หมวดที่ 1 แนวคำถามเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในการทำหน้าที่สื่อสารทางการเมือง

- โปรดระบุชื่อของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์และรองโฆษกพรรคที่ท่านรู้จัก
- ท่านคิดว่าบทบาทและหน้าที่หลักของโฆษก/ รองโฆษกที่มีต่อพรรคการเมืองเป็นอย่างไร
- ท่านคิดว่าโฆษกและรองโฆษกมีวิธีการเตรียมตัวอย่างไรก่อนที่จะทำการสื่อสารต่อสาธารณชน ไม่ว่าจะเป็นการตอบโต้ชี้แจงหรือให้ข้อมูล
- ท่านคิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างโฆษก/รองโฆษกกับสื่อมวลชนเป็นอย่างไร

หมวดที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

- ท่านคิดว่าโฆษก/รองโฆษกมีการแบ่งกลุ่มเป้าหมายก่อนทำการสื่อสารหรือไม่
- ท่านนิยมเปิดรับข่าวสารจากสื่อทางใด เพราะเหตุใด
- สาระลักษณะใดที่ทำให้ท่านมีความสนใจในการเปิดรับข่าวสารนั้นๆ
- ท่านมีปัญหาทางด้านการสื่อสารหรือไม่เมื่อท่านได้รับฟังข่าวสารจากโฆษก/รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ หากมีปัญหานั้นคืออะไร โปรดยกตัวอย่าง

หมวดที่ 3 แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและนโยบายของพรรค

- ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการสื่อสารต่อสาธารณชนในเรื่องนโยบายสาธารณะของพรรคประชาธิปัตย์

หมวดที่ 4 แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินผล

- ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องของการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสาร
- ในความคิดเห็นของท่าน การประเมินผลทางการสื่อสารของพรรคประชาธิปัตย์ควรทำในรูปแบบใด เพื่อให้ทางโฆษก/รองโฆษกได้รับทราบถึงผลตอบรับที่ประชาชนทั่วไปมีต่อการสื่อสารของโฆษก/รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

2. เทปบันทึกเสียง
3. สมุดบันทึก
4. กล้องถ่ายภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยในส่วนที่เป็นบทบาท หน้าที่และกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกนั้น ผู้วิจัยได้นำเอาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แหล่งข้อมูลมาศึกษาและสรุปรวมประเด็นสำคัญ นำเสนอข้อมูลโดยการบรรยายบทบาท หน้าที่และกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ผู้วิจัยตรวจสอบประเด็นคำถาม จัดหมวดหมู่คำถาม ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องโดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้ประสานงานในพรรคประชาธิปัตย์ในการให้คำแนะนำ สร้างความคุ้นเคยเพื่อให้เกิดความไว้วางใจและความร่วมมือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลประเภทสื่อและเอกสาร

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและสื่อต่างๆที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่และกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ รวมทั้งศึกษาพร้อมกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

2. แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

สำหรับการสัมภาษณ์โฆษกประจำพรรค รองโฆษกและสื่อมวลชน จะใช้แนวทางการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยการกำหนดประเด็นคำถามที่สอดคล้องกับทฤษฎีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ พร้อมทั้งบันทึกเทปการสัมภาษณ์และจดบันทึกรายละเอียดบางส่วน

สำหรับการสนทนาแบบกลุ่ม คำถามนั้นจะมาจากการสัมภาษณ์โฆษกประจำพรรค รองโฆษกและสื่อมวลชนก่อน จากนั้นจะนำมาประยุกต์ให้เข้ากับบุคคลทั่วไปที่ร่วมสนทนา

คุนยวิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาท หน้าที่และกลยุทธการสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์” มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึง 1. ความสำคัญของบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในด้านการสื่อสารทางการเมือง 2. กลยุทธการดำเนินงานทางด้านการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ นอกจากนี้เพื่อให้ทราบถึง 3. วิธีการวัดประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งประเด็นในการศึกษาออกเป็น 2 แหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สื่อและเอกสาร

1.1 สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งพิจารณาจากยอดจำหน่ายสูงสุดในประเทศตามลำดับได้แก่

- หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
- หนังสือพิมพ์เดลินิวส์
- หนังสือพิมพ์ข่าวสด
- หนังสือพิมพ์มติชน
- หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก

1.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่

- เว็บไซต์ของพรรคประชาธิปัตย์: www.democrat.or.th

2. สื่อบุคคล

2.1 โฆษกพรรคประชาธิปัตย์และรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ (ผู้ทำหน้าที่โฆษก)

2.2 สื่อมวลชน (ผู้ปฏิบัติการด้านสื่อ)

2.3 ประชาชนที่มีความสนใจในด้านการเมืองและประชาชนที่ไม่มีความสนใจทางด้านการเมือง

ส่วนที่ 1 สื่อและเอกสาร

สื่อหนังสือพิมพ์

การนำเสนอข่าวในเรื่อง "บทบาท หน้าทีและกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์" ในส่วนของหนังสือพิมพ์รายวันเป็นการเก็บข้อมูลข่าวตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2553 ถึงเดือนมกราคม 2554 การทำหน้าที่ของผู้ทำหน้าที่โฆษกจะเป็นการให้ข่าวในลักษณะของความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ทางการเมืองในขณะนั้นเป็นส่วนมาก และมีการกล่าวในเรื่องของสังคมโดยภาพรวมทั่วไป การนำเสนอข่าวจะอยู่ในรูปของคลิปข่าว-คำ คลิปสี่สี บทบรรณาธิการและคอลัมน์ข่าว ในส่วนของผู้ทำหน้าที่โฆษกนั้นมักเป็นการพาดหัวข่าวที่เกี่ยวข้องในข่าวหน้าหนึ่งและมีการขยายความเนื้อหาความโดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอด้านในของหนังสือพิมพ์ กล่าวคือ เนื้อหาของข่าวด้านในจะมีความเชื่อมโยงกับข่าวที่ใช้พาดหัวในหน้าหนึ่ง

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่มียอดจำหน่ายเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ และจะนำเสนอข่าวที่มีลักษณะทั่วไปไม่เจาะจงกลุ่มเป้าหมายใดหรือมุ่งเน้นไปที่เรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ โดยมีการกำหนดหน้าของหนังสือพิมพ์ตามประเด็น ดังนี้

หน้าต่างประเทศ หน้าการเมือง-บทนำ-การ์ตูน หน้าภาพ-ข่าวสังคม หน้าบทความ หน้าการศึกษา หน้าเกษตร-วิทยาการ หน้าเศรษฐกิจ หน้ากทม. หน้ากีฬา หน้าบันเทิง หน้าภูมิภาค หน้าสิ่งแวดล้อมและหน้าละคร ซึ่งหน้าการเมืองจะอยู่ที่หน้า 3 แต่จะมีการขยายความไปยังหน้า 2, 9 (หน้าเศรษฐกิจ), 11 (ต่อจากหน้า 1 และข่าวสังคม), 14, 15 (หน้าการศึกษา-ศาสนา สาธารณสุข) และ 19 (ต่อจากหน้า 1) รวมถึงการอธิบายรายละเอียดที่มีการพาดหัวข่าวมาจากหน้าหนึ่งด้วย

ตารางที่ 4.1 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

โฆษณาและรองโฆษก	เดือน พฤศจิกายน	เดือน ธันวาคม	เดือน มกราคม	รวมข่าว 3 เดือน
นายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์	36	31	48	115
นายเทพไท เสนพงศ์	52	40	69	161
นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	3	3	4	10
นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม	12	2	11	25
นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี	2	6	13	21
รวม	105	82	145	332

จากตารางด้านบนสามารถสรุปได้ว่าในส่วนของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม มีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ผู้ดำเนินการโฆษกค่อนข้างมาก โดยจะเน้นไปที่ตัวบุคคลคนใดคนหนึ่งมากกว่าในภาพรวม ซึ่งจะเห็นว่านายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์มีบทบาทในการสื่อสารกับสาธารณะมากที่สุด รองลงมาคือนายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดีและนายบุญยอด สุขถิ่นไทย ตามลำดับ

โดยในส่วนของบทบาทและกลยุทธ์การสื่อสารของผู้ทำหน้าที่โฆษกพรรคประชาธิปัตย์จะเป็นการนำเสนอข่าวในรูปแบบของรายละเอียดของข่าวทั้งเรื่องของการให้ข้อมูล ความเคลื่อนไหวของพรรค การกล่าวสนับสนุนรัฐบาลและการโต้แย้งฝ่ายตรงข้าม การนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์ ได้แก่ คอลัมน์บุคคลในข่าว คอลัมน์ข่าวสั้นการเมือง คอลัมน์คนละหมัด คอลัมน์เทียบเท่าหน้า 3 คอลัมน์จับประเด็น และมีในส่วนของบรรณาธิการโดยจะใช้ด้านล่างของข่าวว่า ทีมข่าวการเมืองรายงาน

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีลักษณะคล้ายกับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ กล่าวคือ มีการนำเสนอข่าวที่มีลักษณะทั่วไปไม่เจาะจงกลุ่มเป้าหมายใดหรือมุ่งเน้นไปที่เรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษโดยมีการกำหนดหน้าของหนังสือพิมพ์ตามประเด็น ดังนี้

หน้าการเมืองและบทนำ หน้าเศรษฐกิจ หน้ากทม. หน้าข่าวเกษตร หน้าวาไรตี้ หน้าภาพข่าว-สังคม หน้าต่างประเทศ หน้าบทความและการ์ตูน หน้าการศึกษา หน้าข่าวกีฬา หน้าสตรี หน้าตำรวจ หน้าเยาวชน หน้าคอมพิวเตอร์ หน้าภูมิภาค หน้าบันเทิง หน้าสิ่งแวดล้อมและหน้าละคร ซึ่งหน้าการเมืองจะอยู่ที่หน้า 3 แต่จะมีการขยายความไปยังหน้า 2, 9, 10 (เกษตร), 11 (ต่างประเทศ), 13 (ต่อจากหน้า 1), 14, 15 (ต่อจากหน้า 1) รวมถึงการอธิบายรายละเอียดที่มีการพาดหัวข่าวมาจากหน้าหนึ่งด้วย

ตารางที่ 4.2 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

โฆษกและรองโฆษก	เดือนพฤศจิกายน	เดือนธันวาคม	เดือนมกราคม	รวมข่าว 3 เดือน
นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์	27	15	37	79
นายเทพไท เสนพงศ์	38	31	55	124
นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	7	11	2	20
นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม	6	1	8	15
นายอรรถวิเชียร สุวรรณภักดี	1	4	5	10
รวม	79	62	107	248

จากตารางด้านบนสามารถสรุปได้ว่าในส่วนของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์มีบทบาทในการสื่อสารกับสาธารณะมากที่สุด รองลงมาคือนายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ นายบุญยอด สุขถิ่นไทย นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรมและนายอรรถวิเชียร สุวรรณภักดี ตามลำดับ

ในส่วนของบทบาทและกลยุทธ์การสื่อสารของผู้ดำเนินการโฆษกพรรคประชาธิปัตย์จะมีการนำเสนอข่าวในรูปแบบของรายละเอียดของข่าวทั้งเรื่องของการให้ข้อมูล ความเคลื่อนไหวของพรรค การกล่าวสนับสนุนรัฐบาลและการโต้แย้งฝ่ายตรงข้าม การนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์ ได้แก่ คอลัมน์ลึก-ตื้น-หนา-บาง คอลัมน์แฉดวงสังคมข่าว คอลัมน์กับแกล้มทางการเมือง คอลัมน์คมคิดคนเขียน คอลัมน์ตีแสบหน้าฝาสมรมุมิข่าว คอลัมน์ก๊อชชูปการเมือง คอลัมน์รายงานสถานการณ์ร้อน

หนังสือพิมพ์ข่าวสด

หนังสือพิมพ์ข่าวสดเป็นหนังสือพิมพ์ในเครือมติชนมีการเสนอข่าวที่จับใจ เจาะลึกเกาะติดสถานการณ์และตรงไปตรงมาตามสโลแกน “ครบทุกรส สดทุกเรื่อง” โดยมีการ กำหนดหน้าของหนังสือพิมพ์ตามประเด็น ดังนี้

หน้ารายงาน หน้าการเมือง หน้าสังคม หน้าการศึกษา หน้าบทความ-ตอบ จดหมาย หน้าต่างประเทศ หน้าเศรษฐกิจ หน้าโฆษณา หน้ากีฬา หน้าบันเทิง หน้านิยาย หน้า เยาวชน หน้าพระเครื่อง หน้าดวง-สุขภาพ-หาคู่ หน้าภูมิภาค หน้าการตลาด หน้าสตรี-ศิลปะ โดย หน้าการเมืองจะอยู่ที่หน้า 3

ตารางที่ 4.3 หนังสือพิมพ์ข่าวสด

โฆษกและรองโฆษก	เดือน พฤศจิกายน	เดือน ธันวาคม	เดือน มกราคม	รวมข่าว 3 เดือน
นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์	83	40	94	217
นายเทพไท เสนพงศ์	180	70	145	395
นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	14	6	14	34
นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม	12	4	14	30
นายอรรถวิเชียร สุวรรณภักดี	-	12	18	30
รวม	289	132	285	706

จากตารางด้านบนสามารถสรุปได้ว่าในส่วนของหนังสือพิมพ์ข่าวสดช่วงเดือน พฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์มี บทบาทในการสื่อสารกับสาธารณะมากที่สุด รองลงมาคือนายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษก พรรคประชาธิปัตย์ นายบุญยอด สุขถิ่นไทยตามลำดับ ในส่วนของนายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม และนายอรรถวิเชียร สุวรรณภักดีมีจำนวนชิ้นข่าวเท่ากัน

ในส่วนของบทบาทและกลยุทธ์การสื่อสารของผู้ดำเนินการโฆษกพรรค ประชาธิปัตย์จะมีการนำเสนอข่าวในรูปแบบของรายละเอียดของข่าวทั้งเรื่องของการให้ข้อมูล ความเคลื่อนไหวของพรรค การกล่าวสนับสนุนรัฐบาลและการโต้แย้งฝ่ายตรงข้าม การนำเสนอใน รูปแบบของคอลัมน์ ได้แก่ คอลัมน์ชกไม่มีมุม คอลัมน์ลับพอดสมควร คอลัมน์เหล็กใน คอลัมน์

สังคมการเมือง คอลัมน์บ.ก. ตอบจดหมาย อย่างไรก็ตามหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีการนำเสนอข่าวที่เน้นในส่วนของการตอบโต้ของผู้ทำหน้าที่โฆษกเป็นพิเศษ

หนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยประเภทคุณภาพ แนวเศรษฐกิจการเมืองที่เสนอข่าวรวดเร็วทันเหตุการณ์ โดยกำหนดหน้าของหนังสือพิมพ์ตามประเด็นดังนี้

หน้าต่างประเทศ หน้าเศรษฐกิจ การเงิน-การคลัง หุ้น หน้ามติชนสุดสัปดาห์ หน้าสิ่งแวดล้อม-สาธารณสุข หน้าบันเทิง หน้าสตรี หน้าภูมิภาค หน้าเส้นทางชาวบ้าน-กศน. หน้าไอที หน้ากระบวนการยุติธรรม หน้ากีฬา หน้าบทนำ หน้าบทความ หน้าคอลัมน์ คำคม การ์ตูน หน้าข่าวสังคม หน้าแคมป์ส ในวันเสาร์-อาทิตย์จะปรับเนื้อหาให้หลากหลายมากขึ้น และมีการเพิ่มหรือลดหน้าลงตามช่วงเวลาเหตุการณ์สำคัญ เช่น การชุมนุม เป็นต้น

ตารางที่ 4.4 หนังสือพิมพ์มติชน

โฆษกและรองโฆษก	เดือนพฤศจิกายน	เดือนธันวาคม	เดือนมกราคม	รวมข่าว 3 เดือน
นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์	31	32	38	101
นายเทพไท เสนพงศ์	87	49	105	241
นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	9	4	9	22
นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม	8	5	7	20
นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี	2	8	14	24
รวม	137	98	173	408

จากตารางด้านบนสามารถสรุปได้ว่าในส่วนของหนังสือพิมพ์มติชนช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ มีบทบาทในการสื่อสารกับสาธารณะมากที่สุด รองลงมาคือนายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ นายบุญยอด สุขถิ่นไทย นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดีและนายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรมตามลำดับ

ในส่วนของบทบาทและกลยุทธ์การสื่อสารของผู้ดำเนินการโฆษณาพรรค ประชาธิปัตย์จะมีการนำเสนอข่าวในรูปแบบของรายละเอียดของข่าวทั้งเรื่องของการให้ข้อมูล ความเคลื่อนไหวของพรรค การกล่าวสนับสนุนรัฐบาลและการโต้แย้งฝ่ายตรงข้าม การนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์ ได้แก่ คอลัมน์ย่อยข่าวการเมือง คอลัมน์เรียง “คน” มาเป็น “ข่าว” อย่างไรก็ตาม ภายใต้งานหนังสือพิมพ์มติชนมีการนำเสนอข่าวที่เน้นไปในส่วนของการตอบโต้ของผู้ทำหน้าที่โฆษกเป็นพิเศษ

หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก

หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึกเป็นหนังสือพิมพ์รายวันคุณภาพที่มีจุดเด่นในการนำเสนอ "ความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์" ถึงแม้เป็นหนังสือพิมพ์ที่ก่อตั้งได้ไม่นานแต่ก็ได้รับการตอบรับจากประชาชนเป็นอย่างดีจนทำให้มียอดจำหน่ายเป็นอันดับ 5 ของประเทศโดยมีการกำหนดหน้าของหนังสือพิมพ์ตามประเด็น ดังนี้

การเมือง-บทความ/ตำราจ-ยุติธรรม ในประเทศ บทนำ-วิจารณ์ สังคม เศรษฐกิจ เศรษฐกิจ/การตลาด ประชาคมท้องถิ่น/ชุมชน การศึกษา สาธารณสุข วัฒนธรรม เกษตร/ทำมาหากิน ต่างประเทศ ข่าวบันเทิง เวทีสาระบันเทิง ผู้หญิง ชุมชนเมือง ข่าวกีฬา ลูกทุ่ง สุขภาพ/ข่าวสังคม ละคร พระเครื่อง/ธรรมะ

ตารางที่ 4.5 หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก

โฆษกและรองโฆษก	เดือน พฤศจิกายน	เดือน ธันวาคม	เดือน มกราคม	รวมข่าว 3 เดือน
นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์	28	21	30	79
นายเทพไท เสนพงศ์	34	19	23	76
นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	6	2	6	14
นายแพทย์วงศ์ เดชกวีจิกรม	2	5	4	11
นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี	2	7	3	12
รวม	72	54	66	192

จากตารางด้านบนสามารถสรุปได้ว่าในส่วนของหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึกช่วงเดือน พฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม นายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ มีบทบาทในการสื่อสารกับสาธารณะมากที่สุด รองลงมาคือนายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ นายบุญยอด สุขถิ่นไทย นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดีและนายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรมตามลำดับ

ในส่วนของบทบาทและกลยุทธ์การสื่อสารของผู้ดำเนินการโฆษกพรรคประชาธิปัตย์จะมีการนำเสนอข่าวในรูปแบบของรายละเอียดของข่าวทั้งเรื่องของการให้ข้อมูล ความเคลื่อนไหวของพรรค การกล่าวสนับสนุนรัฐบาลและการโต้แย้งฝ่ายตรงข้าม การนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์ ได้แก่ คอลัมน์ที่นี้ กม. 45 คอลัมน์ลี้ลับสุดสัปดาห์ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึกมักมักเน้นไปในส่วนของการนำเสนอเหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นรายวันมากกว่าการนำข่าวทางการเมืองไปเขียนในส่วนของคอลัมน์

ตารางที่ 4.6 จำนวนชิ้นข่าวทั้งหมดของสื่อหนังสือพิมพ์ 5 ฉบับแยกตามผู้ทำหน้าที่โฆษก

โฆษกและรองโฆษก	เดือน พฤศจิกายน	เดือน ธันวาคม	เดือน มกราคม	รวมข่าว 3 เดือน
นายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์	205	139	247	591
นายเทพไท เสนพงศ์	391	209	397	997
นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	39	26	35	100
นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม	40	17	44	101
นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี	7	37	53	97
รวม	682	428	776	1,886

สื่อสิ่งพิมพ์ในส่วนของหนังสือพิมพ์จะพบว่าบทบาท หน้าที่และการสื่อสารต่อสาธารณะของผู้ทำหน้าที่โฆษกทั้ง 5 ท่าน จะเป็นไปในลักษณะของการแถลงข่าว การให้ความรู้ คืบหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆที่เป็นกระแสในช่วงเวลานั้น การตอบโต้ การให้และการตั้งข้อสังเกตโดยมักจะมีการพาดหัวที่หน้าหนึ่งในส่วนของข่าวที่เกี่ยวข้องและมีการอธิบายถึงรายละเอียดของเนื้อความของข่าวภายในหนังสือพิมพ์ โดยจะเป็นการนำเสนอในรูปแบบของเนื้อหาข่าวมากที่สุด กล่าวคือการนำเสนอข่าวมักเสนอข่าวในส่วนของคำพูดที่โฆษกและรองโฆษกแถลงโดยตรงโดยมีการใส่เครื่องหมายอัญประกาศไว้ (“...”) แต่มีการเขียนบรรยายรายละเอียดของข่าว

ทั่วไปด้วย ซึ่งในส่วนนี้เนื้อหาของข่าวที่ได้จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพียงแต่แตกต่างกันที่การพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ฉบับ ผู้วิจัยพบว่าบทบาทของผู้ทำหน้าที่โฆษณาในส่วนของหนังสือพิมพ์แบ่งออก 3 ประเด็นดังนี้

1. การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของพรรค
2. การให้ข้อมูลและการชี้แจงสถานการณ์ทั่วไปทางการเมือง
3. การตอบข้อขัดแย้งจากฝ่ายตรงข้าม

นอกจากนี้ยังมีในส่วนของคอลัมน์ที่ทางคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับเป็นผู้เขียนขึ้น อย่างไรก็ตามจากการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2553 ถึงเดือนมกราคม 2554 บุคคลที่มีบทบาทในการสื่อสารมากที่สุด คือ นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งมีจำนวนข่าวทั้งสิ้น 997 ชิ้นข่าวรองลงมาคือ นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์มีจำนวนข่าวทั้งสิ้น 591 ชิ้นข่าว นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรมมีจำนวนข่าวทั้งสิ้น 101 ชิ้นข่าว นายบุญยอด สุขถิ่นไทยมีจำนวนข่าวทั้งสิ้น 100 ชิ้นข่าว และนายอรรถวิเศษ สุวรรณภักดีมีจำนวนข่าวทั้งสิ้น 97 ชิ้นข่าว ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนชิ้นข่าวทั้งหมดของสื่อหนังสือพิมพ์ 5 ฉบับแยกตามหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์	เดือนพฤศจิกายน	เดือนธันวาคม	เดือนมกราคม	รวมข่าว 3 เดือน
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ	105	82	145	332
หนังสือพิมพ์เดลินิวส์	79	62	107	248
หนังสือพิมพ์ข่าวสด	289	132	285	706
หนังสือพิมพ์มติชน	137	98	173	408
หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก	72	54	66	192
รวม	682	428	776	1,886

จากตารางข้างบนสามารถสรุปได้ว่าตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2553 ถึงเดือนมกราคม 2554 หนังสือพิมพ์ที่มีการนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับผู้ทำหน้าที่โฆษกมากที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ข่าวสด รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึกตามลำดับ

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ถึงแม้พรรคประชาธิปัตย์จะเป็นพรรคการเมืองที่มีความเก่าแก่มากที่สุดในประเทศไทย แต่เมื่อก้าวถึงด้านการสื่อสารพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป จะเห็นได้จากการเริ่มใช้เว็บไซต์ชวอนออนไลน์ในสมัยที่นายชวอน หลีกภัยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีจนกระทั่งมีการจัดทำเว็บไซต์ของพรรคขึ้น คือ www.democrat.or.th และยังคงใช้อยู่ตราบจนถึงปัจจุบัน ซึ่งในส่วนของเว็บไซต์นั้นผู้ทำหน้าที่โฆษกได้ให้ความสำคัญกับสื่อประเภทนี้มากขึ้น เนื่องจากมีความรวดเร็วและเข้าถึงง่าย โดยบทบาทและหน้าที่ของผู้ทำหน้าที่โฆษกสามารถพิจารณาจากตารางนี้

ตารางที่ 4.8 จำนวนชิ้นข่าวทั้งหมดจากเว็บไซต์พรรคประชาธิปัตย์

โฆษกและรองโฆษก	เดือนพฤศจิกายน	เดือนธันวาคม	เดือนมกราคม	รวมข่าว 3 เดือน
นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์	18	14	23	55
นายเทพไท เสนพงศ์	17	22	19	58
นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	2	-	1	3
นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม	2	2	3	7
นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี	2	4	4	10
รวม	41	42	50	133

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในส่วนของเว็บไซต์พรรคประชาธิปัตย์จะพบว่าบทบาท หน้าที่และการสื่อสารต่อสาธารณะของโฆษกและรองโฆษกทั้ง 5 ท่าน จะเข้าไปในลักษณะของการแถลงข่าว การให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆที่เป็นกระแสในช่วงเวลานั้น การตอบโต้ การให้และการตั้งข้อสังเกตเช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ หากต่างกันว่าปริมาณของเนื้อข่าว กล่าวคือเว็บไซต์ของพรรคประชาธิปัตย์มีพื้นที่ในการใส่ถ้อยคำแถลงได้มากกว่า อีกทั้งเป็นรูปแบบของคำพูดที่ผู้ทำหน้าที่โฆษกสื่อสารโดยตรงโดยไม่ต้องผ่านกองบรรณาธิการเหมือนสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งเมื่อผู้ทำหน้าที่โฆษกมีการแถลงข่าว ทางทีมโฆษกประจำพรรคก็จะมีการอัดเสียงถอดเทปและนำขึ้นเว็บไซต์ ซึ่งจะมีความรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์เป็นอย่างมากหรือในบางครั้งทางพรรคได้มีการเตรียมข่าวแจก (press release) ไว้ก่อน หลังจากผู้ทำหน้าที่โฆษกแถลงข่าวเสร็จสิ้นทางทีมโฆษก

ก็สามารถนำขึ้นข่าวนั้นขึ้นเว็บไซต์ทันที ซึ่งหากผู้ทำหน้าที่โฆษกมีการพูดเพิ่มเติมนอกเหนือจากประเด็นที่เตรียมไว้ ทางทีมโฆษกก็สามารถแก้ไขก่อนที่จะนำขึ้นเว็บไซต์

อย่างไรก็ตามจากการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2553 ถึงเดือนมกราคม 2554 บุคคลที่มีบทบาทในการสื่อสารมากที่สุดคือนายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งมีจำนวนข่าวทั้งสิ้น 58 ชิ้นข่าวรองลงมาคือ นายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์มีจำนวนข่าวทั้งสิ้น 55 ชิ้นข่าว นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดีมีจำนวนข่าวทั้งสิ้น 10 ชิ้นข่าว นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรมมีจำนวนข่าวทั้งสิ้น 7 ชิ้นข่าวและนายบุญยอด สุขถิ่นไทยมีจำนวนข่าวทั้งสิ้น 3 ชิ้นข่าวตามลำดับ

ส่วนที่ 2 สื่อบุคคล

ส่วนที่ 2.1 โฆษกพรรคประชาธิปัตย์และรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์โฆษกและรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์จำนวน 5 ท่าน คือ 1. นายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์ 2. นายเทพไท เสนพงศ์ 3. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย 4. นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม 5. นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี โดยแบ่งหมวดหมู่ของการสัมภาษณ์ออกเป็น 4 หมวดดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1 แนวคำถามเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในการทำหน้าที่การสื่อสารทางการเมือง

- บทบาทและหน้าที่หลักของโฆษก/ รองโฆษกที่มีต่อพรรคการเมืองและพรรคประชาธิปัตย์

ถึงแม้ว่าทั้ง 5 ท่านจะมีบทบาทในการทำหน้าที่โฆษกและรองโฆษกแตกต่างกันไปตามที่ได้รับมอบหมาย อย่างไรก็ตามความคิดเห็นในการทำหน้าที่โฆษกนั้นได้สรุปไปในแนวทางเดียวกัน กล่าวคือ โฆษกของพรรคประชาธิปัตย์มีด้วยกัน 2 ท่าน คือ นายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์และนายเทพไท เสนพงศ์ โดยนายแพทย์บุรณชัยจะพูดเกี่ยวกับพรรค มติพรรค การทำงานของพรรคและท่าทีของพรรค ส่วนนายเทพไทซึ่งดำรงตำแหน่งโฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์นั้น จะพูดเกี่ยวกับขอบเขตของหัวหน้าพรรคเป็นหลัก รองโฆษก คือ นายบุญยอด สุขถิ่นไทย จะพูดถึง

เรื่องภาพรวมของสังคมทั่วไป มีการตั้งข้อสังเกตให้แก่ประชาชนและผู้ปฏิบัติการด้านสื่อมวลชน นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม จะพูดในเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับทางด้านสาธารณสุขและภาพรวมของพรรคเช่นเดียวกับนายบุญยอด ส่วนนายอรรถวิชัย สุวรรณภักดีจะพูดเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก โดยบทบาทหลักของโฆษกและรองโฆษกคือ การนำนโยบายของพรรคส่งผ่านไปยังประชาชนเพื่อสร้างความเข้าใจให้ได้มากที่สุด มีการสื่อความหมาย ท่าทีแนวคิดของพรรคให้ประชาชนได้รับทราบ หากมีข้อกล่าวหาต่างๆ ทีมโฆษกจะทำหน้าที่สื่อสารให้ประชาชนมีความเข้าใจในข้อกล่าวหาเหล่านั้นๆ และในขณะนี้พรรคประชาธิปัตย์นั้นเป็นผู้นำรัฐบาล ทีมโฆษกมีหน้าที่สนับสนุนนโยบายและชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจ นอกจากนี้ นายแพทย์บุรณัชย์ยังให้ความเห็นว่า

“โฆษกมีการแบ่งออกเป็นบทบาทที่ควรจะเป็นและบทบาทที่สถานการณ์กำหนด บทบาทของพรรคการเมืองมีความสำคัญในฐานะที่เป็นสถาบันหลักในระบอบประชาธิปไตยและการมีจุดยืนในเรื่องของส่วนรวม ทิศทางบ้านเมืองซึ่งถือว่าเป็นความรับผิดชอบที่พรรคการเมืองพึงมีต่อสังคม และโฆษกพรรคการเมืองก็เป็นผู้ที่บ่งบอกถึงจุดยืนของพรรคการเมืองนั้นโดยการสื่อสาร” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

การเป็นโฆษกนั้นต้องมีความระมัดระวังเนื่องจากบางครั้งความเห็นของผู้พูดกับความเห็นของพรรคนั้นแตกต่างกัน แต่ต้องรู้โดยหน้าที่ว่าพูดในนามของพรรค และในส่วนของนายบุญยอดซึ่งเคยทำหน้าที่สื่อมวลชนมาก่อนและปัจจุบันได้ดำรงตำแหน่งกรรมการสามัญพัฒนาการเมือง การสื่อสารมวลชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงสามารถพูดเพิ่มเติมในประเด็นของสื่อได้ และทุกอย่างนั้นมีความทับซ้อนกัน การพูดอาจถูกต้องความไปในตำแหน่งหน้าที่อื่นได้เช่นกัน จึงต้องมีความระมัดระวังในเรื่องการพูดและการสื่อสารเป็นอย่างมาก

ในส่วนของนายอรรถวิชัยซึ่งทำหน้าที่เป็นรองโฆษกด้านเศรษฐกิจและเป็นทีมเศรษฐกิจของพรรคประชาธิปัตย์ หน้าที่หลักจึงเน้นไปที่นโยบายทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งต้องพูดเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่ายและสื่อสารให้มีความชัดเจน โดยเฉพาะในยุคที่นโยบายของพรรคประชาธิปัตย์ค่อนข้างซับซ้อน จึงต้องอธิบายให้ประชาชนมีความเข้าใจ เพราะหากไม่เข้าใจประชาชนก็จะไม่ได้รับประโยชน์ เพราะนโยบายของพรรคที่แตกต่างจากประชานิยม (รูปแบบของการป้อนให้) เช่น โครงการแก้ไขหนี้นอกระบบ

- วิธีการเตรียมตัวและวางแผนการประชาสัมพันธ์ก่อนที่จะทำการสื่อสารต่อสาธารณะไม่ว่าจะเป็นการตอบโต้ชี้แจงหรือให้ข้อมูล

การเตรียมตัวและการวางแผนก่อนที่โฆษกและรองโฆษกจะทำการสื่อสาร คือ การอัปเดตข้อมูลให้ดีที่สุด มีการเรียงลำดับข้อมูล มีเหตุผล ต้องระมัดระวังในเรื่องที่อาจถูกถามแทรกหรือถามเพิ่มเติม และข้อมูลที่ให้ต้องมีความถูกต้องเพราะถ้าให้ข้อมูลผิดจะยากต่อการแก้ไข และยังทำให้ตัวผู้พูดเสื่อมลงด้วยซึ่งจะเป็นสิ่งที่ไม่ดีผลมากของคนทำหน้าที่โฆษกพรรค ก่อนทำการสื่อสารต้องมีข้อมูลพร้อม ซึ่งมีการเตรียมข้อมูลที่มาจากรอค นโยบายพรรคและข้อมูลจากกระทรวง ทบวง กรมต่างๆที่มีการนำนโยบายของพรรคไปปรับใช้ กล่าวคือเมื่อทำการสื่อสารต้องสื่อสารทั้งนโยบายและแนวทางปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีความเข้าใจ หากพูดแต่นโยบายแต่ไม่มีแนวทางปฏิบัติและไม่มีข้อมูล ก็จะทำให้การสื่อสารนั้นไปไม่ถึงกลุ่มเป้าหมาย เพราะสิ่งที่ประชาชนจะได้สัมผัสคือแนวทางปฏิบัติ ไม่ใช่ นโยบาย จึงต้องมีการอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายกับความชัดเจน จนไปถึงภาคปฏิบัติว่าภาคนโยบายและภาคปฏิบัติมีความเหมือนกันหรือไม่ มีความชัดเจนหรือไม่

นอกจากนี้ยังมีการประชุมเพื่อทำความเข้าใจเพื่อหาประเด็นของการสื่อสาร เพราะหยิบทุกเรื่องออกมาพูดไม่ได้และมีการแบ่งงานกันทำ เช่น นายเทพไทจะพูดเรื่องการเมือง นายบุญยอดจะพูดถึงเรื่องต่างๆไป เช่น สังคม นายแพทย์บุรณชัยจะพูดเรื่องหลักการ นายอรรถวิรัชจะพูดเรื่องเศรษฐกิจ โดยการพูดต้องไปในทิศทางเดียวกันซึ่งต้องเอามาจากรอค ไม่ได้เอามาจากความคิดตนเองว่าจะพูดอย่างไร และต้องระวังเรื่องกฎหมายพรรคการเมือง เช่น การให้ร้ายฝ่ายตรงข้าม พูดนโยบายที่ไม่สามารถทำได้จริง หากเป็นข้อมูลเชิงเจาะลึกจะมีการมอบหมายงานให้ทีมงานโฆษก โดยวิธีการสังเกต (monitor) ข่าวจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ โดยสรุปประเด็นที่พาดพิงมายังตัวนายกรัฐมนตรี พรรคและรัฐบาลที่ก่อให้เกิดความเสียหายที่ต้องชี้แจง นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม ยังได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมไว้ว่า

“การเตรียมตัวแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ 1. ถ้าเป็นบทสรุปจากที่ประชุมพรรคก็จะมี การโน้ตย่อเพราะเป็นข้อเท็จจริง ไม่ใช่ความคิดเห็นส่วนตัว 2. ถ้าเรื่องเกี่ยวข้องกับ รัฐบาลก็ต้องคุยกับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่าท่าทีและความคิดของท่านรัฐมนตรีเป็น อย่างไร เพราะในบางครั้งต้องพูดแทนรัฐมนตรี 3. การหาข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต เช่น การเชิญโฆษกไปชี้แจงในรายการ” (สัมภาษณ์, 28 ธันวาคม)

นายแพทย์บุรณชัยยังให้ความเห็นว่า

“ตัวผมเองได้เข้ารับตำแหน่งโฆษกในขณะที่บ้านเมืองมีความขัดแย้งสูง ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงของกลุ่มต่างๆก็ใช้สถานะของตนเองช่วงชิงสถานการณ์ทางการเมืองและทำให้เกิดผลกระทบตามมา มีการใช้การสื่อสารเชิงโน้มน้ำวและปลุกระดมจนเกิดความแตกแยก และนำไปสู่ความรุนแรง เมื่อตนเองรับตำแหน่งเป็นโฆษกประจำพรรคจึงตั้งใจว่าเมื่อทำการสื่อสารจะต้องไม่ให้ถูกดึงเข้าไปสู่วังวนแห่งความขัดแย้งที่กำลังบานปลายออกไป การเตรียมตัวก่อนการสื่อสารจึงตั้งใจที่จะรับฟังทุกเสียงของประชาชน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่ได้ทำการพูดออกไปอย่างเดียวแต่มีการรับฟังด้วย นอกจากนี้ต้องรับผิดชอบความจริงของคำพูดตนเอง เนื่องจากอาชีพนักการเมืองและตำแหน่งโฆษกนั้นก็เป็วิชาชีพหนึ่งซึ่งการปฏิบัติหน้าที่สามารถส่งผลลบและผลบวกต่อสังคมได้” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

- วิธีการสื่อสารในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ระหว่างการเลือกตั้งและหลังการเลือกตั้ง

สำหรับความแตกต่างในเรื่องการสื่อสารของทั้งสามช่วงคือ 1. ช่วงก่อนการเลือกตั้ง 2. ช่วงระหว่างการเลือกตั้ง 3. ช่วงหลังการเลือกตั้งนั้น หากเราพิจารณาโดยละเอียดถึงเรื่องการสื่อสารช่วงก่อนการเลือกตั้งจะพบว่า การสื่อสารในช่วงก่อนการเลือกตั้งซึ่งเป็นช่วงที่ต้องการแย่งชิงความเข้าใจของสื่อมวลชน โดยต้องทำอย่างต่อเนื่อง มักจะสื่อสารเป็นเรื่องในประเด็นทั่วไปที่เกี่ยวกับคะแนนนิยม แต่ยังคงมีการตอบโต้พาดพิงกันอยู่บ้าง มีการพูดในเรื่องของการสื่อสารทางด้านนโยบายที่สะท้อนถึงอุดมการณ์และแนวทางในการแก้ปัญหาของประเทศ มีการเปิดตัวบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่จะมาดำเนินงานต่อสาธารณชนเพื่อสร้างความมั่นใจ การคิดสโลแกน เช่น ประชาชนต้องมาก่อน การสะท้อนวิธีคิดเรื่องวาระประชาชนซึ่งใช้วิธีการสื่อสารเชิงนโยบาย การสื่อสารช่วงก่อนการเลือกตั้ง นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

“ก่อนการเลือกตั้ง หัวใจสำคัญของการสื่อสารจะเป็นไปในลักษณะทิศทางเดียวกัน คือ ต้องพูดถึงงานที่จะทำในอนาคตรวมถึงการพูดถึงงานที่ค้างคาที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์และต้องการที่จะทำต่อไป และต้องสื่อสารอย่างตรงไปตรงมากับประชาชนเกี่ยวกับงานที่ทำในขณะที่เป็นรัฐบาลแล้วทำไมไม่สำเร็จแต่อยู่ในระหว่างดำเนินการ ต้องสื่อสารว่าหากมีโอกาสกลับเข้ามาเป็นรัฐบาลจะสานต่องานที่ยังค้างคาต่อให้เสร็จ” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

ในช่วงระหว่างการเลือกตั้ง สิ่งที่ได้สื่อสารกับสาธารณะก็จะกลายเป็น campaign policy หรือนโยบายเพื่อใช้ในการรณรงค์หาเสียง มีการพูดถึงประเด็นที่ทำลายความน่าเชื่อถือของฝ่ายตรงข้าม พร้อมทั้งสนับสนุนนโยบายการทำงานของเรา แต่ในส่วนของนายบุญยอดซึ่งต้องทำหน้าที่ในฐานะส.ส. และรองโฆษกพรรคควบคู่ไปด้วย ก็จะลดบทบาทในการทำหน้าที่เป็นรองโฆษกเนื่องจากต้องใช้เวลาในการหาเสียง

หลังการเลือกตั้งจะมีการจัดการแถลงข่าว การแพ้-ชนะ การจัดตั้งรัฐบาล และเป็นช่วงของการรักษาคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้หากได้เป็นรัฐบาล อนาคตของพรรค รวมถึงการร่วมกันของพรรคการเมืองอื่น ลดการวิวาทะลงเนื่องจากต้องการสร้างแนวร่วมในการจัดตั้งรัฐบาล มีการจัดการแถลงข่าวซึ่งส่วนมากกรรมการบริหารพรรคจะเป็นผู้พูด แต่ทีมโฆษกอาจมีการให้ข่าวรอบ

- วิธีการสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนอย่างไร

การสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนนั้น จากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยพบว่าโฆษกและรองโฆษกมีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า สื่อมวลชนถือว่าเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ เป็นเพื่อนฝูง มีความเป็นพี่น้องเหมือนบุคคลทั่วไป ถึงแม้ว่าอาชีพจะต่างกันแต่ก็ถือได้ว่าเป็นเพื่อนร่วมงาน เช่นเดียวกับอยู่ในออฟฟิศเดียวกันแต่คนละแผนก ความสัมพันธ์จึงเป็นไปในแบบเอื้ออาทรกัน เข้าใจเขาเข้าใจเรา บางครั้งทางด้านโฆษกไม่อยากจะออกข่าว แต่สื่อมวลชนมีความจำเป็นต้องออก ทางโฆษกก็ต้องเข้าใจว่าเป็นงานของสื่อมวลชน อย่างไรก็ตามสื่อมวลชนกลุ่มนี้จะเป็นสื่อมวลชนประจำพรรค ทำให้สื่อมวลชนรับรู้ถึงวาระแถลงประจำของทีมีโฆษก เช่น การประชุมพรรค หรือการแถลงในวันเสาร์และวันอาทิตย์ และทางพรรคเองก็จะมีเจ้าหน้าที่ของทีมีโฆษกที่มีความคุ้นเคยกับสื่อมวลชน นอกจากนี้ก็อาจมีการสังสรรค์ตามช่วงเทศกาลด้วย นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ระหว่างโฆษกและสื่อมวลชนดังนี้

“ในระยะบ้านเมืองเกิดวิกฤต สื่อมวลชนเหล่านี้จะเป็นกลุ่มแรกที่มาถึงและเป็นกลุ่มสุดท้ายที่กลับบ้าน รู้สึกได้ถึงความร่วมมือร่วมใจตาย มีความเสี่ยงต่อวิชาชีพร่วมกัน ทั้งนี้สื่อยังเป็นทั้งองค์กรและสถาบันจึงมีการรักษาความสัมพันธ์เชิงอาชีพหรือ professional relationship ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการเคารพในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกันและกัน สื่อของประเทศไทยแม้อยู่ในบรรยากาศที่มีความขัดแย้งก็ยังคงรับฟังการชี้แจงด้วยเหตุและผล” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

- วิธีการสร้างกระแสข่าวอย่างไรเพื่อให้สื่อมวลชนมีความสนใจในข่าวนั้นๆ

ส่วนมากข่าวการเมืองจะชอบเรื่องร้ายมากกว่าเรื่องดี หากต้องการให้เรื่องใดเป็นกระแสข่าวก็ควรที่จะมีการออกมาพูดซ้ำๆ แต่ก็ต้องยอมรับว่าคำพูดของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีก็จะมีเป็นกระแสข่าวได้ง่ายกว่าของทีมีโฆษก โดยควรพูดให้ข่าวมีประเด็น เช่น การโต้ตอบหรือการหักล้าง และในส่วนของคุณบุญยอดนั้นจะมีการให้เนื้อหาเพิ่มเติมด้วย รวมถึงการใส่วาทกรรม ข้อขัดแย้ง ข้อเท็จจริงไปให้นักข่าวติดตามกันเองด้วย แต่ในความคิดเห็นของนายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์ ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า

“การสร้างกระแสข่าวจะเปลี่ยนแนวทางจากการตอบโต้ในประเด็นรายวันเป็นการชี้นำสังคมด้วยเหตุผล ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยซึ่งจะทำให้คนที่ไม่เห็นด้วย แต่หลักสำคัญคือทำให้อารมณ์ความรู้สึกของผู้รับสารกลับมาอยู่บนพื้นฐานของเหตุผล” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

ด้านนายเทพไท เสนพงศ์ ได้ให้ความคิดเห็นที่ต่างออกไปว่า

“ส่วนมากสื่อจะกำหนดประเด็นข่าวเอง แต่หากประเด็นใดที่เราต้องการให้สื่อนำเสนอจะมีการคิดค้นประเด็นให้มีความหวือหวา เจ็บแสบแหลมทำให้สื่อเกิดความสนใจ แต่หากสื่อใดต้องการให้อยู่ในกระแสแต่สื่อไม่ให้ความสนใจก็อาจจะมีการแถลงซ้ำอีกครั้งหรือพับประเด็นนั้นไปเนื่องจากทราบแล้วว่าสื่อไม่ให้ความสนใจ” (สัมภาษณ์, 27 ธันวาคม)

ด้านนายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดีในฐานะเป็นรองโฆษกทางด้านเศรษฐกิจ ได้กล่าวว่า

“ต้องมีการชิงหน้าสื่อ กล่าวคือแทนที่จะให้มีการออกข่าวทางหน้าสื่อเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียวก็มีการออกสื่อทางการเมืองด้วย ต้องมีการคุยกันในทีมีโฆษกทางพรรคการเมืองว่าอาจจะต้องชิงพื้นที่ข่าวในขณะที่รัฐบาลกำลังพูดถึงเรื่องประชานิยมต้องลดในเรื่องประเด็นทางการเมืองให้น้อยลงเพื่อให้หน้าของเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น” (สัมภาษณ์, 27 ธันวาคม)

หมวดที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

- การจัดกลุ่มประเภทเป้าหมายในการสื่อสาร และวิธีการในการจัดหรือแบ่งประเภทกลุ่มเป้าหมาย

โฆษกและรองโฆษกมีการจัดแบ่งกลุ่มเป้าหมายหากแต่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ สิ่งที่เป็นลักษณะพิเศษของการเมืองคือปัจจัยที่กำหนดความรู้สึกของบุคคลคนนั้นเป็นปัจจัยที่มีความสลับซับซ้อน เช่น บางคนชอบบุคคล บางคนชอบนโยบาย บางคนชอบองค์กร การที่เราทำให้ถ้อยคำของเรากระจายไปสู่กลุ่มบุคคลเป็นจำนวนมากจึงจำเป็นที่จะต้องเลือกใช้สื่อแบบผสมผสานให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงตัวเนื้อหาสาระด้วย เช่น ในกลุ่มของเยาวชนอาจมีความรู้สึกแตกแยกทางการเมือง สังคมที่มองถึงภาพลบของนักการเมืองทำให้มีความรู้สึกว่าการเมืองเป็นเรื่องไกลตัวและไม่อยากมีความข้องเกี่ยวกับ โฆษกจึงต้องนำเสนอในเรื่องของประเด็นอื่นแทน เช่น ในเรื่องของสิ่งแวดล้อมกลุ่มเยาวชนก็อาจจะให้ความสนใจมากกว่า ซึ่งในจุดนี้ถือเป็นการจัดกลุ่มเป้าหมายไปในตัว แต่หากมีการแบ่งให้ชัดเจนลงไปจะมีการแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 1. กลุ่มฮาร์ดคอร์ ซึ่งชอบการเมืองแบบรุนแรงวิวาทะ 2. กลุ่มไม่ฮาร์ดคอร์ ซึ่งชอบในแนววิชาการ พูดโดยใช้เหตุผลและผลเป็นหลัก

ทางด้านนายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม ได้ให้ความคิดเห็นที่แตกต่างไปว่า

“โดยทั่วไปไม่ได้จัดแบ่งอย่างเป็นทางการเพราะทราบอยู่แล้วว่าเรื่องที่จะพูดออกไปนั้น ต้องการที่จะพูดให้คนกลุ่มไหนฟัง เช่น หากพูดให้พี่น้องคนยากคนจนในชนบท จะใช้เนื้อหาที่สั้น กระชับได้ใจความและใช้ภาษาชาวบ้าน” (สัมภาษณ์, 28 ธันวาคม)

- การสื่อสารของโฆษกในการให้ข้อมูลแก่กลุ่มเป้าหมายและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

ทางโฆษกมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์เป็นหลัก ในสมัยอดีต คุณชวนได้จัดทำเว็บไซต์ชวนออนไลน์ซึ่งสามารถทำให้ประชาชนสามารถติดตามข่าวสารของคุณชวน รวมถึงข่าวสารของพรรคได้ นอกจากนี้ยังมีการใช้เว็บไซต์ที่มี RSS Feed มีการใช้เฟซบุ๊กและทวิตเตอร์ของท่านนายกรัฐมนตรีนครและของรัฐบาลซึ่งในขณะนี้พรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำในการ

จัดตั้ง มีการใช้สื่อที่มีความทันสมัยในการที่จะสื่อสารกับประชาชน มีการสื่อสารไปยังประชาชนโดยตรง เช่น การออนแอร์เข้ารายการโทรทัศน์หรือรายการวิทยุ และหากประเด็นมีความน่าสนใจ สื่อก็จะโทรมาให้ไปออกรายการ นอกจากนี้ก็มีการสื่อสารทางสื่อหนังสือพิมพ์ด้วย

โดยปกติหลังจากแถลงข่าว ทีมโฆษกจะทำการสรุปคำแถลงข่าวและนำขึ้นเว็บไซต์ของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งหากผู้ใดต้องการติดตามการแถลงข่าวของพรรคก็สามารถดูได้ที่เว็บไซต์ และทางฝ่ายโฆษกจะมีฝ่ายเลขานุการจดชวเลขและรายงานจะถูกส่งไปยังอีเมลล์ของนักข่าว นักข่าวที่เข้ามาร่วมฟังในห้องแถลงข่าวจะมีการเขียนข่าวขึ้นเอง แต่สำหรับนักข่าวที่ไม่ได้มาร่วมนั้นก็จะมีการส่งภาพและข้อความไปยังสถานีข่าวและสำนักพิมพ์ต่างๆ ซึ่งข่าวสารส่วนที่พรรคส่งไปให้ก็จะถูกใช้เป็นวัตถุดิบในการเขียนหรือเล่าข่าว

- การสื่อสารที่ได้รับการตอบรับจากกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดี และช่องทางที่เหมาะสมที่สุดในการสื่อสาร

โฆษกและรองโฆษกมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าสื่อโทรทัศน์สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดี ส่วนสื่อที่มีความเหมาะสมในการสื่อสาร คือ สื่อแบบผสมผสาน กล่าวคือ ทุกสื่อมีความสำคัญแล้วแต่บุคลิกของสื่อ เนื่องจากผู้รับสารเองก็มีความหลากหลาย สื่อที่สามารถลงสาระทางการเมืองได้มากที่สุดโดยมากจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ แต่โดยธรรมชาติของคนไทยไม่ค่อยอ่านแต่ชอบฟัง เมื่อออกอากาศไปก็จะขยายผลได้มากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ แต่หากจะให้ลึกไปถึงชาวบ้าน สื่อวิทยุชุมชนจะใกล้ชิดกับชาวบ้านมากกว่า ส่วนสื่ออินเทอร์เน็ตหรือ SMS ทางโทรศัพท์มือถือจะมีความรวดเร็ว ซึ่งปัจจุบันประชาชนกลุ่มหนึ่งนิยมใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการติดตามข่าว ขณะเดียวกันข่าวทางหนังสือพิมพ์บางส่วนก็มีการจัดทำเว็บไซต์ขึ้นด้วย ด้านนายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์มีความเห็นว่า

“สื่อที่เหมาะสมที่สุดในการสื่อสารคือ สื่อบุคคลหรือการให้สัมภาษณ์โดยตรง เพราะโอกาสที่ถ้อยความจะถูกตัดทอนในลักษณะที่อาจทำให้บริบทผิดพลาดไปนั้นน้อยลง” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

ส่วนนายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า

“หากเป็นเรื่องที่ชี้เฉพาะลงไป เช่น เรื่องเขาพระวิหาร การพูดผ่าน เคเบิลทีวี หรือผ่านทางดาวเทียมจะมีความเหมาะสมมากกว่า เนื่องจากมี เวลามากกว่า การสื่อสารทางการเมืองภาคประชาชนจึงมักจะเลือกใช้ ดาวเทียมในการสื่อสาร ซึ่งสามารถสื่อสารเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงลึกและใช้ เวลานาน” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

- หลักในการเลือกเนื้อหาหรือสาร และจัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหา

หลักในการเลือกเนื้อหาหรือสาร และจัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาเป็นหลักการ ตลาดหลักการหนึ่ง ปัญหาของการสื่อสารทางการเมืองคือ หากสิ่งที่นำเสนอไม่ได้กระทบต่อ ชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง ก็จะไม่เกิดความรู้สึกว่าการเมืองเป็นเรื่องของความขัดแย้งและการช่วงชิงผลประโยชน์ เช่น การใช้นโยบายวาระประชาชน ประชาชนต้องมาก่อนจึงเกิดในยุคที่ นักการเมืองเอาอำนาจจากประชาชนไปเอื้อประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง จุดนี้จึงเป็นการเปลี่ยน มุมมองของพรรคและสังคมต่อการเมืองตามสถานการณ์ การเลือกเนื้อหาสารนั้นยังมีการวางแผน ว่าวันนี้เสนอข้อมูลเพียงเท่านี้แล้วอีกวันค่อยขยายประเด็นต่อโดยหาข้อมูลเพิ่มเติม มีการวางแผนว่าใน เรื่องหนึ่งควรนำเสนอจำนวนเท่าไหนอย่างไร ควรเล่นให้เป็นประเด็นข่าวในกี่วัน และการจัดลำดับ ของเนื้อหาที่เปรียบเสมือนการเขียนเรียงความ คือมีค่านำ เนื้อหาและสรุปแต่สื่อมวลชนจะไม่ชอบ อะไรที่ยืดยาว จึงต้องบอกประเด็นไปเลยเป็นข้อๆ

- ปัญหาหรืออุปสรรคในการสื่อสารและวิธีการแก้ปัญหา

ปัญหาหรืออุปสรรคในการสื่อสารในการทำหน้าที่เป็นโฆษกและรองโฆษกนั้นมี หลากหลาย ได้แก่วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนในปัจจุบัน เช่น การคุยข่าว การพาดหัว การ โปรมข่าว บางครั้งเป็นการนำทัศนคติของผู้นำเสนอที่อาจจะตรงหรือไม่ตรงกับผู้พูดผสมลงไปด้วย ซึ่งหากไม่รุนแรงมากก็อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิด แต่หากมีความรุนแรงก็อาจจะนำไปสู่การ ฟ้องร้อง ทำให้มีความจำเป็นที่ต้องมีการบันทึกคำพูดทุกคำและมีการถอดเทปทุกครั้งเพื่อเป็น หลักฐานว่าก่อนที่จะมีการสื่อสารนั้นมีที่มาอย่างไร ตัวผู้พูดเองก็ต้องมีความรับผิดชอบต่คำพูด ของตนเองทุกคำ แต่ไม่อาจรับผิดชอบต่อการนำเสนอที่ไม่ตรงกับคำพูดของตนเองได้ อย่างไรก็ตาม

หากมีการฟ้องร้องก็มักจะโดนฟ้องร่วมกัน คือ ฟ้องตัวบุคคล ฟ้องพรรคและฟ้องสื่อ แต่หากมีหลักฐานว่าผู้พูดพูดหรือแสดงออกอย่างไร ผู้พูดก็จะรับผิดชอบเฉพาะส่วนที่พูด นอกจากนี้ผู้พูดต้องมีความแม่นยำในข้อมูล เพราะถ้าไม่รู้จริง พูดแล้วไม่ถูกทิศทางก็จะทำให้เกิดผลเสียต่อตัวผู้พูดเอง บางเรื่องต้องอธิบายแต่ถ้ายาวเกินไปสื่อก็จะไม่ชอบ ทำให้ต้องหาวิธีการรวบรัดตัดตอนหรืออธิบายให้มีความกระชับ แต่ทางที่ดีก็ควรจะออกรายการโทรทัศน์ให้พิธีกร ทางโฆษกจะได้มีการอธิบายเพิ่มเติม

แต่ในส่วนของนายเทพไท เสนพงศ์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นโฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการสื่อสารไว้ว่า ประเด็นที่สื่อสารชัดเจนและสอดคล้องกับแนวทางของนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ซึ่งแทบจะไม่มีมีการสื่อสารที่ไม่สอดคล้องกัน เนื่องจากได้สื่อสารกับนายกรัฐมนตรีโดยตรงและดูแนวทางการให้สัมภาษณ์ของนายกรัฐมนตรีเป็นหลัก

หมวดที่ 3 แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและนโยบายของพรรค

- การกำหนดนโยบายสาธารณะและการสื่อสารด้านนโยบายเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของพรรคและสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของประชาชน

การกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อตอบโจทยความต้องการของประชาชนได้นั้น นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์ ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า

“ที่มาของนโยบายต่างๆ การที่เราเริ่มกระบวนการสมัชชาประชาชนนั้น มีประโยชน์มากในการรับฟังความคิดเห็นในเรื่องปัญหาที่กระทบต่อประชาชน แต่เมื่อมาสู่การนำเสนอ การใช้วิธีการสื่อสารที่เข้าใจง่ายและตรงกันกับพัฒนาการในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งจะเป็นลักษณะที่ย่อความสั้นลงเพราะสังคมเริ่มบริโภคข้อมูลผ่าน SMS ซึ่งมีการจำกัดตัวอักษร ทำให้ความคิดนั้นถูกจำกัดด้วยห่วงแห่งการรับรู้ที่สั้นลงไปทุกที ซึ่งวิธีการนี้ก็สะท้อนไปสู่วิธีการสื่อสารของคนรุ่นใหม่ด้วย แต่บางครั้งในการสื่อสารจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ ในขณะที่คนต้องการรับรู้อะไรทันที รับรู้ข้อมูลปริมาณมาก ในระยะเวลาอันสั้นและต้องมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เช่น สมัยก่อน SMS จะมีรอบข่าวเพียงรอบเดียว ปัจจุบันรอบข่าวก็มีหลายรอบมากขึ้นและกระจายไปยังหลายหลายสื่อด้วย เช่น ข่าวภาคเที่ยง ข่าวต้นชั่วโมง” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

แต่การกำหนดนโยบายส่วนมากจะเป็นทีมงานคณะนโยบายของพรรคเป็นคนกำหนด มีทีมที่ทำวิจัยความต้องการของประชาชน และการทำงานนโยบายของพรรคการเมืองนั้นต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีการสัมมนา ทำ workshop ส่วนด้านการสื่อสารจะให้คณะกรรมการออกมาแถลงโดยตรง ซึ่งน่าจะสร้างความน่าเชื่อถือได้มากกว่าให้โฆษกออกมาแถลง เพราะในด้านนโยบายของพรรคโฆษกจะเป็นผู้ขยายผลหลังจากคณะกรรมการได้แถลงนโยบายไป รวมถึงการชี้แจงตอบโต้หลังจากได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์ด้วยเพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจ

หมวดที่ 4 แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินผล

- วิธีการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสาร

วิธีการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกส่วนมากจะวัดจากผลการสำรวจความคิดเห็น (ผลโพล) นอกจากนี้มีการวัดจากสื่อต่างๆ โดยการดูจากจำนวนชิ้นข่าวและการโทรเข้ามาสอบถามของสื่อมวลชน ทั้งสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การโทรศัพท์เชิญไปออกรายการ กล่าวคือมีการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลจากพื้นที่ข่าวที่ลงในสื่อ นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์ ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารไว้ว่า

“การวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารมีอยู่ 3 ลักษณะด้วยกัน โดยลักษณะแรกและง่ายที่สุดคือ 1. การประเมินตนเอง เช่น สิ่งที่สื่อสารออกไปตรงกับความต้องการหรือไม่ วิธีการสื่อสารสามารถสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ฟังหรือไม่ คำพูดมีความถูกต้อง รวมทั้งมีการนำเสนอดีหรือไม่ แต่วิธีการนี้อาจเป็นวิธีการประเมินที่เข้าข้างตัวเอง นอกจากนี้มีการดูผลตอบรับ (feedback) จากนักข่าวและบุคคลอื่นที่ติดตามข่าวสารของทางพรรคด้วย 2. เป็นวิธีกลางคือดูปริมาณสื่อที่ออกไปสู่สาธารณะโดยใช้วิธี media monitor คือข่าวที่นำเสนอไปติดหรือไม่ เช่น การลงหนังสือพิมพ์ การออกโทรทัศน์ การออกวิทยุ เป็นประเด็นที่คนพูดต่อหรือไม่ มีรายการหรือการให้สัมภาษณ์เพื่อขยายผลหรือไม่ ประเด็นจุดติดหรือไม่ ซึ่งถือว่าเป็นการทำงานทางการสื่อสารทางการเมือง

อย่างไรก็ตามบางครั้งการปรากฏผ่านสื่อเพียงอย่างเดียวไม่ได้สะท้อนหรือบ่งบอกว่าผู้รับฟังมีความรู้สึกอย่างไรต่อสารที่ทำการสื่อสารออกไป เพราะการปรากฏผ่านสื่ออาจจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบก็ได้ เช่น ภาพของการได้เที่ยว คนอาจจะพบเห็นบ่อยแต่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย เพราะฉะนั้น 3. การสำรวจความคิดเห็นหรือการทำโพลก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง แต่วิธีนี้ก็จะมีความยุ่งยากและลำบากและมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง แต่ก็มีการใช้ผลสำรวจของสำนักอื่นๆ ควบคู่ไปด้วย” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

- ความสำคัญของการประเมินผลและการมีส่วนร่วมในเรื่องของการสื่อสาร

การประเมินผลมีความสำคัญมากเนื่องจากทำให้ทราบว่าการดำเนินงานบรรลุผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่รวมทั้งช่วยในเรื่องของการปรับปรุงผลงานพัฒนาตนเอง เพราะโฆษกและรองโฆษกต้องระมัดระวังในเรื่องการพูด ห้ามพูดเกินข้อเท็จจริง ประเมินว่าพูดแล้วเข้าประเด็นหรือไม่พูดแล้วเป็นข่าวหรือไม่ พูดแล้วต้องไม่โดนฟ้อง นอกจากนี้การที่สื่อมวลชนมีการนำเสนอโพลของสำนักต่างๆ ก็ถือว่าเป็นการประเมินผลอย่างหนึ่งด้วย

นายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของการประเมินผลไว้ว่า

“การประเมินผลมีความสำคัญมาก เนื่องจากตั้งแต่ทำหน้าที่เป็นโฆษก การเมืองก็มีความวุ่นวายเรื่อยมา ทำให้ต้องมีการแถลงข่าวเกือบทุกวัน แต่หากไม่มีการประเมินผลเลยก็ทำให้มีโอกาสในความผิดพลาดสูง อาจจะเป็นประเด็นที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกนึกคิดของประชาชน ก่อนที่จะมองความได้เปรียบของพรรคก็ต้องมองว่าสังคมได้รับประโยชน์ในลักษณะใดจากการให้ข่าว” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดีได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า

“การประเมินผลมีความสำคัญและมีส่วนช่วยในเรื่องของการสื่อสาร คือ ทำให้ได้ทราบถึงอารมณ์ของประชาชนในเวลานั้นๆ เช่น ขณะที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาลใหม่ๆ โพลอันดับหนึ่งคือเรื่องของการเรียนฟรี แต่ขณะนี้เรื่องของการเรียนฟรีก็ตกอันดับไปอยู่ล่างๆ ในตอนนี้สิ่งที่ประชาชนคาดหวังคือเรื่องสินค้าราคาแพง ประชาชนก็คาดหวังให้สินค้ามีราคาถูกลง ซึ่งถือว่าเป็นโจทย์ที่ยากและเป็นโจทย์ที่ต้องแก้ไขในระยะยาว” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

ส่วนที่ 2.2 การสัมภาษณ์เชิงเจาะลึกในส่วนของสื่อมวลชน (ผู้ปฏิบัติการด้านสื่อ)

ในส่วนนี้จะเป็นการสัมภาษณ์เชิงเจาะลึกสื่อมวลชนสายการเมืองจำนวน 5 ท่าน คือ 1. คุณดาวิ ไชยศิริ 2. คุณเสาวภา ซาติก้อน 3. คุณเมตตา เขื่อนธรรม 4. คุณสุเมธ สมคะเน 5. คุณสืบพงษ์ อุณรัตน์ ซึ่งทั้ง 5 ท่านนี้ได้ทำงานในส่วนของสื่อมวลชนที่มีความแตกต่างกันออกไป ทั้งในส่วนของโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และวิทยุโดยมีการแบ่งหมวดหมู่ของการสัมภาษณ์ออกเป็น 4 หมวด ดังต่อไปนี้คือ

หมวดที่ 1 แนวคำถามเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในการทำหน้าที่ยกรสื่อสารทางการเมือง

- บทบาทและหน้าที่หลักของโฆษก/ รองโฆษกที่มีต่อพรรคการเมือง

โฆษกและรองโฆษกของพรรคการเมืองมีหน้าที่เหมือนกระบอกเสียงของพรรคที่ต้องคอยให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและให้ความกระจ่างกับเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองที่สังกัด รวมไปถึงชี้แจง แก้อัปเดตข่าว ปัญหาภายในพรรคและมีการตอบโต้หากมีการบิดเบือนข้อเท็จจริงที่ทำให้พรรคเสียหาย การทำหน้าที่ดังกล่าวยังเปรียบเสมือนตัวแทนของพรรคที่เป็นสื่อกลางในการสื่อสารข้อมูลจากพรรคการเมืองไปยังประชาชน โฆษกและรองโฆษกยังทำหน้าที่ในการชี้แจงภารกิจ แนวทางนโยบายของพรรคให้สาธารณชนและสังคมได้รับทราบว่ามีทิศทางของพรรคจะดำเนินไปในรูปแบบใด ถ้าหากพรรคการเมืองนั้นเป็นฝ่ายบริหารหรือฝ่ายรัฐบาลก็ต้องชี้แจงและเป็นส่วนเสริมข้อมูลที่เป็นผลบวกให้แก่ฝ่ายบริหารอย่างเต็มที่ โฆษกพรรคควรติดตามข้อมูลข่าวสารให้ทันทั่วถึงและควรนำความจริงมาพูด ไม่ควรใช้โวหารหรือการแต่งแต่มีระเบียบวิธีเพื่อทำให้ฝ่ายตรงข้ามดูไม่ดีและในที่สุดเมื่อฝ่ายตรงข้ามชี้แจงหรือตอบโต้กลับกลายเป็นว่าข้อมูลที่เอาไปพาดพิงนั้นเป็นเท็จจะทำให้เกิดปัญหา ซึ่งพบเห็นได้บ่อยและมีผลต่อความน่าเชื่อถือ โฆษกพรรคไม่จำเป็นต้องพูดบ่อย แต่พูดแล้วควรจะมีน้ำหนักและพูดความจริง เพราะปัจจุบันโฆษกมักจะพูดเพื่อสร้างประเด็นทางการเมือง ส่วนรองโฆษกก็จะมีบทบาทน้อยเป็นฝ่ายเพื่อทำหน้าที่ช่วยเสริมโฆษกในการแถลงข่าว

คุณเสาวภา ซาติก่อนยังได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ไว้ว่า

“ในขณะนี้ทางพรรคประชาธิปัตย์ก็มีการปรับทีมโฆษกใหม่ โดยเพิ่มโฆษกทางด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากที่ผ่านมาโฆษกมักพูดในเรื่องของทางการเมือง การโจมตีและโต้ตอบทางการเมือง พูดถึงในเชิงนโยบาย งานของพรรค แต่ในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์หลังจากมาเป็นรัฐบาลจะพยายามนำเสนอจุดเด่นของพรรคในเรื่องการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจหรืองานทางด้านเศรษฐกิจ และที่ผ่านมาทางพรรคมักจะถูกโจมตีว่าพูดเรื่องทางการเมือง การเสียดสี วาทะทางการเมืองมากกว่าที่จะเน้นเนื้อหาสาระ” (สัมภาษณ์, 13 มกราคม)

ในขณะที่คุณสีบพงษ์ อุณรัตน์ ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับพรรคในอีกแง่มุมไว้ว่า

“ในขณะนี้พรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำในรัฐบาล โฆษกพรรคนอกจากจะชี้แจงในประเด็นที่คาบเกี่ยวกับเรื่องราวทางการเมืองที่ถูกโจมตีหรือถูกชี้ให้เห็นจุดบกพร่องในการทำงาน อีกส่วนหนึ่งจะมีการชี้แจงการทำงานของฝ่ายบริหารเข้าไปด้วย เพื่อให้พรรคได้รับคะแนนบวกควบคู่ไปกับคะแนนนิยมของฝ่ายบริหารที่สมาชิกของพรรคได้เข้าไปดำรงตำแหน่ง” (สัมภาษณ์, 27 ธันวาคม)

- วิธีการเตรียมตัวของโฆษกและรองโฆษกก่อนที่จะทำการสื่อสารต่อสาธารณะไม่ว่าจะเป็นการตอบโต้ชี้แจงหรือให้ข้อมูล

การเตรียมตัวของบรรดาโฆษกพรรคการเมืองต่างๆ คงต้องติดตามข่าวรายวัน ข้อมูลที่จะแถลงนั้นควรมีการทำการบ้านมาเป็นอย่างดี เพื่อที่จะได้รับทราบกระแสว่ามีข่าวที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองที่ตนเองสังกัดหรือไม่ ซึ่งหากมีเรื่องที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหากมีข้อมูลที่คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง ก็ต้องหาข้อมูล หลักฐานที่เป็นทั้งข้อเท็จจริงหรือแม้แต่กระทั่งข้อกฎหมายเพื่อเตรียมชี้แจงต่อสาธารณะผ่านทางสื่อมวลชน แต่หากถูกซักถามในประเด็นที่ยังไม่สามารถให้ความกระจ่างได้ ก็ต้องหาทางในการที่จะหาข้อมูลข้อเท็จจริงให้เร็วที่สุดเพื่อทำการชี้แจง นอกจากนี้ยังต้องเตรียมข้อมูลที่เป็นเรื่องใหม่ในพรรค เช่น นโยบายหรือการดำเนินงานของ

พรรคเพื่อสื่อสารไปยังประชาชนด้วย โฆษกและรองโฆษกจะต้องมีการศึกษาข้อมูลข่าว การต่อประเด็นข่าว ก่อนที่จะแถลงข่าวก็ต้องดูข้อมูลทั้งหมดว่าจะมาตอบได้เรื่องอะไร หรือนโยบายอะไรที่ไม่ชัดเจนก็นำมาแถลง กล่าวคือ ทีมโฆษกจะดูข่าวในแต่ละวันก่อนว่ามีประเด็นอะไรที่เกี่ยวข้องกับพรรค และมีการแบ่งงานกัน มีที่ไปที่ไปของข่าวกล่าวคือ สามารถตอบคำถามในสิ่งที่ประชาชนมีความสงสัย โดยในช่วงเช้าจะมีทีมอาจจะเรียกว่าออร์รวมหรือทีมงานตัดกฤตภาค (clipping) ข่าวทั้งหมดที่เกี่ยวข้องของทางการเมือง โดยเฉพาะที่พาดพิงกับพรรคประชาธิปไตยธำนาเสนอนทีมโฆษก ทีมโฆษกก็จะนำไปวิเคราะห์ว่าวันนี้มีเรื่องอะไรที่เป็นบวกหรือเป็นลบกับพรรค เมื่อนำมาประมวลแล้วก็จะมีการวางแผนและมอบหมายให้โฆษกไปชี้แจงและอธิบาย

นอกจากนี้คุณสืบพงษ์ อุณรัตน์ ได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมไว้ว่า

“ในบางครั้งอาจมีการจ้างนักวิชาการซึ่งคอยทำงานอยู่เบื้องหลัง เพื่อช่วยรวมประเด็นและแนะนำว่าวันนี้ควรชี้แจงเรื่องนี้ บางครั้งอาจมีการทำโพลว่าคะแนนนิยมของพรรคเป็นอย่างไรบ้าง เพื่อสื่อสารและอธิบายให้สังคมได้รับทราบว่าในขณะนั้นพรรคเป็นอย่างไร เพื่อที่โฆษกสามารถพูดเสริมในส่วนปัญหาของพรรค” (สัมภาษณ์, 27 ธันวาคม)

- ความแตกต่างของวิธีการสื่อสารในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ระหว่างการเลือกตั้งและหลังการเลือกตั้ง

การสื่อสารในแต่ละช่วงทั้งก่อนการเลือกตั้ง ระหว่างการเลือกตั้งและหลังการเลือกตั้งมีความแตกต่างกันกล่าวคือ

ช่วงก่อนเลือกตั้ง การชี้แจงข้อมูลข่าวสารจะมีความเข้มข้นมาก เนื่องจากก่อนการเลือกตั้งเป็นช่วงที่ต้องพยายามให้คนที่รับฟังข้อมูลมีความรู้สึกชื่นชอบพรรค มีความรู้สึกอยากเลือกพรรคและพยายามชี้จุดอ่อนของฝ่ายตรงข้ามให้เห็น ทำให้พรรคดูดีในสายตาของฝ่ายประชาชน ถ้าเป็นฝ่ายบริหารก็就会有การยกผลงานต่างๆออกมาพูดบ่อย ถ้าหากเป็นฝ่ายค้านก็ต้องชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องของฝ่ายบริหารให้รับรู้ว่ามีปัญหาอะไรบ้าง เพื่อที่จะทำให้ความรู้สึกของผู้รับสารตัดสินใจได้ว่าควรจะเลือกพรรคใด พรรคต้องสื่อสารในเรื่องความเคลื่อนไหวในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเลือกตั้ง ซึ่งต้องมีการสื่อสารให้สังคมรับรู้ความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง ทั้ง

ในเรื่องของกระบวนการสรรหาผู้สมัคร เปิดตัวว่าที่ผู้สมัครที่มีความน่าสนใจ รวมไปถึงแนวนโยบายที่พรรคจะใช้ในช่วงการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบและเป็นส่วนในการตัดสินใจว่าประชาชนจะลงคะแนนเลือกให้พรรคการเมืองใด

ช่วงระหว่างการเลือกตั้ง พรรคต้องเน้นการสื่อสารด้วยการลงพื้นที่พบปะประชาชน โดยต้องมีการประชาสัมพันธ์เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งและเลือกคนของพรรค โดยต้องหยิบยกผลงานของพรรคในอดีตรวมไปถึงนโยบายที่พรรคจะผลักดันเพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และแนวทางการดำเนินการที่จะทำให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ต้องระมัดระวังในเรื่องของไม่พูดพาดพิงหรือโจมตีฝ่ายตรงข้ามมากเกินไป จะพูดเน้นในเรื่องของนโยบายเป็นหลักหรือชี้ให้เห็นเบาๆแล้วว่าฝ่ายตรงข้ามมีการทุจริตการเลือกตั้งอย่างไรบ้างซึ่งจะทำให้องค์การอิสระ เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เข้าไปตรวจสอบ นอกจากนี้ในช่วงระหว่างเลือกตั้งมักมีประเด็นเรื่องการทุจริตในการซื้อสิทธิขายเสียง หรือความผิดปกติที่พบในช่วงการรณรงค์หาเสียง หรือการโจมตีกันระหว่างพรรคการเมือง ซึ่งพรรคต้องเร่งชี้แจงข้อเท็จจริงให้สังคมรับทราบอย่างทันทั่วทั้งด้วย

ช่วงหลังการเลือกตั้ง พรรคต้องคอยสื่อสารเพื่อเป็นการขอบคุณในเรื่องความไว้วางใจที่ประชาชนมอบให้จากการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง นอกจากนี้ยังต้องคอยให้ข้อมูลและความคืบหน้า ในเรื่องกล่าวหาทุจริตต่างๆ ด้วย หากเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ ต้องพยายามชี้ให้เห็นว่าพรรคการเมืองที่เป็นคู่แข่งหรือพรรคที่ได้รับชัยชนะใช้วิธีการผิดปกติในการหาเสียงหรือทำให้ได้รับคะแนนนิยมหรือไม่ หรือการทำลายความชอบธรรมเพื่อไม่ให้การจัดตั้งรัฐบาลนั้นเกิดขึ้นมาได้ เพราะถึงแม้ตามหลักของระบอบประชาธิปไตยนั้น พรรคที่มีเสียงข้างมากจะได้เป็นแกนนำรัฐบาล แต่ตามหลักการเมืองนั้นอาจขึ้นอยู่กับความชอบธรรม กระแสความรู้สึกรักของประชาชน โดยเฉพาะคนชนชั้นกลางและสื่อมวลชนจะมีบทบาทมาก เช่น พรรคที่ชนะการเลือกตั้งอาจมีภาพลักษณ์ไม่ดีและมีปัญหาข้อสงสัยต่อสาธารณะ อาจจะถูกแรงกดดันจากสื่อมวลชนหรือสังคมทำให้ไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ อาจมีการพลิกให้พรรคที่มีคะแนนเสียงรองลงมา มีโอกาสในการจัดตั้งรัฐบาล ถ้าหากสามารถชี้ให้เห็นว่าพรรคนั้นมีการโกง ปัญหาความไม่โปร่งใสรวมถึงภาพลักษณ์ของตัวบุคคลที่จะขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรี ตัวอย่างเช่น บางพรรคการเมืองมีฐานเสียงส่วนใหญ่อยู่ในชนบท บางที่ตัวบุคคลหรือภาพลักษณ์เมื่อเทียบกับบางพรรคที่คนชนชั้นกลางและคนเมืองชื่นชอบ เรื่องของกระแสนิยมหรือเรื่องของความรู้ความสามารถบางที่ก็มีความแตกต่างกัน

ทางด้านคุณสุเมธ สมคะเนได้ให้ความคิดเห็นที่ต่างออกไปว่า

“ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และประเด็นที่น่าเสนอ เช่น ก่อนการเลือกตั้งมีประเด็นข่าวอะไร ทั้งสามช่วงอาจจะเหมือนกันเพราะอาจจะมีข่าวไปในทิศทางเดียวกันหรืออาจมีความแตกต่างก็ได้ เช่น ขณะนี้พรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาล แต่เมื่อโฆษกและรองโฆษกพรรคแถลงข่าวก็ต้องแยกระหว่างรัฐบาลและพรรคการเมือง ถึงแม้ว่าในทางปฏิบัติโฆษกและรองโฆษกพรรคจะออกมาพูดปกป้องรัฐบาล แต่ก็ต้องเป็นการพูดในนามพรรค” (สัมภาษณ์, 28 มกราคม)

- การสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนของโฆษกและรองโฆษกของพรรคประชาธิปัตย์

วิธีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างทีมโฆษกและสื่อมวลชนของพรรคเป็นไปในลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัย เปรียบได้ว่าเป็นประโยชน์ต่างตอบแทนระหว่างกัน แต่ไม่ใช่เรื่องที่เสียหาย เนื่องจาก ในบางครั้งผู้สื่อข่าวต้องต่อสายตรงเพื่อสัมภาษณ์ โฆษกหรือรองโฆษกเพื่อให้ได้ข่าวที่รวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ หรือบางครั้งก็เป็นแหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยรายชื่อ เพื่อให้ได้ข้อมูลความเคลื่อนไหวที่ต้องการ ขณะที่ทางทีมโฆษกเองก็สามารถประสานความร่วมมือกับสื่อมวลชนด้วยวิธีการสายตรงเช่นกัน เช่น เพื่อต้องการชี้แจงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นต่อสังคม อย่างทันท่วงที นอกจากนี้ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ฝ่ายก็มีการพัฒนาไปในลักษณะพบปะพูดคุย แลกเปลี่ยน มีกิจกรรมร่วมกันเช่นเล่นกีฬา และทีมโฆษกพรรคในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นคนรุ่นใหม่จึงมีระยะห่างน้อย สามารถเข้าถึงได้ง่าย นักข่าวสามารถติดต่อกับโฆษกได้โดยตรงโดยโฆษกจะสร้างความสนิทสนมโดยสร้างความบรรยากาศแบบเป็นกันเองมีความสัมพันธ์เหมือนเพื่อน

คุณสืบพงษ์ อุณรัตน์ ได้ให้ความคิดเห็นในอีกทางหนึ่งว่า

“ในแง่ของการทำงานระหว่างสื่อมวลชนกับนักการเมืองนั้นต้องอยู่ในระดับปกติ ตามหลักความเป็นจริงไม่จำเป็นต้องเป็นโฆษกหรือรองโฆษก หากแต่เป็นนักการเมืองท่านใดก็ได้ก็มีความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนอยู่แล้ว มีการพูดคุยทักทายกันตามปกติ แต่เมื่อทำหน้าที่แถลงข่าวชี้แจงข้อมูลข่าวสาร สื่อมวลชนก็ต้องทำหน้าที่อย่างเต็มที่ ซึ่งสื่อมวลชนต้องมีความระมัดระวัง ดังนั้นระดับความห่างจึงต้องมีพอสมควร แต่หน้าที่การงาน การซักถาม การตรวจสอบต้องเป็นไปในระดับที่ทำให้สังคมได้รับผลประโยชน์” (สัมภาษณ์, 27 ธันวาคม)

- กลยุทธ์ในการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกเพื่อให้สื่อมวลชนมีความสนใจในข่าว

กลยุทธ์ในการสื่อสารของโฆษกโฆษกที่มีต่อสื่อมวลชนนั้นขึ้นอยู่กับประเด็นเนื้อหาสาระและการนำเสนอว่าสถานการณ์ในช่วงนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งต้องหยิบยกข่าวใหม่ในกระแสมานำเสนอ เพราะหากเป็นข่าวเก่าหรือข่าวที่ไม่ได้รับความสนใจทางสังคมหรือไม่มีคุณค่าความเป็นข่าว หากประเด็นนั้นไม่ได้อยู่ในกระแส การที่จะนำเสนอข่าวก็จะเป็นความลำบาก อย่างไรก็ตามโฆษกควรทำการบ้านว่าสิ่งที่ตนจะแถลงควรมีประเด็นที่น่าสนใจ มิใช่การพูดไปเรื่อยๆแต่ไม่มีใจความสำคัญ นอกจากนี้โฆษกและรองโฆษกควรพูดแบบตรงไปตรงมา สามารถตอบคำถามได้ทุกคำถาม และคำตอบนั้นต้องมีเนื้อหาสาระเพราะหากคำตอบนั้นไม่มีประเด็นก็อาจจะไม่นำมาเสนอต่อสาธารณะ

คุณดาวิ ไชยศิริได้ให้ความคิดเห็นในส่วนนี้ไว้ว่า

“นอกเหนือจากการแถลงข่าวให้ข้อมูลข้อเท็จจริงตอบได้อย่างทันท่วงทีแล้ว บางครั้งก็ควรมีการเสนอบทความหรือให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับข่าวและให้ข้อมูลที่มากขึ้น เพื่อให้สื่อได้ใช้ในการขยายความเพิ่มเติม ซึ่งส่วนใหญ่บางพรรคการเมืองก็ได้ใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ด้วยการส่งข่าวที่แถลงไปแล้วหรือข้อมูลเพิ่มเติมให้สื่อทางอีเมลล์ ขณะเดียวกันก็จะมีเอกสาร หรือแผนภูมิแผนผังประกอบการแถลงข่าวเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายขึ้น” (สัมภาษณ์, 18 มกราคม)

หมวดที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

- การจัดกลุ่มประเภทเป้าหมายในการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษก และผลกระทบในการนำเสนอข่าว

พรรคประชาธิปัตย์ได้มีการแบ่งหน้าที่ไปตามความถนัดของแต่ละคน เสมือนหนึ่งโฆษกเป็นตัวแทนของกลุ่มนั้นๆในตัวเอง เช่น นายแพทย์บุรณัชย์จะพูดนโยบายโดยรวม หากเป็นนโยบายในเรื่องสังคมสาธารณสุขก็จะให้คุณหมอวงศ์เป็นคนพูด เนื่องจากในฐานะที่เป็นคุณหมอก็จะทำให้ดูมีความน่าเชื่อถือ พรรคประชาธิปัตย์มีการแบ่งงานโฆษกภายในพรรคกันเองเพื่อให้การ

สื่อสารนั้นไม่ซ้ำซ้อนกัน และพรรคก็ได้ตั้งรองโฆษกขึ้นเพื่อให้มีความสอดคล้องกับงานที่ตนเองรับผิดชอบเหมือนเป็นการล้อกับรัฐบาล กล่าวคือ มีการแบ่งงานของโฆษกตามกระทรวงที่พรรคประชาธิปัตย์ดูแลอยู่ ถึงแม้ว่าประชาธิปัตย์จะไม่ได้คุมโดยตรง เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย

อย่างไรก็ตามการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกมีความจำเป็นที่ต้องแบ่งกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากมวลชนแต่ละกลุ่มมีความต้องการและความรู้สึกแตกต่างกัน ทำให้พรรคการเมืองจะมีโฆษกประจำพรรคและรองโฆษกที่ดูในแต่ละด้านไป เช่น รองโฆษกสังคม รองโฆษกเศรษฐกิจ รองโฆษกสาธารณสุขซึ่งจะทำให้การสื่อสารในแต่ละเรื่องเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย เช่น หากพูดเรื่องเศรษฐกิจก็จะเน้นไปยังกลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องนี้ ซึ่งการแบ่งแบบนี้จะทำให้ข้อมูลนั้นค่อนข้างลึกและได้รายละเอียดพอสมควร ไม่ควรให้โฆษกพูดทุกเรื่องซึ่งทำให้การแยกแยะประเด็นมีความลำบาก ซึ่งหากมีการแบ่งกันพูดโอกาสในการนำเสนอข่าวสารและโอกาสในการลงสื่อจะมีมาก และทำให้ผู้ตรวจสอบได้รับรู้ว่าวันนี้ พรรคนั้น นโยบายทางด้านไหนเป็นแบบไหน เพราะหากไม่ควบคุม ข่าวทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอาจถูกกลืนไปกับปัญหาทางการเมือง ในบางครั้งสื่อก็จะเน้นเรื่องการตอบโต้มากกว่าเนื้อหาสาระ

นอกจากนี้การแบ่งกลุ่มเป้าหมายยังขึ้นอยู่กับประเด็นที่โฆษกและรองโฆษกพรรคต้องการสื่อสาร ถ้าเป็นการเมืองสนามใหญ่ก็ไม่มีกลุ่มเป้าหมายเพราะต้องการสื่อสารให้สาธารณชนทั่วไปได้รับฟังรับรู้ แต่หากเป็นการเมืองสนามเล็ก การเมืองท้องถิ่นก็อาจจะเจาะกลุ่มไปที่ชุมชนเพราะโฆษกพรรคไม่ได้มีหน้าที่แถลงข่าวเพียงอย่างเดียว แต่อาจมีการช่วยส.ส. ส.ก.-ส.ข. ในการหาเสียงด้วย เช่นเดียวกับโฆษกรัฐบาลคือต้องทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์แก่รัฐบาลด้วย

ทางด้านคุณดาวิ ไชยศิริ ได้ให้ความคิดเห็นที่ต่างออกไปว่า

“การสื่อสารของโฆษกเป็นข้อมูลที่ต้องการเสนอข้อเท็จจริงที่ตรงประเด็น ไม่จำเป็นต้องจัดกลุ่มประเภทเป้าหมายในการสื่อสาร เพราะสามารถเสนอรวมไปในคราวเดียวกันได้เลย และเรื่องนี้ก็ไม่มีผลกระทบต่อ การเสนอข่าว เนื่องจากหากสื่อใดต้องการเจาะลึก หรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ก็สามารถสอบถามเพิ่มได้ เว้นแต่ต้องการสื่อสารไปยังเฉพาะกลุ่มหรือสื่อเฉพาะ เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน อาจมีการสื่อสารผ่านทางสื่อที่ทำงานเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะ แต่ส่วนใหญ่แล้ว ข่าวของพรรคการเมืองมักมีเรื่องที่เป็นประเด็นทางการเมืองมากที่สุด รองลงมาคือประเด็นทางสังคมและอื่นๆ” (สัมภาษณ์, 18 มกราคม)

- ช่องทางการสื่อสารที่ได้รับการตอบรับจากกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดี และช่องทางที่เหมาะสมที่สุดในการสื่อสาร

การสื่อสารสามารถทำได้หลายช่องทางทั้งโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และออนไลน์ ทั้งนี้สื่อแต่ละประเภทก็มีเสน่ห์ในการนำเสนอในตัวเองอยู่แล้วและทุกช่องทางก็มีความเหมาะสมในการสื่อสารเพราะทุกช่องทางก็มีกลุ่มผู้รับสารนั้นๆอยู่แล้ว เพียงแต่ในยุคสมัยที่เปลี่ยนไปทำให้ต้องมีการแข่งขันเรื่องความเร็ว ดังนั้นสื่อออนไลน์ หรือสื่อ sms เป็นสื่อที่สามารถสื่อสารได้เร็วที่สุด แต่การตอบรับที่ดีที่สุดของประชาชนคงจะเป็นสื่อโทรทัศน์ เพราะเป็นสื่อที่เห็นทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียง เป็นสาเหตุให้นักการเมืองชอบออกโทรทัศน์ เพราะออกสื่อเพียงครั้งเดียวแต่ทำให้ผู้รับสารจำนวนมากเห็นได้พร้อมกันทั้งท่าทางและอากัปกริยา และหากเป็นการถ่ายทอดสดก็จะรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้น แต่หากต้องการทราบในส่วนของรายละเอียดเพิ่มเติม สื่อหนังสือพิมพ์ก็สามารถตอบสนองได้ดีกว่าในด้านเนื้อหา

- ลักษณะเนื้อหาหรือรูปแบบของสารที่ทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจและการจัดลำดับขั้นตอนของข่าวสาร

เนื้อหาในการนำเสนอ ก็เป็นไปตามหลักทั่วไป คือ 5 W 1 H คือ ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำไปและอย่างไร เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่จะนำเสนออย่างถ่องแท้ และสิ่งที่จะสามารถตอบสนองกลุ่มเป้าหมายได้มากที่สุดก็คือ สถานการณ์ปัจจุบัน หรือ Hot Issue ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในกระแส มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงกระทบต่อส่วนรวมหรือประเทศ หลักในการจัดลำดับขั้นตอนในการนำเสนอจึงอยู่ที่ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นคือต้องนำเสนอประเด็นที่อยู่ในความสนใจของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อประชาชนและสังคม ก่อนที่จะจัดลำดับเสนอประเด็นอื่น โดยเนื้อหาต้องมีความกระชับ อ่านแล้วไม่ต้องตีความหรือแปลอีกกรอบ เพราะการเล่นคำนั้นจะใช้สำหรับพาดหัว หรืออาจใช้การทวีตเตอร์เรียกความสนใจก่อน หรือการสัมภาษณ์ลอยๆเพื่อเปิดประเด็น ซึ่งจากในอดีตคือการพาดหัวอย่างเดียวแต่ในปัจจุบันก็มีวิธีหลากหลายมากขึ้น

คุณเสาวภา ซาติก้อน ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า

“ขึ้นอยู่กับว่าสิ่งที่จะนำเสนอเป็นเรื่องอะไรและขึ้นอยู่กับสถานการณ์ด้วย เช่น ช่วงการประชุม พรรคประชาธิปัตย์ก็จะนำเสนอสิ่งสอดคล้องไปกับรัฐบาล หรือการปล่อยคลิปก็น่าจะมีการปล่อยวันละคลิป และหวังผลในแต่ละคลิป เป็นต้น” (สัมภาษณ์, 13 มกราคม)

- ปัญหาการสื่อสารกับโฆษกหรือรองโฆษก และวิธีการแก้ปัญหา

ในส่วนของปัญหาสื่อมวลชนแต่ละท่านจะเจอปัญหาที่ต่างกันออกไป ได้แก่ ข้อมูลที่ไม่ตรงกับความจริง มีความผิดพลาดคลาดเคลื่อน เช่น ตัวเลข ทางเศรษฐกิจ ที่ทางโฆษกอาจหยิบมากล่าวอ้างไม่ตรงตามความเป็นจริง หรือการพูดในลักษณะไม่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน ไม่ตรงคำถาม โดยวิธีการแก้ปัญหาคือการตรวจสอบข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงสอบถามเพิ่มเติม ถึงความไม่ชัดเจนต่างๆ เพื่อให้เกิดความกระจ่าง หรือบางครั้งโฆษกพูดจาเข้าใจยาก คำพูดตีความลำบาก เนื่องจากการนำเสนอผ่านสื่ออาจจะต้องใช้ภาษาที่มีแบบแผน จึงต้องโทรไปสอบถามทีหลัง แม้แต่กรณีที่นักข่าวเอาข่าวไปออกอากาศ แต่โฆษกบอกว่าตนเองไม่ได้พูด ซึ่งเกิดจากการสื่อสารมีความผิดพลาด จึงแก้ปัญหาด้วยการอัดเสียงควบคุมไปด้วย บางครั้งสื่อมวลชนคิดประเด็นข่าวไว้เรื่องหนึ่ง แต่โฆษกไม่ยอมพูดเพราะอาจเป็นผลลบกับพรรคหรือตัวผู้พูดเอง เพราะสิ่งที่โฆษกพรรคพูดจะพูดในนามของพรรค ไม่มีสิทธิ์ที่จะกล่าวว่าเป็นการพูดส่วนตัว โฆษกพรรคจึงต้องระมัดระวังในการพูดและชี้แจงมาก

คุณสุเมธ สมคะเน ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารกับโฆษกและรองโฆษกไว้ว่า

“หากเป็นนักข่าวภายนอกกล่าวคือไม่ใช่ นักข่าวประจำพรรค จะมีปัญหาในเรื่องของโอกาสที่จะได้ข่าววงในหรือข่าว exclusive ซึ่งสามารถแก้ไขโดยการนัดสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการหากต้องการได้ข่าววงใน” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

หมวดที่ 3 แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและนโยบายของพรรค

- วิธีการสื่อสารในเรื่องของนโยบายสาธารณะของโฆษกและรองโฆษก

นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่พรรคหยิบยกเป็นนโยบายเพื่อที่จะดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและส่วนรวม ดังนั้นเมื่อกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนแล้ว โฆษกและรองโฆษกจำเป็นต้องชี้แจงรายละเอียดให้ประชาชนรับทราบว่านโยบายสาธารณะที่จะทำคืออะไร การดำเนินการ ผลลัพธ์จะเป็นไปในทิศทางใด เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและสังคมอย่างไร การเสนอนโยบายสาธารณะเป็นยุทธวิธีหนึ่งที่จะจูงใจและทำให้ประชาชนสนใจและไว้ใจให้พรรคการเมืองนั้นๆ ได้มีโอกาสดำเนินการให้สำเร็จ ขณะเดียวกันนโยบายของแต่ละพรรคการเมืองปัจจุบันไม่มีความแตกต่างกันมากนัก เพราะเป้าหมายหลักคือการจูงใจด้วยการอาสาทำให้ชีวิตและความเป็นอยู่ดีขึ้นในทุกๆ ด้าน ดังนั้นพรรคการเมืองควรที่จะคิดนโยบายที่ฉีกแนวและไม่ซ้ำกับพรรคการเมืองอื่นเพื่อเสนอเป็นทางเลือกให้ประชาชน และหากพรรคมีนโยบายใหม่เพิ่มเติมทางที่โฆษกก็อาจจะนำมาพูดกับนักข่าวของพรรคก่อน เมื่อเป็นประเด็นก็จะไปตามข่าวกับทางรัฐบาล หรือบางครั้งสิ่งที่รัฐบาลได้ทำไปแล้ว พรรคก็จะนำสิ่งนั้นมาขยายผลว่าเป็นนโยบายของพรรค

นโยบายยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์และ แสดงจุดยืนของพรรคเพื่อให้ประชาชนมีความสนใจ ขึ้นชมนิยมพรรคมากขึ้น หรือการรักษากลุ่มเป้าหมายเดิม ในความเป็นจริงระบบพรรคการเมืองที่มีการจัดตั้งอย่างดีจะมีมวลชนของพรรคเป็นทุนอยู่แล้ว แต่การสื่อสารทางด้านนโยบายเป็นการดึงคนและสร้างภาพลักษณ์ให้ดียิ่งขึ้น และในขณะนี้เมื่อพรรคประชาธิปไตยเป็นรัฐบาลเมื่อโฆษกและรองโฆษกพรรคพูดในสิ่งที่ดีในเรื่องของนโยบายพรรคก็จะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่รัฐบาลไปด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คุณสืบพงษ์ อุณรัตน์ ได้ยกตัวอย่างในเรื่องของนโยบายสาธารณสุขไว้ว่า

“ต้องยอมรับว่าที่ชาวบ้านส่วนหนึ่งยังคงรักอดีตนายทฯ คุณทักษิณเนื่องจาก คุณทักษิณได้พิสูจน์ว่าขณะที่ตนเองเป็นฝ่ายบริหารสามารถทำตามนโยบายที่ตนหาเสียงไว้ได้ เช่น 30 บาทรักษาทุกโรค กองทุนหมู่บ้าน การพักชำระหนี้ของเกษตรกร ซึ่งเมื่อคุณอภิสิทธิ์เข้ามาทำหน้าที่ฝ่ายบริหารก็พยายามทำเช่นกัน และสิ่งที่เห็นและจับต้องได้ คือ นโยบายเรียนฟรี 15 ปีและเบี้ยยังชีพคนชรา ทำให้ขณะนี้เมื่อออกไปหาเสียงต้องมีแบรด์หรือต้องมีสิ่งที่เมื่อพูดแล้ว คนก็เข้าใจได้ทันทีว่าเป็นนโยบายของพรรคการเมืองใด เช่นของคุณทักษิณคือบัตรทองรักษาทุกโรคซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของคนชรา และคนมีรายได้น้อย เช่นเดียวกับคุณอภิสิทธิ์คือ คนที่ไม่มีเงินสามารถเรียนหนังสือได้ รวมถึงเบี้ยเลี้ยงของคนชราและคนพิการซึ่งคุณอภิสิทธิ์พยายามที่จะชูเป็นจุดขาย” (สัมภาษณ์, 27 ธันวาคม)

หมวดที่ 4 แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินผล

- ความคิดเห็นในเรื่องของการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสาร

การวัดทั้งเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นเรื่องสำคัญที่จะเป็นตัวประเมินว่า การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ ดังนั้น พรรคการเมืองแต่ละพรรคก็ต้องมีเกณฑ์และวิธีในการวัดสิ่งเหล่านี้เพื่อเป็นข้อมูลให้พรรคได้ทราบว่า สิ่งที่ได้สื่อสารไปยังประชาชนสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ นอกจากนี้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารยังขึ้นอยู่กับความเชื่อ ภาพลักษณ์ขององค์กรที่ผู้พูดสังกัดอยู่ บางพรรคสื่อสารออกไปแล้วคนไม่ค่อยเชื่อเนื่องจากในอดีตทำอะไรก็ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ จึงต้องใช้เวลาในการพิสูจน์ ขณะที่หากพรรคการเมืองที่เคยบทบาทฝ่ายบริหารมาแล้วและแสดงให้เห็นว่าสามารถทำได้ จึงขึ้นอยู่กับภูมิหลังและพื้นฐานของพรรคการเมืองแต่ละพรรคว่าในอดีตนั้นประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับของประชาชนหรือไม่ แม้กระทั่งผลการสำรวจของสถาบันศึกษาก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งด้วยในการช่วยเสริมข้อมูลสิ่งที่ชาวบ้านรู้สึกต่อสิ่งที่พรรคการเมืองสื่อสารออกมา

- ความสำคัญของการประเมินผล และการประเมินผลกับการสื่อสาร

การประเมินผลมีความสำคัญกับการสื่อสารมาก เพราะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยชี้วัดความสำเร็จของการสื่อสารและทบทวนบทบาทในการสื่อสารก็จะทำให้มีการปรับเปลี่ยน จะเห็นได้จากกรณีที่พรรคประชาธิปัตย์มีการปรับเปลี่ยนทีมโฆษก ลดการโต้ตอบหรือการวิพากษ์วิจารณ์ และพูดเรื่องนโยบายมากขึ้นและการประเมินผลสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่ได้สื่อสารออกไปทั่วถึงหรือไม่ และประชาชนมีปฏิกิริยาจากการสื่อสารดังกล่าวอย่างไรเพราะโฆษกหรือคนที่อยู่ฝ่ายประชาสัมพันธ์บางครั้งเมื่อสื่อสารอะไรออกมาแล้ว วันรุ่งขึ้นหากสื่อไม่ตอบรับหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบก็ต้องปรับแนวทางและวิธีการชี้แจง ต้องหาจุดอ่อนของตนเองว่าอะไรเป็นปัญหาเพื่อจะทำให้การชี้แจงในอนาคตไม่เกิดปัญหาเหมือนที่เคยล้มเหลว

คุณสืบพงษ์ อุณรัตน์ ได้กล่าวว่า

“ผู้ที่ เป็นโฆษกหากสื่อสารแล้วสื่อมวลชนไม่ให้ความสนใจหรือพูดแล้วผิดพลาดในเชิงข้อมูลจะก่อให้เกิดปัญหาอย่างมาก ทำให้พรรคต้องรีบเข้าไปจัดการ ซึ่งหากโฆษกมีความผิดพลาดบ่อยก็มีความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนโฆษก การประเมินผลจึงมีความสำคัญมากกว่าหลังจากพูดสิ่งใดออกไปแล้ว ภาพในทางบวกหรือความเข้าใจของสาธารณชนของพรรคนั้นดีขึ้นหรือไม่ ซึ่งสามารถวัดได้ รวมถึงการวิพากษ์วิจารณ์ของคอลัมนิสต์ของสื่อก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน” (สัมภาษณ์, 27 มกราคม)

ส่วนที่ 2.3 ประชาชนที่มีความสนใจในด้านการเมืองและประชาชนที่ไม่มีความสนใจทางด้านการเมือง

หมวดที่ 1 แนวคำถามเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในการทำหน้าที่การสื่อสารทางการเมือง

- โปรดระบุชื่อของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์และรองโฆษกพรรคที่ท่านรู้จัก

ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง (active)

มีการตอบชื่อนายเทพไท เสนพงศ์มากที่สุด รองลงมาคือนายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์และมีการกล่าวถึงนายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึงดร.ปณิธาน วัฒนายากร

ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง (non-active)

ส่วนมากไม่ทราบว่าใครทำหน้าที่เป็นโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ อย่างไรก็ตามมีการตอบชื่อนายเทพไท เสนพงศ์ และมีการกล่าวถึงพ.อ.สรรเสริญ แก้วกำเนิดและดร.ปณิธาน วัฒนายากร

- ท่านคิดว่าบทบาทและหน้าที่หลักของโฆษก/ รองโฆษกที่มีต่อพรรคการเมืองเป็นอย่างไร

ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง (active)

มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า โฆษกและรองโฆษกควรเป็นผู้ชี้แจงนโยบายของพรรค ผลการดำเนินงานของพรรค การแก้ต่างให้พรรคในกรณีที่พรรคหรือบุคคลในพรรคถูกพาดพิง ควรนำเสนอทั้งด้านดีและปัญหาของพรรคเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจอย่างตรงไปตรงมาและเปิดเผย ทันเหตุการณ์ นอกจากนี้ต้องมีความรู้รอบด้าน มีปฏิภาณไหวพริบ มีเหตุมีผลในการโต้ตอบและการให้ข่าว สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองในขณะที่แถลงข่าว

ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง (non-active)

มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน คือเป็นกระบอกเสียงของพรรคการเมืองซึ่งต้องพูดออกมาในลักษณะที่ทำให้ภาพลักษณ์ของพรรคเป็นไปในทางบวกไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่ดีหรือไม่ดี โดยต้องกล่าวแต่เรื่องที่เป็นความจริงเท่านั้น ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์พรรค กิจกรรมและการดำเนินงานของพรรค รวมทั้งการออกมาชี้แจงความเห็นที่เป็นมติของพรรค อธิบายนโยบาย ผลงานการติดตามนโยบายว่านโยบายทำไปแล้วประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตามคิดว่าบทบาทของโฆษกยังไม่ชัดเจน เพราะในหลายเรื่องเกิดความสงสัยว่าไม่ได้ชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจที่ไปที่มาของเหตุการณ์ต่างๆ

- ท่านคิดว่าโฆษกและรองโฆษกมีวิธีการเตรียมตัวอย่างไรก่อนที่จะทำการสื่อสารต่อสาธารณะไม่ว่าจะเป็นการตอบโต้ชี้แจงหรือให้ข้อมูล

ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง (active)

ควรมีการประชุมกันของทุกฝ่ายภายในพรรค จนได้ข้อสรุปที่เป็นมติ ก่อนที่จะสื่อสารไปยังสาธารณะมีการศึกษาข้อมูลให้แน่น และข้อมูลต้องเป็นข้อเท็จจริง หาหลักฐานเพื่อความกระจ่างในเรื่องนั้นๆ โดยประเด็นที่จะนำเสนอควรทันต่อสถานการณ์บ้านเมือง มีการติดตามว่าข่าวใดที่สื่อสารมวลชนกำลังให้ความสนใจเป็นพิเศษเพื่อจะได้มีข้อมูลพร้อมเพื่อเตรียมตัวโต้ตอบประเด็นต่างๆ อีกทั้งยังสามารถเสนอแนวทางแก้ไขหรือแนวทางดำเนินการและข้อเสนอแนะต่างๆได้

ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง (non-active)

ต้องศึกษาปัญหาให้ถ่องแท้ รู้ให้จริง ถ้าเรื่องใดที่ยังไม่มีความมั่นใจหรือความกระจ่างชัดก็ควรแจ้งให้ประชาชนได้ทราบว่าอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ไม่ควรผ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่งไป ต้องใจเย็น รูนโยบายของพรรค สามารถที่จะบอกและสื่อสารได้ตรงประเด็น ควรสื่อสารให้คนทุกระดับเข้าใจ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีทักษะการพูดจาที่ดี มีจริยธรรมในการให้ข่าว

- ท่านคิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างโฆษก/รองโฆษกกับสื่อมวลชนเป็นอย่างไร

ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง (active)

ส่วนมากมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าต้องมีความเข้าใจของหน้าที่ซึ่งกันและกันและเป็นไปในทิศทางบวก ในลักษณะน้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า เนื่องจากสื่อมวลชนต้องพึ่งโฆษกในการเสนอข่าวและเป็นแหล่งข้อมูลของข่าว ส่วนทางด้านโฆษกก็ต้องอาศัยความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวให้มีความตรงไปตรงมาและข่าวสามารถเข้าถึงประชาชนได้ สื่อมวลชนยังเป็นกระบอกเสียงที่สำคัญให้พรรคการเมืองด้วย จึงควรที่จะมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน แต่ไม่จำเป็นที่โฆษกและรองโฆษกจะต้องรายงานความเคลื่อนไหวของพรรคแก่สื่อมวลชนในทุกเรื่อง หากยังไม่มีข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำเพียงพอ เพราะสื่อมวลชนอาจนำไปลงข่าวก่อนที่พรรคจะมีการแถลงอย่างเป็นทางการ บางท่านมีความรู้สึกว่าคุณสมบัติที่สื่อมวลชนให้ประชาชนยังไม่ครบถ้วน เพราะไม่แน่ใจว่าสื่อมวลชนมีการแต่งเพิ่มเพื่อให้เป็นข่าวหรือไม่ อย่างไรก็ตาม บางท่านเสนอว่าในบางครั้งสื่อมวลชนพยายามหลอกลวงคำถามแก่โฆษกและรองโฆษกพรรคด้วย จึงยังไม่แน่ใจในความสัมพันธ์

ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง (non-active)

ควรมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันแต่ไม่มากจนเกินไป มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการทำงาน แต่ไม่ใช่เป็นการเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน เพื่อให้การนำเสนอข่าวทันต่อเหตุการณ์และทำงานราบรื่นทั้งสองฝ่าย ทั้งนี้ต้องนำเสนอข่าวสารอย่างตรงไปตรงมาไม่เกิดความลำเอียงเพื่อสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ และควรให้ข่าวไปในทิศทางเดียวกัน แต่ต้องอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง เพราะพรรคการเมืองก็ต้องพึ่งพาสื่อในการนำเสนอข่าวด้วย และหากพรรคการเมืองกับสื่อมีความขัดแย้งกันแล้ว สื่อก็สามารถที่จะนำเสนอข่าวของพรรคไปในทางลบได้ แต่หากสื่อนำเสนอข้อมูลที่เป็นเท็จก็ควรฟ้องร้องกันตามกฎหมาย ไม่ใช่โต้ตอบกันไปมาเท่านั้น

หมวดที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

- ท่านคิดว่าโฆษก/รองโฆษกมีการแบ่งกลุ่มเป้าหมายก่อนทำการสื่อสารหรือไม่

ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง (active)

หลายท่านกล่าวว่ามีการแบ่งกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากในสังคมมีหลายกลุ่ม การแบ่งกลุ่มเป้าหมายทำให้การบริหารการทำงานได้ง่ายขึ้น สื่อสารชัดเจนยิ่งขึ้น บางท่านกล่าวว่าการแบ่งเพราะเป็นการกระตุ้นและจูงใจกลุ่มเป้าหมายให้เกิดทัศนคติ มุมมองที่ดีกับพรรค และเป็นการสร้างความภักดีเพื่อให้เข้าใจถึงนโยบายที่แท้จริงของพรรคได้ บางท่านได้ยกตัวอย่าง เช่น เรื่องปัญหาไขไก่ว่าเรื่องนี้จะเป็นเรื่องของชนชั้นล่างและคนชนชั้นกลางมากกว่าจะเป็นเรื่องของคนชนชั้นสูง เป็นต้น อย่างไรก็ตามถึงแม้จะมีการแบ่งกลุ่มเป้าหมายแล้วก็ยังคงพูดถึงภาพรวมที่ต้องการสื่อสารให้แก่ประชาชนทั่วไปได้มีความเข้าใจและรับทราบ

ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง (non-active)

คิดว่าการแบ่ง เพราะในการพูดแต่ละครั้ง โฆษกได้ทราบอยู่แล้วว่าเรื่องที่น่าเสนอนั้นต้องการสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายใด อีกทั้งเนื้อเรื่องก็เป็นตัวบ่งบอกเองด้วย บางท่าน (๒ ท่าน) ได้เสนอว่าควรมีการแบ่งกลุ่มเพราะประชาชนมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน แต่ไม่คิดว่าทางพรรคมีการแบ่งกลุ่มเป้าหมายเนื่องจากคำพูดที่ได้แถลงนั้นได้กลั่นกรองออกมาแล้ว ซึ่งคิดว่าน่าจะเป็นคำพูดที่สื่อสารให้คนทั่วไปเข้าใจง่าย และเมื่อออกสู่สาธารณะแล้ว คนทุกคนก็มีสิทธิ์รับรู้เท่ากันทุกคน น่าจะเป็นคำพูดในภาพรวมมากกว่า กล่าวคือสื่อสารครั้งเดียวก็สามารถเข้าใจได้ทุกกลุ่ม

- **ท่านนิยมเปิดรับข่าวสารจากสื่อทางใด เพราะเหตุใด**

ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง (active)

โทรทัศน์เป็นสื่อที่กลุ่มผู้สนทนานิยมเปิดรับมากที่สุด ซึ่งเหตุผลที่ให้ คือ มีความสะดวก รวดเร็ว ได้เห็นทั้งภาพและเสียง ทั้งโทรทัศน์ยังมีรายการเล่าข่าว คือ การเอาหนังสือพิมพ์มาอ่านให้ฟัง รวมทั้งยังมีข่าวต้นชั่วโมง รองลงมาคือ สื่ออินเทอร์เน็ต เพราะสะดวก สามารถที่จะเลือกอ่านข่าวได้หลากหลายตามที่ต้องการ รองลงมาคือสื่อหนังสือพิมพ์ เพราะเข้าถึงได้ง่ายใกล้ตัว และสื่อวิทยุ เพราะสามารถฟังไปด้วยพร้อมกับทำงานไปด้วย สามารถพกติดตัวได้

ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง (non-active)

สื่อโทรทัศน์ เพราะเป็นสื่อที่มีคนวิเคราะห์ให้ฟัง โดยที่ผู้ฟังสามารถคิดตามหรือคิดต่างได้ สามารถเห็นภาพได้ทันที รองลงมาคือสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องจากมีความสะดวก รวดเร็ว สามารถเลือกดูข่าวย้อนหลัง ดูซ้ำได้ และไม่มีเวลาในการเปิดรับสื่อจากช่องทางอื่น สื่อบุคคล โดยคนใกล้ตัวเล่าให้ฟังเนื่องจากไม่ชอบเปิดรับสื่อทางด้านการเมืองมากเท่าไร แต่เมื่อมีคนพูดให้ฟังก็รับฟัง

- **สารลักษณะใดที่ทำให้ท่านมีความสนใจในการเปิดรับข่าวสารนั้น ๆ**

ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง (active)

เรื่องที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน เช่น สินค้ามีราคาแพง กรณีน้ำมันปาล์ม เรื่องที่เป็นประเด็นสำคัญในตอนนั้นๆ ทั้งเรื่องการศึกษา เรื่องเศรษฐกิจ ความเดือดร้อนของประชาชน โดยโฆษกและรองโฆษกควรจะออกมาแถลงให้ประชาชนมีความเข้าใจในเหตุการณ์นั้นๆ อย่างถูกต้อง

ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง (non-active)

เรื่องที่มีผลกระทบต่อตนเองเรื่องสามารถแลกเปลี่ยนกับเพื่อนฝูงได้ เช่น เรื่องสุขภาพ เรื่องสิ่งแวดล้อม เรื่องวัฒนธรรม เรื่องที่เป็นประเด็นสำคัญในช่วงนั้นๆ เช่น เรื่องการชุมนุมประท้วง เรื่องชายแดนไทย-เขมร

- **ท่านมีปัญหาทางด้านการสื่อสารหรือไม่เมื่อท่านได้รับฟังข่าวสารจากโฆษก/รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ หากมีปัญหานั้นคืออะไร โปรดยกตัวอย่าง**

ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง (active)

บางท่านไม่มีปัญหา ส่วนท่านที่มีปัญหา ได้แก่ ข้อสงสัยว่าการแถลงข่าวนั้นเป็นการแถลงเรื่องจริงมากน้อยเพียงใด ข้อมูลหลักฐานที่นำมาประกอบการสื่อสารนั้นเป็นจริงหรือไม่ บางครั้งตอบไม่ตรงคำถาม หรือมีการเบี่ยงประเด็นทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ เรื่องบางเรื่องอธิบายไม่กระจ่างชัดเจน ทำให้ผู้รับสารเกิดความสับสน เช่น เรื่องไข้ไก่ เพราะประชาชนหลายคนเข้าใจว่าจะเปลี่ยนรูปแบบการขายไข้ไก่เป็นแบบชั่งกิโลขายทั้งหมด ทั้งที่ความเป็นจริงนั้น ยังมีการขายแบบเดิมซึ่งก็คือการขายตามขนาดและมีการขายแบบชั่งกิโลเพิ่มขึ้นมาเป็นอีกหนึ่งทางเลือก หรือการจำกัดเคอร์ฟิวสำหรับเด็กอายุ 18 ไม่นำออกจากบ้านหลังเวลาสี่ทุ่ม ซึ่งควรจะแถลงให้มีความกระจ่างชัดว่าไม่อนุญาตให้เด็กไปในที่ที่ไม่สมควรไป เช่น ร้านเกมส์ ร้านโต๊ะสนุก ร้านเหล้าบ้าน แต่หากไปเพื่อการทำงานหรือการศึกษานั้นสามารถทำได้ แต่เมื่อได้แถลงเรื่องนี้ออกไปครั้งแรกทำให้ประชาชนมากมายเกิดความสับสน นอกจากนี้ทางโฆษกและรองโฆษกพรรคควรมีการลงพื้นที่เองด้วยเพื่อสื่อสารกับชาวบ้านโดยตรง ปัญหาในเรื่องการลงรายละเอียดของข่าว กล่าวคือไม่เจาะลึกเท่าที่ควร และมีการใช้ภาษาทางการ ศัพท์เฉพาะ การใช้ตัวอย่างที่เป็นภาษาอังกฤษทำให้ฟังไม่เข้าใจ มีการยกตัวอย่างในกรณีของช่องโทรทัศน์ในประเทศจีนที่มีการบรรยายข่าวโดยใช้ภาษาแต่ใจและภาษาจีนกลาง ทำให้สามารถเข้าถึงประชาชนได้จำนวนมากกว่า เป็นต้น มีความคิดเห็นว่าการแถลงข่าวของพรรคประชาธิปัตย์ค่อนข้างทำได้ช้า แต่ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องแถลงเร็วจนเกินความจำเป็น กล่าวคือข่าวบางข่าวควรจะแถลงโดยเร็ว เช่น เรื่องช่วยเหลือชาวบ้าน แต่ข่าวบางข่าวควรกลั่นกรองให้รอบคอบก่อนที่มาแถลง เช่น การช่วยเหลือคนไทยในกัมพูชาเพราะอาจกระทบต่อหลายฝ่าย

ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง (non-active)

ปัญหาของทั้ง 8 ท่านคือไม่ค่อยได้ติดตามข่าวสารทางด้านการเมืองจึงไม่ทราบว่ามีสิ่งใดที่โฆษกแถลงเป็นข้อเท็จจริงทั้งหมดหรือไม่ นอกจากนี้ยังเกิดจากความไม่ชอบส่วนตัว จึงมีความรู้สึกไม่ค่อยเชื่อถือ

หมวดที่ 3 แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและนโยบายของพรรค

- ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการสื่อสารต่อสาธารณชนในเรื่องนโยบายสาธารณะของพรรคประชาธิปัตย์

ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง (active)

กลุ่มสนทนากล่าวว่ามีการสื่อสารทางด้านนโยบายน้อยมาก ทั้งเวลาสื่อนำไปเสนอก็มีการเพิ่มเติมทัศนคติของผู้อ่าน ผู้เขียนข่าวเข้าไปด้วย ทำให้มีการตีความทางด้านนโยบายแตกต่างกันออกไปตามสื่อ กลุ่มสนทนาบางท่านกล่าวว่าทำได้ดีในระดับหนึ่งแต่ยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกกลุ่ม วิธีการประชาสัมพันธ์ไม่เป็นธรรมชาติ ไม่ค่อยมีการนำเสนอความคืบหน้าเรื่องนโยบายพรรคที่ได้ทำลงไปเท่าไร มีความรู้สึกว่านโยบายบางอย่างสัมผัสได้ บางนโยบายสัมผัสไม่ได้ ควรมีการทำประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น มีการเพิ่มความถี่ในการออกสื่อเพื่อให้ประชาชนได้อ่าน ได้คุ้นเคยมากขึ้น

ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง (non-active)

มีการสื่อสารน้อย พูดยังไม่ชัดเจน ทำให้สามารถตีความไปได้หลายอย่าง ได้เห็นแต่ตามป้ายโฆษณา บิลบอร์ดตามถนนและเห็นในสื่อโทรทัศน์บ้างแต่ว่าเนื่องจากพื้นที่มีจำนวนจำกัด ข้อความที่อ่านจึงไม่ครบถ้วน ไม่ค่อยทราบเกี่ยวกับนโยบายเพราะไม่ค่อยได้สนใจ แต่มีความเห็นว่าทางพรรคไม่ค่อยได้ทำการประชาสัมพันธ์ทางด้านนี้

หมวดที่ 4 แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินผล

- **ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องของการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสาร**

ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง (active)

ควรมีการประเมินผลในเรื่องการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกเพื่อเห็นถึงช่องว่างระหว่างการสื่อสารนั้นๆแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร การประเมินผลจะทำให้โฆษกและรองโฆษกทราบว่าประชาชนมีความเข้าใจในเรื่องที่ทางพรรคต้องการสื่อสารจริงและถูกต้องหรือไม่

ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง (non-active)

ควรมีการประเมินผล เพื่อที่จะได้ทราบว่าสิ่งที่ต้องการสื่อสารไปถึงผู้รับสารจริงหรือไม่ สารมีการบิดเบือนหรือไม่ ซึ่งการประเมินผลเป็นเหมือนการทำให้คนได้รู้จักโฆษกพรรคมากขึ้นด้วย ถึงแม้ว่าไม่ได้ประเมินกับคนทั้งประเทศแต่ก็เป็นสิ่งที่ควรทำ

- การประเมินผลทางด้านการสื่อสารของพรรคประชาธิปัตย์ควรทำในรูปแบบใด เพื่อให้ทางโฆษก/รองโฆษกได้รับทราบถึงผลตอบรับที่ประชาชนทั่วไปมีต่อการสื่อสารของโฆษก/รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง (active)

ในเรื่องความคิดเห็นของการทำโพลแตกแยกออกเป็นสองอย่างคือ มีการเสนอแนะว่าควรลงพื้นที่สอบถามถึง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อเรื่องๆนั้นพร้อมรับเรื่องร้องเรียนต่างๆของประชาชนเพื่อจะได้เป็นทั้งการสำรวจและการเพิ่มคะแนนเสียงอีกทั้งทำให้เข้าถึงประชาชนได้ง่ายขึ้น แต่มีท่านที่คิดว่ายากมากหากประเมินจากโพล เนื่องจากใช้งบประมาณสูงในการดำเนินการ แต่อยากให้นี้ติดตามจากผลการดำเนินการที่ได้ลงมือทำจริง และคำชื่นชมจากประชาชนนอกจากนี้ยังมีข้อเสนอในเรื่องการทำการสื่อสารประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกกลุ่ม ทุกภาค ชัดเจน เข้าใจง่าย มีการเสนอแนะเปิดเบอร์โทรด่วนหรืออีเมลล์เฉพาะ เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการประเมิน รวมไปถึงทางพรรคจะได้ทราบทิศทางความต้องการของประชาชนอีกด้วย

ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง (non-active)

ควรทำโพลโดยการหาตัวชี้วัดที่มีความเหมาะสม เช่น รายได้ การศึกษา อาชีพ ให้มีความละเอียดและกว้างมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถึงแม้ว่าจะมีค่าใช้จ่ายสูงแต่หากไม่ทำก็ไม่สามารถที่จะทราบได้ว่าประชาชนสามารถเข้าใจสิ่งที่โฆษกสื่อสารออกมาหรือไม่ เพราะประชาชนมีหลายกลุ่มซึ่งสามารถตีความได้หลายแบบ

บางท่านเสนอว่าสามารถวัดจากผลการเลือกตั้ง แต่ก็มีความเห็นที่ต่างไปว่าการเลือกตั้งคนไทยยังติดการเลือกพรรคและตัวบุคคล และในบางครั้งมีการซื้อเสียงจึงไม่สามารถวัดได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.9 สรุปผลการสัมภาษณ์และการทำสนทนากลุ่มสำหรับบทบาทและหน้าที่ของโฆษก

หมวดที่ 1 แนวคำถามเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในการทำหน้าที่สื่อสารทางการเมือง			
ผู้ทำหน้าที่โฆษก	ผู้ปฏิบัติการด้านสื่อ	ประชาชน	
		ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง	ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง
โฆษกทำหน้าที่ในการนำนโยบายของพรรคส่งผ่านไปยังประชาชนเพื่อสร้างความเข้าใจให้ได้มากที่สุด มีความระมัดระวังในคำพูดของตนเอง	โฆษกทำหน้าที่เหมือนกระบอกเสียงของพรรคที่คอยให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและให้ความกระจ่างกับเรื่องราวต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพรรค	โฆษกทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แจงนโยบาย ผลการดำเนินงานของพรรค และการแก้ต่างเมื่อพรรคถูกพาดพิง	โฆษกทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงของพรรค ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ กิจกรรม การดำเนินงานและนโยบายของพรรค
การเตรียมตัวและการวางแผน คือ การอัปเดตข้อมูล การเรียงลำดับข้อมูล และมีความระมัดระวังในเรื่องที่อาจถูกถามเพิ่มเติม	การเตรียมตัวและการวางแผน คือ การติดตามข่าวรายวัน มีการศึกษาหาข้อมูลในเรื่องที่จะนำมาแถลงเป็นอย่างดี มีการแบ่งหน้าที่ในการแถลง	การเตรียมตัวและการวางแผน คือ การประชุมกันของทุกฝ่ายภายในพรรคเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่เป็นมติ	การเตรียมตัวและการวางแผน คือ ศึกษาปัญหาให้ถ่องแท้ รู้จริง สามารถสื่อสารให้ทุกคนความเข้าใจ

หมวดที่ 1 แนวคำถามเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในการทำหน้าที่ การสื่อสารทางการเมือง			
ผู้ทำหน้าที่โฆษก	ผู้ปฏิบัติการด้านสื่อ	ประชาชน	
		ประชาชนที่มีความ สนใจด้านการเมือง	ประชาชนที่ไม่มีความ สนใจด้านการเมือง
ก่อนการเลือกตั้ง คือ การเปิดตัวบุคคลที่จะมาดำเนินงาน การแย่งชิงความเข้าใจจากสื่อมวลชน ระหว่างการเลือกตั้ง คือ การกล่าวถึงนโยบายที่จะปฏิบัติในอนาคต หลังการเลือกตั้ง คือ การจัดแถลงข่าวแพ้-ชนะ การรักษาคำมั่นสัญญา	ก่อนการเลือกตั้ง คือ เน้นการชี้แจงข้อมูลข่าวสาร ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกเชิงบวกกับพรรค ระหว่างการเลือกตั้ง คือ เน้นการพูดเรื่องนโยบาย หลังการเลือกตั้ง คือ การกล่าวขอบคุณประชาชน		
การสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชน คือ มีความเอื้ออาทรซึ่งกันและกันเสมือนเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ	การสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชน คือ เป็นลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัย มีความสัมพันธ์เหมือนเพื่อน	การสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชน คือ เป็นลักษณะน้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	การสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชน คือ มีการช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกัน แต่ไม่ควรสนิทกันมากจนเกินไปเพราะอาจเกิดความลำเอียง

หมวดที่ 1 แนวคำถามเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในการทำหน้าที่ การสื่อสารทางการเมือง			
ผู้ทำหน้าที่โฆษก	ผู้ปฏิบัติการด้านสื่อ	ประชาชน	
		ประชาชนที่มีความ สนใจด้านการเมือง	ประชาชนที่ไม่มีความ สนใจด้านการเมือง
การสร้างกระแสข่าว เพื่อให้สื่อมวลชนมี ความสนใจ คือ การ ออกมาพูดซ้ำๆ และ การพูดให้ข่าวมี ประเด็น	การสร้างกระแสข่าว เพื่อให้สื่อมวลชนมี ความสนใจ คือ ข่าว ต้องอยู่ในกระแสและมี ประเด็นเนื้อหาสาระ		

จากตารางที่ 4.8 สามารถสรุปได้ว่าบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในการทำหน้าที่การสื่อสารทางการเมือง คือ การทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงและทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการชี้แจงนโยบาย ผลการดำเนินงานของพรรค เรื่องราวที่เกี่ยวกับพรรคให้ประชาชนมีความเข้าใจ โดยก่อนที่จะมีการแถลงข่าวผู้ทำหน้าที่โฆษกจะต้องมีการศึกษาหาข้อมูลให้ถ่องแท้ มีการประชุมของทุกฝ่ายเพื่อให้สารที่ออกมามีลักษณะไปในทิศทางเดียวกัน ในส่วนของการสื่อสารช่วงการเลือกตั้งนั้นจะพบว่าทั้งสามช่วงมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปโดยผู้ปฏิบัติการด้านสื่อยังคงทำหน้าที่เป็นช่องทางระหว่างผู้ทำงานด้านโฆษกกับประชาชน โดยผู้ทำหน้าที่โฆษกและผู้ปฏิบัติการด้านสื่อนั้นจะมีความสัมพันธ์ในลักษณะถ้อยที่ถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน แต่ก็ยังคงมีกรอบของวิชาชีพเป็นตัวกำหนดเพื่อไม่ให้เกิดความลำเอียง หากมีการนำเสนอข่าว กล่าวคือ ข่าวที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมีความสนใจคือข่าวที่อยู่ในกระแสและมีประเด็นที่น่าสนใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.10 สรุปผลการสัมภาษณ์และการทำสนทนากลุ่มสำหรับกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษก

หมวดที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์			
ผู้ทำหน้าที่โฆษก	ผู้ปฏิบัติการด้านสื่อ	ประชาชน	
		ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง	ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง
การจัดกลุ่มเป้าหมายมิได้มีการแบ่งเป็นทางการเนื่องจากเนื้อหาสารเป็นตัวกำหนด	การจัดกลุ่มเป้าหมายพรรคได้แบ่งหน้าที่ไปตามความถนัดของผู้ทำหน้าที่โฆษกแต่ละท่าน	การจัดกลุ่มเป้าหมายมีความเห็นว่ามีการแบ่งกลุ่มเป้าหมายเพราะในสังคมมีคนหลายกลุ่ม	การจัดกลุ่มเป้าหมายมีความเห็นว่ามีการแบ่งเนื่องจากประชาชนมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันและสารที่นำเสนอสามารถเป็นตัวบ่งบอกประเภทกลุ่มเป้าหมายได้เช่นกัน
การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารมักจะเผยแพร่ทางเว็บไซต์เป็นหลัก			
ช่องทางการสื่อสารที่ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี คือ โทรศัพท์ ส่วนช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม คือ สื่อแบบผสมผสาน	ช่องทางการสื่อสารที่ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี คือ โทรศัพท์ ส่วนช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม คือ สื่อหนังสือพิมพ์	มักเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด	มักเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด

หมวดที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์			
ผู้ทำหน้าที่โฆษก	ผู้ปฏิบัติการด้านสื่อ	ประชาชน	
		ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง	ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง
หลักการเลือกเนื้อหาและการจัดลำดับขั้นตอนของสาร คือ การทำข่าวให้เหมือนเรียงความ มีการวางแผนว่าควรเล่นข่าวให้เป็นประเด็นในระยะเวลาเท่าไร	หลักการเลือกเนื้อหาและการจัดลำดับขั้นตอนของสาร คือ การนำเสนอประเด็นที่อยู่ในความสนใจของประชาชน โดยไม่ใช่การเล่นคำ	สารที่สนใจในการเปิดรับ คือ เรื่องที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน	สารที่สนใจในการเปิดรับ คือ เรื่องที่มีผลกระทบต่อตนเอง
ปัญหาและอุปสรรค คือ วิธีนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนอาจไม่ตรงกับความต้องการของผู้ทำหน้าที่โฆษก	ปัญหาและอุปสรรค คือ การสื่อสารของผู้ทำหน้าที่โฆษกนั้น ยากต่อการตีความ รวมถึงการให้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน ชัดเจน	ปัญหาและอุปสรรค คือ การตอบไม่ตรงคำถามของผู้ทำหน้าที่โฆษก การเบี่ยงประเด็น หรือ การอธิบายปัญหาที่ไม่ชัดเจน	ปัญหาและอุปสรรค คือ ไม่ค่อยได้ติดตามข่าวสาร จึงไม่ค่อยเชื่อถือในข้อมูลว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือไม่

จากตารางที่ 4.10 สามารถสรุปได้ว่ากลยุทธ์การสื่อสารของผู้ทำหน้าที่โฆษกนั้น ผู้ทำหน้าที่โฆษกและประชาชนที่ไม่สนใจทางด้านการเมืองมีความเห็นว่าสารได้เป็นตัวแบ่งกลุ่มเป้าหมาย ส่วนผู้ปฏิบัติการด้านสื่อและประชาชนที่มีความสนใจทางด้านการเมืองมีความเห็นว่าผู้ทำหน้าที่โฆษกเป็นคนแบ่งกลุ่มเป้าหมายและมีการแบ่งกลุ่มโดยคนในสังคมตามลำดับ โดยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารมักจะใช้ทางเว็บไซต์ของพรรคเป็นหลัก อย่างไรก็ตามประชาชนส่วนมากยังคงติดตามข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์เพราะเป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย โดยหลักในการแถลงข่าวของผู้ทำหน้าที่โฆษก คือ การเสนอประเด็นที่อยู่ในกระแสและจัดเรียงในรูปแบบเหมือนเรียงความ เพื่อให้มีความเข้าใจง่าย อย่างไรก็ตามการสื่อสารย่อมมีปัญหาและอุปสรรค ซึ่งปัญหาของบุคคลแต่ละกลุ่มก็มีความแตกต่างกันไป เช่น ผู้ทำหน้าที่โฆษกจะมีปัญหาในเรื่องของการตีความของ

สื่อมวลชน ส่วนผู้ปฏิบัติการด้านสื่อจะมีปัญหาในเรื่องการแถลงของผู้ทำหน้าที่โฆษก รวมถึงกลุ่มประชาชนที่มีปัญหาในด้านการแถลงของผู้ทำหน้าที่โฆษกเช่นกัน

ตารางที่ 4.11 สรุปผลการสัมภาษณ์และการทำสนทนากลุ่มในส่วนของนโยบาย สาธารณะ

หมวดที่ 3 แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและนโยบายของพรรค			
ผู้ทำหน้าที่โฆษก	ผู้ปฏิบัติการด้านสื่อ	ประชาชน	
		ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง	ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง
การกำหนดนโยบายสาธารณะโดยมากเป็นงานในส่วนของที่ทีมงานคณะนโยบายของพรรค ซึ่งคณะกรรมการจะออกมาแถลงโดยตรง ผู้ทำหน้าที่โฆษกเพียงพูดเน้นย้ำและชี้แจงถึงรายละเอียดเพิ่มเติม	การกำหนดนโยบายสาธารณะ ผู้ทำหน้าที่โฆษกจำเป็นต้องชี้แจงรายละเอียดให้ประชาชนได้รับทราบ เพราะเป็นการแสดงจุดยืนและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่พรรค	ผู้ทำหน้าที่โฆษกมีการชี้แจงทางด้านนโยบายน้อยมาก ไม่มีการกล่าวถึงความคืบหน้าทางด้านนโยบายเท่าที่ควร	ผู้ทำหน้าที่โฆษกมีการชี้แจงทางด้านนโยบายน้อยมากและไม่ชัดเจน ไม่ค่อยมีการประชาสัมพันธ์

จากตารางที่ 4.11 สามารถสรุปได้ว่าผู้ทำหน้าที่โฆษกเป็นเพียงบุคคลที่นำนโยบายมาชี้แจงเพิ่มเติมให้ประชาชนมีความเข้าใจหลังจากที่คณะกรรมการของพรรคจะเป็นผู้ดูแลงานด้านนี้โดยตรง แต่ผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อและประชาชนยังคงมีความเข้าใจว่าหน้าที่นี้ควรเป็นหน้าที่หลักของผู้ทำหน้าที่โฆษก เนื่องจากนโยบายของพรรคถือว่าเป็นแก่นในการดำเนินงานของพรรคและผู้ทำหน้าที่โฆษกเองก็มีการนำมากล่าวเน้นย้ำเพื่อให้ประชาชนเกิดการรู้และความเข้าใจ

ตารางที่ 4.12 สรุปผลการสัมภาษณ์และการทำสนทนากลุ่มในส่วนของการประเมินผล
ทางด้านการสื่อสารของพรรคประชาธิปัตย์

หมวดที่ 4 แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินผล			
ผู้ทำหน้าที่โฆษก	ผู้ปฏิบัติการด้านสื่อ	ประชาชน	
		ประชาชนที่มีความสนใจด้านการเมือง	ประชาชนที่ไม่มีความสนใจด้านการเมือง
วิธีการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่วนมากเป็นการวัดจากผลสำรวจ และจำนวนชิ้นข่าวในสื่อหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และวิทยุ	พรรคการเมืองควรมีเกณฑ์ในการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารแต่ทั้งนี้ยังขึ้นอยู่กับภาพลักษณ์ของการเมืองนั้นๆด้วย	ควรมีการประเมินผลเพื่อให้เห็นช่องว่างของการสื่อสาร	ควรมีการประเมินผลเพื่อให้ทราบว่าได้สื่อสารออกไปถึงผู้รับสารจริงหรือไม่ นอกจากนี้ทำให้ประชาชนได้รู้จักโฆษกพรรคมากขึ้น
ความเห็นเกี่ยวกับการประเมินผล คือ การประเมินผลมีความสำคัญมากเพราะช่วยในเรื่องการปรับปรุงผลงาน	ความเห็นเกี่ยวกับการประเมินผล คือ การประเมินผลมีความสำคัญมาก เพราะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยชี้วัดความสำเร็จของการสื่อสาร		
		การประเมินผลควรทำในรูปแบบของการลงพื้นที่สอบถามความคิดเห็นของประชาชน มีการเปิดเบอร์โทรด่วนหรืออีเมลล์เพื่อเพิ่มช่องทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	การประเมินผลควรทำในรูปแบบของการหาตัวชี้วัดที่เหมาะสม เช่น การศึกษา อาชีพ ให้มีความละเอียดและกว้างมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

จากตารางที่ 4.12 สามารถสรุปได้ว่าการประเมินผลมีความสำคัญต่อการสื่อสารทางด้านการเมืองมาก เนื่องจากการประเมินผลสามารถทำให้ผู้ทำหน้าที่โฆษกทราบถึงข้อผิดพลาดที่เกิดจากการสื่อสารเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงแก้ไขในอนาคต โดยการประเมินผลสามารถพิจารณาจากผลสำรวจของสำนักต่างๆ รวมถึงการทำผลสำรวจของตนเอง รวมถึงการทำ media monitor คือวัดจากจำนวนชิ้นข่าวที่มีการออกสื่อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “บทบาท หน้าที่ และกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงความสำคัญของบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรค ในด้านการสื่อสารทางการเมืองทราบถึงกลยุทธ์การดำเนินงานทางด้านการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์และเพื่อให้ทราบถึงวิธีการวัดประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแบ่งการเก็บข้อมูลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการเก็บข้อมูลในส่วนของสื่อและเอกสาร (Document Analysis)

โดยทำการเก็บข้อมูลจากหนังสือพิมพ์รายวัน 5 ฉบับ ได้แก่ 1. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 2. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 3. หนังสือพิมพ์ข่าวสด 4. หนังสือพิมพ์มติชน 5. หนังสือพิมพ์คมชัดลึก โดยพิจารณาจากยอดสูงสุดในการจำหน่าย และการเก็บข้อมูลข่าวจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์คือเว็บไซต์ของพรรคประชาธิปัตย์ (www.democrat.or.th) ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลคือตั้งแต่วันที่เดือนพฤศจิกายน 2553 ถึงเดือนมกราคม 2554 ในส่วนนี้ข้อมูลที่ได้จะอยู่ในรูปของกฤตภาค (clipping) และทำให้เห็นถึงบทบาท หน้าที่ และกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ที่มีต่อสาธารณะ

ส่วนที่ 2 การเก็บข้อมูลในส่วนของสื่อบุคคลโดยการวิจัยสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) โฆษกและรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ 5 ท่าน คือ

1. นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์	โฆษกประจำพรรคประชาธิปัตย์
2. นายเทพไท เสนพงศ์	โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์
3. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

4. นายแพทย์วรงค์	เดชกิจวิกรม	รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์
5. นายอรรถวิชัย	สุวรรณภักดี	รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

การเก็บข้อมูลในส่วนของสื่อบุคคลโดยการวิจัยสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) สื่อมวลชนสายการเมือง 5 ท่าน คือ

1. นางสาวดาวิ ไชยศิริ	ผู้สื่อข่าวประจำรัฐสภาสำนักข่าวไทย สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี
2. นางสาวเสาวภา ชาติก้อน	ผู้สื่อข่าวสายการเมือง องค์การกระจายเสียง และแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ทีวี ไทย)
3. นางสาวเมตตา เชื้อนธรรม	ผู้สื่อข่าวการเมืองฝ่ายทำเนียบรัฐบาล หนังสือพิมพ์ข่าวสด
4. นายสุเมธ สมคะเน	ผู้สื่อข่าวแผนกข่าวส่วนกลาง หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
5. นายสืบพงษ์ อุณรัตน์	ผู้ดำเนินรายการวิทยุคลื่น FM 92.25 วันจันทร์ วันศุกร์ในรายการวิจารณ์บ้าน-วิจารณ์เมือง เวลา 20.05 - 22.00 และวันเสาร์ในรายการ สืบเสาะเจาะข่าวเวลา 16.05 - 18.00

ส่วนที่ 3 การเก็บข้อมูลในส่วนของสนทนากลุ่ม (Focus Group)

โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนทั่วไปที่มีความสนใจและไม่มีความสนใจทางด้านการเมืองจำนวน 16 ท่าน โดยมีการจัดทำเกณฑ์คะแนนสูงสุด คือ 19 คะแนนและคะแนนต่ำสุดคือ 0 คะแนน โดยผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 6 ขึ้นไปจะจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความกระตือรือร้นทางด้านการเมือง (Active) โดยพิจารณาจากหัวข้อ “มีส่วนร่วมในการเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและในระดับท้องถิ่นเป็นประจำ” และ “มีการเปิดรับสื่อทางด้านการเมืองน้อยกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์” (ดูเกณฑ์การให้คะแนนในบทที่ 3) เพื่อให้ทราบถึงแง่มุมของบทบาทและหน้าที่ของโฆษกและรองโฆษกพรรคการเมืองที่มีต่อการสื่อสาร

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้เป็น 3 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ความสำคัญของบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในด้านการสื่อสารทางการเมือง
- ส่วนที่ 2 กลยุทธ์การดำเนินงานทางด้านการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์
- ส่วนที่ 3 วิธีการวัดประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ความสำคัญของบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในด้านการสื่อสารทางการเมือง

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเพื่อหาข้อสรุปในการศึกษาเรื่องบทบาท หน้าที่และกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์จาก 4 แหล่งในเฉพาะส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของโฆษกและรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ทั้ง 5 ท่านตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2553 ถึงเดือนมกราคม 2554

1. การรวบรวมข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ 5 ฉบับได้แก่
  1. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
  2. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์
  3. หนังสือพิมพ์ข่าวสด
  4. หนังสือพิมพ์มติชน
  5. หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก
2. การรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์พรรคประชาธิปัตย์ ในเฉพาะส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับโฆษกและรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ทั้ง 5 ท่าน
3. การรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงเจาะลึกผู้ทำหน้าที่โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ 5 ท่านและผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อ 5 ท่าน รวมเป็น 10 ท่าน

4. การรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากประชาชนที่มีความสนใจทางการเมือง 8 ท่านและประชาชนที่ไม่มีความสนใจทางการเมือง 8 ท่านรวมเป็น 16 ท่าน

ผลจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าบทบาท หน้าที่และการสื่อสารต่อสาธารณะของโฆษกและรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์นั้นในส่วนของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์จะมีการแบ่งหน้าที่ออกเป็น 2 ท่านคือนายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์และนายเทพไท เสนพงศ์ โดยนายแพทย์บุรณัชย์จะพูดเกี่ยวกับพรรค มติพรรค การทำงานของพรรคและท่าทีของพรรค ส่วนนายเทพไทซึ่งดำรงตำแหน่งโฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์นั้น จะพูดเกี่ยวกับขอบเขตของหัวหน้าพรรคเป็นหลัก โดยบทบาทหลักของโฆษกและรองโฆษกคือ การนำนโยบายของพรรคส่งผ่านไปยังประชาชนเพื่อสร้างความเข้าใจให้ได้มากที่สุด มีการสื่อความหมาย ท่าทีแนวคิดของพรรคให้ประชาชนได้รับทราบ หากมีข้อกล่าวหาต่างๆ ทีมโฆษกจะทำหน้าที่สื่อสารให้ประชาชนมีความเข้าใจในข้อกล่าวหาต่างๆ ทั้งยังเป็นผู้ชี้แจงนโยบายของพรรค ผลการดำเนินงานของพรรค การแก้ต่างให้พรรคในกรณีที่พรรคหรือบุคคลในพรรคถูกพาดพิง มีการนำเสนอทั้งด้านดีและปัญหาของพรรคเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจโดยตรงไปตรงมาและเปิดเผย ทันเหตุการณ์ นอกจากนี้ต้องมีความรู้รอบด้าน มีปฏิภาณไหวพริบ มีเหตุมีผลในการโต้ตอบและการให้ข่าวสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองในขณะที่แถลงข่าวและต้องศึกษาปัญหาให้ถ่องแท้ ฐูให้จริง ถ้าเรื่องใดที่ยังไม่มีความมั่นใจหรือความกระจ่างชัดก็ควรแจ้งให้ประชาชนได้ทราบว่าอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ไม่ควรผ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่งไป ต้องใจเย็น รู้นโยบายของพรรค สามารถที่จะบอกและสื่อสารได้ตรงประเด็น ควรสื่อสารให้คนทุกระดับเข้าใจ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีทักษะการพูดจาที่ดี มีจริยธรรมในการให้ข่าว

โฆษกและรองโฆษกยังจำเป็นต้องอัปเดตข้อมูลให้ดีที่สุด มีการเรียงลำดับข้อมูล มีเหตุผล ต้องระมัดระวังในเรื่องที่อาจถูกถามแทรกหรือถามเพิ่มเติมและข้อมูลที่ทำให้ต้องมีความถูกต้องเพราะถ้าให้ข้อมูลผิดจะยากต่อการแก้ไขและทำให้ตัวผู้พูดเสียชื่อเสียงซึ่งจะเป็นสิ่งที่ผิดพลาดมากของคนทำหน้าที่โฆษกพรรค ก่อนทำการสื่อสารต้องมีข้อมูลพร้อม ซึ่งมีการเตรียมข้อมูลที่มาจกพรรค นโยบายพรรคและข้อมูลจากกระทรวง ทบวง กรมต่างๆที่มีการนำนโยบายของพรรคไปปรับใช้ กล่าวคือเมื่อทำการสื่อสารต้องสื่อสารทั้งนโยบายและแนวทางปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีความเข้าใจ หากพูดแต่นโยบาย แต่ไม่มีแนวทางปฏิบัติและไม่มีข้อมูล ก็จะทำให้การสื่อสารนั้นไปไม่ถึงกลุ่มเป้าหมาย เพราะสิ่งที่ประชาชนจะได้สัมผัสคือแนวทางปฏิบัติ ไม่ใช่

นโยบาย จึงต้องมีการอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายกับความชัดเจน จนไปถึงภาคปฏิบัติ ว่าภาคนโยบายและภาคปฏิบัติมีความเหมือนกันหรือไม่ มีความชัดเจนหรือไม่

นอกจากนี้โฆษกและรองโฆษกมีการประชุมเพื่อทำความเข้าใจเพื่อหาประเด็นของการสื่อสารเพราะหยิบทุกเรื่องออกมาพูดไม่ได้ มีการแบ่งงานกันทำ โดยการพูดต้องไปในทิศทางเดียวกันซึ่งต้องเอามาจากพรรค ไม่ได้เอามาจากความคิดเห็นตนเองว่าจะพูดอย่างไร และต้องระวังเรื่องกฎหมายพรรคการเมือง เช่น การให้ร้ายฝ่ายตรงข้าม พุทธนโยบายที่ไม่สามารถทำได้จริง หากเป็นข้อมูลเชิงเจาะลึกมีการมอบหมายงานให้ทีมงานโฆษก โดยวิธีการสังเกต (monitor) ข่าวจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์

และในขณะนี้พรรคประชาธิปัตย์นั้นเป็นผู้นำรัฐบาล ทีมโฆษกมีหน้าที่สนับสนุนนโยบายและชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจ มีหน้าที่เหมือนกระบอกเสียงของพรรคที่ต้องคอยให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและให้ความกระจ่างกับเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองที่สังกัด รวมไปถึงชี้แจง แก้อัปเดตข่าว ปัญหาภายในพรรคและมีการตอบโต้หากมีการบิดเบือนข้อเท็จจริงที่ทำให้พรรคเสียหาย การทำหน้าที่ดังกล่าวยังเปรียบเสมือนตัวแทนของพรรคที่เป็นสื่อกลางในการสื่อสารข้อมูลจากพรรคการเมืองไปยังประชาชน โฆษกและรองโฆษกยังทำหน้าที่ในการชี้แจงภารกิจแนวทางนโยบายของพรรคให้สาธารณชนและสังคมได้รับทราบว่าทิศทางของพรรคจะดำเนินไปไหนรูปแบบใด ถ้าหากพรรคการเมืองนั้นเป็นฝ่ายบริหารหรือฝ่ายรัฐบาลก็จะตั้งชี้แจงและเป็นส่วนเสริมข้อมูลที่เป็นผลบวกให้แก่ฝ่ายบริหารอย่างเต็มที่ มีการติดตามข้อมูลข่าวสารให้ทันทั่วทั้งและควรนำความจริงมาพูด พูดแล้วควรจะมีน้ำหนักและพูดความจริง ส่วนรองโฆษกก็จะมีแบ่งย่อยเป็นฝ่ายเพื่อทำหน้าที่ช่วยเสริมโฆษกในการแถลงข่าว

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์การดำเนินงานทางการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

โฆษกและรองโฆษกมีการจัดแบ่งกลุ่มเป้าหมายตามสถานการณ์ มีการแบ่งหน้าที่ไปตามความถนัดของแต่ละคนเพื่อให้การสื่อสารนั้นไม่ซ้ำซ้อนกัน และพรรคก็ได้ตั้งรองโฆษกขึ้นเพื่อให้มีความสอดคล้องกับงานที่ตนเองรับผิดชอบเหมือนเป็นการล้อกับรัฐบาล กล่าวคือมีการแบ่งงานของโฆษกตามกระทรวงที่พรรคประชาธิปัตย์ดูแลอยู่ ถึงแม้ว่าพรรคประชาธิปัตย์จะไม่ได้คุมโดยตรง เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย และเนื่องจากมวลชนแต่ละกลุ่มมีความต้องการและความรู้สึกแตกต่างกัน ทำให้พรรคมีโฆษกประจำพรรคและรองโฆษกที่ดูในแต่ละด้านเช่น รองโฆษกสังคม รองโฆษกเศรษฐกิจ รองโฆษกสาธารณสุขซึ่งจะทำให้การสื่อสารในแต่ละด้าน

ละเรื่องเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย เช่น หากพูดเรื่องเศรษฐกิจก็จะเน้นไปยังกลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องนี้ ซึ่งการแบ่งแบบนี้จะทำให้ข้อมูลนั้นค่อนข้างลึกและได้รายละเอียดพอสมควร ซึ่งหากมีการแบ่งกันพูดโอกาสในการนำเสนอข่าวสารและโอกาสในการลงสื่อจะมีมาก การแบ่งกลุ่มเป้าหมายยังขึ้นอยู่กับประเด็นที่โฆษกและรองโฆษกพรรคต้องการสื่อสาร ถ้าเป็นการเมืองสนามใหญ่ก็จะมีกลุ่มเป้าหมายเพราะต้องการสื่อสารให้สาธารณชนทั่วไปได้รับฟังรับรู้ แต่หากเป็นการเมืองสนามเล็ก การเมืองท้องถิ่นก็อาจจะเจาะกลุ่มไปที่ชุมชนเพราะโฆษกพรรคไม่ได้มีหน้าที่แถลงข่าวเพียงอย่างเดียว แต่อาจมีการช่วยส.ส. ส.ก.-ส.ข. ในการหาเสียงด้วย

การที่โฆษกและรองโฆษกทำให้ถ้อยคำกระจายไปสู่กลุ่มบุคคลเป็นจำนวนมาก จำเป็นที่ต้องเลือกใช้สื่อแบบผสมผสานให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงตัวเนื้อหาสาระด้วย เนื่องจากทุกสื่อมีความสำคัญแล้วแต่บุคลิกของสื่อ ทั้งนี้สื่อแต่ละประเภทมีเสน่ห์ในการนำเสนอในตัวเองและทุกช่องทางก็มีความเหมาะสมในการสื่อสารเพราะทุกช่องทางมีกลุ่มผู้รับสารอยู่ในตัวเอง

ผู้รับสารเองก็มีความหลากหลาย โดยสื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดี คือ สื่อโทรทัศน์ เพราะเป็นสื่อที่เห็นทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียง จึงเป็นสาเหตุให้นักการเมืองชอบออกโทรทัศน์ เพราะออกสื่อเพียงครั้งเดียวแต่ทำให้ผู้รับสารจำนวนมากเห็นได้พร้อมกันทั้งท่าทางและอากัปกริยา และหากเป็นการถ่ายทอดสดก็จะรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้น ส่วนสื่อที่มีความเหมาะสมในการสื่อสาร คือ สื่อแบบผสมผสาน สื่อที่สามารถลงสาระทางการเมืองได้มากที่สุดโดยมากจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ แต่โดยธรรมชาติของคนไทยไม่ค่อยอ่านแต่ชอบฟัง เมื่อออกอากาศไปก็จะขยายผลได้มากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ แต่หากจะให้ลึกไปถึงชาวบ้าน สื่อวิทยุชุมชนจะใกล้ชิดกับชาวบ้านมากกว่า ส่วนสื่ออินเทอร์เน็ตหรือ SMS ทางโทรศัพท์มือถือจะมีความรวดเร็ว แต่หากต้องการทราบในส่วนของรายละเอียดเพิ่มเติม สื่อหนังสือพิมพ์ก็สามารถตอบสนองได้ดีกว่าในด้านเนื้อหา หากมีการแบ่งให้ชัดเจนลงไปจะมีการแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 1. กลุ่มฮาร์ดคอร์ ซึ่งชอบการเมืองแบบรุนแรงวิวาทะ 2. กลุ่มไม่ฮาร์ดคอร์ ซึ่งชอบในแนววิชาการ พูดโดยใช้เหตุและผลเป็นหลัก

การดำเนินการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกและรองโฆษกนั้นมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์เป็นหลัก และมีการใช้เว็บไซต์ที่มี RSS Feed เฟซบุ๊กและทวิตเตอร์ของท่านนายกรัฐมนตรีและของรัฐบาลซึ่งในขณะนี้พรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำในการจัดตั้ง กล่าวคือมีการใช้สื่อที่มีความทันสมัยในการที่จะสื่อสารกับประชาชน มีการสื่อสารไปยังประชาชนโดยตรง เช่น การออนแอร์เข้ารายการโทรทัศน์หรือรายการวิทยุ และหากประเด็นมีความน่าสนใจ

สื่อก็จะโทรมาให้ไปออกรายการ นอกจากนี้ก็มีการสื่อสารทางสื่อหนังสือพิมพ์ด้วย โดยปกติหลังจากแถลงข่าว ทีมโฆษกจะทำการสรุปคำแถลงข่าวและนำขึ้นเว็บไซต์ของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งหากผู้ใดต้องการติดตามการแถลงข่าวของพรรคก็สามารถดูได้ที่เว็บไซต์ และทางฝ่ายโฆษกจะมีฝ่ายเลขานุการจดชวเลขและรายงานจะถูกส่งไปยังอีเมลล์ของนักข่าว นักข่าวที่เข้ามาร่วมฟังในห้องแถลงข่าวจะมีการเขียนข่าวขึ้นเอง แต่สำหรับนักข่าวที่ไม่ได้มาร่วมนั้นก็มีการส่งภาพและข้อความไปยังสถานีข่าวและสำนักพิมพ์ต่างๆ ซึ่งข่าวสารส่วนที่พรรคส่งไปให้ก็จะถูกใช้เป็นวัตถุดิบในการเขียนหรือเล่าข่าว

การเลือกเนื้อหาสารมีการวางแผนว่าวันนี้เสนอข้อมูลเพียงเท่านี้แล้วอีกวันค่อยขยายประเด็นต่อโดยหาข้อมูลเพิ่มเติม มีการวางแผนว่าในเรื่องหนึ่งควรนำเสนอจำนวนเท่าไหนอย่างไร มีการเล่นให้เป็นประเด็นข่าวในกึ่งวัน และการจัดลำดับของเนื้อหาที่เปรียบเสมือนการเขียนเรียงความ คือมีค่านำ เนื้อหาและสรุปแต่สื่อมวลชนจะไม่ชอบอะไรที่ยืดยาว จึงต้องบอกประเด็นไปเลยเป็นข้อๆ ในส่วนของเนื้อหาในการนำเสนอที่สามารถตอบสนองกลุ่มเป้าหมายได้มากที่สุดก็คือ สถานการณ์ปัจจุบัน หรือ Hot Issue ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในกระแส มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงกระทบต่อส่วนรวมหรือประเทศ ก่อนที่จะจัดลำดับเสนอประเด็นอื่น โดยเนื้อหาต้องมีความกระชับ อ่านแล้วไม่ต้องตีความหรือแปลอีกรอบ เพราะการเล่นค่านำนั้นจะใช้สำหรับพาดหัว หรืออาจใช้การทวิตเตอร์เรียกความสนใจก่อน หรือการสัมภาษณ์ลอยๆ เพื่อเปิดประเด็น ซึ่งจากในอดีตคือการพาดหัวอย่างเดียวแต่ในปัจจุบันก็มีวิธีหลากหลายมากขึ้น

ปัญหาหรืออุปสรรคในการสื่อสารในการทำหน้าที่เป็นโฆษกและรองโฆษกนั้นมีหลากหลาย ได้แก่ วิธีการนำเสนอของสื่อมวลชนในปัจจุบัน เช่น การคุยข่าว การพาดหัว การโปรยข่าว บางครั้งเป็นการนำทัศนคติของผู้นำเสนอที่อาจจะตรงหรือไม่ตรงกับผู้พูดผสมลงไปด้วย ซึ่งหากไม่รุนแรงมากก็อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิด แต่หากมีความรุนแรงก็อาจจะนำไปสู่การฟ้องร้อง ทำให้มีความจำเป็นที่ต้องมีการบันทึกคำพูดทุกคำและมีการถอดเทปทุกครั้งเพื่อเป็นหลักฐานว่าก่อนที่จะมีการสื่อสารนั้นมีที่มาอย่างไร ตัวผู้พูดเองก็ต้องมีความรับผิดชอบต่คำพูดของตนเองทุกคำ แต่ไม่อาจรับผิดชอบการนำเสนอที่ไม่ตรงกับคำพูดของตนเองได้ อย่างไรก็ตามหากมีการฟ้องร้องก็มักจะโดนฟ้องร่วมกัน คือ ฟ้องตัวบุคคล ฟ้องพรรคและฟ้องสื่อ แต่หากมีหลักฐานว่าผู้พูดพูดหรือแสดงออกอย่างไร ผู้พูดก็จะรับผิดชอบเฉพาะส่วนที่พูด นอกจากนี้ผู้พูดต้องมีความแม่นยำในข้อมูล เพราะถ้าไม่รู้จริง พูดแล้วไม่ถูกทิศทางก็จะทำให้เกิดผลเสียต่อตัวผู้พูดเอง บางเรื่องต้องอธิบายแต่ถ้ายาวเกินไปสื่อก็จะไม่ชอบ ทำให้ต้องหาวิธีการรวบรัดตัดตอนหรือ

อธิบายให้มีความกระชับ แต่ทางที่ดีก็ควรจะออกรายการโทรทัศน์ให้พิธีกร ทางโฆษกจะได้มีการอธิบายเพิ่มเติม

ส่วนที่ 3   วิธีการวัดประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรค ประชาธิปไตย

วิธีการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกเป็นเรื่องสำคัญที่จะเป็นตัวประเมินว่า การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยชี้วัดความสำเร็จของการสื่อสารและเกิดการทบทวนบทบาทในการสื่อสารซึ่งนำไปสู่การปรับเปลี่ยนที่ดีขึ้นในอนาคต ส่วนมากจะวัดจากผลการสำรวจ (ผลโพล) และมีการวัดจากสื่อต่างๆ โดยการดูจากจำนวนขึ้นข่าวและการโทรเข้ามาสอบถามของสื่อมวลชน ทั้งสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การโทรศัพท์เชิญไปออกรายการ

การวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารมีอยู่ 3 ลักษณะคือ 1. การประเมินตนเอง เช่น สิ่งที่สื่อสารออกไปตรงกับความต้องการหรือไม่ วิธีการสื่อสารสามารถสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ฟังหรือไม่ คำพูดมีความถูกต้องรวมทั้งมีการนำเสนอดีหรือไม่ นอกจากนี้มีการดูผลตอบรับ (feedback) จากนักข่าวและบุคคลอื่นที่ติดตามข่าวสารของทางพรรคด้วย 2. การประเมินจากปริมาณสื่อที่ออกไปสู่สาธารณะโดยใช้วิธี media monitor เช่น การลงหนังสือพิมพ์ การออกโทรทัศน์ การออกวิทยุ เป็นประเด็นที่คนพูดต่อหรือไม่ มีรายการหรือการให้สัมภาษณ์เพื่อขยายผลหรือไม่ อย่างไรก็ตามบางครั้งการปรากฏผ่านสื่อเพียงอย่างเดียวไม่ได้สะท้อนหรือบ่งบอกว่าผู้รับฟังมีความรู้สึกอย่างไรต่อสารที่ทำการสื่อสารออกไป เพราะการปรากฏผ่านสื่ออาจจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบก็ได้ เช่น ภาพของการได้เถียง คนอาจจะพบเห็นบ่อยแต่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย 3. การประเมินโดยการสำรวจความคิดเห็นหรือการทำโพล แต่วิธีนี้ก็จะมีความยุ่งยากและลำบากและมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง แต่ก็มีการใช้ผลสำรวจของสำนักอื่นๆ ควบคู่ไปด้วย

นอกจากนี้การวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารยังขึ้นอยู่กับความเชื่อ ภาพลักษณ์ขององค์กรที่ผู้พูดสังกัดอยู่ บางพรรคสื่อสารออกไปแล้วคนไม่ค่อยเชื่อเนื่องจากในอดีตทำอะไรก็ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ จึงต้องใช้เวลาในการพิสูจน์ ขณะที่หากพรรคการเมืองที่เคยบทบาทฝ่ายบริหารมาแล้วและแสดงให้เห็นว่าสามารถทำได้ จึงสามารถกล่าวได้ว่าการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารนั้นยังขึ้นอยู่กับภูมิหลังและพื้นฐานของพรรคการเมืองแต่ละพรรคว่าในอดีตนั้นประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับของประชาชนหรือไม่

แม้กระทั่งผลการสำรวจของสถาบันศึกษาก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งด้วยในการช่วยเสริมข้อมูลสิ่งที่ชาวบ้านรู้สึกต่อสิ่งที่พรรคการเมืองสื่อสารออกมา

วิธีการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลการสื่อสารของพรรคประชาธิปัตย์ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของทีมโฆษก กล่าวคือ พรรคประชาธิปัตย์มีการปรับเปลี่ยนทีมโฆษก ลดการโต้ตอบหรือการวิวาทะลง และพูดเรื่องนโยบายมากขึ้นและการประเมินผลสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่ได้สื่อสารออกไปทั่วถึงหรือไม่ และประชาชนมีปฏิกิริยาจากการสื่อสารดังกล่าวอย่างไรเพราะโฆษกหรือคนที่อยู่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ บางครั้งเมื่อสื่อสารอะไรออกมาแล้ว วันรุ่งขึ้นหากสื่อไม่ตอบรับหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบก็ต้องปรับแนวทางและวิธีการชี้แจง ต้องหาจุดอ่อนของตนเองว่าอะไรเป็นปัญหาเพื่อจะทำให้การชี้แจงในอนาคตไม่เกิดปัญหาเหมือนที่เคยล้มเหลว

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำมาอภิปรายผลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1	ประเด็นความสำคัญของบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในด้านการสื่อสารทางการเมือง
ส่วนที่ 2	ประเด็นกลยุทธ์การดำเนินงานทางด้านการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์
ส่วนที่ 3	ประเด็นวิธีการวัดประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

ส่วนที่ 1 ประเด็นความสำคัญของบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรคในด้านการสื่อสารทางการเมือง

ประเด็นเรื่องบทบาทของโฆษกและรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ จากการวิจัยพบว่า พรรคประชาธิปัตย์เปรียบเสมือนองค์กรหนึ่งที่มีโครงสร้างระบบบริหารงานคล้ายคลึงกับองค์กรอื่นทั่วไปที่มีฝ่ายประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่ให้ข้อมูลข่าวสารแก่บุคคลภายในองค์กรและบุคคลภายนอกองค์กร เพียงแต่หากเป็นองค์กรทางด้านพรรคการเมืองจะไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนเหมือนองค์กรทั่วไป กล่าวคือ โฆษกพรรคจะเป็นผู้ที่หัวหน้าพรรคเสนอชื่อและต้องได้รับการโหวต

จากคณะกรรมการพรรคอีกทีหนึ่งโดยมีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปีซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพนม คลีฉายา (2542) ที่กล่าวว่า การจัดโครงสร้างส่วนที่รับผิดชอบด้านการสื่อสารของพรรคการเมืองมักจะแต่งตั้งเป็นโฆษกพรรคให้ดูแลงานด้านการสื่อสารของพรรค การจัดโครงสร้างงานไม่มีโครงสร้างถาวรขึ้นอยู่กับการบริหารของโฆษกพรรคเป็นหลัก นอกจากนี้โฆษกและรองโฆษกพรรคยังเป็นแหล่งข่าวที่สำคัญในการให้ข้อมูลแก่สื่อมวลชนก่อนที่สื่อมวลชนจะนำไปเผยแพร่ถึงแม้ว่าจะมีแหล่งสารทางการเมืองประเภทอื่น อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่าข้อมูลที่มาจกโฆษกและรองโฆษกโดยตรงนั้นจะเป็นแหล่งสารที่มีความน่าเชื่อถือและมีความถูกต้องมากที่สุด เพราะโฆษกและรองโฆษกได้กลั่นกรองก่อนทำการแถลงและต้องการนำเสนอข่าวให้ประชาชนมีความเข้าใจและเกิดความรู้สึกบวกต่อพรรคมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวัลลภ ลำพาย (2551) ที่กล่าวว่า แหล่งสารทางการเมืองที่สำคัญที่สุดในการสื่อสารทางการเมือง คือ พรรคการเมือง โดยข่าวสารทางการเมืองหมายถึงนโยบายของพรรคและผลงาน ส่วนช่องทางการสื่อสารทางการเมืองที่เป็นหลักคือสื่อมวลชน

เมื่อพิจารณาถึงบทบาทและหน้าที่ของโฆษกและรองโฆษกพรรคการเมือง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าบทบาทที่แท้จริงของโฆษกและรองโฆษกพรรคการเมืองเป็นผู้ทำการสื่อสารกับประชาชนกลุ่มเป้าหมาย การแถลงความเคลื่อนไหวภายในพรรค การชี้แจงเหตุการณ์เรื่องราวที่สังคมกำลังจับตามอง การให้ความคิดเห็นในนามของพรรคทั้งในเชิงบวกและเชิงลบรวมถึงการตอบโต้ฝ่ายตรงข้าม หากฝ่ายตรงข้ามพาดพิงถึง ดังที่เสรี วงษ์มณฑา (2550) กล่าวว่า โฆษกพรรคการเมืองมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความมีเสถียรภาพของพรรคการเมืองนั้นๆ โดยการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวพรรคและในบางครั้งอาจต้องชี้แจงในส่วนของนโยบายพรรคที่ได้กล่าวในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง พร้อมทั้งแก้ปัญหาหรือตอบข้อโต้แย้งจากฝ่ายค้านหรือสื่อมวลชน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของประทุม ฤกษ์กลาง (2550) ที่กล่าวถึงการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองว่าเป็นกระบวนการที่นักประชาสัมพันธ์ของสถาบันทางการเมืองการปกครองเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ นโยบาย การตัดสินใจ

อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์โฆษกพรรคในประเด็นเรื่องบทบาทหน้าที่ของโฆษกและรองโฆษกเฉพาะเรื่องประเด็นเรื่องการส่งเสริมสร้างภาพลักษณ์ให้แก่พรรคการเมืองนั้น กลับพบว่าโฆษกและรองโฆษกไม่ได้กล่าวถึงประเด็นนี้จึงอาจเป็นไปได้ว่าในความจริงแล้วนั้นโฆษกพรรคที่ผู้วิจัยทำการศึกษาไม่ได้เป็นผู้ที่มีบทบาทการสร้างภาพลักษณ์ให้แก่พรรคซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยจากการสนทนากลุ่มที่พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่สามารถจดจำชื่อของโฆษกพรรคประชาธิปไตยได้ ในทางกลับกันประชาชนทั้งหมดสามารถจดจำชื่อหัวหน้าพรรค

ประชาธิปไตยได้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าผู้ที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมภาพลักษณ์ของพรรค ประชาธิปัตย์คือหัวหน้าพรรค ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพนม คลีฉายา (2542) ที่กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นภาพเกี่ยวกับพรรคการเมืองที่ประชาชนสร้างขึ้นในจิตใจของตนเอง ถ้าประชาชนมี ภาพลักษณ์ที่ดีต่อพรรคการเมือง จะนำไปสู่ความนิยมซึ่งจะช่วยให้พรรคได้รับคะแนนนิยมและ คะแนนเสียงเลือกตั้งมากจนจัดตั้งรัฐบาลได้ อย่างไรก็ตามจากแนวคิดของเสรี วงษ์มณฑา (2550) ที่กล่าวว่า พรรคการเมืองที่แต่งตั้งโฆษกประจำพรรคที่ไม่มีความสามารถ ก็จะมีผลทำให้พรรค การเมืองนั้นมีเสถียรภาพต่ำและทำให้ภาพลักษณ์ของพรรคดูไม่มีความน่าเชื่อถือตามไปด้วยก็มีความถูกต้องเนื่องจากผู้ที่ทำหน้าที่โฆษกนั้นถือว่าเป็นฐานะนักการเมืองที่มีความสำคัญและมี อิทธิพลต่อภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองที่ตนเองสังกัด หากภาพลักษณ์ของผู้ทำหน้าที่โฆษกไม่ดี ก็ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของพรรคด้วย

ผู้วิจัยได้พบว่าบทบาทและหน้าที่ของการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกพรรค ประชาธิปัตย์นั้นยังมีความเกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนเป็นสำคัญ เนื่องจากสื่อมวลชนทำหน้าที่เป็น ตัวกลางที่กระจายข่าวสารไปยังประชาชนหรือกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งแจ้งข้อเท็จจริงให้กับสังคม ได้รับทราบ เช่น การนำเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุและเว็บไซต์ ทั้งนี้สิ่งที่สื่อมวลชน นำเสนออาจมีการใส่ความคิดเห็นในแง่มุมมองของการวิจารณ์หรือการวิเคราะห์ลงไปด้วยซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของวัลลภ ลำพวย (2551) ที่กล่าวถึงหน้าที่ของสื่อมวลชนว่าสื่อมวลชนมีหน้าที่ในการ สอดส่องแจ้งข้อเท็จจริงรวมถึงการวิพากษ์วิจารณ์สังคมให้แก่ประชาชนและสอดคล้องกับแนวคิด ของธีรารักษ์ โภธิสุวรรณ (2548) ซึ่งกล่าวว่าสื่อมวลชนมีบทบาทในการพัฒนาประเทศทางด้านการ เมืองโดยการให้ความรู้ ข่าวสารทางการเมืองเพื่อให้ผู้รับสารนำไปอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

อย่างไรก็ตามสื่อมวลชนและโฆษกมักจะมีความสนิทสนมเสมือนเพื่อนร่วมงาน เนื่องจากโฆษกและรองโฆษกก็ต้องการให้สารที่ตนเองได้สื่อออกไปถึงผู้รับสาร และสื่อมวลชนก็ ต้องการได้ตัวสารเพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับรู้และมีความเข้าใจใน ประเด็นนั้นๆ ดังที่ประทุม ฤกษ์กลาง (2550) ได้กล่าวในแนวคิดการชมเชยการทำงานของ สื่อมวลชนของนักการเมืองไว้ว่าสื่อมวลชนได้ช่วยให้พวกเขาทำงานอย่างประสบความสำเร็จ โดย สื่อมวลชนจะเป็นแหล่งข้อมูลต่างๆให้กับตน และยังเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดนโยบายและ กิจกรรมของนักการเมืองไปสู่ประชาชน ทำให้เกิดการสนับสนุนจากประชาชน

นอกจากนี้บทบาทและหน้าที่ของโฆษกและรองโฆษกของพรรคประชาธิปัตย์ สามารถส่งผลต่อการรับรู้ ความน่าเชื่อถือ ความดึงดูดใจและทัศนคติของกลุ่มเป้าหมายได้

เนื่องจากโฆษณาของพรรคมีสองท่านจึงมีกลุ่มที่ขึ้นชอบการแถลงข่าวในลักษณะการชี้แจงและแถลงข่าวของนายแพทย์บุรณชัย สมุห์รักษ์และมีกลุ่มที่ขึ้นชอบลักษณะการแถลงข่าวของนายเทพไท เสนพงศ์ซึ่งมักจะเน้นการเสียดสีและคำพูดรุนแรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพลอยพรรณ จุลสุคนธ์ (2548) ศึกษาเรื่อง “ผลของการใช้โฆษณาในงานโฆษณาของธุรกิจบริการต่อรับรู้ โฆษณาของผู้บริโภค พบว่า ประเภทของโฆษณาในงานโฆษณาที่ต่างกันและประเภทของธุรกิจบริการในงานโฆษณาที่ต่างกันล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อการรับรู้โฆษณาของผู้บริโภคในเรื่องของความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร ความดึงดูดใจของแหล่งสารทัศนคติที่มีต่อโฆษณา และทัศนคติที่มีต่อตราสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 2 ประเด็นกลยุทธ์การดำเนินงานทางการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

ประเด็นเรื่องการดำเนินงานทางการสื่อสารทางการเมือง มีหลักในการสื่อสารตามที่ David K. Berlo (1960) กล่าวไว้คือ The Source-Message-Channel-Receiver Model (S-M-C-R Model) โดย 1. ผู้ส่งสาร (Source) คือ โฆษกและรองโฆษกของพรรคประชาธิปัตย์ จะทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสาร ชี้แจงและตอบโต้ฝ่ายตรงข้าม 2. ตัวข่าวสาร (Message) คือ สารที่โฆษกและรองโฆษกนำมาใช้ในการสื่อความหมายไปยังสาธารณชน ได้แก่ ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ความรู้สึก 3. ช่องทาง (Channel) ซึ่งโดยมากเป็นการสื่อสารผ่านช่องทาง Above the Line (ALT) หรือสื่อสารมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต 4. ผู้รับสาร (Receiver) คือกลุ่มเป้าหมายและประชาชนทั่วไป การสื่อสารจะต้องเริ่มจากองค์ประกอบของตัวผู้ส่งสารก่อน ซึ่งผู้ส่งสารจะส่งข้อมูลข่าวสารออกไป ซึ่งในที่นี้คือ โฆษกและรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

ผู้วิจัยพบว่าการดำเนินงานทางการสื่อสารยังมีความเกี่ยวข้องกับการแบ่งกลุ่มเป้าหมายและการใช้สื่อ จากการแบ่งกลุ่มเป้าหมายทางโฆษกและรองโฆษกพรรคมิได้แบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็นกลุ่มแยกจากกันอย่างชัดเจน เพราะเนื้อหาสามารถเป็นตัวบ่งบอกกลุ่มเป้าหมายได้เอง อีกทั้งเรื่องที่แถลงโดยทั่วไปแล้วเป็นเรื่องที่ต้องการให้ประชาชนทุกคนได้รับรู้ ดังนั้นจึงไม่ได้มีการเจาะจงไปที่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอรวรรณ ปิณฑนนโหวาท (2546) ที่กล่าวว่าในกลุ่มของประชากรที่ไม่รู้หนังสือควรหลีกเลี่ยงการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจด้วยลายลักษณ์อักษร ถึงแม้บางคนอ่านหนังสือได้แต่ต้องใช้ความพยายามมากจึงเป็นสิ่งที่ยากและสอดคล้องกับงานวิจัยของเชิญขวัญ ภูษณงค์ (2549) ศึกษาเรื่อง “การสื่อสารของกลุ่ม

ชาโกที่ย้ายถิ่นฐานมาสู่ชุมชนเมืองในการปรับตัวและการแสดงอัตลักษณ์แห่งชาติพันธุ์” พบว่า อุปสรรคสำคัญทางการสื่อสารเกิดขึ้นเนื่องจากประสบการณ์และการเรียนรู้ทางภาษาปัญหาที่เกิดขึ้นจึงมีความแตกต่างกันไปตามภูมิหลังของแต่ละคน และตามแนวคิดของเสรี วงษ์มณฑา (2550) ที่กล่าวว่าโฆษกและรองโฆษกต้องเลือกกลุ่มเป้าหมายเพราะพรรคการเมืองที่ดีสำหรับประชาชนกลุ่มหนึ่ง อาจจะไม่ใช้พรรคการเมืองที่ดีสำหรับประชาชนกลุ่มอื่น โฆษกพรรคและนักการเมืองจึงต้องเลือกที่จะเอาใจประชาชนให้ถูกกลุ่มนั้นก็มีความถูกต้อง เพราะพรรคการเมืองอาจไม่ได้แบ่งกลุ่มเป้าหมายที่เป็นประชาชนอย่างชัดเจนแต่ก็ได้ใช้ตัวสารซึ่งสามารถแบ่งแยกกลุ่มเป้าหมายที่ผู้ทำหน้าที่โฆษกต้องการไว้อย่างชัดเจนได้เช่นกัน

สำหรับสื่อที่ใช้จนถึงแม้ว่าปัจจุบันสื่อออนไลน์จะมีความรวดเร็วมากที่สุดและมีการใช้เป็นเครื่องมือหลักในการแถลงข่าวของโฆษก สื่อที่ยังคงเข้าถึงผู้รับสารได้ดีที่สุดยังคงเป็นสื่อโทรทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจากรุวรรณ ปวรจารย์ (2543) ที่กล่าวว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และสื่อเฉพาะกิจที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารทางด้านการเมืองมากที่สุด คือ โฆษณาทางโทรทัศน์ เนื่องจากเป็นสื่อที่มีการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองได้รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์และ สอดคล้องกับแนวคิดของ Sarah Oates (2008) ที่กล่าวว่าอินเทอร์เน็ตไม่ได้เข้ามาแทนที่สื่อมวลชนดั้งเดิม แต่ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนดั้งเดิมและสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งเสริมซึ่งกันและกันในการทำงาน

สำหรับการสื่อสารทางการเมืองในช่วงของก่อนการเลือกตั้ง ระหว่างการเลือกตั้ง และหลังการเลือกตั้งก็มีความแตกต่างกันไป กล่าวคือ ในช่วงก่อนการเลือกตั้งมักจะเป็นการแถลงเพื่อเรียกคะแนนนิยม มีการกล่าวถึงนโยบายเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ว่าพรรคต้องการจะทำอะไรในอนาคต ช่วงระหว่างการเลือกตั้งจะเป็นการพาดพิงฝ่ายตรงข้ามและเสนอนโยบายของพรรคอย่างเต็มที่เสมือนเป็นการประชาสัมพันธ์พรรคและนโยบายของพรรค ในโค้งสุดท้ายก่อนการเลือกตั้ง และหลังการเลือกตั้งมักจะกล่าวถึงเหตุผลแพ้-ชนะ โดยช่วงนี้โฆษกจะลดบทบาทลงเนื่องจากจะให้กรรมการพรรคเป็นคนแถลงข่าวซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพนม คลีฉายา (2542) ที่กล่าวว่า ช่วงก่อนการเลือกตั้ง การสื่อสารประชาสัมพันธ์จะเป็นแบบการเผยแพร่ข่าวสารและการให้ความรู้ โดยที่ฝ่ายรัฐบาลจะมีหน่วยงานประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลเป็นผู้ทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสาร ตรวจสอบวิเคราะห์สถานการณ์และชี้แจงข้อเท็จจริง ช่วงระหว่างการเลือกตั้ง เป็นช่วงที่ทุกพรรคการเมืองจะต้องทำการหาเสียงเพื่อให้ได้รับเลือกจากประชาชนให้มากที่สุด มีลักษณะโน้มน้ำหนักให้ประชาชนสามารถตัดสินใจในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ช่วงหลังการเลือกตั้ง การสื่อสารประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมืองจะลดบทบาทลงถ้าพรรคการเมืองได้เป็นฝ่ายรัฐบาล

เนื่องจากรัฐบาลซึ่งมีหน่วยราชการที่รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์โดยตรงซึ่งจะเป็นไปในรูปของการเผยแพร่ข่าวสาร ผลงานของรัฐบาล ให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลแก่ประชาชน

ในด้านของนโยบายสาธารณะผู้วิจัยพบว่าภายในพรรคประชาธิปัตย์จะมีทีมงานคณะนโยบายของพรรคที่ทำหน้าที่ในการสำรวจความคิดเห็นประชาชนก่อนที่จะมาจัดทำเป็นนโยบายโดยโฆษกและรองโฆษกมีหน้าที่ในการนำนโยบายเหล่านี้ไปแถลงให้แก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายให้ได้รับทราบและมีความเข้าใจซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Randall Ripley and Grace Franklin (1982) ที่กล่าวว่าเพื่อให้เข้าใจการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ชัดเจนขึ้น ควรพิจารณาถึงผู้เกี่ยวข้องและวัตถุประสงค์ด้วยโดยการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องและเกี่ยวข้องกันนโยบายต่างๆต้องมีจำนวนและขอบเขตเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

ส่วนที่ 3 ประเด็นวิธีการวัดประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

ประเด็นเรื่องวิธีการประเมินผลการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ ผู้วิจัยพบว่ามักเป็นการประเมินผลโดยผู้ปฏิบัติงานเอง โดยใช้วิธีพิจารณาจากผลตอบรับ (feedback) จากนักข่าวและบุคคลอื่นที่ติดตามข่าวสารของทางพรรค พิจารณาจากการติดตามและปริมาณสื่อที่ออกไปสู่สาธารณะโดยใช้วิธี media monitor เช่น การลงหนังสือพิมพ์ การออกโทรทัศน์ การออกวิทยุ การให้สัมภาษณ์ทางรายการ และมีการประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลภายนอกหน่วยงาน คือ มีการดูผลจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน (ผลโพล) จากสถาบันต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2547) ที่กล่าวว่าในการประเมินผลนั้นสามารถประเมินได้ด้วยบุคคล คือ การประเมินโดยผู้ปฏิบัติงานเอง และการประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลจากหน่วยงานภายนอกและสอดคล้องกับแนวคิดของสมปราษฎ์ อัมมะพันธุ์ (2529) กล่าวว่า หน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของงานโฆษก คือ การติดตามผลการพูด (Follow up Speeches) โดยติดตามดูว่าผู้พูดพูดแล้วได้ผลเป็นน่าพอใจหรือไม่ โดยการสอบถามถึงผลการประเมิน

ทั้งนี้การประเมินผลการสื่อสารของโฆษกและรองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ มักจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานที่เป็นการประเมินผลหลังจากที่การสื่อสารนั้นได้เสร็จสิ้นลงไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปุระชัย เปี่ยมสมนุญต์ (2529) ซึ่งกล่าวว่าการประเมินผลภายหลังจากที่โครงการได้เสร็จสิ้นลงไปแล้ว (Ex-post evaluation) เป็นการประเมินผลสำเร็จของแผนงานว่า

ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง เพื่อจะประเมินว่าแผนงานเหล่านั้นควรที่จะดำเนินต่อไปหรือต้องปรับปรุงแผนเพิ่มเติม

อย่างไรก็ตามในบางครั้งการปรากฏผ่านสื่อเพียงอย่างเดียวไม่ได้สะท้อนหรือบ่งบอกว่าผู้รับฟังมีความรู้สึกอย่างไรต่อสารที่ทำการสื่อสารออกไป เพราะการปรากฏผ่านสื่ออาจจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบก็ได้ เช่น ภาพของการโต้เถียง คนอาจจะพบเห็นบ่อยแต่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ดังนั้นกรณีนี้จึงไม่ใช่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ตามที่ดวงพร คำคุณวัฒน์ และคณะ (2536) กล่าวว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง การสื่อสารที่ผู้ส่งสามารถส่งสารผ่านสื่อได้อย่างเหมาะสมกับผู้รับ สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในส่วนของการประเมินผลด้านการสื่อสารจึงต้องพิจารณาจากการสำรวจความคิดเห็น (ผลโพล) ควบคู่ไปด้วยอีกทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารยังขึ้นอยู่กับความเชื่อ ภาพลักษณ์ขององค์กรที่ผู้พูดสังกัดอยู่ กล่าวคือ ภูมิหลังและพื้นฐานของพรรคการเมืองแต่ละพรรคในอดีตก็มีความสำคัญในการเป็นส่วนหนึ่งเมื่อมีการทำการประเมินผล ตามที่ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (อ้างจากศุภชัยและปิยากร, 2551) กล่าวเพิ่มเติมว่า ประสิทธิภาพการสื่อสารยังขึ้นอยู่กับคุณภาพของอวัยวะรับรู้ ผู้รับสามารถรับสารมากน้อยต่างกันขึ้นอยู่กับประเภทของอวัยวะรับรู้ ความชัดเจนของสาร คุณภาพของสื่อและวิธีการถ่ายทอดสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สภาวะที่เอื้ออำนวยต่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพมี 4 สภาวะ คือ การที่ผู้รับสารมีส่วนร่วมอย่างกระฉับกระเฉง การมีส่วนร่วมทราบค่าตีขมทับที่ การมีประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จ และการได้รับสารทีละน้อยตามลำดับขั้น และยังขึ้นอยู่กับคุณภาพของการรับรู้ในส่วนของผู้รับไม่น้อยกว่าคุณภาพของสื่อหรือช่องทางและวิธีการส่งหรือถ่ายทอดสาร นั้นหมายความว่า ประสิทธิภาพการสื่อสารทางการเมืองย่อมต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สารและช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้หากกล่าวถึงการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการประเมินผลแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่า ทุกคนในทุกตำแหน่งหน้าที่ยังมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าการประเมินผลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากเพราะทำให้ผู้ส่งสารทราบว่าสารที่ส่งออกไปมีความชัดเจนสามารถทำให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจได้หรือไม่ ทั้งยังเป็นการสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องในการส่งสารครั้งนั้นเพื่อที่จะได้สามารถหลีกเลี่ยงความผิดพลาดนั้นได้ในการสื่อสารครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของขวัญเรือน กิติวัฒน์ (2531, อ้างถึงในสุทธิภา วงศ์ยะลา, 2543) ที่กล่าวว่า การประเมินผลนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการประเมินผลทำให้ได้สารสนเทศที่เพียงพอต่อการตัดสินใจ เพื่อการปรับปรุงการดำเนินโครงการต่างๆ แก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน เพื่อให้การดำเนินโครงการดังกล่าวสามารถประสบ

ความสำเร็จในการปฏิบัติได้ การสื่อสารทางการเมืองก็เช่นเดียวกัน การประเมินผลนับว่าเป็นสิ่งที่ไม่สามารถละเลยได้ เพราะปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการสื่อสารหากได้รับการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จะสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การสื่อสาร และอาจนำมาซึ่งความสำเร็จในการสื่อสารได้และสอดคล้องกับแนวคิดของประทุม ฤกษ์กลาง (2550) ที่กล่าวว่า การดำเนินกิจกรรมของการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองจำเป็นต้องได้รับการประเมินผลของการประชาสัมพันธ์ เพราะผลสำเร็จของการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองจะส่งผลถึงความสำเร็จในการนโยบายสาธารณะและนำนโยบายไปปฏิบัติ เนื่องจากประชาชนในฐานะผู้รับสารรู้ เข้าใจและมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายเหล่านั้น ดังนั้นการประเมินการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองจึงต้องติดตามดูว่าการปฏิบัติงานนั้นเป็นไปตามขั้นตอนของแผนประชาสัมพันธ์หรือไม่ ยุทธวิธีของการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองที่ปฏิบัติอยู่จริงเหมาะสมเพียงใด และวิเคราะห์การประชาสัมพันธ์ทางการเมืองทั้งระบบว่ามีภาพรวมที่ต้องปรับปรุงในส่วนใดหลังจากที่การบริหารงานประชาสัมพันธ์ทางการเมืองได้ดำเนินไประดับหนึ่งแล้ว

บทบาท หน้าทีและกลยุทธ์การสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

โฆษกประจำพรรคมีบทบาทและหน้าที่อย่างไรในด้านการสื่อสาร

นายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์ ดำรงตำแหน่งโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ จะแถลงเกี่ยวกับพรรค มติพรรค การทำงานของพรรคและท่าทีของพรรค ซึ่งเป็นการกล่าวถึงภาพรวมของพรรคเป็นส่วนใหญ่ โดยหากต้องการเน้นหนักไปที่ประเด็นใดประเด็นหนึ่งก็จะมีการกระจายงานให้แก่รองโฆษกด้วย

นายเทพไท เสนพงศ์ ดำรงตำแหน่งโฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ จะแถลงเกี่ยวกับขอบเขตของหัวหน้าพรรค ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึง ดร.ปณิธาน วัฒนากรซึ่งดำรงตำแหน่งโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะพูดเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรี ภาพรวมของรัฐบาลและข่าวที่กระทบกับภาพรวมของรัฐบาล ดังนั้นนายเทพไทนั้นจะทำงานคาบเกี่ยวในงานส่วนของพรรคและรัฐบาล

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ดำรงตำแหน่งรองโฆษกพรรค จะแถลงเกี่ยวกับประเด็นของสื่อและสังคม เนื่องจากเคยทำหน้าที่สื่อมวลชนมาก่อนและปัจจุบันได้ดำรงตำแหน่งกรรมาธิการสามัญพัฒนาการเมือง การสื่อสารมวลชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนควบคู่ไปด้วย

นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม ดำรงตำแหน่งรองโฆษกพรรค จะแถลงเกี่ยวกับประเด็นทางด้านสาธารณสุขและสังคม นอกจากนี้จะมีการพูดเพิ่มเติมในส่วนของประเด็นต่างๆที่ได้รับมอบหมาย เช่น การสรุปประเด็นหลังจากการประชุมพรรค เป็นต้น

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี ดำรงตำแหน่งรองโฆษกพรรคและเป็นทีมเศรษฐกิจของพรรคประชาธิปัตย์ จึงจะเน้นการแถลงไปที่นโยบายทางด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังมีการให้แถลงในส่วนของพรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม (พรบ.กสทช.) ด้วย

กลยุทธ์การดำเนินงานทางการสื่อสารกับสาธารณะของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์เป็นอย่างไร

กลยุทธ์การดำเนินงานด้านการสื่อสารของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์นั้นมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือทฤษฎีของนักวิชาการหรืออย่างไร เพียงแต่เป็นการดำเนินกลยุทธ์โดยคิดถึงผลลัพธ์เป็นสำคัญ กล่าวคือ ต้องการให้ประเด็นที่ตนนำเสนอเป็นที่แพร่หลายและอยู่ในกระแสข่าวควบคู่ไปกับการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ทั้งนี้ต้องมีการศึกษาและเตรียมข้อมูลมาเป็นอย่างดี เพื่อที่จะสามารถกำหนดประเด็นข่าวได้ว่าข่าวใดควรให้อยู่ในการแสดเป็นระยะเวลานานเท่าใด มีการคิดรูปแบบของประเด็นข่าวเพื่อทำให้อ่านแล้วมีความสนใจและนำข่าวนั้นไปถ่ายทอดให้แก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายอีกทีหนึ่ง และมีการเผยแพร่ข้อมูลทางเว็บไซต์ของพรรคเป็นหลักเพื่อให้ประชาชนสามารถติดตามข่าวย้อนหลังได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

หลังจากโฆษกทำการสื่อสารแล้ว วิธีการวัดประสิทธิผลของการสื่อสารด้วยวิธีใดอย่างไร

การประเมินผลของการสื่อสารสามารถประเมินได้ 3 วิธีคือ 1. การประเมินตนเอง โดยพิจารณาด้วยตนเองว่าสิ่งที่ต้องการสื่อออกไปตรงกับความตั้งใจของผู้ทำหน้าที่โฆษกหรือไม่ มีการนำเสนอทำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจและภาพของการนำเสนอที่ดีหรือไม่ 2. การดูปริมาณสื่อที่ออกสู่สาธารณะโดยใช้วิธี media monitor กล่าวคือ ข่าวที่นำเสนอออกไปเป็นประเด็นที่อยู่ในกระแสหรือไม่ ประชาชนนำไปพูดต่อหรือไม่ 3. การสำรวจความคิดเห็นหรือการทำโพล โดยมีการสำรวจความคิดเห็นที่พรรคจัดทำขึ้นเองทั้งยังพิจารณาจากการสำรวจความคิดเห็นจากสำนักวิชาการต่างๆควบคู่ไปด้วย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. พรรคประชาธิปัตย์ควรแถลงผ่านสื่อถึงความชัดเจนในการแบ่งหน้าที่ของผู้ทำหน้าที่โฆษกภายในพรรคเพื่อเป็นการขยายพื้นที่ข่าวและทำให้ประชาชนมีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของโฆษกพรรค

2. จากผลการศึกษาวิจัยชี้ให้เห็นว่าในทางการเมือง นอกจากรัฐบาลเป็นผู้ส่งสารที่สำคัญแล้ว พรรคการเมืองยังเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร โดยนักการเมืองทุกคนภายในพรรคสามารถเป็นผู้ส่งสารได้ แต่หากแนวทางอาจจะไม่ไปในทางเดียวกัน เป็นสาเหตุผู้รับสารหรือกลุ่มเป้าหมายเกิดความสับสน ดังนั้นพรรคการเมืองจึงต้องมีตำแหน่งโฆษกพรรค และรองโฆษกพรรคเพื่อทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสาร การชี้แจง อธิบาย การตอบโต้ข้อขัดแย้งจากฝ่ายตรงข้ามเพื่อให้เกิดความเข้าใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. ผู้ทำหน้าที่โฆษกและรองโฆษกของพรรคประชาธิปัตย์ควรเพิ่มและเน้นย้ำบทบาทของตนเองในการออกสื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น เนื่องจากหัวหน้าพรรคและนักการเมืองที่อยู่ในพรรคมานานกว่านั้นดูเหมือนจะทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงของพรรคได้มากกว่าตำแหน่งโฆษกพรรคซึ่งเป็นตำแหน่งหลักในการทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้แก่พรรค นอกจากนี้ผู้ทำหน้าที่โฆษกควรแบ่งหน้าที่ออกจากกันให้ชัดเจน เพื่อเป็นการกระจายสารในการลงสื่อต่างๆ และทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความชัดเจนอีกทั้งผู้ทำหน้าที่โฆษกเองก็จะมีความแม่นยำในข้อมูลส่วนที่ตนเองรับผิดชอบมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างบทบาท หน้าที่และกลยุทธ์ การสื่อสารของโฆษกพรรคการเมืองที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรัฐบาลกับโฆษกพรรคการเมืองที่ทำหน้าที่ เป็นฝ่ายค้านว่ามีความเหมือนหรือความแตกต่างกันอย่างไร

2. การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะบทบาท หน้าที่ กลยุทธ์การสื่อสารและการประเมินผล ของโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งผู้ที่สนใจในธุรกิจบริการอาจใช้วิธีวิจัยเดียวกันนี้ ศึกษาเพิ่มเติม จากองค์กรธุรกิจอื่นๆ ซึ่งอาจจะเป็นองค์กรธุรกิจทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จใน การดำเนินธุรกิจว่าโฆษก ฝ่ายประชาสัมพันธ์ หรือฝ่ายที่ดำเนินการด้านการสื่อสารองค์กรมีวิธีการ สื่อสารเหมือนหรือแตกต่างกันจากพรรคการเมืองอย่างไร และในเชิงประสิทธิผลนั้นให้ผล เช่นเดียวกับที่ได้ศึกษาจากบริบทพรรคการเมืองหรือไม่

3. การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมถึงเครื่องมือในการสื่อสารทั้งหมดที่พรรค การเมืองใช้ในการสื่อสารกับสาธารณะชน เพื่อที่จะได้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของ เครื่องมือในการสื่อสารของพรรคการเมือง เพื่อที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุงการสื่อสารทั้งองค์กร ภาครัฐและองค์กรภาคเอกชน

4. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้อยู่วิจัยได้ศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ ซึ่งในครั้งต่อไปควรศึกษา เพิ่มเติมในเชิงปริมาณ เพื่อที่จะเป็นการเน้นย้ำถึงความบทบาท หน้าที่และความสำคัญของการ สื่อสารของโฆษกพรรคการเมืองที่มีต่อประเทศไทยที่มีการปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กวรรณิการ์ อัครวทรเดชา. (2544). สื่อและเครื่องมือเพื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระมล ทองธรรมชาติ. (2519). การเมืองและประชาธิปไตยของไทย. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- กฤติยา ยั้งยืน. (2549). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต นักศึกษา ในวิกฤตการณ์ทางการเมืองยุคปลายรัฐบาลทักษิณ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษณ์ ทองเลิศ. (2540). สื่อมวลชน การเมืองและวัฒนธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง.
- กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง. ข้อบังคับพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. 2551 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2552 และระเบียบพรรคประชาธิปัตย์. (ม.ป.ท): (ม.ป.พ.)
- กาญจนาด อุดมสุข. (2549). กลยุทธ์การสื่อสารโครงการรับน้องปลอดเหล้า ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ, ภาควิชาประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขจัตภัย บุรุษพัฒน์. (2511). การเมืองและพรรคการเมืองไทย นับแต่ยุคแรกถึงปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : โอเดียน สโตร์.
- จากรวรรณ ปวรอาจารย์. (2543). ปัจจัยทางการสื่อสารที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑารัตน์ สัมฤทธิ์ผล. (2545). กระบวนการสื่อสารของนักการเมืองรุ่นใหม่ในการเข้าสู่อาชีพนักการเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาวาริชวิทยาและสื่อสารการแสดง, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉลวย สุรสิทธิ์. (2517). วิชาการพูด. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2526). การเมืองเปรียบเทียบ : ทฤษฎีและแนวความคิด. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์.
- เชาวนะ ไตรมาศ. (2540). พรรคการเมืองไทย: ภูมิหลังโครงสร้าง – หน้าที่และพัฒนาการทางสถาบัน. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรส โปรดักส์.

- เขาวินวัศ สุตลาภา. (2517). พรรคการเมือง ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- เชิญขวัญ ภูษณงค์. (2549). การสื่อสารของกลุ่มชาไทยที่ย้ายถิ่นฐานมาสู่ชุมชนเมืองในการปรับตัวและการแสดงอัตลักษณ์แห่งชาติพันธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, ภาคนิเทศศาสตร์พัฒนาการ. คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงพร คำคุณวัฒน์และวาสนา จันทร์สว่าง. (2536). สื่อสาร...การประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : อินท์มไทม์เทรอด.
- ดุสิต ศิริวรรณ. (2549). ลากไส้ ขยะการเมืองไทย. กรุงเทพฯ: แอควี พริ้นติ้ง.
- แถมสุข นุ่มนนท์. 50 ปี พรรคประชาธิปัตย์กับการเมืองไทย. ม.ป.ท: ม.ป.พ.
- ธวัชชัย รุ่งโรจน์ชนาทิพย์. (2542). วัฒนธรรมองค์การของพรรคการเมืองไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, ภาควิชาการปกครอง, คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรารักษ์ โปธิสุวรรณ. (2547). เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อมวลชน หน่วยที่ 1-8. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- นรนิติ เศรษฐบุตร. (2530). พรรคประชาธิปัตย์: ความสำเร็จหรือความล้มเหลว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- บรรพต วีรชัย, สุรพล ราชภัณฑรักษ์และบวร ประพฤติดี. (2523). รัฐศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญศรี ยี่หะ. (2547). นโยบายหาเสียงแนวประชานิยมกับอำนาจทางเศรษฐกิจ : การศึกษาเชิงเศรษฐกิจการเมืองเกี่ยวกับความสำเร็จในการเลือกตั้งของพรรคไทยรักไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประมะ สตะเวทิน. (2540). หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ. (2524). พรรคการเมืองและปัญหาพรรคการเมืองไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประจวบ อินออดและชัชพรพรช พูนินหลง. (2546). “การวางแผนงานประชาสัมพันธ์องค์การทางการเมือง” ในเอกสารการสอนชุดวิชาการวางแผนงานประชาสัมพันธ์ หน่วยที่12. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประทุม ฤกษ์กลาง. (2550). การประชาสัมพันธ์ทางการเมือง (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ประสิทธิ์ สวัสดิ์ญาติ. (2520). “วัฒนธรรมทางการเมือง” ในการเมืองและสังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2529). การวิจัยประเมินผลและกระบวนการ. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร.
- พนม คลีฉายา. (2542). ตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ดุขฎีมหาบัณฑิต, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนม คลีฉายา. (2551). “การสื่อสารทางการเมืองภาคสถาบันทางการเมือง” ในประมวลสาระชุดวิชาการสื่อสารทางการเมือง หน่วยที่ 12 สาขาวิชารัฐศาสตร์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พนม ภัยหน่าย. (2512). ลักษณะและพฤติกรรมของพรรคการเมืองในประเทศไทย ศึกษาเฉพาะกรณี : พรรคเสรีมนังคศิลา. ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์อิเล็กทรอนิกส์ (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- พรรคประชาธิปัตย์.ผลงานพรรค. [ออนไลน์]. 2553. แหล่งที่มา: <http://www.democrat.or.th/th/policies/progress-report/> [2553, 18 กรกฎาคม]
- พลอยพรรณ จุลสุนทร. (2548). ผลของการใช้โฆษณาในงานโฆษณาของธุรกิจบริการต่อผู้บริโภค ของผู้บริโภค. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญฤดี ธีระวุฒิชูวงศ์. (2542). การสื่อความหมายจากประเด็นทางการเมืองผ่านการ์ตูนการเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาคศึกษาวารสารสนเทศ, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัลลิกา คณานุรักษ์. (2551). เทคนิคการเป็นพิธีกรที่ดี (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- มูรธาธีร์ รักชาติเจริญ. (2525). การก่อตัวของพรรคประชาธิปัตย์ในกระบวนการทางการเมืองไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2547). “การวิจัยเชิงสำรวจและการประเมินผลสื่อมวลชน” ในเอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อมวลชน หน่วยที่ 14. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิกิพีเดีย. โฆษณา. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://th.wikipedia.org/wiki/โฆษณา> [2553, 18 กรกฎาคม]

- วัลลภ ลำพาย. (2551). “แนวคิดและกระบวนการสื่อสารทางการเมือง” ในประมวลสาระชุดวิชาการสื่อสารทางการเมือง หน่วยที่ 3 สาขาวิชารัฐศาสตร์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิรัช ฤทธิรัตนกุล. (2549). การประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิสุทธิ โพธิ์แทน. (2544). คู่มือปฏิบัติหน้าที่สมาชิกรัฐสภาเรื่องการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2550). นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย ยาวะประภาษและปิยากร หวังมหาพร. (2551). “การประเมินผลสัมฤทธิ์การสื่อสารทางการเมือง” ในประมวลสาระชุดวิชาการสื่อสารทางการเมือง หน่วยที่ 14 สาขาวิชารัฐศาสตร์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2540). นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ. กรุงเทพฯ :สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมปราชญ์ อัมมะพันธ์. (2529). หลักการพูด (พิมพ์ครั้งที่ 5). ปัตตานี: โครงการจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- สมพร เฟื่องจันทร์. (2552). นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บริษัท ออน อาร์ต ครีเอชั่น จำกัด.
- สมหวัง พิริยานุวัฒน์. (2544). “ความรู้พื้นฐานสำหรับการประเมินโครงการทางการศึกษา” ในสมหวัง พิริยานุวัฒน์ รวบรวมบทความทางการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมฤทัย เสือปาน. (2549). รูปแบบการสื่อสารในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนตลาดสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาน งามสนิท. (2547). เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อมวลชน หน่วยที่ 1-8. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุทธิดา นาคเจริญ. (2549). รูปแบบการสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์การส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธิภา วงศ์ยะลา. (2543). รูปแบบและประสิทธิผลของการสื่อสารในการดำเนินงานตามแนวทางการสร้างเสริมสุขภาพคนทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่.

- วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์,
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ จีรวัดศรีมงคล. (2551). “การบริหารการสื่อสารและสารสนเทศทางการเมือง”
ในประมวลสาระชุดวิชาการสื่อสารทางการเมือง หน่วยที่ 5. สาขาวิชารัฐศาสตร์. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุพิชญา จารุพันธ์. (2549). การเมืองในกระบวนการกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการปกครอง
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสถียร เขยประทับ.(2551). การสื่อสาร การเมืองและประชาธิปไตยในสังคมพัฒนาแล้ว. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสถียร เขยประทับ.(2540). การสื่อสารกับการเมือง: เน้นสังคมประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2550). Branding นักการเมือง: กลยุทธ์สร้างความโดดเด่น เพื่อแผ้วถางศึกทุก
สนามเลือกตั้ง. กรุงเทพฯ: สานการพิมพ์.
- หยุด แสงอุทัย. (2517). พรรคการเมือง. นครหลวงฯ : ดวงกมล.
- อยุธยา เพชรอินทร. (2537). อุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรวรรณ ปิลาธนนีโวกา. (2546). การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุกฤษฏ์ รอดบุญมี. (2549). กลยุทธ์การสื่อสารการตลาด แบบผสมผสานของศูนย์บริการโดยต้า.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์,
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Berlo, D.K. (1960). The Process of Communication : an introduction to theory and
practice. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Disch, L. (2008). Representation as “Spokespersonship: Bruno Latour’s Political Theory”.
[Electronic version]. Parallax, Vol. 14, 88-100.
- Dunn, W.N. (1994). Public policy Analysis : Information. U.S.A. : Prentice-Hall.

- Dye, T. R. (2002). Understanding Public Policy (10th). Upper Saddle River, N.J.: Prentice-Hall.
- Everett M.R. (1973). Communication Strategies for Family Planning. New York: The Free Press.
- Gerston, L.N. (1997). Public policy making : Process and principles. New York : M.E.Sharpe.
- Goodman, W. (1956). The two-party system in the United States. Princeton : D. Van Nostrand.
- Marvin, C. A. (1972) "Evaluation Theory Development." in Carol H. Weiss. Evaluation Action Programs : Reading in Social Action and Education. Boston: Allyn and Bacon.
- Michael S. The Essential Elements of Effective State Agency Communication. [Online]. 2011. Available from : <http://www.ipspr.sc.edu/ejournal/ejournal0611/state%20government%20communications.pdf> [2011, January 17]
- Neil, A. M. (1963). The study of political parties. New York : Random.
- Randal, B.R., and Grace, A.F. Bureaucracy and Policy Implementation (Illinois: The Dorsey Press, 1982), ch.1.
- Richard, R. F. (1966). Political and Communication. Boston : Brown and Company.
- Robert, E.D., and Gary C.W. (1990). Political Communication in America. New York: Praeger
- Robert F.C. (1979). "The Proverbs of Evaluation: Perspectives from CSA's Experience," Public Administration Review November/December.
- Rommele, Andrea. (2003). Political Parties, Party Communication and new information and communication technologies. [Electronic version]. Vol. 9 No.1 Party Politics.
- Rush, M., and Philip A. (1971). An introduction to political sociology. London: Thomas Nelson and Sons, Ltd.
- Sarcinelli, Ulrich. (1998) 'Parteien und Politikvermittlung: Von der Parteien- zur Mediendemokratie', in Ulrich Sarcinelli (ed.) Politikvermittlung und Demokratie in der Mediengesellschaft, pp. 273–96. Bonn: Bundeszentrale für Politische

Bildung.

Sartori, Giovanni. (1976). Parties and Party Systems. A Framework for Analysis.

London: Cambridge University Press.

Sarah Oates. (2008). Introduction to Media and Politics. London: Sage Publications Ltd.

Stufflebeam, D.L., and Anthony J. S. (1990). Systematic evaluation: a self-Instructional guide to theory and practice. U.S.A.: Kluwer-Nijhoff.

Vieira, B. M., and David R. (2008). Representation. U.S.A.: Polity Press.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เดือนพฤศจิกายน

ข่าวที่น่าเสนาในเดือนพฤศจิกายนจะเน้นในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ศิลป ตูลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับการยุบพรรคประชาธิปัตย์ การเลือกตั้งซ่อมส.ส. กรณี พล.ต.สนั่นเดินสายปรองดองโดยในที่นี่จะเป็นการยกตัวอย่างในส่วนของศิลปตูลาการรัฐธรรมนูญ เป็นสำคัญ ซึ่งถือว่าเป็นข่าวที่ประชาชนให้ความสนใจมากที่สุดข่าวหนึ่ง และเป็นการสร้างกระแส ข่าวโดยการปล่อยคลิปออกมาที่คลิปจนครบทั้ง 5 คลิปในท้ายที่สุด

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

มีการพาดหัวข่าว “บิ๊กจิว” เชื้อรัฐบาลแห่งชาติใกล้เกิดแล้ว ที่หน้าหนึ่ง โดย ภายในมีหัวข้อ “บุรณชัย” แจงพฤติการณ์ทำลายศาล และ ศิลปฉาวตูลาการโกงข้อสอบวอน โดยเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “พบว่ามีการกดดันตูลาการ ศาลรัฐธรรมนูญรัฐธรรมนูญอย่างต่อเนื่องโดยพรรคเห็นว่าเป็นการจงใจเลือกระยะเวลาที่จะมีการ วิวินิจฉัยคดีที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้เงินของพรรคเพื่อจะให้สังคมเกิดความสงสัยกระบวนการ ทำงานของตูลาการและศาลรัฐธรรมนูญ เช่นเดียวกับการเผยแพร่คลิปฉาวหรือการออกมาให้ข่าว ว่าจะมีการออกกฎหมายเพื่อยุบศาลรัฐธรรมนูญรวมทั้งการเตรียมการประชุมในวันที่ 19 พฤศจิกายนที่อาจจะนำไปสู่การสร้างความคิดเห็นต่อการพิจารณาคดีในเรื่องนี้ ซึ่งขบวนการเหล่านี้ ถือว่ามีวัตถุประสงค์เดียวกันคือ โหมน้ำให้สังคมเกิดสงสัยต่อกระบวนการพิจารณามากกว่าที่จะ ใช้การดูข้อเท็จจริงตามมูลแก่คดี”

“ต่อคำสัมภาษณ์ของร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง ประธานส.ส.พรรคเพื่อไทยที่ออกมา ระบุว่าไม่ควรดูผู้ผลิตคลิป แต่ให้ดูสาระของคลิปนั้น พรรคขอยืนยันว่าผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งการแอบถ่าย ทำและเกี่ยวข้องปรากฏในคลิปดังกล่าวนั้นถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการที่ต้องการที่จะลด ความน่าเชื่อถือของศาลรัฐธรรมนูญ”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “กรณีคลิปฉาวที่ เกิดขึ้นนั้นมีนาย พลิชฐ์ซึ่งเป็นตัวการสำคัญที่จะเป็นบุญแก่ไชปริศนาบินหนีไปอยู่ฮ่องกง เพราะรู้ดี ว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตอิทธิพลหรือจะไปซุกได้ปีกเพื่อขอรับความคุ้มครองจากใครบางคนได้ การ เดินทางไปฮ่องกงของนายพลิชฐ์ในวันที่ 13 ต.ค. โดยสายการบินคาร์เธย์ แปซิฟิกและคงใช้เวลา ต่อรองเตรียมการปล่อยคลิปฉาวชุดนี้อยู่ราว 2 วันและสอดคล้องกับข้อมูลที่ว่าพรรคเพื่อไทย

ออกมาตีป้ายสร้างกระแส เพื่อเปิดคลิปข่าวในวันที่ 15 ธันวาคม โดยนายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์ โฆษกพรรคเพื่อไทยได้แถลงข่าวยืนยันว่ามีคลิปข่าวนี้อันจริง...”

ที่มา: วันจันทร์ที่ 1 พฤศจิกายน 2553 (กรอบ่าย)

มีการพาดหัวข้อข่าว **ตุลาการธน.แจพสิษฐ์แบล็กเมลล์** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.จับพิรุณคดีปลัดจากทำลายศาล** โดยตัวอย่างเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณัฏช์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “สังคมควรใช้วิจารณญาณในการติดตามเรื่องดังกล่าว เพราะช่วงที่คลิปปรากฏเป็นการทำลายความน่าเชื่อถือของศาลรัฐธรรมนูญโดยตรง โดยต้องตรวจสอบเบาะแสความจริง การจัดทำว่าต้องการสร้างความเข้าใจผิดหรือไม่ โดยมีพิรุณ 3 เรื่อง...”

ที่มา: วันอังคารที่ 2 พฤศจิกายน 2553 (กรอบ่าย)

มีการพาดหัวข้อข่าว **นักวินิจฉัยวันนี้ส.ส.-ส.ว.ถือหุ่น** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ชัดพท.เจาะยงศาลต่อเนือง** โดยตัวอย่างเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณัฏช์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ แถลงถึงกรณีที่มีข่าวคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริงว่าขบวนการทำลายความน่าเชื่อถือของสถาบันยุติธรรมและศาลรัฐธรรมนูญทำให้พรรคประชาธิปัตย์ได้ประโยชน์จากการกระทำดังกล่าวทำให้คดียุบพรรคประชาธิปัตย์ต้องล่าช้าและเลื่อนออกไปว่า “ขอยืนยันว่าไม่เป็นความจริง เพราะไม่ได้ประโยชน์ใดๆจากการบ่อนทำลายศาลรัฐธรรมนูญและ discredit ต่อตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เราต้องการให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยมูลคดีตามหลักฐานและข้อกฎหมายในคดีต่างๆ อย่างตรงไปตรงมา พรรคพร้อมต้อนรับและเคารพผลการวินิจฉัยของศาล เพราะมั่นใจในสถาบันศาลและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญว่าเป็นกลาง แม้มีการพยายามแทรกแซงกดดันศาลในรูปแบบต่างๆทุกวิธี มีการแบ่งหน้าที่กันชัดเจน วันนี้พรรคเพื่อไทยยังกดดันศาลโดยออกมาตั้งข้อสงสัยการทำหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและโยงข้อมูลที่บิดเบือนเพื่อให้สังคมเข้าใจผิด และหวังผลกดดันในคดียุบพรรคประชาธิปัตย์ มีการแบ่งหน้าที่กันชัดเจน”

ที่มา: วันพุธที่ 3 พฤศจิกายน 2553 (กรอบ่าย)

มีการพาดหัวข้อข่าว **3 พรรคค้านไม่ฮั้ว นายกฯ ยัน มีมาตรฐานเดียว** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ชี้มีการขยายคลิปข่าวอย่างเป็นระบบ** โดยตัวอย่างเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงกรณีที่มีความพยายามหิบบกกรณีศาลรัฐธรรมนูญมาขยายผลอย่างเป็นระบบ โดยมีการเคลื่อนไหวทั้งในและนอกสภา โดยเฉพาะการเคลื่อนไหวในสภา ด้วยการตั้งกระทู้ถามสดของนายไพจิตร ศิริวรรณ ส.ส.นครพนม พรรคเพื่อไทย เป็นการขวยโอกาสเอาเรื่องดังกล่าวเข้าสู่สภาทั้งหมดที่ผิดข้อบังคับด้วยความร่วมมือของพ.อ. อภิวัฒน์ วิริยะชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 2 ในฐานะประธานพิจารณาคัดเลือกกระทู้ ใช้วิธียัดใส่เอากระทู้ถามที่ขัดต่อข้อบังคับ ลักไก่ให้สมาชิกพรรคเพื่อไทย อภิปรายโจมตีรัฐบาล โดยใช้เวทีสภาเพื่อถ่ายทอดขยายผลไปยังประชาชนทั่วประเทศ...

ที่มา: วันเสาร์ที่ 6 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **เสธ.แวนบอร์เวย์ดอดพบ"ทักษิณ" ตามแผนปรองดอง** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.เด่นไม่เกี่ยวลอบบีศาลรธน.** โดยเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “ผลสอบกรณีคลิปตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ศาลรัฐธรรมนูญได้ผลสรุปแล้วว่าเป็นการชี้ชัดว่านายพลิบอร์เวย์ ดอดพบอดีตนายกรัฐมนตรี คัดค้านคดีอดีตนายกรัฐมนตรีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เป็นบุคคลหรือตัวการสำคัญในการดำเนินการเรื่องนี้เห็นชัดเจนว่าไม่เกี่ยวข้องกับตัวตุลาการ เพราะฉะนั้นการประโคมข่าวว่ามีการแทรกแซงตุลาการไม่น่าเป็นความจริง รวมถึงข้อกล่าวหาพรรคประชาธิปัตย์ว่าแทรกแซงหรือลอบบีให้ตุลาการตัดสินใจช่วยเหลือพรรคประชาธิปัตย์ก็เห็นชัดว่าตัวการที่ล่อเหยื่อ และมีการตั้งคำถามไม่ใช่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ แต่น่าจะเป็นคนของศาลที่เสียนาคัดเพื่อแลกเปลี่ยนผลประโยชน์บางอย่าง กรณีที่เกิดขึ้นนี้เป็นการเล่นของคนของพรรคประชาธิปัตย์ไปกินข่าวแล้วถ่ายคลิป มีการถามนำ แล้วนำผลงานมาแลกเปลี่ยนเท่านั้น เป็นกระบวนการหวังผล 2 ประการคือ 1. ต้องการทำลายกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ 2. เป็นการกดดันตุลาการศาลรัฐธรรมนูญให้ลาออกทั้งคณะ”

ที่มา: วันอาทิตย์ 7 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **แยมไต้ "ท่านใหม่" คือ มจ.เข้าพท.** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **หัวหน้ากตตันศาลรธน. บานปลาย และ วอนนักวิชาการแจ้งข้อเท็จจริง** โดยตัวอย่างเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณชัย สมุทร์ักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “ขณะนี้พรรควิตกว่ามีการเคลื่อนไหวที่แตกต่างกันต่อการเคลื่อนไหว 2 ด้านคือ 1. กลุ่มที่มีการเตรียมการเพื่อที่จะดำเนินการลดความน่าเชื่อถือของกระบวนการยุติธรรมโดยแบ่งงานกันทำ มีการเตรียมการ จัด

ฉาก สร้างหลักฐานเท็จ เปิดโปงผ่านทางพรรคการเมืองก่อนและเผยแพร่ทางเว็บไซต์เพื่อกดดันการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญในคดียุบพรรคประชาธิปัตย์...”

นพ. บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “2. อยากให้กลุ่มนักวิชาการองค์กรและบุคคลที่เป็นกลางออกมาสร้างความเข้าใจซึ่งนำสังคมไปในทางที่ถูกต้องเพราะถ้าหากเข้าไปจะทำให้สังคมเข้าใจผิดว่าเกิดปัญหาการดำเนินการ2มาตรฐานจริง...”

ที่มา: วันอาทิตย์ 14 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว พท.หน้าแตก!“ท่านใหม่” ปฏิเสธร่วมวง ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **หนูน”จรัญ” ให้ป.ป.ช.สอบข้อเท็จจริง** โดยเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงกรณีนี้ที่นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์ โฆษกพรรคเพื่อไทย ออกมาแสดงความเห็นเรื่องคลิปและเรียกร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญหาคนกลางมาตรวจสอบเรื่องดังกล่าว เพราะเกรงว่าศาลจะแต่งตั้งคนมาไม่เป็นกลางและมีปัญหาในการตรวจสอบ แต่ความเห็นของนายจรัญ ภาคดิธนากุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินและป.ป.ช.มาตรวจสอบนั้น ตนสนับสนุนเพื่อหาความเป็นธรรมในเรื่องดังกล่าว และหากจะให้ถูกใจคงต้องให้คนของพรรคเพื่อไทย คนเสื้อแดงหรือพวกชอบติดสินบนมาสอบ น่าจะเป็นที่พอใจของพรรคเพื่อไทยมากที่สุด และอยากให้พรรคเพื่อไทยกลับไปดูสวนดุสิตโพลว่า ทั้งหมดเป็นเกมการเมืองของพรรคเพื่อไทย ขนาดคนติดตามหรือไม่ติดตามยังรู้ว่าเป็นเกมการเมืองของพรรคเพื่อไทยและอยากให้ยุติการกระทำดังกล่าว จนกว่าจะมีการตัดสินคดียุบพรรคเสร็จสิ้น

ที่มา: จันทร์ 15 พฤศจิกายน 2553

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

มีการพาดหัวข้อข่าว **“เทพเทือก” ชนะตามคาดหมาย** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **“ปชป. บัดซัด “พท.” ผลิตคลิป และ ตีปี๊บขบวนการดิสเครดิตศาล** โดยเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “กรณีทนายความกลุ่มคนเสื้อแดงยื่นให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ตรวจสอบ 4 ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญว่า เป็นการจงใจเลือกช่วงเวลาใกล้กับการแถลงปิดคดีและวินิจฉัยคดียุบพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อให้สังคมเกิดความสงสัยในการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญ อีกทั้งยังเป็นการกีดกันการทำหน้าที่ของตุลาการฯ พรรคประชาธิปัตย์ไม่เคยกล่าวหาพรรคเพื่อไทยมีส่วนเกี่ยวข้อง

กับการผลิตคลิปวิดีโอ “ยุบพรรคประชาธิปัตย์” หากแต่สงสัยว่าการเปิดแถลงข่าวของพรรคเพื่อไทยเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการเผยแพร่คลิปทางเว็บไซต์ยูทูป รวมถึงมีกระบวนการปล่อยข่าวในหลายเรื่อง ขณะเดียวกันการนัดชุมนุมใหญ่ในวันที่ 19 พฤศจิกายนของคนเสื้อแดงเป็นการโน้มน้าวให้สังคมสับสนต่อกระบวนการพิจารณาคดี ล่าสุดทราบเบาะแสและที่มาของคลิปว่ามีการส่งมาจากต่างประเทศ รวมถึงคนที่เกี่ยวข้องก็เดินทางไปต่างประเทศ”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “กรณีพรรคเพื่อไทยออกมาเคลื่อนไหวกดดันศาลรัฐธรรมนูญ เป็นการทำลายความน่าเชื่อถือของศาลรัฐธรรมนูญอย่างเป็นทางการเพื่อให้เกิดกระแสสังคมนำไปสู่การยุบพรรคประชาธิปัตย์ให้ได้ โดยไม่ได้สนใจข้อเท็จจริงในมูลคดีว่าความผิดถึงขั้นยุบพรรคหรือไม่ เพราะคำร้องของกกต.ที่ขอให้ยุบพรรคประชาธิปัตย์กรณีใช้เงินกองทุนเพื่อพัฒนาพรรคการเมืองผิดวัตถุประสงค์เป็นความผิดตามพรบ.พรรคการเมืองปี 2541 มีโทษไม่ถึงขั้นยุบพรรค ที่ผ่านมาได้เคยมีกรณีตัวอย่างมาแล้วทั้งกับพรรคประชาธิปัตย์และพรรคการเมืองอื่นที่ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ก็ต้องใช้เงินคืนเท่านั้น แต่พรรคเพื่อไทยพยายามบิดเบือนว่าเรื่องนี้เป็นความผิดตาม พ.ร.บ. พรรคการเมืองปี 2550 ที่แก้ไขโทษถึงขั้นยุบพรรค ทั้งที่เรื่องเกิดในปี 2547-2548”

ที่มา: วันจันทร์ที่ 1 พฤศจิกายน 2553 (กรอปปาย)

มีการพาดหัวข้อข่าว **ปชป. ป้องศาลรธน. ข้อใจจัดฉาก** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป. โดดป้องโยนบาปพท.** โดยเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “ช่วงที่คลิปปรากฏเป็นการทำลายความน่าเชื่อถือของศาลรัฐธรรมนูญโดยตรง อย่างไรก็ตามมีข้อชวนสงสัยในพิรุณ 3 เรื่องคือ 1. คลิปไม่ปรากฏภาพผู้อยู่ในคลิปแต่มีเสียง 2. นายพลีชีพ คักดาณรงค์ อดีตเลขาธิการประธานศาลรัฐธรรมนูญ ได้เดินทางออกจากประเทศไทยวันที่ 13 ต.ค. จากนั้นมีการเผยแพร่คลิปในวันที่ 15 ต.ค. 3. ขอให้นายจตุพรชี้แจงต่อสังคมว่ามีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่” “การตรวจสอบเพื่อให้เกิดความกระจ่างว่า ศาลมีคณะกรรมการตรวจสอบอยู่แล้ว แต่หากภาคส่วนอื่นๆหรือสื่อมวลชนจะร่วมตรวจสอบด้วยก็เป็นเรื่องดี และหากตรวจสอบแล้วพบว่าสาระที่พุดคุยในคลิปเป็นความจริงก็ต้องมีความรับผิดชอบเกิดขึ้น เพราะสถาบันศาลก็ต้องอยู่ใต้กฎหมายเช่นกัน”

ที่มา: วันจันทร์ที่ 1 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **มท.ย้ายสลัभव. ปทุมธานี-บุรีรัมย์** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **สงสัย “ตุ๋” มีเอี่ยวรู้เห็นคลิป** โดยเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ แถลงถึงกรณีคลิปดาวศาลรัฐธรรมนูญว่า “เชื่อว่าศาลจะตัดสินคดียุบพรรคประชาธิปัตย์ด้วยความเที่ยงธรรม แม้ว่าจะมีกระแสกดดันว่าหากไม่ยุบพรรคประชาธิปัตย์เช่นเดียวกับพรรคการเมืองอื่นที่ถูกยุบไปก่อนหน้านี้จะเป็น 2 มาตรฐาน กระบวนการที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด มีการแบ่งหน้าที่กันเล่นอย่างชัดเจน แต่พรรคมั่นใจในตุลาการศาลว่ามีความหนักแน่นพอไม่ตกเป็นเครื่องมือของคนที่มาคุกคามด้วยวิธีการต่างๆ”

ที่มา: วันพุธที่ 3 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว มาร์คสะกิด 2 รัฐมนตรีให้ดูตัวอย่างบรรทัดฐานพรรคปชป. ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ นายกษสะกิดให้ดูตัวอย่าง และ ขยี้ “พลิษฐ์” ตัวบ่อนทำลาย โดยเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “นายกษได้เตรียมหารือกับกรม. ในการสร้างการเมืองที่มีบรรทัดฐาน เพราะนายกษ ถือว่าบรรทัดฐานเป็นเรื่องสำคัญในการสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน โดยนายกษ ยึดหลักความรับผิดชอบในหน้าที่ที่สูงกว่าที่วางไว้ซึ่งเป็นไปตามกฎเหล็ก 9 ข้อ และยืนยันว่านายกษ และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ เลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ มีแนวคิดสอดคล้องกันกับเรื่องดังกล่าว โดยดูได้จากการเลือกตั้งซ่อม ส.ส. สุราษฎร์ธานีที่เริ่มจากความประสงค์ของนายสุเทพในการสร้างบรรทัดฐานทางการเมืองจึงมีการลาออกจากตำแหน่งรองนายกษ จึงถือว่าจุดเริ่มจากบุคคลเป็นเรื่องสำคัญ”

ที่มา: วันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน 2553

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “ผลสอบกรณีคลิปตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ที่ศาลรัฐธรรมนูญได้ผลสรุปแล้วว่า เป็นการชี้ชัดว่านายพลิษฐ์ศักดิ์ดาณรงณ์ อดีตเลขาธิการประธานศาลรัฐธรรมนูญ เป็นบุคคลหรือตัวการสำคัญในการดำเนินการเรื่องนี้ เห็นชัดว่าไม่เกี่ยวข้องกับตุลาการ เพราะฉะนั้นการประโคมข่าวว่ามีการแทรกแซงตุลาการไม่น่าเป็นความจริง รวมถึงข้อกล่าวหาพรรคประชาธิปัตย์ว่าแทรกแซง หรือลอบบีให้ตุลาการตัดสินช่วยเหลือพรรคประชาธิปัตย์ก็เห็นชัดว่าตัวการที่ล่อเหยื่อ และมีการตั้งคำถามไม่ใช่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ แต่น่าจะเป็นคนที่ยอมเสียอนาคต เพื่อแลกเปลี่ยนผลประโยชน์บางอย่าง”

“เรื่องนี้ไม่ควรมีการใส่ร้ายตุลาการชุดนี้ เพราะข้อเท็จจริงไม่ได้พาดพิงพฤติกรรมตุลาการชุดนี้เลย เพราะข้อเท็จจริงไม่ได้พาดพิงพฤติกรรมตุลาการชุดนี้เลย แตกต่างกับตุลาการที่

ทำคดีชุดซุกหุ้ของพ.ต.ท. ทักษิณ กรณีนี้เป็นการหลอกคนของพรรคประชาธิปัตย์ไปกินข้าวแล้วมีการถ่ายคลิปมีการถามนำ แล้วนำผลงานมาแลผลประโยชน์เท่านั้น เป็นกระบวนการหวังผล 2 ประการคือ 1. ต้องการทำลายกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ 2. เป็นการก่อดันตุลาการศาลรัฐธรรมนูญให้ลาออกทั้งคณะ เป็นกระบวนการที่หวังผล ซึ่งคนที่ได้ประโยชน์น่าจะเป็นกระบวนการที่ทำลายกระบวนการยุติธรรมมากกว่าที่จะเป็นพรรคประชาธิปัตย์”

ที่มา: วันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **ม.จ. จุลเจิมบัดนั่งหน.เพื่อไทย** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป. เล่นงานคนบิดเบือน** โดยเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “กรณีการยุบพรรคประชาธิปัตย์ ขณะนี้ยังมีขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อกดดันศาลรัฐธรรมนูญ พยายามทำให้เข้าใจผิดว่า การพิจารณาคดีครั้งนี้ 2 มาตรฐาน นอกจากนี้การจุดกระแสความเชื่อที่ว่า ยุบพรรคหนึ่งต้องยุบอีกพรรคนั้นไม่ถูกต้อง เพราะมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อยากให้ศาลรัฐธรรมนูญยึดทั้ง 3 ข้อนี้ในการใช้พิจารณาคดียุบพรรคประชาธิปัตย์ ส่วนกรณีที่พรรคเพื่อไทยระบุว่า จะดำเนินการกับรวม. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) ในกรณีที่สั่งปิดเว็บไซต์ที่เผยแพร่คลิปเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งที่พรรคเพื่อไทยเป็นคนริเริ่มตัดต่อคลิปออกมาเผยแพร่ทางยูทูป และมีการบิดเบือนความจริง ก็อยากถามว่าพรรคเพื่อไทยจะรับผิดชอบตรงนี้อย่างไร แต่ยืนยันว่าจะต้องดำเนินการเรื่องนี้ให้ถึงที่สุด หากพบว่าผู้ใดมีส่วนจัดฉากหรือเกี่ยวข้องกับการเผยแพร่คลิปลดงกล่าวและคุกคาม แทรกแซงกระบวนการยุติธรรม”

ที่มา: วันจันทร์ที่ 15 พฤศจิกายน 2553

หนังสือพิมพ์ข่าวสด

มีการพาดหัวข้อข่าว **“จรัญ” ใต้-ฝากเด็กซีคลับใจเกมซื้อตุลาการ!** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป. ทันทิคลิปทำลายศาล และ มั่นใจไม่กระทบคดียุบพรรค** โดยตัวอย่างเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “สังคมควรใช้วิจรรณญาณในการติดตามเรื่องดังกล่าว เพราะช่วงที่คลิปปรากฏเป็นการทำลายความน่าเชื่อถือของศาลรัฐธรรมนูญโดยตรง ต้องตรวจสอบเบาะแสความจริง การจัดทำว่าต้องการสร้างความเข้าใจผิดหรือไม่ พรรคประชาธิปัตย์จึงตั้งข้อสงสัยซึ่งพบพิรุฑ 3 เรื่อง...”

นพ. บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ ส่วนการตรวจสอบเพื่อให้เกิดความกระจ่างนั้น คนคิดว่าศาลมีคณะกรรมการตรวจสอบอยู่แล้ว แต่หากภาคส่วนอื่นๆหรือสื่อมวลชนจะร่วมตรวจสอบด้วยก็เป็นเรื่องดี และหากตรวจสอบแล้วพบว่าสารที่พุดคุยในคลิปเป็นความจริง ก็ต้องมีความรับผิดชอบเกิดขึ้น...”

ที่มา: วันอังคารที่ 2 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **จรัญชัดคลิป-หวังผลล้มล้างศาลล้มล้างศาล** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **เผยขป.สอบ “วีรช”เสร็จแล้ว** โดยเนื้อหาข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “คณะกรรมการสอบสวนที่มีนายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ ส.ส.สัดส่วน เป็นประธานได้สอบสวนทุกประเด็นเสร็จแล้ว และตั้งใจยื่นผลการสอบสวนทั้งหมดให้หัวหน้าพรรค ตามข้อบังคับพรรคในวันเดียวกันนี้ แต่เนื่องจากนายกษัตริย์ศึก จิ่งเลื่อนการยื่นผลการสอบสวนเป็นวันที่ 2 พฤศจิกายน ที่สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งหลังจากยื่นหนังสือแล้ว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจะเปิดเผยผลสอบต่อไป”

ที่มา: วันพุธที่ 3 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **เทพไทชี้ผลสอบคลิปไม่เกี่ยวขป.ป.** โดยเนื้อหาข่าวอยู่ที่หน้า 10 (บนขวา) ตัวอย่างเนื้อหาข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “เป็นการชี้ชัดว่า นายพิสิษฐ์ ศักดาณรงค์ อดีตเลขาธิการประธานตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเป็นบุคคลหรือตัวการสำคัญดำเนินการเรื่องนี้ ชัดเจนว่าไม่เกี่ยวข้องกับตัวตุลาการ ฉะนั้น การประโคมข่าวว่ามีการแทรกแซงตุลาการหรือไม่จะเป็นความจริง รวมถึงข้อกล่าวหาพรรคแทรกแซงหรือลှอบบีให้ตุลาการตัดสินใจช่วยเหลือพรรคประชาธิปัตย์...”

ที่มา: วันจันทร์ที่ 8 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **ร้อนมาจากห้องงจม.พิสิษฐ์ไล่ปิดวุ่นคลิปชุด3** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **อึดอัด “ซัช”เอาแต่เฉย** โดยเนื้อหาข่าว คือ

นพ. บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “เรื่องคลิปของศาลรัฐธรรมนูญ ชัดเจนว่ามีการจัดฉากโดยกลุ่มบุคคลชุดเดียวกับที่อาคิปปติดต่อประธานองคมนตรีมาอยู่ในคลิปเดียวกับประธานศาลรัฐธรรมนูญ ต้องถามพรรคเพื่อไทยที่นำเรื่องคลิปมาแถลงและเปิดก่อนที่จะมีการเผยแพร่ในยูทูป จะรับผิดชอบอย่างไร”

ที่มา: วันพฤหัสบดีที่ 11 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว “**วิรัช-พลิชฐ์**” กิณฎิปุณคลิปใหม่ศาลธน.ก็มีอีก ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.บีพท.รับผิดชอบตัดต่อคลิป** และ **เหน็บตั้งเสื่อแดงสอบคลิป** โดยเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณัชย์ สมุทรรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “ขณะนี้ยังมีขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อกดดันศาล ทำให้เข้าใจผิดว่าการพิจารณาคดีครั้งนี้ 2 มาตรฐาน ทั้งที่การยุบพรรคประชาธิปัตย์แตกต่างจากการยุบพรรคไทยรักไทยและพลังประชาชน...”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “ตนเห็นด้วยกับนายเจริญ ภัคดีธนากุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เสนอให้ผู้ตรวจการแผ่นดินและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มาตรวจสอบ เพื่อหาความเป็นธรรมในเรื่องดังกล่าว และหากจะให้ถูกใจคงต้องให้คนพรรคเพื่อไทย คนเสื่อแดงหรือพวกชอบติดสินบนมาสอบ น่าจะเป็นที่พอใจของพรรคเพื่อไทยมากที่สุด และอยากให้ไปดูสวนดุสิตโพลว่าทั้งหมดเป็นเกมการเมืองของพรรคเพื่อไทย ขนาดคนติดตามหรือไม่ติดตามยังรู้ว่าเป็นเกมการเมืองของพรรคเพื่อไทย จึงอยากให้ยุติการกระทำดังกล่าว จนกว่าจะมีการตัดสินคดียุบพรรคเสร็จสิ้น”

ที่มา: วันจันทร์ที่ 15 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **บุญจง-เกื้อกุลยอมออกแล้วมติกรม.แก้ธน.หมายจับพลิชฐ์** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.อ้างเปล่าพูดตัดต่อคลิป** โดยเนื้อข่าว คือ

นพ. บุรณัชย์ สมุทรรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “พรรคไม่เคยระบุว่าพรรคเพื่อไทยมีส่วนตัดต่อคลิปดังกล่าว แต่จากเหตุการณ์ที่ผ่านมา ก่อนมีการเผยแพร่คลิป สมาชิกพรรคพรรคเพื่อไทยออกมาพูดถึงตัวอักษรย่อว. และพ. จากนั้นมีการเผยแพร่คลิปบนเว็บไซต์ยูทูป จากนั้นเว็บไซต์พรรคเพื่อไทยก็เอามาเผยแพร่ต่อ มีสาระหลายส่วนไม่ตรงกับความจริง หากพรรคเพื่อไทยยังยืนยันฟ้องร้องดำเนินคดีกับตนและพรรคประชาธิปัตย์ พรรคจะฟ้องกลับทันทีฐานแจ้งความเท็จ ทำให้การสอบสวนโยงถึงการพิสูจน์การทำคลิปดังกล่าวที่เป็นที่ชัดเจนว่านายจตุพรออกมาพูดเรื่องคลิปอย่างน้อย 3 ครั้งก่อนมีการเผยแพร่ทางยูทูป จึงอยากขอให้ระวังเรื่องจะย้อนไปสู่ตัวเอง”

ที่มา: วันพุธที่ 17 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **พลีชีพบอมบ์คงจะไม่-รอกำหนดโทษ** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **“เทพไท” แจงซู “เทือก” นายกฯ** โดยเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงตุลาการศาลรัฐธรรมนูญถอนตัวจากองค์คณะว่า “น่าเสียดาย แสดงให้เห็นว่ามีกระบวนการกดดันศาลวางเป้าหมายถึงตุลาการที่คิดว่าไม่สามารถโน้มน้าวให้สนับสนุนแนวทางของตนเองก็มีกระบวนการต่างๆจนเกิดมีการสร้างคลิป และพาดพิงมายังผู้พิพากษาหลายท่าน จนทำให้ตุลาการยื่นฟ้องต่อศาลและขอถอนตัวจากองค์คณะ ...”

ที่มา: วันจันทร์ที่ 29 พฤศจิกายน 2553

หนังสือพิมพ์มติชน

มีการพาดหัวข้อข่าว **คลิปแฉอีกคนศาลธน. “วางแผน “ไต้” โกงสอบ”** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **“เทพไท” ชัดพวกทำลายตุลาการ และ เชื้อคลิปจาวอยู่ในมือพท. ก่อนแล้ว** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ (ปชป.) “ มีผู้บงการอยู่เบื้องหลัง มีกลุ่มนายทุนสนับสนุนขบวนการสร้างคลิปนี้ คนของพรรคประชาธิปัตย์คงไม่มีความสามารถที่จะทำเรื่องในลักษณะนี้ได้...”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ (ปชป.) “ คลิปที่เกิดขึ้นมีนายพลีชีพเป็นตัวการสำคัญ เป็นกุญแจไขปริศนา และที่บินหนีไปอยู่ฮ่องกงเพราะรู้ว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตอิทธิพล หรือจะไปซุกใต้อีกเพื่อขอความคุ้มครองจากใครบางคน...”

ที่มา: วันจันทร์ที่ 1 พฤศจิกายน 2553 (กรอบบ่าย)

พาดหัวข่าว **“บุญส่ง-จรัญ” บัดปากเด็กชี้คลิปโผล่ดี! เป็นเบาะแสเผยความจริง** โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.สงสัย 3 ปม- ชี้เกมทำลาย** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุญชัย สมุทวิจิตร ส.ส. สัดสวน โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ (ปชป.) “กรณีการเผยแพร่คลิปที่อ้างว่ามีการปกปิดการทุจริตสอบเข้าเป็นพนักงานของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ สังคมควรใช้วิจารณญาณในการติดตามเรื่องเพราะช่วงคลิปปรากฏเป็นการทำลายความน่าเชื่อถือของศาลรัฐธรรมนูญโดยตรง โดยต้องตรวจสอบเบาะแสความจริง การจัดทำว่าต้องการสร้างความเข้าใจผิดหรือไม่ ทั้งนี้มีข้อชวนสงสัย 3 เรื่อง...”

ที่มา: วันจันทร์ที่ 1 พฤศจิกายน 2553

พาดหัวข่าว **ปชป.ลงโทษ “วิรัช” เบาหิวเดือน-ภาคทัณฑ์** โดยภายในมีหัวข้อ **ได้ไม่ได้ประโยชน์จากคลิป และ ชัด “พท.-อ้อย” ดิสเครดิตศาล** โดยตัวอย่างของเนื้อหาข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ ส.ส. สัดสวน โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ (ปชป.) “...คลิป ข่าวศาลรัฐธรรมนูญจะทำให้ ปชป. ไม่มีผลประโยชน์ใดๆ และยังต้องการให้ศาลรัฐธรรมนูญมีการ พิจารณาคดีไปตามข้อมูลและหลักฐานในระยะเวลาอันสั้นและเคารพต่อการตัดสินของศาลด้วย ความเที่ยงธรรม แม้ว่าจะมีกระแสกดดันโดยเฉพาะการสร้างกระบวนการกดดันว่าหากไม่ยุบปชป. เช่นเดียวกับพรรคการเมืองอื่นที่ถูกยุบไปก่อนหน้านี้จะเป็น 2 มาตรฐาน”

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ ส.ส. สัดสวน โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ (ปชป.) “พท. มีความพยายามที่จะให้ข่าวในลักษณะสร้างความสงสัยต่อการพิจารณาของศาล ดังนั้นคนที่ไม่ เกี่ยวข้องน่าจะรอให้การพิจารณาเป็นไปตามกระบวนการของศาล และไม่ควรสร้างกระบวนการที่ ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ทั้งนี้ขบวนการมีการแบ่งหน้าที่กันเล่นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะนาย จาตุรนต์ ฉายแสง สมาชิกบ้านเลขที่ 111 ที่ออกมาแสดงจุดยืนสอดคล้องกันว่ามีการพิจารณา 2 มาตรฐานโดยเรียกร้องให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญลาออกทั้งคณะเพื่อสร้างกระแสสังคมให้เกิด วิกฤตศรัทธาต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อลดความน่าเชื่อถือ ทำให้บ้านเมืองไม่อยู่ในพื้นฐานกฎกติกา ทั้งนี้ทางพรรคมั่นใจในตุลาการศาลว่ามีความหนักแน่นพอไม่ตกเป็นเครื่องมือของคนที่มาคุกคาม ด้วยวิธีต่างๆ”

ที่มา: วันพุธที่ 3 พฤศจิกายน 2553

พาดหัวข่าว **“จรัญ” วอน “ไพบูลย์” แจงปมข้อสอบ “ศาลรธน.” รั่ว** โดย ภายในมีหัวข้อ **ศาลรธน.** โดยตัวอย่างของเนื้อหาข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ (ปชป.) “ผลสอบ กรณีกฎหมายของศาลรัฐธรรมนูญเป็นการชี้ชัดว่านายพลสิษฐ์ ศักดาณรงค์ อดีตเลขาธิการประธาน ศาลรัฐธรรมนูญเป็นตัวละครสำคัญ ไม่เกี่ยวข้องกับตัวตุลาการ กระแสข่าวที่ว่า ปชป. วิ่งเต้นลอบบี คัดยุบพรรคจึงไม่เป็นความจริง ดังนั้นไม่ควรนำเรื่องนี้มาใส่ร้ายตุลาการศาลรัฐธรรมนูญชุดนี้ เพราะมีพฤติกรรมต่างจากตุลาการศาลรัฐธรรมนูญชุดที่ตัดสินคดีชุกหุ้มของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีที่มีการยื่นผลประโยชน์แลกกับอนาคตของลูกตุลาการบางคน ตนมองว่าคลิป ดังกล่าวหวังผล 2 เรื่อง...”

ที่มา: วันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน 2553

พาดหัวข่าว ให้ยึด 3 ข้อคดียุบพรรค “ปชป.” และศาลอ้าง “กม.-
พฤติการณ์” ต่างกัน โดยภายในมีหัวข้อ โฆษกมาร์คยันปชป.รับผลชุด “สมบัติ” โดยตัวอย่าง
ของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ ส.ส. สัดสวน โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ (ปชป.) “กรณี
พรรคเพื่อไทยระบุว่า จะดำเนินการกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสาร (ไอซีที) กรณีสั่งปิดเว็บไซต์ที่เผยแพร่คลิปเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งที่พรรคเพื่อไทยเป็น
คนริเริ่มตัดต่อคลิปออกมาเผยแพร่ทางยูทูบและบิดเบือนความจริง อยากถามว่าพรรคเพื่อไทยจะ
รับผิดชอบตรงนี้อย่างไร แต่ยืนยันว่าต้องดำเนินการเรื่องนี้ให้ถึงที่สุด”

ที่มา: วันอังคารที่ 16 พฤศจิกายน 2553

พาดหัวข่าว จวก “แม่-สนธิ” พอกัน “สุเทพ” ของชิน โดยภายในมีหัวข้อย่อย
โยงพท.เอี่ยวทำตุลาการถอนตัว ตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ (ปชป.) “คลิป
นายพลิชฐ์แสดงให้เห็นว่ามีกระบวนการไว้แต่ต้นและตรงกับที่คาดการณ์ไว้ว่า จะมีออกมาเรื่อยๆ
จนกว่าจะติดสินคดี และเนื้อหาคลิปกดังกล่าวไร้สาระ พูดถึงแต่ความไม่เป็นธรรมในการตัดสินเป็น
เนื้อหาที่มุ่งดิสเครดิตศาลรัฐธรรมนูญชัดเจนว่าเป็นการเตรียมการ โดยมีจุดมุ่งหมายทำลายความ
น่าเชื่อถือของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อหวังผลกระทบต่อการพิจารณาคดีของตุลาการ
รัฐธรรมนูญให้ได้”

นายอรรถวิฑูร์ สุวรรณภักดี รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “กระบวนการทำลาย
ความน่าเชื่อถือของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้สำเร็จลงแล้ว และส่งผลให้ตุลาการรัฐธรรมนูญ
หายไปถึง 3 คนล้วนเป็นผลมาจากการดำเนินงานของพรรคเพื่อไทยทั้งสิ้น”

ที่มา: วันอังคารที่ 30 พฤศจิกายน 2553

หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก

มีการพาดหัวข่าว คลิปตุลาการ 2 ว่อน ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ เทพ
ไทเชื่อมีนายทุนลงขันจ้างทำคลิป และ ชี้อย่นสอบ 4 ตุลาการหวังดิสเครดิต โดยตัวอย่างของ
เนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงกรณีที่มี
บางกลุ่มกดดันศาลรัฐธรรมนูญว่า เป็นการเตรียมการเพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของสถาบันศาล

รัฐธรรมนูญอย่างเป็นทางการเพื่อสร้างกระแสสังคม นำไปสู่เป้าหมายการยุบพรรคประชาธิปัตย์ให้ได้ โดยวิธีการทำลายความน่าเชื่อถือของสถาบันศาลรัฐธรรมนูญนั้นพบว่ามีการกดดันในทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง เมื่อใช้วิธีการลอบบี วังเต็นไม้ได้ก็หันมาใช้วิธีการทำลายล้างให้สิ้นซาก เพราะกลุ่มคนเหล่านี้เคยชินกับพฤติกรรมในอดีตของตัวเอง...

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ แถลงถึงการวินิจฉัยคดีที่พรรคประชาธิปัตย์ได้ติดตามการเคลื่อนไหวในช่วงต่างๆ กรณีทนายกลุ่มคนเสื้อแดง ที่ไปยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ให้สอบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ 4 คนเมื่อวันที่ 29 ตุลาคมที่ผ่านมา พรรควิเคราะห์ว่าเป็นการจงใจเลือกกระยะเวลาที่กำลังจะมีการวินิจฉัยคดีที่เกี่ยวข้องกับการใช้เงินของพรรคเพื่อที่จะทำให้สังคมเกิดความสงสัยในการทำงานของระบบตุลาการและศาลรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับการเผยแพร่คลิป...

ที่มา: วันจันทร์ 1 พฤศจิกายน 2553 (กรอบบ่าย)

มีการพาดหัวข้อข่าว **พิรุณคลิบ 3 ประเด็นปชป.จี"จตุพร"แจงบั้งโทษโงงสอบศาล** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **พิรุณคลิบ** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ "สังคมควรใช้วิจารณญาณในการติดตาม โดยต้องตรวจสอบเบาะแสความจริงในการจัดทำว่าต้องการสร้างความเข้าใจผิดหรือไม่ นอกจากนี้ยังมีข้อชวนสงสัย 3 เรื่องคือ 1. ไม่ปรากฏภาพผู้พูดอยู่ในคลิบ มีแต่เสียงและไม่ทราบว่สิ่งที่ออกเทปออกมาตรงกับปากผู้พูดหรือไม่ 2. นายพลิชฐ์ ศักดาณรงค์ อดีตเลขาธิการตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเดินทางออกจากประเทศไทยเมื่อวันที่ 13 ตุลาคมจากนั้นก็มีการเผยแพร่คลิบวันที่ 15 ตุลาคม โดยพรรคเพื่อไทยอ้างว่ามาจากเว็บไซต์ยูทูปและเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม นายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.สัดส่วนพรรคเพื่อไทยบอกว่ามีคนนำคลิบทุจริตการสอบเข้าสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญมาให้ ดังนั้นคลิบนี้จึงน่าจะมาก่อนที่นายพลิชฐ์จะเดินทางไปฮ่องกง จึงสงสัยว่เป็นการจัดฉากทำลายศาลและ 3.ขอให้นายจตุพรชี้แจงต่อสังคมว่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่และพรรคขอเรียกร้องให้ยุติการทำลายความน่าเชื่อถือของศาล..."

ที่มา: วันจันทร์ 1 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **"ศาลไม่ใช่โสเภณี"จรัญกร้าว-จ่อหมายจับ-ส่งปช.พันชกร.เอี้ยวคลิบ** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ชุดสอบปชป.ส่งผลสอบ 2 พ.ย.โดยตัวอย่าง** ของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ แถลงถึงผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนายวิรัช ร่มเย็น ส.ส.ระนองพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะคณะทำงานฝ่ายกฎหมายเพื่อต่อสู้คดียุบพรรคประชาธิปัตย์ปรากฏตัวอยู่ในคลิปเกี่ยวข้องกับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญว่า คณะกรรมการสอบสวนที่มีนายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ ส.ส.สัดส่วนเป็นประธานนั้น ได้สอบสวนทุกประเด็นเสร็จสิ้นลงแล้ว...

ที่มา: วันอังคาร 2 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อความ **ภท.ส่งเมียบัญจลงสู้ศึกเลือกซ่อมมกต.ขู่มั่นมต.หนีบ** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **“เทพไท” ซัดคลิปไม่เกี่ยวตุลาการ-ปชป.** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าวคือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงผลสอบคลิปตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ที่ศาลรัฐธรรมนูญได้สรุปผลแล้วว่าเป็นการชี้ชัดว่านายพลิชฐ์ ศักดาณรงค์ อดีตเลขาธิการประธานศาลรัฐธรรมนูญเป็นบุคคลหรือตัวการสำคัญในการดำเนินการเรื่องนี้ เห็นชัดว่าไม่เกี่ยวข้องกับตัวตุลาการ เพราะฉะนั้นการประโคมข่าวว่ามีการแทรกแซงตุลาการไม่น่าเป็นความจริงรวมถึงข้อกล่าวหาพรรคประชาธิปัตย์ว่าแทรกแซงหรือลอบบีให้ตุลาการตัดสินช่วยเหลือพรรคประชาธิปัตย์ก็เห็นชัดว่าเป็นตัวการล่อเหยื่อ...

ที่มา: วันอาทิตย์ 7 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อความ **ทบ.ขยับ164ผู้พ้นสยบแดงบุญจหนีบภท.ยื่นโยก69** รองผู้ว่าฯรับเลือกตั้ง ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.แฉขบวนการปลุกไม่ยอมรับศาล** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าวคือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงการเคลื่อนไหวกดดันศาลรัฐธรรมนูญว่า ขณะนี้พรรควิตกว่ามีการเคลื่อนไหวที่แตกต่างต่อการเคลื่อนไหว 2 ด้านคือ 1. กลุ่มที่มีการเตรียมการเพื่อที่จะดำเนินการลดความน่าเชื่อถือของกระบวนการยุติธรรมโดยแบ่งงานกันทำ มีการเตรียมการ จัดฉาก สร้างหลักฐานเท็จ เปิดโปงผ่านทางพรรคการเมืองก่อนและเผยแพร่ทางเว็บไซต์เพื่อกดดันการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญในคดียุบพรรคประชาธิปัตย์...”

ที่มา: วันอาทิตย์ 14 พฤศจิกายน 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **ไม่รับมุก"จิว" "ม.จ."เมินพท.คลิปวิรัช-พิสิษฐ์โผล่ซ้ำที่** หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.จี๋ล่าตัวมือปล่อยคลิปให้ถึงที่สุด** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “กรณีที่พรรคเพื่อไทยระบุว่า จะดำเนินการกับนายจตุติ ไกรฤกษ์ รมว.เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) ในกรณีที่ตั้งปิด เว็บไซต์ที่เผยแพร่คลิปเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญว่าพรรคเพื่อไทยอาจจะเป็นคนเริ่มตัดต่อคลิป ออกมาเผยแพร่ทางเว็บไซต์ยูทูปและมีการบิดเบือนความจริงจะรับผิดชอบตรงนี้อย่างไร...”

ส่วนนายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์กล่าวถึง กรณีที่โฆษกพรรคเพื่อไทย ออกมาแสดงความเห็นเรื่องคลิปและเรียกร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญหาคน กลางมาตรวจสอบเรื่องดังกล่าว เพราะเกรงว่าศาลจะแต่งตั้งคนมาไม่เป็นกลางและมีปัญหาในการ ตรวจสอบ

ที่มา: วันจันทร์ 15 พฤศจิกายน 2553

เดือนธันวาคม

ข่าวที่นำเสนอในเดือนธันวาคม นั้นไม่เน้นการนำเสนอข่าวในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็น พิเศษ แต่จะเป็นการพูดในภาพสถานการณ์ทางการเมืองโดยทั่วไป เช่น การขึ้นเงินเดือนของ ข้าราชการ คดีเงินบริจาค 258 ล้านบาท และในตอนปลายเดือนได้มีข่าวเกี่ยวกับเจ็ดคนไทยโดน จับกุมตัวที่กัมพูชา ซึ่งโฆษกและรองโฆษกของพรรคยังคงทำหน้าที่ในการแถลงกรณีต่างๆที่เกิดขึ้น มีการตอบโต้กับฝ่ายตรงข้าม รวมถึงการให้ความเห็น อย่างไรก็ตามในที่นี่จะนำเสนอข่าวในเรื่อง ของกลุ่มคนเสื้อแดงซึ่งต่อเนื่องมาจากกรณียุบพรรคประชาธิปัตย์และกรณีคลิปดาวในเดือน พฤศจิกายนของหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ฉบับ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

มีการพาดหัวข้อข่าว **มอบธิดาประกัน 8 นปช.พันกรงขัง** ที่หน้าหนึ่ง โดย ภายในมีหัวข้อ **ปชป. หวังแกนนำใหม่่นปช.ปรองดอง และ โฆษกมาร์คยันนายกษัตริ์** **หลักนิติรัฐ** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “พรรคประชาธิปัตย์ขอสนับสนุน แนวทางที่นายกรัฐมนตรีได้พูดคุยกับแกนนำนปช. เพราะเชื่อว่าจะเป็นหัวใจหลักที่สามารถ

คลี่คลายสถานการณ์ความขัดแย้งได้ และประชาชนได้คาดหวังว่าจะได้เห็นรูปแบบที่เป็นรูปธรรม ซึ่งตนมองว่าแกนนำนปช. ชุดใหม่น่าจะเข้าร่วมกระบวนการสมานฉันท์ปรองดองที่รัฐบาล ดำเนินการได้ ส่วนกรณีที่นายทศพรบุถึงการประกันตัวแกนนำเสื้อแดงที่ถูกคุมขังตามกลไกของกรม คุ้มครองสิทธินั้น ก็ถือเป็นความตั้งใจของรัฐบาลที่ต้องการคลี่คลายความขัดแย้งโดยเชื่อว่าหาก แกนนำนปช.ที่ถูกคุมขังยอมรับแนวทางอาจมีช่องทางที่ศาลจะรับพิจารณาให้ประกันตัวได้”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “ถือเป็น เรื่องดีที่ผู้นำประเทศได้พบกับกลุ่มแกนนำทางการเมืองที่มีความคิดต่าง เพื่อรับฟังความคิดเห็น ของทุกกลุ่มไม่ว่าสีใด เป็นการสร้างบรรยากาศปรองดอง ลดความขัดแย้งได้ในระดับหนึ่ง หากว่า คนเสื้อแดงเคลื่อนไหวไม่เป็นไปตามที่แกนนำประกาศ สังคมก็ต้องพิจารณา...”

ที่มา: วันเสาร์ 18 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **มาร์คจ่อประเคนขึ้นเงินรัฐวิสาหกิจ ยอมอบต.แล้ว นปช.ไม่พอใจบอยคอตธิดา** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **จี๋เครือข่ายทักษิณนำโม สมานฉันท์ และ แวอะ”จตุพร” ขวาง ”ธิดา” ปรองดอง** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงการดูแลความสงบใน ประเทศว่า “พรรคได้ติดตามหารือพัฒนาการร่วมกันระหว่างแกนนำนปช.กับรัฐบาลในช่วงสัปดาห์ ที่ผ่านมา ซึ่งสังคมจะรอดูผลการหารือว่าจะสามารถนำไปสู่การสร้างความสงบให้ประเทศบน พื้นฐานของการรักษากฎหมายอย่างเท่าเทียมกันได้หรือไม่ พรรคขอสนับสนุนแนวทางรัฐบาลใน การพิจารณาข้อเสนอของคณะกรรมการอิสระในเรื่องการเสนอระบบยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ใน การที่จะลดความขัดแย้งและสร้างความมั่นใจในกระบวนการยุติธรรมไทย หวังว่าการดำเนินการ ต่างๆจะส่งผลให้ความขัดแย้งในสังคมลดน้อยลง จึงขอเรียกร้องให้เครือข่ายของพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกฯ กลุ่มนปช. พรรคเพื่อไทย รวมทั้งสมาชิกบ้านเลขที่ 111 เข้ามามีส่วนร่วมใน การช่วยเหลือประคับประคองบ้านเมืองให้เดินไปสู่ความปกติสุข”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “สังคมกำลังจับ ตาดูท่าทีของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกฯ และนางธิดา ถาวรเศรษฐ์รักษาการประธานนปช. หลังจากที่ยังสองฝ่ายพบกัน โดยในส่วนของรัฐบาลจะยืนยันว่าจะทำตามกฎหมาย แต่ไม่แน่ใจใน ท่าทีของนปช. ที่ยังสร้างความสับสนให้สังคมโดยเฉพาะท่าทีของนายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส. สัดสวนพรรคเพื่อไทยและแกนนำนปช.ตัวจริง ที่ให้สัมภาษณ์ว่าการพบกันระหว่างนายอภิสิทธิ์และ นางธิดาเป็นเรื่องส่วนตัว ถือเป็นท่าทีที่ไม่ยอมรับการปรองดองของทั้งสองฝ่าย...”

ที่มา: วันอาทิตย์ 19 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **จะแดงอย่าป่วนประยุทธ์ชูร่างพรก.ไว้แล้ว!** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **เทพไทหวั่นปช. คินซีป่วนรอบ 3** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงกรณีที่ ปช.ประกาศยกระดับการชุมนุมของคนเสื้อแดงว่า “ฝ่ายความมั่นคงและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ไม่ควรปล่อยให้คนเสื้อแดงบิดเบือนข้อมูลและปลุกระดมมวลชนเหมือนปี ก่อนๆหรือเปิดโอกาสให้มีการชုံสุมกำลังคนเสื้อแดงและรื้อฟื้นกำลังรอบ 3 เพื่อชุมนุมต่อไปในเดือนเม.ย. 54 เป็นไปได้หรือไม่ว่าการชุมนุมที่มีคนเสื้อแดงหนาตาขึ้น เกิดจากการที่พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกฯ ได้ส่งสัญญาณให้ส.ส. พรรคเพื่อไทยเข้าไปดูแลและพร้อมจะจ่ายเงินสนับสนุน...”

ที่มา: วันอังคาร 21 ธันวาคม 2553

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

มีการพาดหัวข้อข่าว **อภิสิทธิ์ปิดฮั้วแดง ช่วยประกันพันคุกจนท.เจรจาแกนนำ** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ธิดาพบบมาร์คน่าจะดี** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “เชื่อว่าการหารือดังกล่าวจะเป็นหัวใจในการคลี่คลายสถานการณ์ความขัดแย้งได้ และประชาชนได้คาดหวังว่าจะได้เห็นรูปแบบที่เป็นรูปธรรม ซึ่งตนมองว่าแกนนำปช. ชุดใหม่น่าจะเข้าร่วมกระบวนการสมานฉันท์ปรองดองได้”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงข่าวการสร้างสถานการณ์รุนแรงในช่วงปีใหม่ว่า “ในช่วงวันที่ 20 ธ.ค. ถึงปีใหม่ซึ่งยกเลิกพ.ร.ก. ฉุกเฉิน เป็นช่วงที่ต้องเฝ้าระวัง เพราะอาจมีการก่อเหตุเหมือนสมัยรัฐบาลพล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ อดีตนายกรัฐมนตรีซึ่งรัฐบาลไม่ได้ประมาทและจับตาทุกกลุ่มอย่างใกล้ชิด”

ที่มา: วันอาทิตย์ 19 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **ยันसानวนตีเอสไอระบุงูทหารฆ่าประชาชน** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ยันसानวน** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “ขอสนับสนุนแนวทางที่ทำให้เกิดการปรองดองสมานฉันท์ จากการให้ความช่วยเหลือในการประกันตัวแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง ทั้งนี้ทางวอรั่มยังมีความห่วงใยจากกรณีที่ยังมีแกนนำบางคนเตรียมการที่จะใส่ร้ายเพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดโดยอ้างว่าจะมีการนิรโทษกรรม พรรคขอสนับสนุนให้รัฐบาลดำเนินการตาม

กฎหมายกับพวกที่พยายามเคลื่อนไหวนอกกฎหมายหรือจงใจใส่ร้ายให้เกิดความแตกแยกในสังคมโดยพิจารณาถอนการประกันตัวนายจตุพร”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงกรณีที่ นายประชา ประสพดี ส.ส.สมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย ระบุว่าหากศาลไม่ให้การประกันตัวแกนนำ กลุ่มคนเสื้อแดงจะมีการเดินขบวนครั้งใหญ่ว่า “ถือเป็นพฤติกรรมเดิมๆของพรรคเพื่อไทยที่ออกมา ช่มชู้ กัดคั้นกระบวนการยุติธรรม ซึ่งการพิจารณาจะให้ประกันตัวหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ ของศาล ดังนั้นไม่ควรมีฝ่ายใดเข้าไปแทรกแซง...”

ที่มา: วันอาทิตย์ 26 ธันวาคม 2553

หนังสือพิมพ์ข่าวสด

มีการพาดหัวข้อข่าว **อุ๊อึ้งจนท.ยิง มาร์คอ้าง-ญี่ปุ่นเข้าใจดี** ที่หน้าหนึ่ง โดย ภายไม่มีหัวข้อ **โฆษกมาร์คปิดรับ.ปิดกันแล้ว** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “รัฐบาลไม่ได้มีส่วนในการปิดกันหรือขัดขวางตามที่พ.ต.ท.ทักษิณลี้วล้อ กล่าวหา ซึ่งล้วนแล้วเป็นการโยน ความผิดให้กับรัฐบาล...”

“กรณีที่เกิดกลุ่มนปช.ชุมนุมเมื่อวันที่ 10 ธ.ค. ว่าถือว่าเป็นการเคลื่อนไหวกว การเมืองที่ต้องการรักษากระแสมวลชนของตนเองไว้ และที่นายจตุพรประกาศว่าจะมีการ เคลื่อนไหวเป็นประจำทุกเดือนนั้น นายจตุพรไม่ควรที่จะใช้โอกาสการเป็นแกนนำที่ได้รับการปล่อย ตัวมาเคลื่อนไหวสสร้างควมวุ่นวายเป็นรายเดือน ซึ่งจะเป็นการทำลายความรู้สึกของประชาชน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง...”

ที่มา: วันอาทิตย์ 12 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **มาร์คโต้ฮั้วปล่อยแดงพันคุก** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายไม่มี หัวข้อ **สาทิตย์ชี้จตุพร-ธิดาคณละแนว และ เทพไทช่องใจธิดาหุ่นเชิดตุ** โดยตัวอย่างของเนื้อ ข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “แนวทางที่นายอภิสิทธิ์ได้พูดคุย กับนางธิดาและนาย วีระเชื่อว่าการหารือดังกล่าวจะเป็นหัวใจในการคลี่คลายสถานการณ์ความ ขัดแย้งได้ และประชาชนคาดหวังว่าจะได้เห็นรูปแบบที่เป็นรูปธรรม ซึ่งตนมองว่าแกนนำนปช. ชุด ใหม่ น่าจะเข้าร่วมกระบวนการสมานฉันท์ปรองดองที่รัฐบาลดำเนินการได้ ส่วนกรณีที่นายกระบวน

ถึงการประกันตัวแก่นำกลุ่มคนเสื้อแดงที่ถูกคุมขังตามกลไกของกรมคุมครองสิทธินั้นถือว่าเป็นความตั้งใจของรัฐบาลที่ต้องการคลี่คลายความขัดแย้งด้วย ซึ่งเชื่อว่าหากแก่นนำนปช. ที่คุมขังยอมรับแนวทางอาจมีช่องทางที่ศาลจะรับพิจารณาให้มีการประกันตัวได้”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “ถือเป็นเรื่องดีที่ผู้นำประเทศพบกับกลุ่มการเมืองที่มีความคิดต่างทางการเมือง และเป็นเรื่องที่ดีที่นายกรับฟังความคิดเห็นของทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะสีใดก็ตาม จะได้เข้าใจความเห็น อย่างน้อยเป็นการรู้เขารู้เรา ส่วนที่มีบางฝ่ายออกมาท้วงติงว่าการคุยกับแก่นนำกลุ่มเป็นเรื่องไร้ประโยชน์เพราะที่ผ่านมาแก่นนำไม่เคยทำตาม ตนอยากเรียนว่าการพูดคุยเป็นการสร้างบรรยากาศลดความขัดแย้งในระดับหนึ่ง...”

“ที่ผ่านมาการตั้งนางธิดาเป็นประธานนปช. นายจตุพรจะอยู่ข้างนางธิดาตลอดไม่แน่ใจว่าเป็นการครอบงำหรือนางธิดาได้รับการอุปโลกน์หรือถูกเชิดโดยนายจตุพรหรือไม่ แต่ถ้านายจตุพรไม่เกี่ยวข้องกับกรรมการนปช. ชุดใหม่ก็ต้องออกมายืนยันให้ชัดเจน ผมไม่อยากจะให้เกิดพฤติกรรมปากว่าตาขีป เพราะจะทำให้การประสานเป็นไปได้อย่างยาก”

ที่มา: วันเสาร์ 18 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **แดงนัด3หมื่นคนธิดาชีสงบอลลัยวันสลายมือบ** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ชัด"ทักษิณ"ขวางปรองดอง** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “การที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีพบกับนางธิดา ไตรจิราการรักษากการประธานนปช. ถือเป็นจุดเริ่มต้นสู่การปรองดองสมานฉันท์ที่ดี สังคมกำลังจับตาดูทั้งสองฝ่าย โดยรัฐบาลดำเนินการตามกฎหมายทุกอย่างแต่ทำที่เสื้อแดงโดยเฉพาะนายจตุพร พรหมพันธุ์ที่ยังไม่ยอมรับการปรองดองประนีประนอมของทั้งสองฝ่าย จึงอยากให้เสื้อแดงไปคุยกันให้ตกลงเลิกทางความคิดก่อน...”

“การพบปะพูดคุยของนปช. ก่อนหน้านี้ต้องล้มไปเพราะมีสัญญาณจากต่างประเทศ เก่งว่าครั้งนี้หากได้รับสัญญาณจากต่างประเทศอีกจะมีคนกลุ่มหนึ่งออกมาขัดขวางความตั้งใจของแก่นนำให้ล้มไปในที่สุด...”

ที่มา: วันอาทิตย์ 19 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **เทือกกาวใจ! ถก "มาร์ค-จิ้น" ที่หน้าหนึ่ง** โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.ยันประชาธิปไตยไม่ลอก** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “นโยบายประชาธิปไตยของรัฐบาลประชาธิปัตย์นั้นไม่ได้ลอกนโยบายเดิมของพรรคเพื่อไทยหรือหวังผลทางการเมือง...ขณะนี้

กระบวนการปรองดองของรัฐบาลถือว่าคืบหน้ามากรวมถึงในส่วนของคุณะทำงาน 3 ฝ่ายที่ นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นภายใต้คณะกรรมการปฏิรูปประเทศที่มีนายอานันท์ ปันยารชุนเป็น ประธานทั้งการแก้ไขรัฐธรรมนูญ การช่วยเหลือผู้ถูกคุมขังให้ได้รับการประกันตัวผ่านโครงการ ยุติกรรมเชิงสมานฉันท์ ซึ่งสะท้อนมาจากผู้ที่เข้าร่วมชุมนุมของคนเสื้อแดงเมื่อกลางปีที่ผ่านมา ยอมรับเข้าร่วมโครงการประมาณเดือนม.ค. 2554 คณะทำงานดังกล่าวจะแถลงผลงานเป็น รูปธรรม”

ที่มา: วันจันทร์ 20 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว 'แดง'ชุมนุมไม่เลิก'ธิดา'ประกาศย้ำจนกว่า'แกนนำ'ได้ ประกันพันคุก ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ ปชป.หนุนปล่อยแดงพันคุก โดยตัวอย่างของเนื้อ ข้อ่า คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “พรรคประชาธิปัตย์สนับสนุน ข้อเสนอของคุณะทำงานชุดนายคณิต ฒ นครที่เสนอระบอบยุติธรรมสมานฉันท์ลดความขัดแย้ง สร้างความมั่นใจในการช่วยประกันแกนนำเสื้อแดงที่ถูกคุมขัง และการคุ้มครองสิทธิทุกคนให้ได้รับ โอกาสตามดุลยพินิจของศาลและกฎหมาย หวังว่าจะส่งผลให้ความขัดแย้งในสังคมลดลง...”

ที่มา: วันจันทร์ 20 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว "ตุ๋-ธิดา"โชว์ปีกที่ราชประสงค์ อดัรัฐบาลเสียม!แดง2 หมิ่นทะเล็ก ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ เทพไทเย้ยเสื้อแดงไร้เอกภาพ โดยตัวอย่างของเนื้อ ข้อ่า คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงกรณีที นายอภิสิทธิ์พบนางธิดาว่า ทำให้เห็นความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนเสื้อแดงและเป็นที่น่าหนักใจ เพราะไม่มีความเป็นเอกภาพ ไม่ฟังเสียงประธานนปช. เพราะคนเคลื่อนไหวของกลุ่มคนเสื้อแดงตัว จริง คือ พ.ต.ท. ทักษิณซึ่งขณะนี้ก็ยังไม่เห็นท่าทีองพ.ต.ท. ทักษิณคิดอย่างไร จึงอยากให้ส่ง สัญญาณผ่านคนใกล้ชิดต่อนายนพดล ปัทมะที่ปรึกษาด้านกฎหมายว่ามีแนวคิดอย่างไร...

ที่มา: วันอังคาร 21 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว ' "ตุ๋"เปิดสำนวน6ศพทหารรับ"แดง"ไม่มีป็นยิงสู้ ที่หน้า หนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ ปชป.ค้าน-ชีปล่อยเสื้อเข้าป่า โดยตัวอย่างของเนื้อข้อ่า คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงแกนนำ นปช.ที่ถูกคุมขังประกาศจะเคลื่อนไหวทางการเมืองหลังได้รับการประกันตัวแล้วว่า “อยากให้ศาล พิจารณาอย่างรอบคอบและวางเงื่อนไขหลังการประกันตัวให้เข้มงวดไม่เช่นนั้นจะเหมือนการ ปล່อยเสือเข้าป่า ซึ่งยากที่จะจัดการกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต...”

ที่มา: วันศุกร์ 24 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **ดักคอมมาร์คยุบสภาหนี6ศพ!เปิด"สำนวนจริง"แน่** ที่หน้า หนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **โฆษกปชป.ปูแผนวินาศกรรม** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “คณะทำงานเพื่อปฏิบัติและ ประเมินสถานการณ์ทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ประเมินว่าหลังจากยกเลิกพ.ร.ก.บริหาร ราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน รัฐบาลก็เดินมาในทิศทางที่ถูกต้องแล้ว มั่นใจแม้ว่าจะยกเลิกพ.ร.ก. ฉุกเฉินรัฐบาลจะสามารถดูแลรักษาความสงบในสังคมช่วงส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ได้ และอยาก ให้สังคมช่วยสอดส่องดูแล รวมทั้งเฝ้าระวังเหตุการณ์ต่างๆที่จะมีกลุ่มคนส่วนน้อยที่ไม่ต้องการให้ บ้านเมืองกลับเข้าสู่สภาวะปกติ จะเคลื่อนไหวสร้างความหวาดกลัว เพื่อนำไปสู่การก่อวินาศกรรม สำเร็จได้...”

ที่มา: วันจันทร์ 27 ธันวาคม 2553 (กรอปปาย)

หนังสือพิมพ์มติชน

มีการพาดหัวข้อข่าว **เส้นใหญ่มัดซีอีวชาญรัฐบาล** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมี หัวข้อ **จับปง. สอบท่อน้ำเลี้ยง “ทักษิณ”** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงกรณี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีประกาศสนับสนุนกลุ่มเสื้อแดงผ่านสมาชิกพรรคเพื่อ ไทยว่าเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าพ.ต.ท. ทักษิณยังไม่ยอมหยุดความเคลื่อนไหว ดังนั้นจึงมีความ พยายามให้สมาชิกพรรคเพื่อไทยจับมือกับกลุ่มเสื้อแดงเล่นเกมนอกสภาอีก แต่พรรคประชาธิปัตย์ ไม่กังวลกับการจับมือร่วมกันของคน 2 กลุ่มที่อาจจะเป็นอุปสรรคต่อสถานการณ์การเมืองของพรรค ส่วน ท่อน้ำเลี้ยงที่พ.ต.ท.ทักษิณ ประกาศจะให้นั้น ขอเรียกร้องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) และหน่วยความมั่นคงได้ตรวจสอบ รวมถึงการจับตาทำกิจกรรม ของคนเสื้อแดงด้วย

ที่มา: วันศุกร์ 17 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **ดร.กล่อม"ธิดา"คุมมือบแดง"มาร์ค"เชื้อชุมนุมไร้ปัญหา** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **เทพไทสอนเสือแดงไปเคลียร์กัน** และ **ชวนแก้ว-111-นปช. ร่วมสันติ** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “ขณะนี้สังคมกำลังจับตาดูท่าทีของทั้งนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีและนางธิดา ถาวรเศรษฐ์ รักษาการประธานนปช. โดยในส่วนของรัฐบาลจะยืนยันว่าจะทำตามกฎหมาย แต่ไม่แน่ใจในท่าทีของนปช. ที่ยังสร้างความสับสนให้สังคมโดยเฉพาะท่าทีของนายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.สัดส่วนพรรคเพื่อไทยและแกนนำนปช.ตัวจริง ที่ให้สัมภาษณ์ว่าการพบกันระหว่างนายอภิสิทธิ์และนางธิดาเป็นเรื่องส่วนตัว ถือเป็นท่าทีที่ไม่ยอมรับการปรองดองของทั้งสองฝ่ายจึงอยากให้นายจตุพร และแกนนำชุดใหม่ได้พูดคุยกันให้ตกลงถกเถียงทางความคิดว่าจะมีท่าทีอย่างไร ไม่เช่นนั้นจะส่งผลต่อแดงปลายแถวที่อาจจะสับสนและเคลื่อนไหวสะเปะสะปะจนส่งผลเสียต่อสังคมต่อไป...”

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “พรรคได้ติดตามพัฒนาการการหารือร่วมกันระหว่างแกนนำ นปช.กับรัฐบาลในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาซึ่งสังคมจะรอดูผลการหารือว่าจะสามารถนำไปสู่การสร้างความเป็นปรองดองให้ประเทศบนพื้นฐานของการรักษากฎหมายอย่างเท่าเทียมกันได้หรือไม่ ซึ่งพรรคขอสนับสนุนแนวทางของรัฐบาลในการที่จะพิจารณาข้อเสนอของคณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติ ในเรื่องการเสนอระบบยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในการที่จะลดความขัดแย้งจึงขอเรียกร้องให้เครือข่ายของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกฯ กลุ่มนปช.พรรคเพื่อไทยรวมทั้งสมาชิกบ้านเลขที่ 111 เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือประคับประคองให้บ้านเมืองให้เดินไปสู่ความปกติสุข”

ที่มา: วันอาทิตย์ 19 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **ดร.กล่อม"ธิดา"คุมมือบแดง"มาร์ค"เชื้อชุมนุมไร้ปัญหา** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **“เทพไท” วอนศาลถอนประกัน "ตุ๋" โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ**

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “ขอเรียกร้องให้นายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.พรรคเพื่อไทยและแกนนำนปช.นำเอกสารที่อ้างว่ามาจากสำนวนการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) ที่ระบุถึงสาเหตุการเสียชีวิตของผู้ชุมนุม ระหว่างเหตุการณ์เมษายนถึงพฤษภาคมที่ผ่านมาและจะแถลงวันที่ 23 ธันวาคมนี้ไปพิสูจน์ความน่าเชื่อถือโดยให้ดีเอสไอยืนยันก่อนเพราะหากเป็นเอกสารตัดต่อ ปลอมหรือเท็จจะยิ่งสร้างความวุ่นวายมากขึ้น อยากวิงวอนต่อศาลยุติธรรมให้ถอนประกันตัวนายจตุพรเพราะพฤติกรรมในระยะหลังมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น”

ที่มา: วันอังคาร 21 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **ฆ่าโหดฮาร์ดคอร์ "เชียงใหม่51"** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **"เทพไท" เย้ย "ตุ๋" ระวังซื้อคเอง** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงการเคลื่อนไหวของกลุ่มคนเสื้อแดงที่อยู่ภายใต้การนำของนายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.สัดส่วนพรรคเพื่อไทยและแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดงที่เตรียมตัวเปิดสำนวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) และระบุว่า เป็นข้อมูลเด็ดจนอาจเกิดข้อคดีขึ้นมาว่าเป็นการโฆษณาชวนเชื่อของนายจตุพร โดยอยากทราบว่าข้อมูลเด็ดคืออะไร เพราะเกรงว่าจะเป็นข้อมูลเท็จและถูกรวบตัว ซึ่งนายจตุพรอาจซื้อคมากกว่าคนอื่นเพราะการเปิดเผยแต่ครั้งที่ผ่านมาไม่มีอะไรในกอไผ่และปราศจากข้อเท็จจริงทั้งสิ้น

ที่มา: วันพฤหัสบดี 23 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **อ้างปมฆ่า"แดง คชสาร"ขัดแย้งตุ๊กตุ๊ก** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ขัดแดงชุมนุม 9 ม.ค.ทดสอบกำลัง** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงการชุมนุมใหญ่เสื้อแดงในวันที่ 9 มกราคม 2554 ว่า "ถือเป็นการเปิดศักราชใหม่ที่ก่อความวุ่นวายป่วนชาติบ้านเมืองอีกครั้ง ข้อตั้งข้อสังเกตว่า 1. การเปลี่ยนแปลงการชุมนุมเพื่อจะได้ใช้วันหยุดระดมคนเสื้อแดงจากต่างจังหวัดมาให้รวมพลให้มากที่สุด 2. รูปแบบการชุมนุมเปลี่ยนจากเดิม เป็นการเคลื่อนขบวนจากอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยไปสู่แยกราชประสงค์ซึ่งสุ่มเสี่ยงต่อการเกิดความวุ่นวายปลุกระดมสร้างสถานการณ์ของมือที่ 3 ได้ 3. การเคลื่อนไหวครั้งนี้จะเป็นการยกระดับในลักษณะได้คืบเอาศอก 4. เป็นการทดสอบกำลังการสะสมมวลชนเพื่อนำไปสู่การเคลื่อนไหวครั้งใหญ่ในครั้งต่อไป โดยเฉพาะแกนนำ นปช. ที่ตกเป็นผู้ต้องหาและได้รับการประกันตัวมา กลับมีพฤติกรรมปลุกปั่นมือบเคลื่อนไหวทางการเมือง เดินขบวนนำเอกสารเท็จมาเผยแพร่สร้างความแตกแยกถือว่าการผิดเงื่อนไขการประกันตัวหรือไม่จึงขอให้ผู้รับผิดชอบเรื่องนี้ได้พิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อย่นถอนประกันตัวให้เร็วที่สุด"

ที่มา: วันอาทิตย์ 26 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว **"ป่าเปรม"เดือน"สุวัจน์-3พี"** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปช.เดือนนปช. เป็นรัฐเถื่อน** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ แถลงกรณีที่กำลังจะ
แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ประกาศยกระดับการชุมนุม โดยจะมีการ
ตั้งกลุ่มในทุกระดับ เช่น หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ ว่ามีความกังวลจะเป็นลักษณะการจัดตั้งกลุ่ม
คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ซึ่งอาจเข้าข่ายการตั้งรัฐเถื่อน ดังนั้นฝ่ายความมั่นคงควรจับตาใน
เรื่องดังกล่าวอย่างใกล้ชิดและขอเรียกร้องไปยังแกนนำนปช. ด้วยว่าหากมีการยกระดับดังกล่าวใน
ปีหน้า ความสุขในประเทศไทยจะหาได้ยากดังนั้นการทำกิจกรรมใดควรดูกระแสสังคมด้วย...

ที่มา: วันศุกร์ 31 ธันวาคม 2553

หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก

มีการพาดหัวข้อความ ชงเลิก "ฉุกเฉิน" 3 จังหวัด-กทม. ที่หน้าหนึ่ง โดยภายใน
มีหัวข้อ นายกษนุณเลิกพรก.ฉุกเฉิน โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวว่านาย
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีต้องการยกเลิกพร.ก.ฉุกเฉินมาโดยตลอดและได้ตั้งเป้าไว้ว่าจะ
เลิกก่อนปีใหม่นี้ แต่ยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มที่มีการเคลื่อนไหวต้องการให้เกิดความรุนแรงอยู่ดังนั้น
ต้องเฝ้าระวังต่อไป ส่วนการประชุมในวันที่ 10 ธันวาคมของกลุ่มคนเสื้อแดงเป็นเพียงการสร้าง
เงื่อนไขทางการเมืองเท่านั้น เพราะไม่มีปัจจัยสำคัญใดๆ ที่จะเป็เหตุให้มีการชุมนุม

ที่มา: วันศุกร์ 10 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อความ อบจ.-เทศบาลฮือฮาด้วยขอขึ้นเงิน! ที่หน้าหนึ่ง โดย
ภายในมีหัวข้อ ปชป.มั่นใจคุมเหตุร้ายสิ้นปีได้ โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงการหารือร่วมกัน
ระหว่างแกนนำนปช.กับนายกฯว่า พรรคสนับสนุนแนวทางของรัฐบาลในการที่จะพิจารณา
ข้อเสนอของคณะกรรมการอิสระในเรื่องการเสนอระบบยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในการที่จะลดความ
ขัดแย้งและสร้างความมั่นใจในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจะส่งผลให้ความขัดแย้งในสังคมลด
น้อยลงจึงขอเรียกร้องให้คนในเครือข่ายของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี กลุ่มนปช.
พรรคเพื่อไทย รวมทั้งสมาชิกบ้านเลขที่ 111 เข้ามาประคับประคองบ้านเมืองให้เดินไปสู่ความปกติ
สุข “พรรคได้ติดตามสถานการณ์และข่าวกรองอย่างใกล้ชิดและมั่นใจว่าการเฝ้าระวังในเดือน
ธันวาคมปีนี้ รัฐบาลได้ขยายผลจากเบาะแสและพยานหลักฐานที่ดำเนินการมาในช่วงหลายเดือน

ที่ผ่านมาทั้งการจับกุมผู้เกี่ยวข้อง การฝึกอาวุธเพื่อไม่ให้เกิดการดำเนินการของกลุ่มดังกล่าว สัมฤทธิ์ผลในช่วงปีใหม่นี้ ซึ่งรัฐบาลทำอย่างรอบคอบและระมัดระวังอย่างเต็มที่”

ที่มา: วันอาทิตย์ 19 ธันวาคม 2553

มีการพาดหัวข้อข่าว "คู่"ผวานอนคุกหยุด"ยุ่งเหยิง"แก้เกี่ยวแฉผลสอบใน สภาที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ ปชป.หนุนถอนประกัน "คู่" ป้ายสีรัฐ และ จีพท.-นปช. หยุดทำลายศาล โดยตัวอย่างของเนื้อหาข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “พรรคขอสนับสนุนให้รัฐบาล ดำเนินการตามกฎหมายกับขุนพลที่พยายามเคลื่อนไหวนอกกฎหมายหรือจงใจใส่ร้ายเพื่อให้เกิด ความแตกแยกในสังคม โดยการพิจารณาถอนการประกันตัวนายจตุพร ในฐานะแกนนำนปช. ...”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ออกมาเรียกร้อง ให้ส.ส.พรรคเพื่อไทยหยุดข่มขู่กระบวนการยุติธรรม การที่แกนนำนปช.จะได้ประกันตัวหรือไม่ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของศาล ไม่ควรมีฝ่ายใดเข้าไปแทรกแซง แม้แต่รัฐบาลเองก็ยังไม่ควร ให้งานของกระบวนการยุติธรรมเป็นไปโดยอิสระ ถ้าหากกระบวนการยุติธรรมของบ้านเมืองถูกกดดัน เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ตัวเองต้องการบ้านเมืองจะอยู่อย่างไร พรรคเพื่อไทยควรจะออกมาห้ามปรามและตักเตือนสมาชิกพรรคตัวเองและแนวร่วม ไม่ให้ก้าวล่วงไปยังสถาบันตุลาการ...

ที่มา: วันอาทิตย์ 26 ธันวาคม 2553

เดือนมกราคม

ข่าวที่น่าสนใจในเดือนมกราคมจะเป็นข่าวที่สืบเนื่องมาจากข่าวในปลายเดือน ธันวาคม คือ เรื่องของเจ็ดคนไทยที่ถูกทางกัมพูชาจับกุมตัว นอกจากนั้นยังมีการนำเสนอในเรื่อง ของการแก้ไขรัฐธรรมนูญในกรณีของจำนวนส.ส.สัดส่วนและส.ส. บัญชีรายชื่อ นโยบายประชา วิวัฒน์ การชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อเหลืองและกลุ่มคนเสื้อแดง อย่างไรก็ตามในที่นี้จะกล่าวถึงกรณี ที่เจ็ดคนไทยถูกจับกุมตัวที่ประเทศกัมพูชา ซึ่งสามารถทำให้เห็นถึงบทบาทของโฆษกและรองโฆษก พรรคที่ทำหน้าที่แถลงข่าว ในส่วนของพรรคที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้ารัฐบาลในการดำเนินการติดต่อกับต่างประเทศ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

มีการพาดหัวข้อข่าว **เขมรเปิดคดีปล้น7คนไทยลำแค้น1กม.** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **เล็งหลังปีใหม่ตั้งทีมกฎหมายช่วย** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “พรรคประชาธิปัตย์รู้สึกห่วงใยนายพนิช วิกฤตเศรษฐ์ ส.ส.ปชป.รวมถึงครอบครัวนายพนิชแต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนายพนิชได้ปฏิบัติหน้าที่ส.ส.ในฐานะกรรมาธิการเจบีซีที่ต้องการข้อมูลความจริงในพื้นที่ เมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้นถือเป็นเรื่องระหว่างประเทศ รัฐบาลจะหาช่องทางในการช่วยเหลือต่อไป...”

ที่มา: วันเสาร์ 1 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **'ปุ๊ชัย' วอน ปธ.สภาเขมร ประสานปล่อย 7 คนไทย** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปุ๊ชัย** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “รัฐบาลและพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้นั่งนอนใจ โดยเฉพาะนายกฯและนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกฯและเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ให้ความสำคัญเรื่องนี้เป็นอย่างมาก แต่เบื้องต้นต้องให้กระทรวงต่างประเทศดำเนินตามขั้นตอนและพิธีทางการทูตไปก่อน และเชื่อว่านายสุเทพกำลังหาช่องทางที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้นำของกัมพูชาในการขอความร่วมมือในการแก้ปัญหา...”

ที่มา: วันอาทิตย์ 2 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **เขมรตรึงกำลังรับพม.บุกประท้วง** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **เขมรตรึงกำลัง** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “พรรคได้ประสานกันในหลายระดับเพื่อช่วยเหลือคนไทยที่ถูกจับกุมและเชื่อว่าผู้ที่ถูกจับกุมมีกำลังใจที่ดีหลังจากที่ญาติเข้าเยี่ยมแล้ว ขณะนี้เรื่องสำคัญที่สุดคือการช่วยเหลือให้คนเหล่านี้ได้รับอิสรภาพ โดยทางพรรคได้เตรียมการด้านกฎหมายระหว่างประเทศและกระบวนการยุติธรรมภายในประเทศ...”

ที่มา: วันจันทร์ 3 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **พม.บุกชายแดนถึงกม.46แล้วถอยกลับกรุง** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.วอนคนไทยอย่าตีกันเอง และ ชี 2 ชาติทำกรอบเอ็มโอยู 43** และ

แนะนำศาลกัมพูชาต้องดูที่เจตนา และ อ้างนายทงไม่รู้ว่ามีอะไรไปด้วย และ วิตกมีอุปสรรค. ชุมชนมกตตัน โดยตัวอย่างของเนื้อหา คือ

นพ.บุรณชัย สมุทร์ักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “พรรคประชาธิปัตย์ขอเรียกร้องให้ทุกฝ่ายแสดงเอกภาพในการร่วมมือกันให้ความช่วยเหลือคนไทยที่ถูกจับกุม โดยการยึดตามข้อเท็จจริงพร้อมทั้งให้ข้อมูลที่มีความสอดคล้องกับผลการหารือของคณะกรรมการร่วมที่มีข้อบ่งชี้ให้เห็นว่ามีการเข้าใจผิดในการเดินทางในช่วงรอยต่อของประเทศทั้งสองทั้งนี้ พรรคมีความกังวลหากมีฝ่ายใดเคลื่อนไหวเพื่อประโยชน์ทางการเมืองหรือวางประเด็นความขัดแย้งระหว่างคนไทยด้วยกันเอง รวมถึงการเพิ่มความเสี่ยงในการเผชิญหน้ากับประเทศกัมพูชาในการเคลื่อนคนไปยังพื้นที่ที่คนไทยถูกจับกุม...”

“ทั้งนี้จากการตรวจสอบเบื้องต้นนั้น พรรคยืนยันว่ามีข้อบ่งชี้หลายส่วนว่ามีความสับสนระหว่งการเดินทางของกลุ่มคนดังกล่าว...ในขณะที่การเจรจาในเรื่องเขตแดนของคณะกรรมการร่วมไทย-กัมพูชาขณะนี้ทั้งสองฝ่ายยอมรับตรงกันว่าหลักมุดที่ 46 และ 47 นั้นอาจมีความคลาดเคลื่อนจนกว่าจะมีกระบวนการทั้ง 5 ข้อตามกรอบของการทำงานร่วมกันของคณะกรรมการร่วมตามบันทึกความเข้าใจปี 2543”

“จากการสืบสนในภูมิภาคประกอบกับความไม่ชัดเจนในเรื่องพื้นที่ที่มีปัญหาตามข้อร้องเรียน จะเห็นได้ว่าเจตนาในการเดินทางเป็นการสำรวจข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนและเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งและแก้ปัญหาความสับสน ไม่ได้มีเจตนาการยึดพื้นที่เพื่อสร้างประเด็นปัญหาทั้ง 2 ประเทศ...”

“พรรคยืนยันว่านายทงรับทราบจากการแจ้งของนายพนิชว่ามีเรื่องร้องเรียนส่งมายังสำนักสันติอศกและประสานงานมายังนายพนิชและก่อนหน้านี้นายพนิชเคยเป็นผู้ช่วยรมว. ต่างประเทศ อีกทั้งในปัจจุบันยังเป็นกรรมการเขตแดนร่วมเจบีซีจึงได้แจ้งให้นายทงทราบว่าไปสำรวจพื้นที่ซึ่งเป็นพื้นที่ฝ่ายไทยในจ.ปราจีนบุรีไม่ใช่จ.สระแก้ว นายทงจึงเข้าใจว่าไปจ.ปราจีนบุรี...”

“สิ่งที่พรรควิตกในขณะนี้คือการชุมนุมของคนไทยหัวใจรักชาติที่ชายแดน ขณะนี้มีการสร้างความเข้าใจว่ามีการสั่งการให้รัฐบาลจากประชาชน จ.สระแก้วเข้าต่อต้านการชุมนุมขอ ยืนยันว่ารัฐบาลไม่ประสงค์ให้ฝ่ายใดชุมนุมในขณะที่สถานการณ์ยังไม่คลี่คลายและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากความเข้าใจผิด...”

ที่มา: วันศุกร์ 7 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **ใต้สวน7คนไทย11ชม.รอดมีแค่ทนายรับฟัง** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.อัดเสื้อแดงจวดยโอกาสป่วน** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “อยากให้ทุกภาคส่วนในสังคม ร่วมกันแสดงความสามัคคีในการให้กำลังใจและแสดงเอกภาพในการช่วยเหลือคนไทยที่ถูกจับกุม ได้รับอิสรภาพ ขณะเดียวกันอยากจะให้ฝ่ายที่ใช้สถานการณ์เหล่านี้และชะตากรรมของคนไทยมาใช้เคลื่อนไหวทางการเมือง โดยเฉพาะการที่พรรคเพื่อไทยออกมาเปิดเผยคลิปวิดีโอที่ถือว่าเป็นพยานสำคัญส่วนหนึ่งในข้อกล่าวหาและอยากถามนายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.สัดส่วนพรรคเพื่อไทย แกนนานปช.ว่ามีเจตนาอย่างไรในการดึงคดีดังกล่าวเข้ามาเพื่อให้คดีที่คนไทยจับกุมนั้นมีน้ำหนักมากขึ้น...”

ที่มา: วันศุกร์ 7 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **นต.ประสงค์ยุส่งตอบโต้เขมร** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **สับและ “นกดล”ไม่มีกาลเทศะ** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ แถลงเรียกร้องให้กลุ่มบุคคลที่มีความพยายามเคลื่อนไหวยุติการกระทำที่อาจเป็นการซ้ำเติมชะตากรรมของ 7 คนไทยที่ถูกจับตัวไป โดยเฉพาะกรณีที่นายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.สัดส่วนพรรคเพื่อไทย แกนนานปช.ที่นำคลิปวิดีโอออกมาเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนไม่เข้าใจว่าทำไมนายจตุพรถึงได้ใจร้ายกับคนไทยทั้ง 7 คนรวมถึงกรณีที่นายนพดล ปัทมะอดีตรมว.ต่างประเทศระบุนานทวิตเตอร์ในทำนองประชดว่า “ใจทกต้องขอบคุณจำเลยที่บ้านทกวิดีโอไว้ทำให้เป็นประโยชน์ต่อคดี” ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าคนที่เคยเป็นอดีต รมว.ต่างประเทศเป็นคนไม่มีกาลเทศะ

ที่มา: วันอาทิตย์ 9 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **พนิช-นฤมลพันคุกได้ประกันแต่ต้องอยู่ในกัมพูชา** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.ยันช่วยทุกคนไม่แบ่งแยก** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงกรณีที่ศาลกัมพูชาอนุญาตให้ประกันตัวนายพนิช วิภทฺตเศรษฐ์ ส.ส.กทม.พรรคประชาธิปัตย์และนางนฤมล จิตรวงรัตน์ถือว่าเป็นพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น และหวังว่าเรื่องดังกล่าวจะนำไปสู่การพิจารณาต่อคนไทย 5 คน โดยถือว่าระยะเวลาที่ผ่านมาได้เห็นความเปลี่ยนแปลงตามลำดับ ทั้งเรื่องการใช้สิทธิเข้าเยี่ยม การต่อสู้ข้อกล่าวหาจนได้รับการประกันตัว ทั้งนี้ยืนยันว่าทางรัฐบาลจะทำทุกวิถีทางเพื่อช่วยคนไทยทุกคนอย่างเต็มที่...

ที่มา: วันศุกร์ 14 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **มือเบดินหน้าถววยฎีกา** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.ชี้ยื่นฎีกาเสี่ยงขยายปัญหา** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “พรรคประชาธิปัตย์มีความวิตก ที่มีกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองจะยื่นฎีกาให้คนไทย 7 คนได้รับการปล่อยตัว ถือว่าเป็นเจตนาดีที่ ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม แต่การเข้าชื่อถววยฎีกามีความเสี่ยงที่อาจขยายปัญหาทางการเมืองและ ระหว่างประเทศ ดังนั้นอยากให้ทุกฝ่ายคิดให้ดี...”

ที่มา: วันอังคาร 18 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **โฆษกกัมพูชาลั่นพร้อมรบจนรถถังประชิด** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **“โฆษกมาร์ค” ชี้รัฐใช้ช่องทางการทูตแก้ และ ดึงเอาศัตรูมาเป็นมิตร** โดย ตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “ไม่ยากให้กลุ่ม ที่เคยเคลื่อนไหวหรือมีแนวคิดในทางเดียวกันมาสร้างความแตกแยกในหมู่กลุ่มผู้สนับสนุนการใช้ วิธีการชุมนุมกดดันไม่มีประโยชน์ที่จะแก้ปัญหาบ้านเมืองได้ ควรใช้วิธีพูดคุยทำความเข้าใจน่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุด และการปฏิบัติต่อประเทศเพื่อนบ้านก็ควรใช้วิธีทางการทูต ดีกว่าการใช้กองกำลังไปกดดัน หากเกิดสงครามขึ้นจะเป็นความสูญเสียของทั้งสองประเทศ...”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “อยากให้แกนนำ พันธมิตรและกลุ่มคนไทยหัวใจรักชาติใคร่ครวญไตร่ตรองให้ดีว่าการเอาศัตรูมาเป็นมิตร และการ ผลักมิตรไปเป็นศัตรู จะสร้างความเสียหายให้กับกระบวนการต่อสู้ภาคประชาชนของกลุ่ม พันธมิตรฯหรือไม่...”

ที่มา: วันอาทิตย์ 30 มกราคม 2554

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

มีการพาดหัวข้อข่าว **ยื่นหนังสือ "ยูเอ็น"** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **เขมร** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “กล่าวถึงกรณี ทหารกัมพูชาจับกุมนายพนิชกับพวกคนไทยรวม 7 คนว่ารัฐบาลและพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้นิ่ง

นอนใจแต่เบื้องต้นต้องการให้กระทรวงต่างประเทศดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการทางการทูต
ไปก่อน...”

ที่มา: วันอาทิตย์ 2 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว 7 คนไทยวิตประกันวีระสุตซ่า "เขมร" จ่อเพิ่มข้อหา ที่
หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ รับผิดชอบใหม่ทำให้ช่วยล่าช้า โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ รัฐบาลให้
ความสำคัญ สื่อสารกับรัฐบาลกัมพูชาเพื่อแนวทางในการช่วยเหลือให้ทันท้วงที่ แต่อาจติดช่วง
เทศกาลวันหยุดปีใหม่ของทั้งสองประเทศจึงอาจล่าช้าไปบ้างแต่ได้ติดตามสถานการณ์ตลอดเวลา
...

ที่มา: วันศุกร์ 7 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว เขมรหยุด3วัน! ขังไทยต่อหลังศาลไตสวน ที่หน้าหนึ่ง
โดยภายในมีหัวข้อ เล็งขอพระราชทานอภัยโทษ โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ แถลงถึงกรณี
นายนพดล ปัทมะที่ปรึกษากฎหมายส่วนตัวพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร กล่าวหาว่ารัฐบาลละเลยการ
ช่วยเหลือ 7 คนไทยว่า “รัฐบาลสื่อสารกับรัฐบาลกัมพูชาเพื่อแนวทางช่วยเหลือ แต่ติดช่วงปีใหม่
ของทั้งสองประเทศจึงอาจล่าช้าไปบ้าง ส่วนที่นายนพดลระบุได้คุยกับพ.ต.ท. ทักษิณแล้วไม่ยอม
เข้ามาช่วยนั้นถือเป็นเรื่องที่ดีเพราะคนไทยไม่อยากเป็นหนี้บุญคุณของนักโทษหลบหนีคดีโก่ง
บ้านเมือง หากพ.ต.ท. ทักษิณจะไม่ช่วย ก็ขอให้วางตัวอยู่เฉยๆ อย่ามีพฤติกรรมมั่วแฉงตะแคงรัวให้
ฝ่ายใดเสียหาย”

ที่มา: วันเสาร์ 8 มกราคม 2554

หนังสือพิมพ์ข่าวสด

มีการพาดหัวข้อข่าว "สส.-7ไทย"เข้าคุก2ข้อหา! ศาลเขมรรับฟ้องที่หน้าหนึ่ง
โดยภายในมีหัวข้อ โทรมาร์คกร้าวใส่เขมร และ ออกโรงป้องพนิชไม่ล่าแดน โดยตัวอย่าง
ของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ แถลงว่าแนวทางการให้ความช่วยเหลือนายพนิชที่ถูกทหารกัมพูชาจับตัวไว้ นั้น การแก้ปัญหาอาจต้องใช้วิธีการที่นุ่มนวล เพื่อไม่กระทบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ...

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “ตนยืนยันว่ากรณีดังกล่าวเป็นการลงพื้นที่เพื่อดูข้อเท็จจริงเพื่อแก้ปัญหาข้อขัดแย้งตามที่ประชาชนแจ้งเรื่องร้องเรียนให้ตรวจสอบ...หากพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ทับซ้อนทางการของกัมพูชาไม่มีสิทธิ์ที่จะมาจับตัวคนไทย แต่หากเป็นการเข้าใจผิดก็สามารถที่จะคุยกันได้ โดยไม่ต้องส่งขึ้นศาล ซึ่งการตัดสินใจเรื่องดังกล่าวทั้งหมดขึ้นอยู่กับสมเด็จพระสันตะปาปาเพียงคนเดียว”

ที่มา: วันเสาร์ 1 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข่าว **ตู่เปิดคลิปพนิชจับเต็มเขมรไตสวนวันนี้** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.มาอีกทางลำเขมรแค่ 10 เมตร และ อ่างพนิชไปในฐานะสันติอโศก** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “ขอเรียกร้องให้ทุกฝ่ายให้ข้อมูลเรื่องคนไทยทั้ง 7 คนที่ถูกจับไปในทิศทางเดียวกัน เพราะศาลกัมพูชาจะพิจารณาคดีในวันที่ 6 ม.ค. นี้แล้ว นอกจากนี้ยังอยากให้เครือข่ายคนไทยหัวใจรักชาติที่ชุมนุมอยู่ที่ย.สระแก้ว หลีกเลี่ยงการสร้าง ความขัดแย้ง เพิ่มความเสี่ยงต่อการเผชิญหน้ากับกัมพูชา เพราะไม่เป็นผลดีต่อโอกาสที่คนไทยทั้ง 7 คนจะได้รับอิสรภาพ...”

นพ.บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “...ส่วนที่อ้างข้อความที่นายพนิชพูดในคลิปว่านายกรู้เรื่องล่วงหน้า ความจริงแล้วนายพนิชได้รับเรื่องร้องเรียนว่ามีชาวกัมพูชาเข้ามารุกล้ำดินแดนเข้ามาในไทย ทำให้นายพนิชในฐานะอดีตผู้ช่วยรมว.ต่างประเทศและคณะคณะกรรมการการเคหะฯ แข็งกับนายกรว่าจะไปสำรวจพื้นที่โดยบอกว่าเป็นจ.ปราจีนบุรี ไม่ใช่จ.สระแก้วและนายพนิชไม่ได้แจ้งว่านายวีระ สมความคิด แกนนำเครือข่ายฯ จะเดินทางไปด้วย...”

ที่มา: วันพฤหัสบดี 6 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข่าว **แม้วัยช้ำ"พนิช"เวรกรรมเคยไล่ล่าจับตัว!**ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.จะพวกเข้าเต็ม 7 คนไทย** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณชัย สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “ขอเรียกร้องให้กลุ่มบุคคลที่พยายามเคลื่อนไหวกรณีคนไทย 7 คนถูกกัมพูชาจับตัวยุติการกระทำที่อาจจะซ้ำเติมชะตากรรมของคนไทยที่ถูกจับตัวไป เช่น การประกาศไม่ขอรับการอภัยโทษ เรียกร้องพิสูจน์สิทธิที่ดิน ให้

องค์การนาชาชาติเข้ามาดำเนินเรื่องคนไทยทั้ง 7 คนแทนกระบวนการยุติธรรมของกัมพูชา โดยเฉพาะกรณีนายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส. สัดส่วนพรรคเพื่อไทยแกนนำนปช. นำคลิปวิดีโอ เผยแพร่ต่อสื่อ...”

ที่มา: วันอาทิตย์ 9 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **ปชป. โวยเพื่อไทยเยาะเย้ยซ้ำ "พนิช"** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **พนิช** โดยตัวอย่างของเนื้อหาข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงกรณีที่ถูกแกนนำพรรคเพื่อไทยได้ออกมาวิจารณ์การถูกกัมพูชาจับกุมนายพนิช วิกฤตเศรษฐ์ ส.ส. กทม. พรรคประชาธิปัตย์ โดยให้ข่าว โดยให้ข่าวที่ว่าได้เคยเตือนนายพนิชแล้วว่าการออกมาไล่ล่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีไม่สามารถกระทำได้และวันนั้นนอกจากจับ พ.ต.ท.ทักษิณไม่ได้แล้วยังต้องมาอยู่ในคุกกัมพูชานั้นว่า การที่พรรคเพื่อไทยให้ข่าวลักษณะนี้ถือว่าไม่เหมาะสมอย่างยิ่งเพราะอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างประเทศได้...

ที่มา: วันอาทิตย์ 9 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **บีมสนั่นชายแดนเขมร** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **รับมุกแลกตัวไทย-เขมร** โดยตัวอย่างของเนื้อหาข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงการช่วยนายพนิชพร้อมคนไทยอีก 6 คนว่ารัฐบาลไม่ได้เพิกเฉยต่อกรณีดังกล่าว เพราะขณะนี้ได้มีการประสานงานไปทุกระดับและทุกวิถีทางตามกระบวนการทางกฎหมาย โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงการต่างประเทศ ดำเนินเรื่องคดี ส่วนกรมแผนที่ทหาร ดำเนินการพิสูจน์เขตพื้นที่...

“ประเด็นการแลกตัวเคยมีกรณีที่คนของสองประเทศถูกล่าเข้ามาทำการค้าและอยู่ในพื้นที่เกินกว่ากำหนด ก็ได้รับการผ่อนปรนคือบังคับให้เดินทางกลับหรือขอใบอนุญาต ขอวีซ่าเพิ่มซึ่งเราหวังว่าความผิดที่ไม่ตั้งใจหรือเป็นการพลัดหลง ก็เป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่จะได้รับการผ่อนปรนเพราะไม่มีเจตนาสร้างความขัดแย้ง ดังนั้นก็เป็นความรับผิดชอบส่วนบุคคล และมีโทษเบา”

ที่มา: วันจันทร์ 10 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **พนิชพ้นคุกเพราะแมงสาบ** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ส.ส. ปชป. อาจไปเยี่ยมพนิช** โดยตัวอย่างของเนื้อหาข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “...ยืนยันว่ารัฐบาลไม่ได้เจาะจงช่วยเหลือคนใดเป็นพิเศษ แต่ช่วยทุกคนยอมรับว่าที่ผ่านมาส.ส.กทม. พรรคประชาธิปัตย์ได้หารือกันเพื่อเตรียมเดินทางไปเยี่ยมนายพนิตที่กัมพูชาแต่มีข้อสรุปว่าไม่ไป เนื่องจากเกรงว่าอาจไปกดดันศาลกัมพูชาได้ อีกทั้งในขณะนั้นศาลกัมพูชายังไม่ให้ประกันตัว แต่เมื่อศาลอนุญาตให้ประกันตัวนายพนิตและนางนฤมล จิตรวรรตนา แล้วทางส.ส.กทม.จึงหารือกันนอกรอบว่าอาจเดินทางไปเยี่ยมนายพนิตหรือไม่”

ที่มา: วันเสาร์ 15 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว "มาร์ค" สั่งห้ามส.ส.เยี่ยมพนิต ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ยังไม่ควรไปดูแลกัมพูชา** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ศาลกัมพูชาไม่อนุญาตให้ 5 คนไทยประกันตัวนั้น ในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์เห็นว่าขณะนี้ไม่ควรไปดำเนินการอะไรที่เพิ่มความสับสนหรือทำให้เกิดการเผชิญหน้า ดังนั้นการเคลื่อนไหวในลักษณะกดดันนั้น อยากให้ฝ่ายต่างๆมีการทบทวนและพรรคประชาธิปัตย์จะไม่ส่งคนไปกัมพูชาในขณะนี้...

ที่มา: วันอาทิตย์ 16 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **มาร์คเบรกเยี่ยมพนิตไทยปล่อยตัว199เขมร** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **เขมร** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ แถลงว่ากรณี 5 คนไทยที่ถูกจับกุมตัวไปที่ประเทศกัมพูชาและยังไม่ได้มีการประกันตัวนั้น พรรคสนับสนุนรัฐบาลที่จะให้ความช่วยเหลือและเห็นว่าการกระทำใดที่เพิ่มความสับสนที่จะไปกดดันการทำงานของศาลกัมพูชา ส่งผลให้คนไทย 5 คนที่เหลืออาจไม่ได้มีการประกันตัวนั้น อباكให้ทุกฝ่ายทบทวนให้ดี...

ที่มา: วันอาทิตย์ 16 มกราคม 2554

หนังสือพิมพ์มติชน

มีการพาดหัวข้อข่าว **เขมรจัดคลิปมัด"7ไทย"อ้างหลง** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.อาจตั้งทีมกฎหมายช่วย** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “ทางพรรครู้สึกห่วงใยนายพนิต รวมถึงครอบครัวนายพนิตแต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนายพนิตได้ปฏิบัติหน้าที่ส.ส.และ

ในฐานะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา (เจบีซี) ที่ต้องการข้อมูลความจริงในพื้นที่ ทั้งนี้พรรคต้องการให้กำลังใจและไม่มีบุคคลใดในพรรคที่จะคิดตำหนินายพนิช ถือเป็นเรื่องระหว่างประเทศ ทางรัฐบาลจะหาช่องทางในการช่วยเหลือต่อไป...”

ที่มา: วันเสาร์ 1 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **เมีย "พนิช" บินเขมรขอเยี่ยม** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **“สุเทพ”คุยใช้สัมพันธ์ส่วนตัวช่วย** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ “...ขอยืนยันว่าความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับกัมพูชาดีขึ้นตามลำดับจึงไม่ยากให้คนของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรอดีตนายกรัฐมนตรีโดยเฉพาะนายณทล ปัทมะมาเยี่ยมให้เกิดความแตกแยกอีก”

ที่มา: วันอาทิตย์ 2 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **ประกันแล้วเขมรห้ามออก7ไทยอยู่ยาว** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **เขมร** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “กรณีนายพนิชและคนไทยอีก 6 คนถูกทหารกัมพูชาจับกุมเข้าเมืองผิดกฎหมายและบุกรุกพื้นที่ทหาร เป็นเพียงการพลัดหลงเข้าไปในดินแดนกัมพูชาโดยไม่ตั้งใจ ดังนั้นพรรคปชป.จะเตรียมทีมทนายที่เชี่ยวชาญกฎหมายระหว่างประเทศไปช่วยเหลือคนไทยทั้ง 7 คนเพื่อยืนยันความบริสุทธิ์ในชั้นศาล”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงกรณีที่มีการตั้งข้อสังเกตว่าหากนายพนิชถูกศาลกัมพูชาตัดสินให้จำคุก อาจจะต้องพ้นจากการเป็นส.ส.ว่าไม่ควรตีตนก่อนไข้เพราะศาลอาจยกฟ้อง ปล่อยตัวหรือจำหน่ายคดีก็ได้...

ที่มา: วันอังคาร 4 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **ความเห็น"แตกต่าง"พรรคนะ"ตื่นตูม"กรณี7คนไทยในเขมร** ที่หน้าสอง โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “ขอเรียกร้องให้ทุกฝ่ายให้ข้อมูลเรื่องคนไทยทั้ง 7 คนที่ถูกจับในข้อหารุกล้ำดินแดนกัมพูชาไปในทางเดียวกัน เพราะศาลกัมพูชาจะพิจารณาคดีดังกล่าวในวันที่ 6 มกราคมแล้วนอกจากนี้ยังอยากให้เครือข่ายคนไทยหัวใจรักชาติที่ชุมนุมอยู่ที่จ.สระแก้ว หลีกเลี่ยงการสร้างประเด็นที่อาจสร้างความขัดแย้ง เพิ่มความเสี่ยงต่อการเผชิญหน้ากับทางกัมพูชาเพราะไม่เป็นผลดีต่อโอกาสที่คนไทยทั้ง 7 คนจะได้รับอิสรภาพ...”

ที่มา: วันศุกร์ 7 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **ไต่สวน7คนไทย-"วีระ"ผวาข้อหา"สลาย"** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.เชื่อพิสูจน์เจตนา "พนิช" ได้** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ แถลงว่าทราบมาว่าข้อมูลเบื้องต้นในส่วนของนายพนิชนั้นเป็นการทราบข้อกล่าวหาในคดีการรื้อล้างพื้นที่ทหารตามมาตรา 473 และการเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายตามมาตรา 29 ซึ่งเป็นสัญญาณบอกว่าไม่เกี่ยวกับการตั้งข้อหาการจลาจล ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่เชื่อว่าจะสามารถพิสูจน์เจตนาในการเดินทางดังกล่าวว่าไม่ได้สร้างปัญหาความขัดแย้ง...

ที่มา: วันศุกร์ 7 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **พนิช-4ไทยปลื้มถึงบ้าน "วีระ" รอข่าวดี** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.หนุนรบ.สะสางเขตแดน และ ปชป.ยันพนิชไม่หลุดส.ส.** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “พรรคขอแสดงความยินดีกับคนไทยทั้ง 5 คนและยืนยันว่ารัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือคนไทยที่เหลืออยู่อีก 2 คนอย่างเต็มความสามารถซึ่งคำพิพากษาของศาลในเบื้องต้นได้ระบุว่ากรณีที่กลุ่มคนไทยถูกจับกุมฐานรื้อล้างดินแดนกัมพูชาเป็นเพราะเกิดความเข้าใจผิดและปราศจากเจตนาในการล่วงละเมิดกฎหมายหรือทำทนายให้มีการจับกุม...”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงประเด็นคุณสมบัติส.ส.ของนายพนิชว่าการที่พรรคเพื่อไทยนำเรื่องนี้มาขยายผล โดยจะยื่นให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความสมาชิกภาพของนายพนิชเป็นเพียงเกมการเมือง...

ที่มา: วันอาทิตย์ 23 มกราคม 2554

หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก

มีการพาดหัวข้อข่าว **ปชป.ตั้งทีมก.ม.ช่วย7คนไทย** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.ตั้งวอร์ รุมช่วย "พนิช"** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ในพรรคไม่มีใครตำหนินายพนิชที่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะส.ส. ลงพื้นที่ดูข้อร้องเรียนของชาวบ้าน เพราะเป็น

คณะกรรมการชายแดนไทย-กัมพูชา (จีบีซี) ไม่อยากให้ฝ่ายการเมืองเข้าไปวุ่นวายจนทำให้เรื่องขยายผลออกไป หลังปีใหม่พรรคคงมีการพูดคุยในที่ประชุมและตั้งวอร์รูมเพื่อติดตามเรื่องนี้และอาจมีการตั้งทีมกฎหมายขึ้นเพื่อช่วยนายพนิชอีกทาง...

ที่มา: วันเสาร์ 1 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **7ไทยขึ้นศาล-ลุ้นประกันวันนี้** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.อ้าง “พนิช” เลี้ยวผิด** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น นายพนิชพร้อมกับคนไทยอีก 6 คนเดินทางผ่านจุดตรวจที่ 48 ถ.ศรีเพ็ญ ต.โนนหมากมุ่นไปตามถนนลูกรังจากนั้นข้ามรั้วลวดหนามก่อนเดินทางไปถึงสามแยกที่อยู่บนเส้นประระหว่างหลักกม.ที่ 46 และ 47 ซึ่งทั้งไทยและกัมพูชาใช้อ้างอิงในการปฏิบัติงานชั่วคราว...”

ที่มา: วันพฤหัสบดี 6 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **กต.มั่นใจประกัน7ไทย** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.เผย 2 ชาติเคยแลกผู้ต้องหา** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “...ประเด็นการแลกตัวเคยมีกรณี ที่คนของสองประเทศเข้ามาถูกลักทำการค้าและอยู่ในพื้นที่เกินกว่ากำหนด ก็ได้รับการผ่อนปรนคือบังคับให้เดินทางกลับหรือขอใบอนุญาต ขอวีซ่าเพิ่ม เราหวังว่าความผิดที่ไม่ตั้งใจหรือเป็นการพลัดหลงเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่จะได้รับการผ่อนปรน เพราะไม่มีเจตนาสร้างความขัดแย้งดังนั้นเป็นความรับผิดชอบส่วนบุคคล การคาดโทษคงเป็นแต่เพียงเบา”

ที่มา: วันอังคาร 11 มกราคม 2554

มีการพาดหัวข้อข่าว **บัวแก้วนำ 5 คนไทยถึงมาตุภูมิ** ที่หน้าหนึ่ง โดยภายในมีหัวข้อ **ปชป.โต้ป้องเรื่องสภาพส.ส. และ อพท.เล่นเกมหวังสอย** โดยตัวอย่างของเนื้อข่าว คือ

นพ.บุรณัชย์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “...ถ้าดูจากเจตนาของผู้ร่างรัฐธรรมนูญน่าจะมีระบุถึงสถานภาพของส.ส. ที่อยู่ภายในเขตอำนาจของศาลไทย แบบเรื่องนี้ต้องขึ้นอยู่กับกระบวนการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) และศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งพรรคยืนยันว่านายพนิชไม่มีเจตนาสร้างความขัดแย้งทำให้ศาลกัมพูชาได้อิสระ โดนจุดนี้สังคมสามารถฟังคำอธิบายจากนายพนิชได้”

นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ การที่พรรคเพื่อไทยยกเรื่องสมาชิกรัฐสภาของนายพินิจมาเป็นประเด็นการเมืองตั้งแต่ต้น เริ่มจากการถูกจับนั้นเป็นการชี้ให้เห็นว่าพรรคเพื่อไทยตั้งเป้าที่จะนำเรื่องนี้มาขยายผลทางการเมืองตั้งแต่ต้น ดังนั้นการจะยื่นให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความสมาชิกรัฐสภาของนายพินิจจึงเป็นเพียงเกมการเมือง ทั้งที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้รับชัดเจนเกี่ยวกับสมาชิกรัฐสภาของส.ส.ว่าการรอลงอาญาไม่มีผลต่อการขาดสมาชิกรัฐสภา...

ที่มา: วันอาทิตย์ 23 มกราคม 2554

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เว็บไซต์ของพรรคประชาธิปัตย์: www.democrat.or.th

เดือนพฤศจิกายน

นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์ มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 18 ชิ้นข่าว โดยสามารถแบ่งได้เป็นดังนี้

5 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 1	เป็นการอธิบายรายละเอียดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และในส่วนของกระบวนการยุติธรรม คือ การเผยแพร่คลิป การทำลายความน่าเชื่อถือของกระบวนการยุติธรรมและศาลรัฐธรรมนูญ
6 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 2	การแถลงผลงานของพรรคในฐานะที่เป็นแกนนำรัฐบาล
	การกล่าวถึงนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีในเรื่องการสร้างการเมืองที่มีบรรทัดฐาน
	การกล่าวในนามพรรคประชาธิปัตย์ในเรื่องการสนับสนุนนายกรัฐมนตรี เรื่องการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ
7 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 3	การกล่าวถึงความคืบหน้าของศูนย์ฟื้นฟูผู้ประสบภัยน้ำท่วม
	การให้ความเห็นในเรื่องพล.ต. สนั่น ขจรประศาสน์เข้าพบพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร
	กรณีที่พรรคเพื่อไทยจัดสัมมนาเพื่อเตรียมการเลือกตั้ง

	กรณีพล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธวิจารณ์การทำงานรัฐบาลปัจจุบัน
12 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 4	กรณีช่วยประกันตัวนักโทษ ประชาชนผู้บริสุทธิ์โดยไม่เลือกสีเสื้อ
	พรรคให้การสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และรับฟังผลการตอบรับของประชาชน
	กรณีนายจตุพร พรหมพันธุ์สนับสนุนให้มีการเผยแพร่คลิปที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตของเจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ
13 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 5	พรรคได้เริ่มศึกษาข้อเสนอของคณะกรรมการศึกษาแก้ไขรัฐธรรมนูญ
	ชี้แจงกรณีการวิจารณ์พรรคประชาธิปัตย์ว่ามีการเสนอความเห็นที่หลากหลายเป็นการสะท้อนการขาดเอกภาพ
	กรณีที่พล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธให้ข่าวว่าจะมีหม่อมเจ้าเข้าร่วมพรรคเพื่อไทย
	พรรคให้การสนับสนุนรัฐบาลในกระบวนการปรองดอง
	แนวทางการปฏิรูปรัฐบาล
	การเลือกตั้งซ่อม
14 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 6	คดีที่มีการพิจารณาเรื่องการใช้จ่ายของพรรคประชาธิปัตย์
ขึ้นข่าวที่ 7	กระบวนการปรองดอง
ขึ้นข่าวที่ 8	ความคืบหน้ากรณีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีเดินทางไปร่วมประชุมสุดยอดผู้นำเอเปคที่ประเทศญี่ปุ่น
15 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 9	กรณีการเผยแพร่คลิปวิดีโอที่มีเนื้อหาพาดพิงถึงความน่าเชื่อถือของศาลรัฐธรรมนูญ
16 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 10	แถลงถึงกรณีพรรคเพื่อไทยจะดำเนินคดีกับพรรคประชาธิปัตย์ที่กล่าวหาพรรคเพื่อไทยเป็นผู้ผลิตตัดต่อคลิปข่าว
20 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 11	ความคืบหน้าหลังจากพรรคได้เปิดตัวผู้สมัครส.ส. ของพรรค

	<p>การสานต่อบทที่ 2 เรื่องวาระประชาชน</p> <p>การเตรียมแก้ไขรัฐธรรมนูญรวมถึงข้อห่วงใยของพันธมิตร ข้อห่วงใยเกี่ยวกับการสร้างเงื่อนไขเพื่อนำไปสู่การปฏิวัติ ข้อห่วงใยที่จะมีการนำรัฐธรรมนูญปี 40 มาพิจารณา</p> <p>การประชุมของกลุ่มนปช.</p>
21 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 12	กรณีรัฐสภาพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พร้อมยืนยันการแก้ไขรัฐธรรมนูญสองประเด็น ไม่สร้างความแตกแยกและไม่เพิ่มอำนาจให้นักการเมือง
	<p>พรรคไม่เห็นด้วยกับพรรคเพื่อไทยในการสนับสนุนร่างคปพร.</p> <p>กรณีที่มีการเผยแพร่สมุดปกขาว “การสังหารหมู่ที่กรุงเทพฯ โดยนายโรเบิร์ต อัมสเตอร์ดัม”</p> <p>ผู้สมัครเลือกตั้งเขต 2 จะไปยื่นใบสมัคร</p> <p>สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศ ยืนยันถึงความเชื่อมั่นต่อรัฐบาลในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ</p>
22 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 13	ที่ประชุมได้มีการหารือเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เข้าสู่อำนาจพิจารณาของรัฐสภา
27 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 14	การกล่าวเสริมนายสาธิต ปิตุเตชะ กรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ เรื่องความคืบหน้าของกฎหมายสมัครใจร้องขอและจำเป็นเพื่อการทำแท้งว่าไม่ได้เป็นการดำเนินการในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์
ขึ้นข่าวที่ 15	พรรคขอสนับสนุนเรื่องการขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ 10-11 บาท
ขึ้นข่าวที่ 16	กล่าวเพิ่มเติมกรณีการแถลงปิดคดี
ขึ้นข่าวที่ 17	พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะแกนนำรัฐบาล ยืนยันว่าทางพรรคและรัฐบาลรับฟังกลุ่มพันธมิตรมาโดยตลอด
ขึ้นข่าวที่ 18	เรื่องการประชุมรัฐสภาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ พรรคในฐานะรัฐบาลขอขอบคุณสมาชิกรัฐสภาที่ร่วมกันเดินหน้าในการสร้างความปรองดอง

นายเทพไท เสนพงศ์ มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 17 ชิ้นข่าว

1 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 1	ได้พล.ต.ต. วิสสุทธิ วาณิชบุตรเรื่องการโยกย้ายแต่งตั้งกรณีของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.)
ชิ้นข่าวที่ 2	กล่าวถึงการเยียวยา พี่นฟู ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม
3 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 3	กล่าวถึงโครงการความร่วมมือด้านรถไฟจีน-ไทยและคณะ
5 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 4	กรณีคลิปศาลรัฐธรรมนูญ เป็นการตอบโต้นายไพจิตร ศรีวรขานและนายอภิวัฒน์ วิริยะชัย
	ชี้แจงการเลือกตั้งซ่อมส.ส. 5 เขต
	ตอบโต้ความเคลื่อนไหวของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ
	เรื่องการเปิดศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม
	นายสุเทพ เทือกสุบรรณกลับเข้ามาเป็นรองนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง
6 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 5	รัฐบาลติดตามข่าวเรื่องการลอบทำร้าย การก่อวินาศกรรมและติดตามความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนเสื้อแดง
	ชี้แจงผลสอบกรณีคลิปตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
	การช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม โดยนายกรัฐมนตรีจะลงพื้นที่ด้วยตนเอง
7 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 6	พ.ต.ท. ทักษิณปลุกระดมคนเสื้อแดง เพื่อเจตนาติสเครดิตกระบวนการยุติธรรม
	ได้พ.ต.ท. ทักษิณถึงเรื่องของการคืนอำนาจให้แก่ประชาชน มีการเล่นคำ “ถ้าหัวไม่ส่าย หางก็จะไม่กระดิก” เพื่อได้ตอบในเรื่องคอร์รัปชัน
	ได้ร.ต.อ. เฉลิม เรื่องที่กล่าวว่าถ้าอยากเป็นรัฐบาลให้อยู่เฉยๆ ซึ่งเป็น การกดแค้นดีเดย์ผู้อื่น

	ได้พล.อ. ชวลิต เรื่องการช่วยเหลือน้ำท่วมที่มีการเปรียบเทียบ นายกรัฐมนตรีนับกับนายสรยุทธ์ ผู้ประกาศข่าว
8 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 7	กล่าวถึงการปราศรัยหาเสียงของพรรคเพื่อไทยว่าเป็นการปลุกมือแดง มากกว่า
	ได้พล.อ. ชวลิต เรื่องการช่วยเหลือน้ำท่วม
	ได้นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ที่กล่าวว่าถ้าหากนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะเป็น นายกรัฐมนตรีนับได้ คนในพรรคเพื่อไทยก็เป็นนายกรัฐมนตรีนับได้ทุกคน
	ได้นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ที่ปรึกษาพรรคชาติไทยพัฒนาว่าไม่ควร ออกมาให้ความเห็นทางการเมืองเนื่องจากไม่ได้เป็นสมาชิก พรรคชาติไทยพัฒนา
	ได้นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์ว่าไม่ควรก้าวก่ายกิจการภายในของพรรค ประชาธิปไตยเรื่องให้ลงโทษนายวิรัช ร่มเย็น
	กล่าวถึงเรื่องเอแบคโพลสำรวจความเห็นของประชาชนต่อการทุจริต คอร์รัปชันว่าน่าวิตกต่อค่านิยมของคนไทย
12 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 8	กรณีพรรคเพื่อไทยทำทนายให้พรรคร่วมส่งผู้สมัครลงรับเลือกตั้งซ่อมส.ส. ในอีสาน
	กรณีข่าวกรรมการบริหารพรรคเพื่อไทยทยอยลาออก
	กรณีที่ชมรมนักกฎหมายกวีตรให้กรมสรรพากรตรวจสอบการเสียภาษี ของพรรคประชาธิปัตย์ว่าชมรมนี้เป็นเครื่องมือของพ.ต.ท.ทักษิณ ชิน วัตร
	กล่าวถึงการที่พล.อ. ชวลิตระบุเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องของ รัฐบาล
ผู้สื่อข่าวถามเพิ่มเติม	ประชาธิปัตย์ต้องมีมติในเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือไม่ และได้กล่าว ตอบว่ามติพรรคล่าสุดมอบให้หัวหน้าและเลขาธิการพรรคตัดสินใจ
13 พฤศจิกายน 2553	

ชิ้นข่าวที่ 9	นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์กล่าวหารัฐบาลใช้เงินจากกองทุนของกระทรวงยุติธรรมประกันตัวผู้ต้องหากลุ่มคนเสื้อแดงว่าสร้างภาพและโฆษณาชวนเชื่อ
	พล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธกล่าวในงานสัมมนาเรื่อง “วิกฤตการณ์การเมืองกับทางรอดของประเทศไทย” โดยพาดพิงถึงนายกรัฐมนตรี
	ความคืบหน้าเรื่องการเลือกตั้งซ่อมส.ส. กทม.
14 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 10	แนะนำให้พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรดูนางอองซานซูจีเป็นตัวอย่างทางการเมือง
	การจัดสัมมนาของพรรคเพื่อไทยเรื่อง “วิกฤตการณ์การเมืองกับทางรอดของประเทศไทย” ในเรื่องการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลชุดนี้ (รัฐบาลที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำ)
	นายจาตุรนต์ ฉายแสงแสดงความเห็นทางการเมืองและทำนายผลการแก้รัฐธรรมนูญล่วงหน้าว่าให้ดูผลสรุปของการประชุมหรือมติของพรรคประชาธิปัตย์ก่อนว่ามีข้อยุติอย่างไร
	ประชดนายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์เรื่องคลิปศาลรัฐธรรมนูญ
15 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 11	ตั้งข้อสังเกตพรรคเพื่อไทยเกี่ยวข้องกับการปล่อยคลิปชุดที่สองหรือไม่
	พล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธ ประธานพรรคเพื่อไทย กล่าวว่าจะมีราชินีภูลุ่มนุสสุดท้ายเข้าร่วมสมาชิกพรรคเพื่อไทย และโฆษกพรรคเพื่อไทยออกมาวิจารณ์ว่าเรื่องดังกล่าวเป็นปากพาดจน
	การสรรหาผู้สมัครเพื่อลงรับเลือกตั้งซ่อมส.ส.ว่าภายในสัปดาห์นี้จะมี ความชัดเจนขึ้น
16 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 12	ชี้แจงกรณีกระแสข่าวพรรคก้าวเรื่องการแก้รัฐธรรมนูญ
20 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 13	การเปิดตัวพ็อกเก็ตบุ๊ก “ความจริงสู่ธรรม”
	กรณีที่พรรคประชาธิปัตย์ส่งผู้สมัครลงรับเลือกตั้ง
21 พฤศจิกายน 2553	

ชิ้นข่าวที่ 14	ท่าทีในการแก้ไขรัฐธรรมนูญของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งมีความมั่นใจว่าความเห็นของส.ส. ของพรรคน่าจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันและพร้อมที่จะสนับสนุนแนวคิดของนายกรัฐมนตรี
	การเลือกตั้งซ่อมส.ส. ของพรรคควรมีการตั้งผ.อ.ศูนย์อำนวยการเลือกตั้งซ่อมทั้งสองเขต มีการได้นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ รองโฆษกพรรคเพื่อไทยที่คาดพิงว่าพรรคส่งผู้สมัครเพียงสองเขตเพราะปลอดภัย
	กรณีที่พรรคเพื่อไทยออกแถลงการณ์แสดงจุดยืนไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญและคนในพรรคเพื่อไทยยังไม่สามารถสะกดคำว่า “มารยาท” หรือ “สปิริต” ได้
22 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 15	มีคนให้ความสนใจในหนังสือ “ความจริงสู่ธรรม” และได้นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์ว่าไม่ได้เป็นการกีดกันศาลรัฐธรรมนูญและสร้างกระแสสังคม
27 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 16	การกล่าวเสียดายที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต้องถอนตัวจากการปฏิบัติหน้าที่ได้พรรคเพื่อไทยที่ออกมาแสดงความเห็นต่อการจับกุมนายวัลลภ พิศิทธิ์ม มีอปีนยงเอ็ม 79 โดยอ้างว่าเป็นการแสดงสปิริตและพร้อมที่จะช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าพรรคเพื่อไทยมีส่วนรู้เห็นกับกระบวนการเสื้อแดงด้วยหรือไม่
28 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 17	แถลงถึงกรณีพ.ต.ท. ทักษิณออกหนังสือเปิดผนึกเพื่อเรียกร้องความสันติให้เกิดขึ้นในสังคม
	การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการทำลายความน่าเชื่อถือของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย

มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 2 ชิ้นข่าว โดยสามารถแบ่งได้เป็นดังนี้

8 พฤศจิกายน 2553	
ชิ้นข่าวที่ 1	พรรคไม่ได้ยืนยันว่าไม่ได้มีมติให้ใช้แบบเขตใหญ่

	มีการประเมินเรื่องกรอบเวลาของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
	มีมติให้มีการใช้โทรทัศน์และวิทยุของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องน้ำท่วม
22 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 2	การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องที่รัฐบาลทำตามวาระที่ค้างการพิจารณาของสภาทั้งร่างของนพ.เหวง โตจิราการและร่างของพรรคร่วมรัฐบาล

นายแพทย์รงค์ เดชกิจวิกรม มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 2 ขึ้นข่าว โดยสามารถแบ่งได้เป็นดังนี้

8 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 1	เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยนายกรัฐมนตรียังได้ตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อศึกษาในเรื่องนี้
ขึ้นข่าวที่ 2	นายกรัฐมนตรีก้าวขอภัยกับที่ประชุมที่ได้เสนอชื่อนายสุเทพ เทือกสุบรรณในฐานะเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ขึ้นทูลเกล้าฯ โดยไม่ได้รายงานต่อที่ประชุมพรรคก่อนและไม่ได้เป็นไปตามข้อบังคับของพรรค
	ปัญหาน้ำท่วมได้คลี่คลายลง หากแต่ติดปัญหาเรื่องงบประมาณกลาง โดยที่ประชุมได้เสนอให้รัฐบาลดำเนินการใน 5 มาตรการ
	ที่ประชุมส.ส. ได้รับทราบหนังสือที่ประธานคณะกรรมการศึกษาปัญหาแก้ไขรัฐธรรมนูญ
22 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 3	เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
	ที่ประชุมได้มีมติตั้งทีมงานช่วยผู้สมัครของพรรคหาเสียงในการรับเลือกตั้งซ่อม

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 2 ขึ้นข่าว โดยสามารถแบ่งได้เป็นดังนี้

14 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 1	ส.ส. เห็นชอบเรื่องพรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม (พรบ.กสทช.)

28 พฤศจิกายน 2553	
ขึ้นข่าวที่ 2	ได้พรรคเพื่อไทยระบุว่าพรรคประชาธิปัตย์เป็นเผด็จการรัฐสภา โดยพูดถึงเรื่องกลไกทางกฎหมาย
	ควรให้ความเคารพต่อคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ
	การปฏิเสธข่าวการตั้งหัวหน้าพรรคสำรอง

เดือนธันวาคม

นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์ มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 14 ขึ้นข่าว

2 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 1	กล่าวถึงกรณีการตั้งประธานและรองประธานคณะกรรมการวิสามัญเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยพรรคขอสนับสนุนแนวทางการปรองดองที่รัฐบาลเป็นผู้เสนอ
	กล่าวถึงกรณีที่นายจาตุรนต์ ฉายแสง เรียกร้องให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่พิจารณาคดี 29 ล้านบาทถอนตัวออกจากการพิจารณาคดี 258 ล้านบาท
3 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 2	พรรคสนับสนุนแนวทางการสร้างความปรองดอง และยืนยันว่า นายกรัฐมนตรีได้นำผลการหารือมาประกอบการตัดสินใจทุกครั้ง
	วอนกลุ่มคนเสื้อแดงหยุดแต่งด่าเพื่อเคลื่อนไหวทางการเมืองในวันที่ 5 ธันวาคม
	กรณีการเปิดหลักสูตรโรงเรียนนปช. ขอให้เป็นการให้ความรู้ทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์
	เรียกร้องไปยังรัฐบาลให้เร่งดำเนินการกับแกนนำนปช. ที่นิยมใช้ความรุนแรงสร้างความแตกแยก และวอนสื่อหยุดเผยแพร่แถลงการณ์ที่นำไปสู่ความรุนแรง
	กรณีคดียุบพรรคประชาธิปัตย์ ทางพรรคมีความเห็นว่าไม่กระบวนการเคลื่อนไหวกดดันศาลอย่างต่อเนื่อง

4 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 3	รัฐบาลเตรียมเดินทางนโยบายสร้างหลักประกัน 6 กลุ่มอาชีพซึ่งยังไม่ได้ อยู่ในระบบที่มีสวัสดิการหรือประกันสังคม รวมทั้งมีการตั้งแหล่งเงินทุน ขนาดย่อมควบคู่ไปกับระบบสาขาไปรษณีย์ไทย
	เรื่องการรักษาอธิปไตย พรรคประชาธิปัตย์ขอสนับสนุนแนวทางของ รัฐบาลในการที่จะใช้กรอบบันทึกความเข้าใจปี 2543 ซึ่งเป็นการยืนยัน สิทธิเหนือดินแดนของประเทศไทยที่กัมพูชาให้การยอมรับ
	กล่าวถึงกรณีพล.อ. ชวลิตกล่าววิจารณ์พรรคประชาธิปัตย์และรัฐบาลว่า เป็นคำกล่าวที่ไม่มีน้ำหนักและข้อเท็จจริง
	เรียกร้องไปยังพรรคเพื่อไทย หากจะมาแข่งขันควรแข่งขันกันด้วย นโยบายและควรหยุดการสนับสนุนการเมืองนอกสภา
6 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 4	พรรคประชาธิปัตย์น้อมรับกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ใส่เกล้าใส่กระหม่อมเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ
	กรณีองค์การอิสระของสหรัฐอเมริกาที่มีหน้าที่ประเมินความร่วมมือด้าน ความมั่นคงในภูมิภาคยุโรปได้เชิญพ.ต.ท.ทักษิณเข้าร่วมการสัมมนา และรัฐบาลไทยก็ได้รับเชิญเพื่อให้เข้าร่วมกิจกรรมนี้ด้วย
	พรรคจะมีส่วนร่วมในการชี้แจง โดยตนจะเดินทางร่วมกับกรรมการไปยังสหรัฐอเมริกาและไปเยือนรัฐสภาสหรัฐอเมริกา ช่วงเดียวกันกับที่มี การประชุมสัมมนาในเรื่องนี้
	กล่าวถึงความขัดแย้งทางการเมือง โดยพรรคเพื่อไทยจะยื่นเรื่องถอด ถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)
	กรณีที่นายสำราญ รอดเพชร รองหัวหน้าและโฆษกพรรคการเมืองใหม่
	เรียกร้องให้นายกรัฐมนตรี ไปปราสาทพระวิหารเพื่อพิสูจน์ว่า MOU43 แก้ปัญหาไม่ได้ผล ซึ่งนายแพทย์บุรณชัยยืนยันว่านายกรัฐมนตรีจะรักษา อธิปไตยของประเทศก่อนสิ่งอื่นใด
17 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 5	กล่าวสนับสนุนแนวทางที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะได้พูดคุยกับนางธิดา ถาวรเศรษฐ์และนายวีระ มุสิกพงษ์

ขึ้นข่าวที่ 6	พรรคประชาธิปัตย์สนับสนุนแนวทางการขยายหลักประกันความมั่นคงทางสังคมสู่ประชากรเพิ่มอีก 10 ล้านคน
18 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 7	กรณีทีรัฐบาลประกาศนโยบายประชาวิวัฒน์ ซึ่งมีพื้นฐานแนวคิดมาจากการจัดทำสมัชชาประชาธิปัตย์
	ข้อกังวลของประธานสภาอุตสาหกรรม หากรัฐบาลประกายบุสภาล่วงหน้า
	กล่าวถึงการดูแลความสงบในประเทศ
	กรณีที่นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์ ออกมากล่าวหาว่าการดำเนินการของรัฐบาลสร้างความเสียหายต่อการท่องเที่ยว
	กรณีที่พรรคเพื่อไทยออกมาเปิดเผยว่าในสัปดาห์หน้าจะมีนักวิชาการยื่นต่อปชช. เพื่อถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
	พรรคประชาธิปัตย์ได้ติดตามกรณีที่คนไทยถูกจับตัวในกัมพูชา
19 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 8	ความคืบหน้านโยบายประชาวิวัฒน์ พร้อมได้ว่ามีได้เป็นการลอกนโยบายของพรรคไทยรักไทย
	ความคืบหน้ากระบวนการปรองดอง
	ความคืบหน้าการปฏิรูปประเทศผ่านคณะกรรมการปฏิรูป
	ความคืบหน้าของคณะกรรมการพิจารณาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญตามแนวทางของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อความปรองดองแห่งชาติ
	พรรคประชาธิปัตย์มีความกังวลต่อบางกลุ่มที่เคลื่อนไหว
20 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 9	ความคืบหน้าหลังจากการร่วมรับฟังข้อเสนอของประชาชนเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยซึ่งมีศ.ประเวศ วะสีเป็นประธาน
	พรรคประชาธิปัตย์ขอสนับสนุนแนวทางรัฐธรรมนูญที่รัฐบาลนำเสนอภายใต้กรอบความคิดประชาวิวัฒน์ โดยการยึดประชาชนเป็นหัวใจสำคัญ
21 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 10	กล่าวถึงข้อเสนอของคณะกรรมการอิสระและตรวจสอบการค้นหาความจริงเพื่อแนวทางปรองดองแห่งชาติ (คอป.)

	การสำรวจความคิดเห็นจากสำนักวิจัยตามที่ปรากฏในสื่อ
22 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 11	พรรคประชาธิปัตย์สนับสนุนความคืบหน้าในการสร้างความปรองดองในประเทศ
ขึ้นข่าวที่ 12	ฝากให้ทีมงานของพรรคเพื่อไทยใช้เวลาในการทบทวนและนำเสนอแผนขั้นตอนโดยคำนึงถึงผลกระทบที่อาจจะไม่ได้ตามเจตนาที่มีการประกาศไว้
24 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 13	กรณีที่พรรคประชาธิปัตย์ได้ตั้งทีมเศรษฐกิจเพื่อให้สภาร่างนโยบายและความคืบหน้าการทำงานด้านเศรษฐกิจของรัฐบาล
25 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 14	กรณีรัฐบาลแถลงผลงาน 2 ปีที่ผ่านมา ถือว่ารัฐบาลประสบความสำเร็จในการแก้วิกฤตของชาติ
	การอธิบายความแตกต่างระหว่างประชาธิปไตยและประชานิยม
ผู้สื่อข่าวถามเพิ่มเติม	คะแนนนิยมของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะผู้คะแนนนิยมของพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรไม่ได้
	ผลการประชุมของคณะทำงานเพื่อปฏิบัติและประเมินสถานการณ์ทางการเมืองของประชาธิปัตย์ (วอร์รูม)
	พรรคขอสนับสนุนแนวทางที่ทำให้เกิดการปรองดองสมานฉันท์จากการให้ความช่วยเหลือในการประกันตัวแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง
	กรณีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะได้มีการตั้งคณะทำงานเพื่อประเมินผลการทำงานของรัฐบาลในการแก้ปัญหาข้อพิพาทประสาทพระวิหาร

นายเทพไท เสนพงศ์ มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 22 ขึ้นข่าว

9 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 1	ทำพ.ต.ท. ทักษิณ ให้เดินทางไปสหรัฐอเมริกา รัฐบาลเตรียมพร้อมที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงหากพ.ต.ท. ทักษิณที่โอกาสเดินทางไปชี้แจงต่อคณะกรรมการธิการดังกล่าว

	ความเคลื่อนไหวของนายจตุพรในการออกมาเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับทหารใช้ความรุนแรงกับกลุ่มคนเสื้อแดงในวัดปทุมวนาราม กล่าวว่าเป็นเรื่องของการสร้างกระแสเพื่อปูพื้นไปสู่ความเคลื่อนไหวทางการเมือง
10 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 2	การลงพื้นที่จัดตั้งแกนนำพรรคในพื้นที่ต่างๆที่พรรคจะมีการส่งผู้สมัครลงเลือกตั้งในครั้งหน้า
	การเลือกตั้งซ่อมในจังหวัดขอนแก่น
ผู้สื่อข่าวถามเพิ่มเติม	วาระประชาชนบทที่ 2 พรรคอยากผู้ด้วยนโยบายมากกว่าการโฆษณาชวนเชื่อ ยอมรับว่าจุดอ่อนของพรรคประชาธิปัตย์ คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ดังนั้นต้องเร่งทำผลงานให้หนักขึ้นเป็นสองเท่า ไม่เหมือนบางพรรคที่ทำน้อยแต่โฆษณามาก
	กรณีที่มีหลายฝ่ายออกมาเสนอให้กท. รื้อฟื้นสำนวนคดีเพื่อฟ้องร้องพรรคประชาธิปัตย์ใหม่ และพรรคเพื่อไทยกล่าวหาว่าเป็นพรรคเทวดามีแต่เส้น จะมีการส่งเส้นชนมเงินมาให้ที่พรรค ซึ่งนายเทพไทอยากจะให้นายพร้อมพงศ์เก็บเส้นไว้ใช้เองแล้วจะส่งน้ำยาไปให้ เพราะพรรคนี้น้ำยาทำงานการเมืองไม่ประสบความสำเร็จ
	กล่าวถึงกรณีฟ.ต.ท. ทักษิณจะเดินทางไปสหรัฐอเมริกา
11 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 3	ยืนยันนายกรัฐมนตรีนัดไม่ผิดคำพูดยุบสภาปี 2554 แน่นอนหากสถานการณ์บ้านเมืองสงบจริง
	กรณีกระแสข่าวความเคลื่อนไหวของฟ.ต.ท. ทักษิณที่จะเดินทางเข้าพบคณะกรรมการสิทธิการของสหรัฐอเมริกา
	กล่าวถึงกรณีที่กลุ่มนปช. ชุมนุมเมื่อวานนี้ (10 ธันวาคม) ว่าเป็นการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่ต้องการรักษากระแสและมวลชนของตนเองไว้
	กรณีกระแสข่าวที่นายกรัฐมนตรีนัดประกาศว่าหากสถานการณ์บ้านเมืองอยู่ในความสงบก็อาจจะมียุบสภา
	พรรคเพื่อไทยออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลรักษาสัญญาในการยุบสภาปี 2554 ก่อนที่พรรคเพื่อไทยจะมาเรียกร้องให้คนอื่นปฏิบัติตามสัญญาก็ควรจะไปดูตัวเองว่าเคยตกลงยอมรับในคำสัญญาบ้างหรือไม่

12 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 4	แถลงข่าวเกี่ยวกับคดียุบพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งมีการเคลื่อนไหวและแสดงความคิดเห็นให้กท.รื้อฟื้นคดีขึ้นมาใหม่เพื่อฟ้องซ้ำ
ขึ้นข่าวที่ 5	กล่าวถึงกรณีการเรียกร้องให้มีการยุบสภาโดยเร็ว
ขึ้นข่าวที่ 6	กล่าวถึงกรณีที่รัฐบาลประกาศขึ้นเงินเดือนข้าราชการ 5% และ นักการเมือง ส.ส. ส.ว. 14.7% โดยสนับสนุนแนวความคิดของรัฐบาล
13 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 7	กรณีเคลื่อนไหวของพ.ต.ท. ทักษิณ เชื่อว่าสหรัฐอเมริกาจะไม่ให้ทักษิณ เดินทางเข้าประเทศ
	กรณีการขึ้นเงินเดือนข้าราชการของรัฐบาล
	กรณีการเลือกตั้งซ่อมใน 5 เขต
14 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 8	กล่าวถึงผลการเลือกตั้งซ่อม 5 เขต
	กรณีที่พรรคเพื่อไทยออกมาเร่งรัดให้นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะยุบสภา โดยเร็ว
ผู้สื่อข่าวถามเพิ่มเติม ถึงเงื่อนไขการยุบสภา	ต้องดูเงื่อนไขและสถานการณ์ทางการเมืองก่อน
	กล่าวถึงกรณีการขึ้นเงินเดือนให้กับนักการเมืองที่มีเสียงคัดค้านและ แสดงความไม่เห็นด้วยจำนวนมาก
15 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 9	กล่าวถึงสถานการณ์การเมืองของพรรคเพื่อไทยในขณะนี้ว่ามีความระส่ำ ระส่าย
	กล่าวถึงกรณีที่ร.ต.อ. เฉลิม อยู่บำรุงในฐานะผอ. ศูนย์อำนวยการ เลือกตั้งซ่อม
	กรณีการแก้ไขรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการพิจารณาร่างรับ รัฐธรรมนูญ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
16 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 10	กรณีการเคลื่อนไหวของกลุ่มต่างๆ

	<p>กรณีพิพ.ต.ท. ทักษิณส่งสัญญาณมายังส.ส. พรรคเพื่อไทยให้เตรียมตัวรับสถานการณ์การเลือกตั้งและเตรียมยื่นอภิปรายรัฐสภา</p> <p>กรณีพรรคเพื่อไทยกำลังหายุทธศาสตร์ทางการเมืองของพรรคยังไม่พบจุดขายของตัวเองทั้งบุคคลและนโยบาย จึงจำเป็นต้องเอาพ.ต.ท. ทักษิณเป็นจุดขายชั่วคราว</p> <p>กรณีที่กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกมาเรียกร้องให้ขึ้นเงินเดือน</p>
17 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 11	กรณีที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะได้พบกับนางธิดา ถาวรเศรษฐ์ ประธานกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.)
	กรณีที่มีกระแสข่าวการสร้างสถานการณ์ช่วงปีใหม่
	กรณีที่พรรคเพื่อไทยออกมาพาดพิงรัฐบาลและพรรคประชาธิปัตย์เรื่องการผลาญงบประมาณของชาติ หาเงินไม่เป็น
18 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 12	กรณีการพบกันระหว่างนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะและนางธิดา ถาวรเศรษฐ์
19 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 13	กรณีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะพบกับนางธิดา ถาวรเศรษฐ์
	กรณีพรรคเพื่อไทยจะออกหนังสือ “ทิวทัศน์อภิสิทธิ์ชน โกงอย่างไรก็ไม่ผิด”
	การออกมาติสเครดิตนโยบายประชาวิวัฒน์
	ข้อสังเกตต่อข้อเสนอตามที่คณะกรรมการศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มีนายสมบัติ อังระวิวัฒน์เป็นประธาน
20 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 14	กล่าวถึงการชุมนุมของนปช. เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม ที่เกิดความวุ่นวายขึ้น
	กรณีที่นายจตุพร พรหมพันธุ์ พาดพิงรัฐบาลว่าทำให้คนเสื้อแดงเกิดความแตกแยก
	กรณีที่นายจตุพรนำจดหมายในอีเมลล์ของพ.ต.ท.ทักษิณมาอ่านในเวทีการชุมนุม

	<p>กรณีนายพร้อมพงศ์จะนำเอกสารไปยื่นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทุจริต (ปปช.) เพื่อเอาผิดกับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างมากต่อการพิจารณาคดีพรรคประชาธิปัตย์รับเงินบริจาคจากบริษัททีพีไอโพลีน จำกัด (มหาชน) จำนวน 258 ล้านบาท</p> <p>กรณีนายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์ทำทนายนายกรัฐมนตรีกำหนดวันยุบสภากรณีที่พรรครวมชาติพัฒนาจะรวมกับพรรคเพื่อแผ่นดิน</p> <p>กรณีศูนย์วิจัยม.กรุงเทพ (กรุงเทพโพล) เปิดเผยผลสำรวจความเห็นประชาชนเรื่องประเมินผลงาน 2 ปีรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ</p> <p>การแถลงเรียกร้องให้พรรคเพื่อไทยเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเพื่อปฏิรูปประเทศ</p>
21 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 15	กล่าวถึงผลสำรวจของกรุงเทพโพล
	<p>สถานการณ์ทางการเมืองซึ่งมีการปรับโครงสร้างและนโยบายเพื่อเข้าสู่โหมดการเลือกตั้ง</p> <p>กรณีพรรครวมชาติพัฒนาจะรวมกับพรรครวมแผ่นดิน</p> <p>กรณีที่รัฐบาลเตรียมประกาศยกเลิกพ.ร.ก.ฉุกเฉินและเตรียมใช้พ.ร.บ.มั่นคงแทน</p> <p>การเคลื่อนไหวของกลุ่มคนเสื้อแดงที่อยู่ภายใต้การนำของนายจตุพร พรหมพันธุ์</p>
24 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 16	กรณีนายจตุพร พรหมพันธุ์ออกมาเปิดเผยสำนวนการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ)
	<p>กรณีนายจตุพรระบุพาดพิงถึงการให้ประกันตัวแกนนำนปช. ไม่ครบทุกคนว่าเป็นแผนของรัฐบาล</p> <p>การประกาศเคลื่อนไหวของคนเสื้อแดงที่จะมีการชุมนุมใหญ่ในวันที่ 9 มกราคม</p>

	กรณีความเปลี่ยนแปลงในพรรคเพื่อไทยที่จะมีการประกาศตัวหัวหน้าพรรคในต้นปีหน้าและมีการแย่งชิงกันของกลุ่มต่างๆในพรรคเพื่อไทย สะท้อนให้เห็นว่ามีการแยกเป็นก๊กเป็นเหล่าชัดเจน เป็นข้อสรุปได้ว่า ที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ไม่ออกมาเคาะชื่อให้ใครเป็นหัวหน้าพรรคก็เพราะกลัวพรรคจะแตกแยก
	นโยบายปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล
25 ธันวาคม 2553	
คืนข่าวที่ 17	กรณีนายประชา ประสพดี ส.ส. พรรคเพื่อไทยให้สัมภาษณ์ว่าหากศาลไม่ให้ประกันตัวกลุ่มคนเสื้อแดงจะมีการเดินขบวนครั้งใหญ่
26 ธันวาคม 2553	
คืนข่าวที่ 18	ได้ขอกล่าวหาของพรรคเพื่อไทยว่ารัฐบาลไม่มีผลงาน
	กรณีความเคลื่อนไหวของพรรคเพื่อไทยในเรื่องการหาหัวหน้าพรรคซึ่งมี ส.ส. พรรคเพื่อไทยเดินทางไปพบพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร
27 ธันวาคม 2553	
คืนข่าวที่ 19	กรณีนายอภิรักษ์ศักดิ์ สุภาวสุ แฉลงลาออกจากตำแหน่งเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี
	การแถลงผลงานของรัฐบาลและพรรคเพื่อไทยออกมาวิจารณ์ว่าเป็นงาน อีเวนท์
	กรณีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) ยื่นถอนประกันตัวนายจตุพร พรหมพันธุ์
	กรณีพรรคเพื่อไทยกำลังหาหัวหน้าพรรคเพื่อไทยและแคนดิเดตนายกรัฐมนตรีคนใหม่
28 ธันวาคม 2553	
คืนข่าวที่ 20	กรณีที่ ส.ส. พรรคเพื่อไทยกลุ่มหนึ่งเดินทางไปพบพ.ต.ท. ทักษิณ และมี สมาชิกที่เดินทางไปพบออกมาให้สัมภาษณ์
29 ธันวาคม 2553	
คืนข่าวที่ 21	กรณีศาลยกคำร้องการถอนประกันตัวนายจตุพร พรหมพันธุ์

	กรณีความเคลื่อนไหวของสมาชิกพรรคเพื่อไทยกลุ่มหนึ่งที่ออกมาให้ข่าวว่านายมีงษ์ขวัญ แสงสุวรรณได้รับสัญญาณไฟเขียวจากพ.ต.ท. ทักษิณให้เป็นผู้นำพรรคและนายกรัฐมนตรืคนต่อไป เนื่องจากนายพร้อมพงศ์ได้กล่าวว่าเป็นแค่ตัวหลอก
	กรณีการเตรียมการเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์
30 ธันวาคม 2553	
ชิ้นข่าวที่ 22	กรณีการให้ฉายานักการเมืองในส่วนต่างๆ
	กรณีการเคลื่อนไหวของกลุ่มนปช.
	ความเคลื่อนไหวของพรรคเพื่อไทยในการสรรหาหัวหน้าพรรคตัวจริง
	แนวทางการให้ความช่วยเหลือนายพินิจ วิภุตเศรษฐ์ที่ถูกทหารกัมพูชาจับตัว

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ไม่มีชิ้นข่าวในเว็บไซต์

นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 2 ชิ้นข่าว

28 ธันวาคม 2553	
ชิ้นข่าวที่ 1	แถลงถึงผลการประชุมส.ส. ว่ามีการมอบหมายให้ส.ส. ของพรรคลงพื้นที่ช่วงเทศกาลปีใหม่ในการทำความเข้าใจกับประชาชนถึงนโยบายประชาวิวัฒน์
ชิ้นข่าวที่ 2	แถลงว่านายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะได้ชี้แจงกรณีที่นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุได้ลาออกจากตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
	ที่ประชุมได้กำชับให้ส.ส. แต่ละพื้นที่เตรียมพร้อมเข้าสู่การเลือกตั้งที่จะมาถึง

ตารางที่ 4.17 นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 4 ชิ้นข่าว

3 ธันวาคม 2553	
ชิ้นข่าวที่ 1	ยืนยันคำตัดสินคดีเงินบริจาค 29 ล้านไม่มีสองมาตรฐาน

25 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 2	ความคืบหน้าการแก้ไขปัญหานี้นอกระบบ
ขึ้นข่าวที่ 3	กรณีที่มีข่าวปรากฏว่ามีสื่อต่างชาตินำเสนอข่าวว่ากัมพูชาเร่งรัดการดำเนินการตามข้อตกลงเจปี้ซีกับประเทศไทย
28 ธันวาคม 2553	
ขึ้นข่าวที่ 4	นายกรัฐมนตรีเตรียมแถลงผลงานปฏิรูปประเทศไทยเพื่อเป็นของขวัญให้แก่ประชาชน

เดือนมกราคม

ตารางที่ 4.18 นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรักษ์ มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 23 ขึ้นข่าว

2 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 1	ภารกิจสำคัญในปี 2554 ของพรรคที่จะต้องดำเนินการให้มีความคืบหน้าที่เป็นรูปธรรม
5 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 2	กรณีการดำเนินให้ความช่วยเหลือคนไทย 7 คนที่ถูกทางกัมพูชาจับกุม
6 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 3	กรณีการพิจารณาของศาลกัมพูชาในกรณีการจับกุมคนไทยทั้ง 7 คน
	กรณีกลุ่มนักกฎหมายตุลาการวิวัฒน์ยื่นเรื่องต่อกกต. เพื่อให้ให้มีการพิจารณาคดีการใช้จ่ายเงินสนับสนุนพรรคการเมือง 29 ล้านบาทอีกครั้ง
8 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 4	พรรคประชาธิปัตย์ได้เตรียมการขับเคลื่อนนโยบายชุดวาระประชาชนปี 2554
	ตั้งแต่วันที่ 9-11 มกราคม จะมีการประกาศ 3 ยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปประเทศ
	กรณีที่พรรคเพื่อไทยออกมาให้คะแนนการทำงานของรัฐบาลในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาว่าสอบตกในด้านต่างๆ

	กรณีที่ได้แก่นำพรรคเพื่อไทยออกมาวิจารณ์การจับกุมคนไทย 7 คนในกัมพูชา
9 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 5	การประกาศการดำเนินการปฏิบัติการโครงการแก้ปัญหาประชาชนภายใต้โครงการเร่งรัดปฏิบัติการเร่งด่วน
10 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 6	ตามที่ได้ปรากฏเป็นข่าวว่าตนให้สัมภาษณ์ถึงกรณีการช่วยเหลือนายพนิช วิฤตเศรษฐีพร้อมคนไทย 6 คนซึ่งกัมพูชาจับกุมตัวไว้และอยู่ระหว่างดำเนินคดีในศาล
11 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 7	แถลงภายหลังการประชุมว่าพรรคได้เรียกร้องหรือสมาชิกผู้แทนพรรคที่เป็นกรรมาธิการร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยได้ปรึกษาหารือในสภาระของเขตและจำนวนส.ส.
13 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 8	กรณีทางศาลกัมพูชาให้ประกันตัวนายพนิชและนางนฤมล จิตรวะรัตนา ถือว่าเป็นการพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น
	เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่าไม่มีปัญหาใดๆในส่วนของรัฐบาลและพรรคร่วมรัฐบาล
	พรรคเพื่อไทยเปลี่ยนแปลงจุดยืนต่อการไม่เข้าร่วมการประชุมรัฐสภาเพื่อพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญในวาระ 2 และ 3
14 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 9	กรณีการจัดเตรียมการงบประมาณกลางปี 2554
	กรณีที่พรรคเพื่อไทยวิจารณ์นโยบายประชานิยมว่าเป็นการหาช่องทางในการล้วงกระเป๋ากองทุนสำนักงานประกันสังคม
	การเคลื่อนไหวของกลุ่มต่างๆ ในประเทศไทยต่อกรณีประเทศกัมพูชา
	เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
15 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 10	เรื่องการจัดเตรียมการงบประมาณกลางปี 2554

	การแก้ไขรัฐธรรมนูญว่าพรรคยื่นยื่นในร่างการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามที่ คณะรัฐมนตรีได้เสนอ
	กรณีปัญหาการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงกับผู้ประกอบการบริเวณแยก ราชประสงค์
	กรณีที่รัฐบาลประกาศแผนการปฏิรูปสื่อสารมวลชนของประเทศ
	กรณีที่ 5 คนไทยยังไม่ได้รับการปล่อยตัวจากกัมพูชา
16 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 11	การแก้ไขรัฐธรรมนูญของพรรค ถือว่ากระบวนการภายในพรรคส่วนของ กรรมมาธิการสิ้นสุดแล้ว ต่อไปเป็นการร่วมปรึกษากับพรรคร่วมรัฐบาล และส.ว. เชื่อว่าทุกฝ่ายเห็นตรงกันที่จะยึดประโยชน์ของประเทศ
	มาตรการเคอร์ฟิวเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ห้ามออกจากเคหะสถานหลัง เวลา 22.00 น.
	การชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ยังมีการสร้างความหวาดวิตกและการชุมนุมของเครือข่ายคนไทยหัวใจรักชาติ เลย์เส้นของสิทธิตามรัฐธรรมนูญ
	การที่ฝ่ายค้านเข้าชื่อยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล
	พรรคประชาธิปัตย์พร้อมสนับสนุนข้อเสนอในการปรองดองของ คณะกรรมการอิสระตรวจสอบข้อเท็จจริงในการชุมนุมทางการเมืองใน 3 ข้อ
17 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 12	กล่าวถึงกรณีที่นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร เตรียมบรรจุ ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ เข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมของวุฒิสภา วันที่ 25 มกราคม
20 มกราคม 2554	

ขึ้นข่าวที่ 13	แถลงภายหลังการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ว่าที่ประชุมได้หารือ 3 เรื่องคือ 1.การจัดเตรียมงานระดมทุนของพรรคที่จะจัดในวันที่ 8 มี.ค. ที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ 2. พรรครับทราบถึงแนวทางการพัฒนาสาขาพรรคสำหรับปี 2554 3.การแก้ไขรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการพิจารณาการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญได้มีมติหนุนร่างของนายสมบัติ อ่างศ์ธัญวงศ์ ที่เสนอมาและกรม.ให้ความเห็นชอบ
22 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 14	พรรคขอแสดงความยินดีกับคนไทยที่ได้รับอิสรภาพจากการพิพากษาของทางศาลในประเทศกัมพูชา และยินดีกับรัฐบาลที่ได้ให้ความช่วยเหลือคนไทยกลุ่มแรกจนประสบผลสำเร็จได้รับการปล่อยตัว
ขึ้นข่าวที่ 15	เรื่องการแก้ไขบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
	การที่ส.ส.อรรถวิชัย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญแตกต่างไปจากร่างที่คณะรัฐมนตรีได้นำเสนอต่อรัฐสภานั้น เป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของส.ส.อรรถวิชัย
	กรณีของกลุ่มนปช. มีกำหนดการที่จะเลื่อนการประชุมไปเป็นวันที่ 25 มกราคม ซึ่งถือเป็นวันเดียวกันกับทางกลุ่มพันธมิตรฯ มีการชุมนุมกัน
ขึ้นข่าวที่ 16	สถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้ว่า ทางพรรคฯ ขอแสดงความเสียใจอย่างสุดซึ้งต่อวีรชนและญาติที่มีความสูญเสียครั้งใหญ่หลวงของเจ้าหน้าที่จากเหตุการณ์ความไม่สงบในภาคใต้
ขึ้นข่าวที่ 17	พรรคฯ ขอสนับสนุนแนวทางของรัฐบาลในการปฏิรูประบบโทรคมนาคมในประเทศไทย ซึ่งถือเป็นภารกิจเร่งด่วนที่จะต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นอายุรัฐบาล
ขึ้นข่าวที่ 18	เรื่องนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล
23 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 19	กรณีที่คนไทยถูกคุมตัวในประเทศกัมพูชา เพื่อรอการพิจารณาของศาล
	พรรคมีความกังวลว่าการชุมนุมที่กลุ่มต่างๆมีการเตรียมการจะดำเนินการอาจจะส่งผลให้เกิดภาพของการขาดเอกภาพและขาดความสามัคคีของประชาชนคนไทยด้วยกันเอง
	กรณีการพิจารณาแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

	<p>อยากให้สังคมเรียกร้องบทบาทของสมาชิกฝ่ายค้านในการทำงานในรัฐสภา</p> <p>การที่พรรคเพื่อไทยออกมายืนยันว่าจะไม่ร่วมสังครมกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ พร้อมกับกล่าวหาพรรคประชาปัตย์ว่าตี 2 หน้า</p> <p>ความคืบหน้าการขับเคลื่อนแนวทางการปฏิรูปประเทศ</p> <p>พรรคประชาปัตย์ขอสนับสนุนแนวทางในการที่จะใช้ประชุมสภาสมัยนี้เร่งแก้ไขกฎหมายประกันสังคมเพื่อเปิดช่องทางให้กับผู้ประกอบการอาชีพอิสระ</p>
24 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 20	ได้รับทราบถึงข้อเรียกร้องของกลุ่มคนไทยที่ได้มีการแถลงข่าวและลงมติใน 3 เรื่องซึ่งถือว่าเป็นข้อเรียกร้องที่จะกำหนดแนวทางในการชุมนุมประท้วงและยื่นเสนอต่อรัฐบาล
ขึ้นข่าวที่ 21	กรณีกับทางกลุ่มนปช. ได้มีการเคลื่อนไหวเพื่อที่จะฟ้องร้องรัฐบาลไทย นายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี ต่อคณะ ICC หรือศาลอาญาระหว่างประเทศในวันที่ 31 มกราคมนี้
ขึ้นข่าวที่ 22	แถลงสรุปผลการประชุมส.ส.ของพรรค และการประเมินสถานการณ์ทางการเมือง
31 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 23	กรณีในกลุ่มนปช. ได้จัดวิถีโอดิง การจัดแถลงข่าวของนายโรเบิร์ต อัมสเตอร์ดัม ที่กรุงโตเกียว
	<p>แถลงสนับสนุนรัฐบาลและนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ใช้ภาวะความเป็นผู้นำต่อประเด็นความขัดแย้งระหว่างประเทศไทยและประเทศกัมพูชา</p> <p>ขอเรียกร้องไปยังพล.ต.จำลอง ศรีเมือง แกนนำพันธมิตรฯ ยอมรับการเจรจากับรัฐบาลเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม</p>

นายเทพไท เสนพงศ์ มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 19 ชิ้นข่าว

5 มกราคม 2554	
ชิ้นข่าวที่ 1	กรณีการยื่นญัตติทั่วไปไม่ไว้วางรัฐบาลของพรรคเพื่อไทย
	ชิ้น.ส.ยิ่งลักษณ์เป็นหัวหน้าพรรคเพื่อไทยตัวจริง เหมือนกับการลงทุนในครอบครัวก็เหมือนเรือล่มในหนองเงินทองไม่ไปไหน
	การยื่นประกันตัวแกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ
	ความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญในส่วนของที่มา ส.ส.
6 มกราคม 2554	
ชิ้นข่าวที่ 2	กรณีที่นายนพดล ปัทมะ ที่ปรึกษากฎหมายส่วนตัวของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ตั้งข้อกล่าวหารัฐบาลว่า ละเลยการช่วยเหลือ 7 คนไทย
	กรณีที่นางธิดา ถาวรเศรษฐ์ ประธานแนวร่วมประชาชนต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ประกาศจัดตั้งคณะกรรมการ นปช.ระดับภาค จังหวัด เขต อำเภอ และตำบลให้เสร็จในสิ้นในเดือน มกราคมนี้ เพื่อนำไปปรับโครงสร้าง นปช.ครั้งใหญ่
	กรณีพรรคเพื่อไทยปรับเปลี่ยนโครงสร้างและบุคลากรภายในพรรคใหม่
7 มกราคม 2554	
ชิ้นข่าวที่ 3	กรณีเรื่องการหาหัวหน้าพรรคเพื่อไทยล่าสุด
	กรณีที่นายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.สัดส่วน พรรคเพื่อไทย และแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดงพาดพิงรัฐบาลต่อกรณีเรื่อง 7 คนไทย
	การแก้ไขรัฐธรรมนูญที่หลายฝ่ายได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง
	กรณีที่เพื่อนสมาชิกพรรคร่วมรัฐบาลออกมาเรียกร้องให้เป็นส.ส.เขต 400 คน และส.ส.สัดส่วน 100 คน
	กรณีที่พรรคเพื่อไทยจะตบหน้ารัฐบาลด้วยการสนับสนุนสูตร 400+100
8 มกราคม 2554	
ชิ้นข่าวที่ 4	กรณีที่พรรคเพื่อไทยให้คะแนนการทำงานของรัฐบาล 2.9 เต็ม 10

	<p>กรณีการประชุมของคณะผู้แทน ที่จะมีการจัดการชุมนุมที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย และจะมีการเคลื่อนไปที่บริเวณแยกราชประสงค์</p> <p>ความคืบหน้าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ</p> <p>กรณีที่นายนิคม ไวรฐุพาณิช ออกมาบอกว่า ส.ว.ส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนสูตร 400/ 100</p> <p>กรณีที่พรรคเพื่อไทยออกมาบอกว่าเตรียมกลับลำสนับสนุนสูตร 400/ 100</p>
10 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 5	กรณีการประชุมของกลุ่มคนเสื้อแดง
	<p>กรณีที่นายพร้อมพงษ์ นพฤทธิออกมาตั้งข้อกล่าวหารัฐบาลเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการเร่งด่วน</p> <p>สถานการณ์ทางการเมืองในขณะนี้สิ่งที่สังคมจับตามองมากที่สุดคือ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ</p>
11 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 6	กรณีที่นายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.สัดส่วน พรรคเพื่อไทย เข้าร่วมการประชุมและหลายฝ่ายออกมาพิจารณาว่าเป็นสิทธิชุมนุมได้
	<p>นายจตุพรประกาศฟ้องตนและนายธาริต เพ็งดิษฐ์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ)</p> <p>กรณีที่พรรคเพื่อไทยออกหนังสือ “ทุจرتติ อภิสิทธิ์ชน”</p>
14 มกราคม 2554 (ให้สัมภาษณ์จากกรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน)	
ขึ้นข่าวที่ 7	การวิพากษ์วิจารณ์ที่กระทรวงการคลังมีแนวคิดที่จะจัดงบประมาณกลางปีเพิ่ม 1 แสนล้านบาทว่าเป็นการจัดงบประมาณแบบมีวาระซ่อนเร้นเพื่อนำเงินงบประมาณไปใช้ในการหาเสียงเลือกตั้งและต่อรองแบ่งปันงบประมาณกับพรรคร่วมรัฐบาลเพื่อเป็นข้อแลกเปลี่ยนกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
15 มกราคม 2554 (ให้สัมภาษณ์จากกรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน)	
ขึ้นข่าวที่ 8	กรณีที่พรรคเพื่อไทยออกมาแสดงท่าทีเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยไม่มีมติชัดเจนในเรื่องดังกล่าว
16 มกราคม 2554	

<p>ขึ้นข่าวที่ 9</p>	<p>กรณีที่นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ รองโฆษกพรรคเพื่อไทย ออกมาประกาศจุดยืนของพรรคเพื่อไทยว่า จะไม่เข้าร่วมแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยเรียกร้องให้มีการนำเอารัฐธรรมนูญปี 40 มาใช้แทน</p>
	<p>กรณีกระแสข่าวจากพรรคเพื่อไทยว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้โฟนอินมาในที่ประชุม ส.ส. ของพรรคเมื่อวันที่ 14 มกราคม โดยส่งสัญญาณให้นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ นำทีมอภิปรายไม่ไว้วางใจ</p> <p>กรณีที่นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักขณ์ คุมนายมิ่งขวัญ ออกมาสนับสนุนให้นายมิ่งขวัญเป็นผู้ได้รับเสนอชื่อแนบญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ และเป็นหัวหน้าพรรคเพื่อไทย ส่วนนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ควรจะเป็นหัวหน้าพรรคใหม่</p>
<p>17 มกราคม 2554</p>	
<p>ขึ้นข่าวที่ 10</p>	<p>กรณีที่หลายฝ่ายออกมาวิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะประเด็นรูปแบบการเลือกตั้งสูตร 375 +125</p>
	<p>กรณีที่พรรคเพื่อไทยมีท่าทีแกัดทางการเมือง โดยให้พรรคประชาธิปัตย์และพรรคร่วมรัฐบาลหาข้อสรุปให้เสร็จเสียก่อนจึงจะมีท่าทีจากพรรคเพื่อไทย</p> <p>กรณีที่นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์ โฆษกพรรคเพื่อไทย ออกมาแถลงข่าวเนื่องในโอกาสวันครู และเรียกร้องให้รัฐบาลเข้ามาดูแลภาระหนี้สินครูสวัสดิการ ความเป็นอยู่ของครู และปฏิรูปการศึกษาอย่างแท้จริง</p>
<p>18 มกราคม 2554 (สัมภาษณ์จากกรุงฮอลันดา ประเทศนอร์เวย์)</p>	
<p>ขึ้นข่าวที่ 11</p>	<p>กรณีที่นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์ โฆษกพรรคเพื่อไทย ออกมาให้สัมภาษณ์เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับสูตรเลือกตั้ง 375+125 ทำให้พรรคการเมืองใหญ่ได้ประโยชน์</p>
	<p>กรณีที่สมาชิกพรรคเพื่อไทยออกมาพูดว่ามีนักการเมืองบางคนในฝ่ายรัฐบาลมีส่วนเกี่ยวข้องกับการปั่นหุ้น</p> <p>กรณีที่ ร.ต.อ. เฉลิม อยู่บำรุง ประธานส.ส.พรรคเพื่อไทย ออกมาประกาศไม่ร่วมสังฆกรรมกับการอภิปรายไม่ไว้วางใจ</p>
<p>20 มกราคม 2554</p>	

ขึ้นข่าวที่ 12	กรณีที่เกิดกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ประกาศชุมนุมใหญ่ในวันที่ 23 มกราคม
	กรณีที่พรรคภูมิใจไทยเสนอสูตรการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 400+125
	กรณีที่ทำไม่มีการเร่งรีบนำร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญบรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระของรัฐสภา ในการพิจารณาวันที่ 2-3 ในวันที่ 25 มกราคม
	กรณีที่ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง ประธานส.ส.พรรคเพื่อไทย ได้ยื่นเงื่อนไข 3 ข้อ โดยจะรอคำตอบจากพรรคเพื่อไทย 3 เดือน
21 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 13	กรณีที่พรรคเพื่อไทยพยายามออกมาพูดเกี่ยวกับเรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อให้เกิดความแตกแยกในพรรคร่วมรัฐบาล
	ความเห็นของนายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี ส.ส.กทม. พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
23 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 14	กรณีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
	การเคลื่อนไหวของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ที่นำโดยนางธิดา ถาวรเศรษฐ์ ประธานนปช. และนายจตุพร พรหมพันธุ์
24 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 15	การชุมนุมของคนเสื้อแดงที่ประกาศลดระดับการชุมนุมเหลือเพียงเดือนละ 1 ครั้ง
	กรณีที่พรรคเพื่อไทยกล่าวหาว่ารัฐบาลจัดงบกลางปีเพื่อต่อรองและแบ่งปันผลประโยชน์ให้กับพรรคร่วมรัฐบาลเพื่อแลกเปลี่ยนกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
	กรณีที่พรรคเพื่อไทยออกมาให้ข่าวเกี่ยวกับเรื่องการปฏิวัติรัฐประหารและระบุถึงผู้จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไป
	กรณีที่พรรคเพื่อไทยกล่าวหาว่ามีนักการเมืองในภาคใต้เข้าไปเกี่ยวข้องกับกักตุนน้ำมันปาล์มและหาประโยชน์

	เหตุการณ์ความรุนแรงใน 3 จังหวัดภาคใต้ที่เกิดขึ้นจนทำให้พรรคเพื่อไทยออกมาเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีปลดนายสุเทพ เพื่ออภิปราย รองนายกรัฐมนตรีฝ่ายความมั่นคงและพล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม โดยอ้างว่าล้มเหลวในการแก้ปัญหาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
28 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 16	กรณีที่พรรคเพื่อไทยออกมาพูดว่าไม่เชื่อว่าจะมีการยุบสภาในช่วงเดือนเมษายน
	กรณีการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่กลุ่ม ส.ว.ภาคเหนือกลุ่มหนึ่งออกมาต่อต้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญวาระที่ 3
	กรณีที่นางธิดา ถาวรเศรษฐ์ รักษาการแกนนำกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติหรือ นปช. พูดว่าจะมีการปฏิวัติรัฐประหารวันที่ 10 ก.พ.
29 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 17	กรณี ส.ส. เพื่อไทยและแกนนำกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ(นปช.) เปิดเผยว่าจะมีการทำรัฐประหาร
	การที่นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ โฆษกพรรคเพื่อไทย ออกมาระบุชื่อว่ามี พล.อ.ด. เป็นผู้วางแผนรัฐประหาร น่าจะเป็นการใส่ร้ายให้สมอ้างตามที่ตัวเองประกาศการรัฐประหาร
	การเคลื่อนไหวของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยและกลุ่มคนไทยหัวใจรักชาติกรณีเขตแดนไทย-กัมพูชา
30 มกราคม 2554	
ขึ้นข่าวที่ 18	กรณีที่พรรคเพื่อไทยออกมากล่าวถึงแผนปฏิวัติโดยตอกย้ำเรื่องนี้หลายวันติดต่อกัน
	กรณีที่พ.ต.ท.ทักษิณ โพนอินมาในงานทำบุญสะเดาะเคราะห์ให้กับ พ.ต.ท.ทักษิณ ที่จ. เชียงใหม่
	กรณีที่นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ได้ออกมาสบประมาทรัฐบาลว่ากลัวนายกรัฐมนตรีจะหนีการอภิปรายโดยการชิงยุบสภาไปก่อนนั้น

	กรณีที่เหมาะสมนำกลุ่มพันธมิตรที่ออกมากล่าวหานายกรัฐมนตรี โดยอ้างว่า นายกษ อภิสิตธิ์ ไม่ต่างอะไรกับ พ.ต.ท.ทักษิณ
	ข้อกล่าวหาที่ว่ารัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ชุดนี้กำลังแอบจับมือกับพรรคเพื่อไทย

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 1 ชิ้นข่าว

9 มกราคม 2554	
ชิ้นข่าวที่ 1	แถลงถึงการวิพากษ์วิจารณ์ของพรรคเพื่อไทยที่ได้วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา

นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 3 ชิ้นข่าว

10 มกราคม 2554	
ชิ้นข่าวที่ 1	กล่าวถึงเสียงวิพากษ์วิจารณ์โครงการเร่งรัฐปฏิบัติการด่วนเพื่อคนไทยที่รัฐบาลมอบให้เป็นของขวัญ 9 ข้อ
17 มกราคม 2554	
ชิ้นข่าวที่ 2	กล่าวถึงการที่พรรคเพื่อไทย กล่าวหาว่ามีการว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษาเพียง 35 วัน และพาดพิงว่าผู้ใหญ่วรัฐบาลมีส่วนเกี่ยวข้อง
	วันที่ 19 มกราคม เวลา 10.00 น. วิปรัฐบาลได้นัดหารือกันเกี่ยวกับระเบียบวาระที่จะเข้าสู่การประชุมสภาและรัฐสภา
24 มกราคม 2554	
ชิ้นข่าวที่ 3	เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี มีจำนวนข่าวรวมทั้งสิ้น 4 ชิ้นข่าว

9 มกราคม 2554	
ชิ้นข่าวที่ 1	กรณีการแถลงเรื่อง 9 มาตรการของนายกรัฐมนตรี

24 มกราคม 2554	
ชั้นข่าวที่ 2	แจ้งวิธีลงมาตรา 93
ชั้นข่าวที่ 3	กล่าวถึงมาตรการเรื่องไซ้ที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์อยู่ในขณะนี้ว่าการขายไซ้แบบซั้งกิไคขาย เป็นเพียงมาตรการทางเลือกเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเบญจา หวังพีระวงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2529 ที่จังหวัด
กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2547 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรอักษรศาสตร์บัณฑิต
เอกวิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

พ.ศ. 2552 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย